

* Cumhuriyet Savcıları;

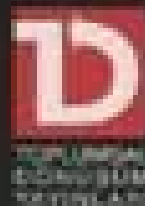
Meriç kıyılarında çalışan Türk köylüsünün kaybolan sapanlarından tutunuz da, bu yurttaki yaşayanların uğrayacakları en ufak bir haksızlıktan, hatta Bingöl dağlarının ıssız kuytularında nafakalarını bekleyen öksüzlerin gözyaşlarından siz sorumlusunuz !"

Mahmut Esat BOZKURT
1.Dönem Adalet Bakanı

KÜSTEBEK

Dr. NECİP HABLEMİTOĞLU

ÖNSÖZ

Yıl 1925. Büyük Atatürk, genç Cumhuriyetin yurttaşlarına ve dış ülkelere şu tarihi mesajı veriyordu: **“Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olamaz”...**

Yıl 2002. Türkiye Cumhuriyeti, şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olma yolunda, devrimlerden dönüş sürecinin sancılarını yaşıyor... Geçtiğimiz yüzyılın başında, İngiliz işbirlikçisi Derviş Vahdeti, Sait Molla, Dürriyade Abdullah, İskipli Atıf gibi mürtecilerin tasfiyesi üzerine Cumhuriyet kurulmuştu. Bugün, küreselleştiği iddia olunan dünyada, gerçek anlamda küreselleşen Türkiye vatandaşı mürteciler, İngiltere'nin yanısıra, A.B.D., Almanya, Libya, Suudi Arabistan gibi ülkelerden yönetilmeye, yönlendirilmeye devam ediyorlar. Yalnız bir farkla ki, A.B.D.'den gelen kimi müritler, Türkiye'de milletvekili seçilip "türban krizi" yarattıktan sonra tekrar anavatanlarına geri dönerken, kimi dervişler de, milletvekili olmadıkları halde, Türk Hükûmeti'ne dışarıdan bakan olarak girebiliyor, yabancı taleplerinin takipçiliğini yapabiliyor. Ve bu araştırma konusu olan, yasadışı hocaefendi sanını (!) kullanmayı yeğleyen kimi şeyhler de, sanki gizli bir mübadele protokolü varmış gibi, kendi ülkesinden yeni vatan A.B.D.'ne rahatlıkla hicret edebiliyor...

Yeni binyılın şeyhlerinin, dervişlerinin, müritlerinin ve de meczuplarının amaçlarının da değiştiği gözlemleniyor. Artık amaç, bir şeriat devleti kurmak değil. Şeriat, iktidarı, parayı, her türlü gücü ele geçirmenin sadece simgesel, klişeleşmiş adı. Mürtecilik yani gericilik de artık salt dinsel anlamda kullanılmıyor. Tam bağımsız bir devleti ve kazanımlarını ortadan kaldırarak, dünyayı umumiye döneminde olduğu gibi, ülkeyi uluslararası finans merkezlerinin denetimine sokmak da, geriye gitmek anlamında mürtecilik olarak değerlendiriliyor. Aynı şekilde, koşulsuz AB teslimiyetçiliğini savunarak, devlet egemenliğini kayıtsız şartsız ulusa değil, Brüksel'e bağlamaya çalışanlar da, Hürriyet ve İtilaf Fırkası'nın uzantıları olarak bu anlamda mürteciliği temsil ediyor. Anavatan kavramını Türkiye sınırlarından çıkarıp, AB sınırlarına mal edenlerin milliyetçi-muhafazakârlığı ile, IMF, Dünya Bankası ve AB çıkarlarının sözcülüğünü, savunuculuğunu ve de tetikçiliğini yapanların yeni solculuğu, tıpkı Fethullah Gülen'in ve müritlerinin din ve vatan anlayışı ile birebir örtüşüyor...

Türkiye Cumhuriyeti, tarihinin en karanlık, en hazin dönemini yaşıyor. Bir tarafta, Türkiye Cumhuriyeti'ni koşulsuz savunan, Atatürk ilke ve devrimlerinin sahibi ve takipçisi, aydınlanmacı, tam bağımsızlıkçı, sömürünün her türüne karşı, evrensel barıştan yana, yurtsever, ilerici, ulusalcı kesim var. Ancak, ne bir siyasal partiye, ne basın ve yayın kuruluşlarına, ne de kendilerini destekleyecek ulusal sermaye gücüne sahipler. Ülkenin elden gidişini sessiz çılgınlıklarla izliyorlar. İşlerini ve

işyerlerini kaybedenler, üniversite kapılarında bekleyenler, sefalet sınırının altında yaşayanlar, ülke güvenliğini sağlamaya çalışırken baba ocağına tabut içinde dönenler, Mumcular, Üçoklar, Aksoylar, Kışlalılar ve olup-biteni izleyen milyonlarca örgütsüz, dağınık Türk yurtseveri!.. Karşı tarafta ise, ülkeyi etnik ve mezhepsel esasa dayalı olarak bölmeye, yer altı-yerüstü ekonomik kaynaklarını pazarlamaya, din devleti kurmaya ve halkın dinsel inançlarını sömürmeye, hatta Cumhuriyet'in başına numara koymaya kararlı, zengin, güçlü, dış destekli, örgütlü vatan hainleri ve işbirlikçileri ile peşlerinden sürükledikleri ulusal bilinçten yoksun diğer bir kesim!..

İşte “Köstebek” adlı bu çalışma, içinde bulunduğumuz kapkara dönemde, devletimizin altının nasıl oyulduğunun, nasıl zaafa düşürüldüğünün binlerce örneğinden sadece birine ışık tutuyor: Türk Devleti'nin istihbarat birimlerine sızmış, kadrolaşmış fethullahçıları!..

Şeyhleri A.B.D.'de yaşayan, ancak kendi ülkesinde Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanan; C.I.A., MI6 ve BND gibi yabancı ülke istihbarat örgütlerine taşeronluk yapan bir cemaate mensup müritlerin, asli görevi kendileri ile mücadele etmek olan istihbarat birimlerinde kadrolaşabileceğini, devletin gücünü, devleti savunanlara karşı kullanabilecek düzeye gelebileceklerini kim tahmin edebilir ki? “Köstebek”, bu ihanet öyküsünün adıdır. ..

Siz, hiç fethullahçıları devlete karşı bir tehdit olarak algılayan, şikâyet eden ya da onlarla uğraşan bir PKK'lı, Brüksel ya da Köln merkezli bir terörist ya da bir TÜSİAD üyesi ya da bir siyasal parti lideri ya da bir ikinci cumhuriyetçi ya da bir azınlık mensubu ya da misyoner ya da Hükûmet üyesi ya da bir Başbakan gördünüz mü? Nitekim, fethullahçıları kontr-espiyonaj kapsamında iç ve dış tehdit odağı olarak tanımlayan ve mücadele konsepti geliştiren gelmiş-geçmiş bir İçişleri Bakanı, bir Emniyet Genel Müdürü ve bir M.İ.T. Müsteşarı da göremezsiniz, gösteremezsiniz!.. Haklı olarak sorarsınız, kendi iç güvenliğini sağlayamayan, sızıntılara engel olamayan bir ulusal istihbarat birimi, nasıl olur da ülkenin güvenliğini sağlar?!.. Bu sorunun yanıtı, doğal olarak olumsuzdur. Önünüzde iki tercih vardır; ya çoğunluğun yaptığı gibi bu çelişkiye karşı başınızı çevirir, farketmemiş gibi yaparsınız veya risk üstlenerek araştırmaya ve mücadeleye başlarsınız!..

Fethullahçılar, Türkiye'de Mevleviler, Bektaşiler, Cerrahiler gibi salt dinsel inancını yaşamaya çalışan bir cemaat değildir. Uluslararası alanda at koşturan, son derecede tehlikeli bağlantılarıyla, ekonomik kaynakları ve

eğitim kurumlarıyla, Türkiye'nin yüzyüze olduğu en tehlikeli tehdit odağıdır. Örgütlenme modeli itibariyle Türkiye'de bir eşi yoktur; örgütlenme modeli olarak, tamamı C.I.A. denetimindeki Moon, Falun-Gong, Scientology gibi tarikatlarla benzeşmektedir. Fethullahçılar, mevcut ekonomik kaynaklarını, yapılabilecek en akılcı ve en değerli alana, eğitim yatırıma tahsis ettiklerinden, diğer şeriatçı yapılanmalara kıyasla, ülkemizin sadece bugününü değil, daha çok geleceğini tehdit etmektedirler. İşte bu yasadışı yapılanmanın, eğitimin yanı sıra, en az onun kadar önemli olan istihbarat alanına yönelmesinde, birtakım stratejik gerekçeler rol oynamaktadır:

1. Tüm dünyanın pekçok merkezinde uygulanmakta olan terörist ve de köktendinci ideolojik yaklaşımların yaptığı gibi, devlete ya da yabancı devletlere karşı silahlı mücadele vererek hedefe varmanın mümkün olmadığını en kavrayan dinsel organize suç örgütü, Fethullahçılardır. Mevcut sistemi yıkmak yerine, takiyyeyi ön plana çıkararak, devlet yapısıyla çatışmayacak bir örgütlenmeyle, zaman içinde devletin stratejik kurum ve kuruluşların içine sızmak ve ele geçirmek, bu yasadışı yapılanmanın “ılımlı” görüntüsünün altındaki en önemli neden ve etkidir.
2. Fethullahçılar, istihbarat birimlerine sızmakla, kendilerine gelebilecek her türlü operasyonu önceden haber alma, önleme ve de karşı operasyonu başlatma olanağına sahip olmaktadır. Bu durum, onlara sadece savunma değil, saldırı olanağı da sağlamaktadır.
3. Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sızmakta zorlanan ama buna rağmen yılmaksızın girişimlerini sürdüren fethullahçılar, istihbarat birimlerindeki kadrolarını, alternatif Silahlı Kuvvetler olarak algılamaktadırlar. Bu durum, onların kendilerini güvende hissetmelerine yol açmaktadır. Nitekim, emniyet mensubu fethullahçıların toplanma ve eğitim merkezlerine “ışık kışlaları”, emniyet içindeki kadrolarına da genel bir ifadeyle “ışık orduları” denilmektedir. Fethullahçıların emniyet içindeki kadroları, T.S.K.'ne karşı “denge” sağlama çabalarının bir sonucudur. Devletin ele geçirildiği, sistemin bütünüyle değiştirildiği, “Çin Seddi'ne otağ kurulduğu” en son aşamada, alternatif silahlı kuvvetlerin T.S.K.'ne karşı kullanılması olasılığından, moral anlamda sıkça söz edilmektedir.

4. Fethullahçılar, Türkiye'nin tek özel istihbarat örgütüne sahiptirler. Devletin istihbarat birimlerinin tüm olanaklarını kullanan; gizli bilgilerin tamamını elde eden bu yasadışı örgüt, gerek kendi "hasım"ları ve gerekse, hedef siyasiler, gazeteciler, mafya babaları, bürokratlar, akademisyenler, askerler ve diğer önemli meslek mensuplarının "açıklarını" içeren, şantaj malzemesi olarak kullanılabilecek her türlü görsel ve işitsel bant kayıtlarından, bu kayıtlara ait çözümlerden, fotoğraflardan her türlü resmi belgeye, hatta kişisel anekdotlara kadar herşeyi içeren bir arşive de sahip bulunmaktadır. Parayla satın alamadıklarına, hatta korkutamadıkları "hasım"larına karşı, çarpıtılmış, fabrikasyon bilgi ve belge tanzimi de, bu örgütün ilgi ve uzmanlık alanı içindedir. Aynı şekilde, fethullahçılar, kendi şirketlerine rakip şirketleri bertaraf etmek için bu özel istihbarat örgütünü kullanmaktadırlar. Bunun için daha çok, "kaçakçılık" duyumları çerçevesinde şirket merkezlerine yapılan aramaların yıkıcı etkisinden söz edilmektedir. Aynı taktik, "hasım" vakıf, dernek ve şahıslar için de uygulanmaktadır. Bu örgütün servis hizmetlerinden kimi siyasilerin sıkça yararlandığı yolunda duyumlar alınmaktadır. Özel istihbarat örgütü sayesinde, radikal sosyalist partilerin dışında, seçim barajını aşma olasılığı kuvvetli olan tüm siyasal partilerde, fethullahçıların aday gösterme gücünün söz konusu olduğu bilinmektedir. Bu örgüt aynı zamanda, "hasım"ların enterne edilmesi, etkisizleştirilmesi ya da tasfiyesi; yandaşların ise önemli yerlere getirilmesinde işlevsel rol oynamaktadır.

İşte, "Köstebek" çalışması, fethullahçıların bu az bilinen karanlık yüzüne ışık tutmak amacıyla hazırlanmıştır. Özellikle Basın Savcılarının şu gerçeği bilmeleri gerekmektedir: Bu kitap, İçişleri Bakanlığı'nı ya da Emniyet'i tahkir ve tezyif amacıyla kaleme alınmamıştır. Aksine, kitabın yazılmasında, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve M.İ.T. gibi kuruluşlara, devletin güvenliğini koruma gibi asli görevlerini hatırlatma ve bu görevlerinin gereğini talep etme amacı ön planda tutulmuştur.

Bu kitabı hazırlarken, Fethullahçı istihbaratçıların "imam" düzeyindeki mensuplarına "moral" amacıyla dağıttıkları "İstihbarat Evrakı" yazılı dosyalardan ("gizli", "çok gizli" kaşeli yazışmalar, soruşturma evrakları, ifade tutanakları, yazılı savunma ve diğer matbu metinler) çok yararlandığımı belirtmek istiyorum. Ama bunun için de

fethullahçılara teşekkür etmem gerekmiyor. Buna karşılık, fethullahçı kadrolaşmaya karşı mücadele verdikleri için zarar gören ve bu çalışmada yardımlarını esirgemeyen “Kemal’in Polisleri”ne minnet duygularımı sunuyorum. Hukuksal yardımlarından dolayı dost ve fedakâr avukatım Hüseyin Buzoğlu’na ve Av. Neşet Yıldırım’a, “Yeni Hayat” Dergisinin sahibi Av. Hanifi Altaş’a, ve ayrıca bu alandaki çalışmalarından yararlandığım Dr. Ümit Emre’ye, M. Emin Değer’e, Ergün Poyraz’a, Zübeyir Kındıra’ya, Sertaç Eş’e ve Yasemin Güneri’ye teşekkür ediyorum.

Daha dün, T.B.M.M., A.B. ve A.B.D.’nin dayatmaları sonucunda, 30.000’den fazla vatandaşımızın ölümünden, yüzmilyarlarca dolarlık ekonomik kayıptan sorumlu Abdullah Öcalan için “idamı kaldıran” ve Türkiye’nin ulus-devlet özelliğinin temellerine dinamit koyan bir uyum yasa paketini kabul etmiştir. Hukukun temel kuralıdır, kişiler için yasa çıkarılamaz. Başta A.B.D. olmak üzere, hiçbir A.B. ülkesi, kendi iç hukuku ile ilgili dış dayatmalara izin vermez, veremez. Bu olguya rağmen Batılı ülkeler, bağımsız Türk yargısına, sözkonusu müdahale ile kabaca tecavüzde bulunmuştur. Hukukun üstünlüğü ve yargının bağımsızlığı ilkelerinin bu şekilde çiğnenmesiyle, artık yeni dış müdahalelere de resmen yol açılmıştır. Bu zaafiyeti sergileyen T.B.M.M. üyelerinin, Abdullah Öcalan için ne zaman “af” çıkaracakları, hiç şüphesiz henüz bilinmiyor. Ama bu arada fethullahçıların beklentisi de ortaya çıkıyor: Fethullah Gülen, aynı dayatmacılıkla, belki yarın, tıpkı Humeyni gibi ve Humeyni işleviyle Türkiye’ye döndürülürse?!. Acaba T.B.M.M. ya da Hükûmet, hayır mı diyecek?!. Türkiye’deki tüm ulusalcıları, fethullahçı tehlikeye karşı çok geç olmadan birlikte hareket etmeye; istihbarat birimlerindeki fethullahçı unsurların temizlenmesi için kamuoyu oluşturmaya çağırıyorum... Dr. Necip Hablemitoğlu.

05.08.2002

Çankaya – Ankara.

ARMAĞAN: (E) Orgeneral İsmail Hakkı KARADAYI, (E) Orgeneral Hüseyin KIVRIKOĞLU, (E) Orgeneral Kemal YAVUZ, (E)

Orgeneral Doğu AKTULGA ve diğer “KEMAL’İN ASKERLERİ”ne...

Oramiral Güven ERKAYA’nın aziz hâtırası önünde sonsuz minnet ve saygıyla...

KÖSTEBEK: FETHULLAHÇI İSTİHBARATÇILAR DOSYASI

*Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler
ve meczuplar memleketi olamaz; en doğru, en hakiki
tarikât, tarikât-ı medeniyedir; medeniyetin emir ve
talep ettiğini yapmak, insan olmak için kâfidir...*
Mustafa Kemal ATATÜRK

Yaklaşık dört yıldan bu yana, A.B.D. işbirlikçisi Mehmet Eymür gibi yeni vatanında yaşamını sürdüren ve yasadışı oluşumunu buradan yönetip yönlendiren Fethullah Gülen, madden ve manen tükenişin sinyallerini veriyor. Sadece o mu? Elbette ki hayır!.. Türkiye’deki cemaat de, kontrol edilemez düzeyde güçlenen sivil istihbaratçıların inisiyatif kullanmaya başlamaları, operasyonel sürece dahil olmaları nedeniyle zor anlar yaşıyor. Fethullahçıların kendilerini gizlemede ve olumlu imaj çabalarında ön planda yer alan “teröre bulaşmama-kaba güç kullanmama” ya da “önce ve öncelikle tedbir ve temkin” ilkesinin, cemaat içindeki “şahin” kanadının marifetiyle terkedildiği anlaşıyor. Son gelişmeler, “gözden ırak” Fethullah Gülen’in, zoraki ayrılık nedeniyle cemaat üzerindeki kontrol gücünü iyice yitirdiğini; iplerin ise, devlet içine sızmış devlet ve rejim düşmanı kamu görevlilerinin eline geçtiğini ortaya koyuyor...

Fethullahçıların A.B.D.’nin yanı sıra, başta Almanya olmak üzere çeşitli Avrupa ülkelerindeki istihbarat servisleri ile ilişkileri, etkinlikleri ve

örgütlenme faaliyetlerini içeren bir kitap çalışması halen devam ediyor (1). Müritlerinin “mülkiye, adliye, maarif vd.” örgütlenmelerini, ancak vakti gelmeden ortaya çıkmamalarını emreden Fethullah Gülen’in, son gelişmelerden haberi olmadığı önesürülüyor. Şeyhlerini pasifistlikle, boş tedbirlerle zaman harcamakla, “cemaatin sahip olduğu potansiyeli lâıyıkı veçhile değerdendirememekle” suçlamak yerine eylemi yeğleyen “şahin” kanat, daha çok devlet erkini kullanabilecek mevkilere gelmiş kamu görevlilerinden oluşuyor...

1. FETHULLAH GÜLEN’İN İSTİHBARAT TUTKUSU VE HEDEFİ: SÖYLEMLER VE EYLEMLER

Fethullah Gülen’in tasavvurundaki “ilâhi nizam”a giden yolun, iki önemli dönemeci bulunmaktadır: “tedbir ve istihbarat”, “maarif ve şirket”. Yasadışı fethullahçı yapılanma, bu iki dönemeci aşmış; nihai hedefe doğru, -her ne kadar şeyhleri A.B.D.’ne hicret zorunda kalsa da- yol almaya devam etmektedir. Yüzlerce şirketin sağladığı milyarlarca dolarlık bir ekonomik kaynağın desteğindeki yurt içi ve dışı yüzlerce okul, dersane, üniversite ile binlerce yurt ve onbinlerce işkevi!.. Diğer taraftan, yasadışı yapılanmanın silahlı gücünü oluşturan; düşmana korku, müritlere dokunulmazlık ve güvenlik ile ülke imamına ve istişare kurulu üyelerine, devlet kaynaklarından son derecede önemli ve kesintisiz istihbarat akışı sağlayan - T.S.K.’ne alternatif- kimi emniyet mensupları!..

Fethullah Gülen için istihbarat birimlerinde kadrolaşmak niye bu kadar çok önemlidir?! En önemli neden, bir türlü yeterince sızmayı başaramadıkları Türk Silahlı Kuvvetleri’ne karşı silahlı ve de yasal bir güce sahip olmaktır. Adliye ve mülkiye kadrolaşması ise, bu gücü daha da pekiştirecek ve devletin içten ele geçirilmesini ya da bir başka ifadeyle devletin “kansız” teslim alınmasını temin edecektir.

Fethullah Gülen ve de genel olarak tüm nurcular için, Atatürk ve İnönü dönemi polisiye takibatlarından kaynaklanan bir ürküntü, hatta yaygın korku sözkonusudur. Ancak, iyi (!) bir polisten gördüğü yardım, Fethullah Gülen’in istihbarat konusundaki ufkunu değiştirmiştir:

“Edirne’den gelirken dosyam dolu gelmişti. Takibe maruz idim. Peşimde daima bir polis bulunuyordu. Fakat Cenab-ı Hak’kın bir lütfu, bu polis İmam Hatib’in orta kısmından mezundu ve benim de hemşerimdi. Erzurum’luydu” (2).

Bırakalım istihbarat birimlerinde kadrolaşmanın çok yönlü

avantajlarını, sadece telefonların dinlenmesi olgusu bile, yasadışı fethullahçı yapılanma açısından, başlıbaşına rakipsiz-rekabetsiz bir güç üstünlüğü (siyasal ve ekonomik) sağlamaktadır. Bilindiği üzere, devlet imkânları ile izlenmesinde kamu yararı görülen ve bir anlamda stratejik öneme sahip kimi politikacıların, mafya liderlerinin, gazetecilerin, bürokratların, işadamlarının, akademisyenlerin telefonlarının dinlenmesinin geçmişi, yeni değildir. Bu yolla elde edilen bilgilerin, organize suç örgütlerinin eline geçme olasılığı ise oldukça düşüktür; çünkü mafya, saptandığı kadarıyla dinlemeyi sadece sokaklardaki telefon kutuları üzerinden yapmaktadır (3). İşte, yasadışı-devlet düşmanı fethullahçı yapılanmanın gücü de bu noktada ortaya çıkmaktadır. Hiçbir organize suç örgütünün ya da siyasal yapılanmanın sahip olamadığı bu inanılmaz güç, yukarıda da belirtildiği gibi, sadece ve sadece yasadışı fethullahçı yapılanmanın uhdesinde mevcuttur. Nasıl mı?!. 1980’li yılların başlarından itibaren polis okullarına ve Polis Akademisi’ne sızarak burada kadrolaşan ve daha sonra Personel, Eğitim, Bilgi-İşlem, Terörle Mücadele, İstihbarat gibi birimlerde kökleşmeye çalışan fethullahçılar, istihbarat birimlerinin yanı sıra, var oldukları her yerde ve ortamda, şeyhleri Fethullah Gülen’in kaset ve kitaplarındaki “tedbir ve temkin”, “taktik ve strateji” içeren direktiflerinin gereğini yerine getirerek bugünkü güç düzeylerine erişebilmişlerdir. Fethullah Gülen’in muhtelif kitap ve kasetlerinden aşağıya alıntısı yapılan bu direktifler, mebzul miktarda suça azmettirme, kurnazlık, fırsatçılık, ikiyüzlülük, takiiye gibi öğeler içermektedir:

“Adliye’de, Mülkiye’de veya başka bir HAYATİ MÜESSESEDE sizin arkadaşlarımızın mevcudiyeti, öyle ferdi mevcudiyetler şeklinde ele alınıp öyle değerlendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim O ÜNİTELERDE GARANTİMİZDİR. Bir ölçüde onlar bizim varlığımızın teminatıdır” (4).

“Türkiye’de önümüzü kestiler. Yürüyemiyoruz, orada durgun sular gibi bir de gölleşme imajı uyandıracaksınız. Zorlayacaksınız, yerinde yürüyor gibi yapacaksınız. Çünkü durmak, hem de durgunluk paslanma meydana getirir.... bu Mülkiye’de de, Adliye’de de her zaman söz konusu olur. Yürümeli, eğer biz tüm nabızı, kalbi dinledik. Baktık ki, geriye adım attıracaklar, bence adım atmam beklerim, fırsat kollarım. Yani her şey bir oyundur. Kung Fu gibi bir oyundur. Taek-wando gibi bir oyundur. Yani her zaman insanın hasmını bir yumruk vurup, yere yıkması şeklinde değildir. Bazen hasmından kaçmak bile çok önemli bir manevradır. Kuvvet dengesi yoksa, kuvvete başvurmayın. Çok iyi planlayacak, ona göre yürüyeceksiniz.

Dışarıdan bizi korkaklıkla itham edeceklerdir. Allah bizim çaremize bakacak” (5).

“Devletle çatışarak bir yere gidemezsiniz. Demek devletin de, bu çok yüksek gayeleri gerçekleştirmek için belli bir kıvama gelmesi lazım. Devletin belli ölçüde, o kıvama geldiğini söyleyebiliriz... Bütün bu farklı kanaatleriniz halihazırdaki zemini değerlendirme açısından, körü körüne devlet düşmanlığı yapmanızı, devletle çatışmacı bir tavra girmenizi gerektirmez... Bizler evrensel bir mesajın hizmetkârlarıyız” (6).

“Evet, tırmanma şeridindeyiz; yükümüz çok ağır ve zirvelerde bizi görmeye tahammülü olmayan bir sürü hasmımız var” (7).

“Dava insanların münferit hareket etmeleri son derece sakıncalıdır...davaya zımnı ve kapalı bir ihanettir” (8).

“Bu adliye için de aynen söz konusudur. Yani siz hâkim değilseniz, başka kuvvetler var bu ülkede. Değişik kuvvetleri hesap ederek öyle dengeli, dikkatli, tedbirli, temkinli yürümekte yarar var ki, geriye adım atmayalım. Zıplayacaksın, yerinde yürüyor gibi yapacaksın. Çünkü durmak sende durgunluk, paslanma meydana getirir. Bu açıdan hiç durmamalı. İşler en kötü duruma göre hesap edilmeli. İyi çıkarsa hızlı yürürüz. İyi bir maratoncu gibi koşarız. Bakarız ki tıkanmalar var bu defa da zıplarız, yerimizde zıplarız öyle durma yok bizde” (9).

“Arkadaşlarımızın mevcudiyeti İslami geleceğimiz adına bu işin garantisidir. Bu açıdan Adliye, Mülkiye veya başka hayati bir müessesede bizim arkadaşlarımızın mevcudiyeti öyle ferdi mevcudiyetler şeklinde ele alınıp öyle değerlendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim o ülkelerde garantimizdir. Bizim varlığımızın bunlar nabzıdır. Zayiata meydan vermeyin. Daha bunun neye ihtiyacı var, nasıl takviye edilmeli, bu demeli, sürekli o araştırılmalı, daha bir takviye edilmeli, fakat mevcuttan da bir ölçüde taviz verilmemeli derken yani fevkalâde korumaya alınmalı, katiyyen zayiata meydan verilmemelidir. Bu açıdan bizim ister bu dairede, ister diğer dairede arkadaşlarımızın korunması çok önemlidir. Bu koruma mevzuunda işte arz ettiğim gibi belki işin esnekliğinden istifade edilebilir. Esnek olun, sivrilmeden can damarları içinde dolanın. Bu açıdan, diğer taraftan bu kanun ve kuralları kullanma, biraz önce anlattığım esneklik içinde, diğer taraftan bir kanun ve kural adamı olma imajını uyarmak, yani harfiyen riayet ediyor bunlar denmeli, denmeli ki muntazam terfilerin arkasında bir ölçüde bu vardır. Ve sizin ilerki dönemde daha hayati, daha önemli yerlere gelmenizin arkasında da bu vardır. Yani sivrilmeden mevcudiyetinizi

hissettirmeden çok ilerilere gitmek, iş de bu iki müessesede olduğu gibi hayati, dinamik bir kısım müesseselerde söz konusudur. Ta ilerilere gitme, böyle can damarları içinde dolaşma ve eğer dönülüp gelinecekse yara alınmadan, hissettirilmeden dönüp geriye gelme meselesi geleceğimizin adına çok esaslı hususlardır” (10).

“Hâlâ bu sistem devam ediyor ve bu sistem içinde arkadaşlarımız istikbale yürüyeceklerdir. Öyleyse o sistemin püf noktalarını bilmeleri lâzım, keşfetmeleri lâzım, aşmaları lâzım, hava boşluğu gibi bu da meselenin diğer yanıdır. Bir diğer yanı da, ister adliyede, ister mülkiyede arkadaşlarımız gittikleri yerlerde daha rahat iş yapmaları, tutunmaları, büyümeleri, kaymakam iseler vali olmaları, sıradan bir hakim iseler, şayet taktir toplayan bir hakim olmaları, biraz orada da böyle taşra teşkilâtında, siyasi güçlerle, siyasi kuvvetlerle de belli ölçüde bize yüzde yüz ters olan insanlarla açık bir diyalog olmasa bile onlarla da böyle çatışmamalı, fakat az buçuk böyle aynı cephe sayabilecekleri yani duygumuza, düşüncemize, siyasi mülahaza ile bile sıcak bakan ve sizi bütün, bütün ret etmeyen bir çevre içinde mütalaa edebileceğimiz siyasiler vardır. Refahtan bugünkü manasıyla, DYP’ye kadar yaşayan bir şeydir, siyasi yelpazedir. Bu insanlarla çatışmadan onlarla aramızdaki farkı, müşterekleri ortaya koyarak, o çizgide belli bir münasebet tesisinde yarar var bence” (11).

“Meselâ geldi Mahmut Efendi, sizin kafanız gide gide onların mübarek sarıklarına, cübbelerine takılır. O önemli bir vazife ...gören o zat, bana göre çok önemli, ama hayatı bazı ünitelerinde, bazı sahalarında, bazı kimselerin öyle olmasında yarar var yani, hazret o hususa kilitlenmiş olduğundan dolayı o işin dışındaki işler Allah kapalı tutuyor olabilir ona, neden yani, demiştir ki benim Mahmut’cuğum sen fazla dağılma o türlü şeylere, sen çarşafı, sen şalvarı, sen cüppeyi, sen sarığı propaganda et. Bu çok lüzumlu. Hakikaten gençler için fena duygulara, fena düşüncelere karşı sakal kadar koruyucu, başka bir sütte yoktur, şalvar da o sütte yanında ayrı bir sütredir, cüppe de ayrı bir sütredir. Mahmut Efendi’nin sizin gözünüze ilişen şalvarına, sarığına, sakalına, gözünüze iliştiği zaman bile bu meselenin makûl mahmilini bulacak, çözeceksiniz. Kaldı ki, onun için bu yana bakın, tenkit edeceğiniz yani sizin böyle olunca meselâ EMNİYET TEŞKİLÂTINA nasıl girecek bu insanlar, bu insanlar nasıl VALÎ olacaklar, KAYMAKAM olacaklar, birader takılma, onu sen yetiştir, başkası yetiştirsin” (12).

“İster maddi güçleri bakımından, isterse kendi ülkelerindeki güç kaynakları ve gücü temsil eden kaynaklar bakımından, isterse maddi güçleri bakımından, isterse ilim mahfilleri açısından, isterse toplumun

büyük kesimlerine, büyük kısımlarına, bu duygu ve düşünceyle ulaşma açısından, belli bir noktaya, belli bir kıvama gelecekleri ana kadar, bu şekilde hizmete devam etmeleri şart, zaruri, lüzumlu. Yanlış bir şey yapar, kıvama ulaşılmadan, özleriyle tam bütünleşmeden, gereken mesafe alınmadan, bir kısım erken huruç diyebileceğimiz çıkışlar yapılırsa, dünya başlarını ezer ve müslümanlara Cezayir'deki hadise gibi yeni bir hadise yaşatırlar. Suriye'deki gibi 82 vak'ası gibi bir fecaat ve fezaat yaşatırlar.... Bir yanlışlık bize falso yaşatır ve bu falso ile yediğimiz mağlubiyeti telafi edemeyiz, yanlış telafi edemeyiz. Bu sefer onlar sizi kısıkvırak derdest eder, bir daha belinizi doğrultmanıza fırsat vermezler hafızanallah.... Dünya firavunlar çağını yaşıyor, toprak firavun bitirmek için pek münbit, öyle bir dönemde tam özünüzü bulabileceğiniz , kıvama gelebileceğiniz ana kadar, dünyayı sırtınıza alıp taşıyabilecek güce ulaşabileceğiniz ana kadar o gücü temsil edeceğiniz elinizde olacak ana kadar, Türkiye'deki devlet yapısı ölçüsüne göre bütün anayasal müesseselerdeki güç ve kuvveti cephenize çekeceğiniz ana kadar her adım, erken sayılır, her adım 20 gününü doldurmadan yumurtayı kırma gibi bir şeydir, civcivleri terk eden kuluçka gibi, civcivleri doluya, fırtınaya terketmek gibi bir şeydir ve burada yapılan şeyler mikro planda dünyayla bir gün hesaplaşacak bu arkadaşların, hesaplaşma yollarını öğretme işidir. Talim ve terbiye işidir, böylesine feleğin çemberinden geçenler inşallah geleceğin fikir işçileri olarak kendi dünyalarını kuracaklar, feleğin çemberinden geçmeyen insanlar kendi acemiliklerine, toyluklarına takılacaklar ve tabii kendi ülkeleri de kendilerinden zarar görecektir. Biz buyuz, sesimiz soluğumuz bu, bunca kalabalık içerisinde duygu ve düşüncelerimi sözde mahremce anlattım ama size mahremiyete sadık, mahremiyet mevzuunda hassas duygularınıza sığınarak anlattım. Biliyorum ki, elinizdeki meyve suları, boş kutularını dışarı çıkarken, bir çöp kutusuna attığınız gibi bu düşünceleri de açık olma yoluyla çöp kutularına atıp gideceksiniz, arz edebildim mi evet, sırrım senin esirindir söylersen esiri olursun” (13).

“Şimdi elalem sizi biliyordur, sizi potansiyel bir tehlike olarak da biliyordur, yolun nereye gittiğini de biliyordur, yol ayrımında siz ne tarafa yol aldığınızı da biliyordur ve bir gün gidip bu yolların nereye dayandığını da biliyordur. Fakat sık sık böyle işle yolun bir kesiminde durup onlara yeniden, bir kere daha kükreme, bir kere daha haykırma, tahrik edici halimizi bir kere daha hatırlatma, bir kere daha hatırlatma demektir. Arz edebiliyor muyum? İşte bu da düşmanı tahriktir, bence. Yani hasımlarınızı tahriktir, şimdi evlerinizde hani bu durumun çok iyi alınması,

değerlendirilmesi her zaman sözkonusudur. Sizi biliyorlardır ama, merdivenleri çıkarken ben şahsen evlerde kaldığımız zaman ayaklarımın altının lâstik olmasına dikkat etmişimdir, yani tak tak takunyalarla değil, ayağımı bastığım zaman alttakine duyurmayacağım şekilde lâstik ayakkabılarla o merdivenleri inip çıkmaya tercih etmişimdir, o sandalyeye dikkat etmişimdir” (14).

“Ama her doğruyu her zaman söylemek doğru değildir... Dünya sizi yakın takibe almışsa, böyle sadece söz yanı ağır, ağır olan, söz yanı ağır diyorum, iddia yanı ağır olan o tür şeylerle, koskocaman bir dünyayı tahrit etmiş, üzerinize saldırtmış, yaşama hatta dini neşretme şartlarını ağırlaştırmış, hizmet atmosferi içinde yaşanmaz hale getirmiş oluruz ki, o davaya samimiyet ve sadakatinizden daha çok, ihanetiniz manasına gelir...” (12).

“... Halbuki gündem belirlemek ve hadiselerin nabzını elde tutabilmek için devamlı fikir ve düşünce üreten bir ‘Kadro’ya ve bu düşünceleri pratiğe dökebilecek ‘dinamik insanlara’ ihtiyaç vardır. Tabii bütün bunlar, birer plan ve program gerektiren işlerdir. Sonra bu düşüncelerin hayata geçirilmesi için vasat ve ortamın müsait hale gelmesi de şarttır. Demek oluyor ki meselenin bir düşünce ve fikir olarak hazırlanması, bir de bu düşünce ve fikirlerin hayata geçirilmesi yönleri var. Biz bunların bütününe plan ve program diyoruz” (13).

“Dengeli bir hizmet eri, söyleyeceği şeyleri hemen söylemez. O bilir ki, söylenmesi gereken her şeyi şimdi söylerse, kendisine hayat hakkı tanımayanlar çıkabilir. Şartlar aleyhinde ağırlaştırılabilir, dolayısıyla da sıkıntılı bir atmosfere düşebilir” (14).

“Herhangi bir hizmette bulunan ve bir hizmeti temsil eden kimseler için, tehlikeli bir takım düşünce ve davranışlar vardır. Bunlar bazen çok masum görünseler de, hizmet erleri için tehlike arzederler... En gizli ve en masum düşünce ve mülahazalarımızın dahi ciddi bir kontrole tâbi tutulması gerekmektedir (Fethullah Gülen, Fasıldan Fasıla, C. 1, s. 145-46)”.

“Din-i mübin-i İslâm’a hizmet eden herkes neferdir. Dolayısıyla, bu hizmette askeri disiplin çok önemlidir. Şeklen asker değiliz ama, ruhen askeriz ve öyle de olmalıyız, hatta öyle olmak mecburiyetindeyiz. Bu sebeple, İslâmi hizmetlerde nefer olduğunu idrak edemeyen ve neferliğe ters tutumlar içine giren herkes, mutlaka, ama mutlaka bunun cezasını çeker” (15).

“Taktik ve stratejiler söylenmez. Söylendiği an, onun bir taktik olma

hüviyeti ortadan kalkar. Stratejiler sadece tatbik edilir. Bazan da bu stratejinin işin başında bulunan insandan başka kimse tarafından bilinmemesi gerekir” (16).

“Nihai hedefe ulaşana kadar, yani sonuca ulaşıncaya kadar, her yöntem, her yol mübahtır. Bunun içerisine yalan söylemek de, insanları aldatmak da girer” (17).

“Siz bir sivilsiniz, silahlarınız yok, kuvvet ve kudretiniz de sermayeniz kadar ... oysa askerde tek başına bile olsanız, iktidarınız, silahınız, ferdi kabiliyet ve cesaretinizin yanı sıra, içinde bulunduğunuz birliğin kuvvet ve iktidarını da yanınızda bulur ve yerinde bir paşayı, hatta bir orduyu bile esir edebilirsiniz” (18).

“Öyleyse, geleceği kucaklayıp planlayanlar, oturup onu bekleyeceğine, kendilerini ona asker olarak yetiştirme gayreti içine girmelidirler. Tâ ki geldiğinde hazır olan askerinin başına geçebilsin” (19).

“Evet, Allah Rasülü etrafında her zaman işte böyle serdengeçtiler oldu, fakat o, hayatının hiçbir anında, ama hiçbir tedbirde kusur etmedi. Kuvvet dengesinin olmadığı bir yerde ortaya atılmasının hezimet ve mağlubiyetle neticeleneceğini herkesten iyi değerlendirdi ve bu sebeple de stratejisini hep temkin ve tedbir ile örgütledi” (20).

“İhtiyat, bir iş ve bir hamlede zarar ihtimallerine karşı ve maruz kalınan musibetler neticesinde ah u vaha düşmemek için ehemmiyetli bir davranıştır. Sebeplere tevessülde gerekli hazırlığı yapmamış nice müteşebbis vardır ki, neticede ya dizini döver ya da kadere taş atar.... Bir hamle ve teşebbüste hedef alınan netice ne kadar büyükse, o uğurda gerekli görülen tedbirlere riayet de o nispette ehemmiyetlidir.... İhtiyatlı olma, korkup geriye durmaktan tamamen farklı olduğu gibi, tedbirsizce davranışların da cesaret ve yiğitlikle hiçbir alakası yoktur.... Her kötü haslet gibi, sırf bir aldatmaca olan kitle ruh haletiyle yine kitle avına çıkmak, Batının bize armağan ettiği şeylerdendir. Bu sakat ve nesebi gayrisahih düşünceyi benimseyenlere göre, bir yumurtanın başında bir sürü 'gak gak gıdak' normal görülse de, bize göre her milli mesele, bir mercan sabrı ve sessizliği içinde, en kuytu yerlerde ve mercan kuluçkalarının ızdıraplı, fakat gürültüsüz hallerine uygun bir çizgide cereyan etmelidir” (21).

“Sizin gibi düşünmeyip farklı dünya görüşüne sahip karşısına acele çıkılmamalı... Yoksa bizim gibi düşünmüyorlar diye bir bir uzaklaştırılan veya uzaklaşan bu gayr-ı memnunlar, dev dev kitleler meydana getirerek

karşınıza çıkıp sizi yerle bir edebilirler” (22).

“Evet, denge gözetilmediğinde, hezimet ve mağlubiyetin kaçınılmaz olduğu şartlarda kahramanlık gösterisi sadece ihanettir” (23).

“...bir yandan hasım cepheyi, mükemmel işleyen HABERALMA TEŞKİLATIYLA içinden tanırken, öte yandan da hasım cephenin aynı faaliyetlerine kendi içimizde sürdürmesine müsaade edilmemeli ve imkân tanınmamalıdır.... Evet, devlet ve milletin bekası ve hayatiyeti adına önem arzeden her dinamiğin üzerinde etraflıca durmalı, bu dinamikleri sistematik hale getirmeli, günümüzün teknolojik imkânlarından da faydalanarak bu faaliyetleri gerçekleştirmeli ... ve bilhassa HABER-ALMA hususunda her zaman hasım cephenin çok önünde olunmalıdır” (24).

2. RESMÎ BELGELERDE İSTİHBARAT SAVAŞIMI: CUMHURİYETÇİLER VE MÜRİTLER

Fethullah Gülen’in “hasım cephe”den neyi kastettiğini açıklamaya herhalde gerek yoktur. Gülen, bu direktifiyle, şeriat doğrultusunda silbaştan yeniden yapılanmayı öngördükleri devletin içine sızılmasını; devlet gücünü kullanarak devlet ve rejim taraftarlarını sindirmeyi, etkisizleştirmeyi ve de bu amaç doğrultusunda istihbarat örgütlerinin hem haberalma ve hem de T.S.K.’ne karşı alternatif silahlı güç olarak önemine işaret etmektedir. Nitekim, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Fethullah Gülen İddianamesi’nde bu husus şu cümlelerle teyid edilmektedir:

“Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı uyguladığı politika, hoş görünme, Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı bazı politikalardan alınmış tavizlerle, polisi güçlendirme, böylece denge sağlama, etkinleştiği polis camiasını gerektiğinde Türk Silahlı Kuvvetleri’ne karşı kullanma şeklindedir”

“Fethullah Gülen Grubunun başta Milli Eğitim ve Emniyet Teşkilâtı olmak üzere bütün devlet kadrolarına sızma çalışmaları yaptığı ve önemli ölçüde bu faaliyetlerinde muvaffak olduğu bilinmektedir” (25).

Hatırlanacağı üzere, fethullahçı yapılanma içinde oluşturulan ve sivil istihbarat örgütleri içinde yuvalanan “sivil istihbarat” örgü hakkında ilk suçduyurusu, “Yeni HAYAT” Dergisi sayfalarından yapılmıştır (26). Emniyet içindeki kadrolaşma, farklı istihbarat birimleri tarafından hazırlanan raporlarda (27) vurgulanmış; eski bir Polis Akademisi öğrencisi olan gazeteci Zübeyr Kındıra tarafından “Fethullah’ın Copları” ismiyle kitaplaştırılmış ve ardından Fethullah Gülen’in yargılandığı Ankara Devlet

Güvenlik Mahkemesi'nde tanık olarak dinlenen Emniyet Müdürleri Cevdet Saral ve Osman Ak'ın dehşetengiz açıklamalarıyla bir kere daha gündemde yer almıştır. Emniyet Müdürü Osman Ak'ın, hayli uzun ve çarpıcı tanık ifadesini, Cumhuriyet şöyle yayınlamıştır:

“... Bu raporda, Polis Koleji'nin yüzde 50'sinin bu grupta temas halinde olduğunu yazıyordu. Bu zamana kadar bir cezalandırma olmadığına göre, karşıdaki insanlar en az başkomiser rütbesinde bulunuyor. Biz İstihbarat Daire Başkanına yazdığımız kişiye özel ve çok gizli yazıların nasıl sızdığını anlıyamıyorduk. Ama daha sonra 92'deki bu listede yer alan bir ismin, İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un Özel Kalem Amiri olduğunu gördük. Kişiye özel bilgilerin nasıl sızdığını anladık.... Ak, devlette devamlılığın esas olduğunu, ancak görevden ayrılmalarının ardından resmi makamlara intikal ettirdikleri değerlendirme ve çalışma rapor ve belgelerin yok edildiğini öne sürerek, Gülen'in Diyanet'te eski Diyanet İşleri Başkan Yardımcılarından Yaşar Tunagür ve Abdurrahim Gürle isimli kişiyle nasıl örgütlenmeye gittiklerine ilişkin elde ettikleri belgeyi mahkemeye sundu.... Ak, Gülen yandaşlarının, düzenledikleri himmet toplantılarıyla yardım topladıklarını bildirdi. Ak, 'Haşhaşileri andıran bir yapılanma olduğunu görüyoruz' dedi. Rapor hazırladıkları dönemde irticacıların kendilerini gizlemeye başladıklarını söyleyen Ak, "Maskeleye mantığı Usame Bin Ladin'le benzerlik gösteriyor. Maskeyi düşürüp gerçek yüzleri ortaya çıksaydı, kandırılmış insanlar gerçeği görecekti. Ben Usame Bin Ladin benzeri bir örgütlenme olduğunu değerlendiriyorum" dedi.... Osman Ak şunları söyledi: 'Bu soruşturma, sonunda, soruşturmanın soruşturulmasına dönüşmüştür. Bizden sonra soruşturmanın örtbas edildiği kanaatindeyim. Fethullahçı olduğuna inandığım meslekdaşlarım şu anda önemli görevlerde. Benim cezalandırılmamı isteyenlerden birisi TEMÜH, diğeri Asayiş Daire Başkanı. Böyle bir İstihbarat Daire Başkanı da var. Benim teşkilâtımın maalesef şu anda ZAPTEDİLDİĞİ kanaatindeyim'. Ak, mahkemenin anlattıklarıyla yetinmeyerek emniyetin ilgili birimlerine yazı yazacağını, ancak mahkemenin, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat, Terörle Mücadele Şubesi ve Asayiş Daire Başkanlıklarından, Gülen örgütlenmesi konusunda 'sağlıklı bilgi alamayacağını' öne sürdü. Fethullahçıların devletin tüm kurumlarına sızdığını belirten Ak, Gülen'in adının siyasi bağlantıları dolayısıyla Susurluk Raporu'ndan çıkarıldığını iddia etti. Ak, Gülen

örgütünün silâha gerek duymadığını, çünkü silâhlı yanını polis içindeki örgütlenmenin oluşturduğunu savundu” (28).

Emniyet Müdürü Osman Ak’ın sözkonusu davanın 10. Celsesinde (12.11.2001) tanık olarak verdiği ifadede kısmen değindiği Polis Koleji ile ilgili bilgiler, Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis Okulları gibi eğitim ve öğretim kurumlarındaki “Fethullah Hocanın Talebeleri” adlı örgütün soruşturulması kapsamında yer almıştır. Buna göre, Teftiş Kurulu Başkanlığı’nın 24.10.1991 gün ve 91/316 sayılı bilgi talebine karşılık İstihbarat Daire Başkanlığı’nın 10 Mart 1992 gün ve 1992/79 sayılı yazısında şöyle denilmektedir:

“Elde edilen bilgiler doğrultusunda yapılan takip, tarassut ve tahkikatlarda Ankara Polis Koleji öğrencilerinin % 50’sine yakın bir kesimi ile çeşitli şekillerde temas kuran örgüt elemanları, kendilerine yakın olanlar üzerindeki ajitasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler. Örgütün yapılanmadaki temel stratejisine bağlı olarak devlet dairelerinin önemli yerlerine yerleşme planını, en tabanda uygulamaya koymaları teşkilâtımızda da gözlenmektedir. Gelecekte Emniyet Teşkilâtı’nın bürokratlarını oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin, koleje seçiminden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldüğü görülmektedir.

Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünümeler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izniyle yerleştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirilme planında, Polis Kolejleri de payını almıştır. Bu öğrenciler Polis Kolejlerine hiyerarşik sıra içinde, sınıf, dönem ve okul imamları ve kadrolarının denetiminde, görüşleri doğrultusunda eğitilmektedirler. Sınıfların ve okulun kendi bünyesinde sorumlu imamları olmasına rağmen, örgüte karşı asıl sorumlu olan dışarıdan bir üniversite öğrencisidir...”

1980’lerden başlayan bu kadrolaşma, klasik örnekle “Tavukçuluk Enstitüsü”nde olsa, neyse diyebilirsiniz. Ama bu tehlike, güvenliğimizi ve tam bağımsızlığımızı birinci derecede ilgilendiren bir Anayasal kurum yani Emniyet Genel Müdürlüğü’ne bağlı okullar için sözkonusu olacak ve 1992’de bu olgu, resmi bir soruşturma raporunda yer alacak ve de hiçbir şey yapılmayacak!.. Bir başka ifadeyle, tamamiyle dış odaklı fethullahçı tehdit, yok sayılarak görmezlikten gelinecek!.. Gerçekte sorulacak o kadar çok soru ve sorumlulardan sorulacak o kadar çok hesap var ki!.. İşte, sadece birkaçı: O tarihlerde öğrenci olanlar, bugün Emniyet’in üst düzey bürokratları arasında yer almakta mıdır? Yasadışı yapılanma bağlantısı

nedeniyle kaç öğrencinin ya da mezunun Emniyetle ilişkisi kesilmiştir? Kaçının terfisi yapılmamıştır ya da geciktirilmiştir? Kaçının fethullahçı hiyerarşideki yeri ile organik ilişkisi saptanmıştır? Yasadışı fethullahçı yapılanmaya yönelik istihbarat akışını durduracak; yasadışı fethullahçı yapılanma çıkarları doğrultusunda polis gücünü kullanmayı önleyecek ne gibi önlemler alınmıştır? Bu bağlamda hangi ilişkiler deşifre edilmiştir? Bu soruların cevapları ya da cevapsızlığı, olayın vahametini ortaya koymaya yeterlidir.

2.1. FETHULLAH GÜLEN’İN İSTİHBARATÇILARA ÖZEL İLGİSİ

Fethullah Gülen, A.B.D.’ne hicret etmeden önce, Aktüel Dergisi’ne verdiği demeçte, kendisinin devletin istihbarat birimleri ile ilişkisini açıklama gereğini duyarak, bu birimlere yaptıkları hakkında önceden bilgi vermekte olduğunu söylemiştir. Tabii, bu bilgi alışverişini, kendi müritleri dururken, laik hukuk sistemini savunan Cumhuriyetçi istihbaratçılarla yaptığına inanmak safdillik olacaktır.

Başka bir kaset konuşmasında, Gazi olaylarının iki ay öncesinden istihbarat vasıtasıyla öğrendiğini açıklamıştır:

“... hatta burada yine bir kısım istihbari raporlara dayanarak, demeye mezun muyum, değil miyim, bir hususun kapağını açacağım. Burada bir ukalâlığını da arz etmemi müsaade eder misiniz? Bunca böyle bu işte saçlarını ağartmış adamların ukalâlığı olabilir. Ben iyi bir insan değilim. Gaziosmanpaşa olayları olmadan evvel, Türkiye’nin her yerinde böyle bir patlama olacağını 1.5 ay evvel ben devletin başındaki insanın en yakınına verdim. Dedim Türkiye’de birşeyler planlanıyor, raporu okuyun, buna bir dostum verdi bunu. Aleviliği oyuna getirmek istiyorlar. Türkiye’de bir kısım Aleviler ocak ve bucakları kundaklayacaklar. Avrupa’da bu iş için çıkardıkları mecmualar var. 1.5 Ay önce evvel ben bunu, raporu verdim, 20-30 sayfalık bir rapor. Alevilerden bazı yerleri vuracaklar ve Sünniler bizi vurdu diye Alevileri ayaklandıracaklar. Verdim ve bekledim ki devletin başındaki insanlar bu mevzuda bir çare ararlar. Sonra hata ettiğimi anladım. Mesela o, medyaya verilebilirdi. O mesele. O bir Samanyolu’nda bir Ayna programında benim de şahsen o arkadaşı bilmemden ötürü mütalâam alınarak değerlendirilebilirdi... ” (29).

Şayet Fethullah Gülen’i ve fethullahçı yasadışı yapılanmayı tanıımıyorsanız, bu kasedi izlediğinizde, mutlaka bir fikir sahibi olursunuz. Bir devlet düşünün ki, ulusal birliği ve bütünlüğü açısından tehdit altında. Bu, devletin istihbarat birimlerince saptanıyor ve raporlaştırılıyor. Buraya

kadar tamam; esas önemli olan buradan sonrası. Bu raporun, hiyerarşiye uygun bir biçimde makamlara sunulmasından sonra Emniyet Genel Müdürlüğü'ne, oradan İçişleri Bakanlığı'na ve konunun aciliyeti ve önemi açısından da Cumhurbaşkanlığı ve Milli Güvenlik Kurulu'na gönderilmesi gerekmez mi? Bu devlet, Türkiye Cumhuriyeti Devleti olursa, iş değişiyor. Raporu hazırlayan istihbaratçı, raporunu gereği için Fethullah Gülen'e gönderiyor ve ancak onun "durumun vahametini idrak etmesinden" sonradır ki, aynı raporun kopyası, yine gayrıresmi "en üst makam" ya da cemaat hiyerarşisinde "Kainat İmamı" Fethullah Gülen eliyle, bir başka mutemete, yani halk arasında "Başbakan'ın Gölgesi" olarak ünlenen şahsa iletiliyor. Bu arada, devlet adına yaşanan bir çelişkinin de altının çizilmesi gerekiyor: Cemaat hiyerarşisine göre, bir polis memuru, bir bekçi ya da bir astsubay üst bir konumda ise, cemaat hiyerarşisinde daha altta bulunan bir Emniyet Müdürü'nün ya da General'in, devlet ya da kurum hiyerarşisini dikkate almaksızın, o kişiye "biat" etmesi, bir başka ifadeyle onun emirlerine harfiyen uyması gerekiyor. Aynı şekilde, mübaşirin ya da zabıt kâtibinin "imam" olduğu bir sistemde, bu mübaşirin ya da zabıt kâtibinin, mürit hâkime emir vermesi, karar dikte ettirmesi gibi bir sonuç doğuyor. İşte, tarikatların ya da cemaatlerin güçlenip devlete sızdığı noktalarda, devlet hiyerarşisi resmen çöküyor. Türk Devleti, en önemli zaafını bu noktada yaşıyor...

Devlette, özellikle "Adliye, Mülkiye, Emniyet ve Ordu" hiyerarşisini altüst eden bu tehlikeli kadrolaşma, Fethullah Gülen için normal bir süreç anlamına gelmektedir. Gülen, özellikle Emniyet içindeki yandaşlarını, buram buram takiiye kokan şu cümlelerle mazur göstermeye çalışmaktadır:

"Herkesin bildiği gibi, yıllarca va'z ettim. Hemen her şehirde konferanslarım oldu. Yayınlanmış pek çok kitabım var. Halkımız Müslümandır ve dinine bağlıdır. Bu bakımdan, Din ile alâkalı her şeye alâka duyar. En çok da İDARECİLERİNİN, ASKERİNİN VE POLİSİNİN DİNDAR OLMASINI İSTER. ORDU da, EMNİYET de halkın bağrından çıkmış insanların teşkil ettiği müesseselerdir. Başka millet fertlerinin veya fezadan gelmiş varlıkların teşkil ettiği müesseseler değildir. Dolayısıyla, bunların içinde de çok tabii olarak va'zımı dinlemiş, kitabımı okumuş, konferansımda bulunmuş, hatta belli bir alâka duymuş insanlar olabilir. Bu, son derece tabii bir şey değil mi? Sonra ben, kanunlar aleyhinde bir şey söylemiş veya yazmış değilim ki! Önemli olan, bu insanlar, ORDUNUN ve EMNİYET'in kaide ve prensipleri aleyhinde faaliyette bulunmuşlar mıdır? Ben, bu kaide ve prensiplere rağmen bir telkinde bulunmuşum ve onlar da

bu telkini esas alarak, kaide ve prensipleri çiğnemişler midir? Bu tespit edilmelidir ve bu hususta vaki olmuş tek bir misal gösterilebilir mi? Gösterilmezse, böylesi iddialarla kafaları bulandırmaya ve ORDUMUZU, EMNİYETİMİZİ millette ve milletin inancına rağmen bir çizgide göstermeğe çalışanların gerçek niyetleri elbet bir gün ortaya çıkacaktır. Hiçbir şey, uzun süre gizli kalamaz” (30).

Fethullah Gülen, bu açıklamayı, Lynne Emily Webb adlı bir yazara yapmıştır. Ancak, bugüne kadar Türk Silâhlı Kuvvetleri’nden, fethullahçı oldukları gerekçesiyle Yüksek Askeri Şura kararları ile ilişkileri kesilen yüzlerce yandaşının durumlarını ise es geçmiştir. Gülen’in mantığına göre, Y.A.Ş.’nin gerçek niyeti ne olabilir? Kaldı ki, bu açıklamayı niçin bir A.B.D. vatandaşına yapma gereğini duymuştur? Bir Amerikalı, “milletin inancını” daha mı iyi aksettirmektedir? Kaldı ki, Webb, kitabının 93-142. sayfaları arasındaki bölümüne şu başlığı uygun bulmuştur: “Fethullah Gülen’den, Aleyhindeki İsnatlara Kesin ve Net Cevaplar”. Bu bölümün 82. sorusunun “e” şıkkında, adigeçene şu isnat yöneltilmektedir: “Bir yandan TSK’ne sızarken, diğer yandan, TSK’ne karşı POLİSİ güçlendirerek” Ancak, bu isnada “net ve kesin cevap” beklerken, sadece TSK ile ilgili açıklamaya karşılık, polisle ilgili bölümün yok sayılarak geçirildiğini görürsünüz (31).

Fethullah Gülen’in, istihbarat birimlerindeki yandaşları üzerine bu kadar çok düşmesinin, cemaat deyimiyle “hamilik kanatlarını” örtmesinin sayılamayacak kadar çok taktiksel nedeni bulunmaktadır. Ancak, kişisel nedenler daha da ağır basmaktadır. Örneğin, “herşeye rağmen”, Fethullah Gülen’e 1996’da resmi koruma tahsis edilmiştir. Asli görevi ve varlık nedeni, Cumhuriyeti, laik hukuk sistemini, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü korumak, Atatürk ilke ve devrimlerine sahip çıkmak olan ve bunun için devletten maaş alan emniyetçiler, Fethullah Gülen’i korumak konumuna getirilmişlerdir. İstanbul İl Koruma Komisyonu’nun bu doğrultudaki kararı, İçişleri Bakanlığı tarafından 30 Temmuz 1996’da onaylanmıştır. Dahası, kasetlerinin medyada yayınlanarak maskesinin düşürülmesi olayının kısa bir süre öncesinde Fethullah Gülen, A.B.D.’ne beraberinde resmi korumasını da götürmüştür. 4 Mayıs 1999’da A.B.D.’ne geçici görevle gönderilen resmi koruma, 22 Eylül 1999 tarihine kadar adigeçeni “korumuştur” (32). Oysa, çok özel durumların dışında yurtdışına koruma görevlendirilmemektedir. Hatta, Başbakan ve İçişleri Bakanı’nın yurtdışı gezileri dışında, Bakanlara da, yüksek bürokratlara da yurtdışında koruma tahsis edilmemektedir. Yakın tarihimizde bir istisna olarak, bir

dönem parti genel başkanlığı yapan Cem Boyner'e, -o da çok yönlü girişimlerinin ve de masrafları üstlenmesinin sonucunda- bir yurtdışı gezisinde koruma tahsisi yapılmıştır. İlkokul mezunu, emekli vaizlikten müstafi, hakkında çeşitli defalar soruşturma açılmış, tutuklama kararı çıkarılmış ve uzun süreyle aranmış, dahası yaptıkları ve yapacakları çok iyi bilinen ve DGM'de dava açılması her an sözkonusu olan bir kişiye, yani Fethullah Gülen'e, yurtdışına yargılamadan kaçarken –pardon, tedaviye giderken- İçişleri Bakanı oluru ile resmi koruma tahsis edilmesi, kuşatılmışlığın boyutlarını ve cüretini göstermesi açısından büyük önem taşımaktadır. Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Muammer Aksoy ve Ahmet Taner Kışlalı gibi Cumhuriyet aydını yurtseverleri kendi sınırları içinde korumayan-koruyamayan Emniyet'in, adigeçeni hem de yurtdışında kimden koruduğu (!) ise apayrı bir araştırma konusudur...

2.2. İSTİHBARAT DAİRE BAŞKANLIĞI'NIN “İSTİHBARAT BÜLTENİ”

Diğer taraftan, M.İ.T., Jandarma Genel Komutanlığı gibi ilgili kurum ve kuruluşların fethullahçı yapılanmayı deşifre eden raporlarına karşılık, Emniyet Genel Müdürlüğü'nce yayınlanan “İstihbarat Bülteni”nin Temmuz 1998 tarihli ve 70 No.lu nüshasında, olması gereken istihbaratçı perspektifinden değil de, bir sempatizan, bir muhip perspektifinden yapıldığı kuşkusunu uyandıran değerlendirmelere yer verilmiştir:

“... 1970'li yıllarda başlamış olduğu çalışmalarını, çizgisini hiç değiştirmeden günümüze kadar getiren Fethullah GÜLEN'in, bilhassa son dönemler itibariyle, geniş açılımlar sergilediği ve toplumumuzdaki bütün kesimlerle diyalog kurma yönünde çaba sarfettiği gözlenmektedir.

Son olarak; TÜRKİYE GAZETECİLER VE YAZARLAR VAKFI bünyesinde yürütülen ve değişik görüşlere sahip olan kesimleri birbirine yakınlaştırma yönündeki gayretleri de bu doğrultudaki yaklaşımlarının bir sonucudur.

F. GÜLEN, ılımlı islami yorumları, dini değerlerin siyasal hedeflere alet edilmemesi yolundaki telkinleri ve farklı kesimlerle diyalog arayışlarının yanı sıra bilhassa Papa başta olmak üzere Yahudi ve Hristiyan din adamları ile kurduğu irtibatlar nedeniyle de, dini motifli terör örgütleri ve radikal dini gruplarca yoğun biçimde eleştirilmiştir.

Şu anki durum itibariyle ülkemizde en geniş tabana hitap ettiği bilinen grup, genelde eğitim düzeyi yüksek şahıslardan oluşmaktadır. Kendi amaçlarını, Türkiye Cumhuriyeti'nin dünya çapında önemli bir devlet olma

potansiyeline sahip olduđu gerçeğinden hareketle, eğitim faaliyetleri ile bu sürece katkı sağlama ve bunun gerçekleşmesi için de ülkede toplumsal barışa hizmet etme olarak açıklayan grubun siyasi yelpazede ağırlığını Demokrat Parti çizgisini takip eden sağ partilerden yana koyduđu da bilinen hususlar arasında yer almaktadır.

Yurtdışında ve yurtiçinde açılan eğitim kurumları çerçevesinde yürütölen faaliyetlerin mali giderlerinin kurulan şirketler vasıtasıyla karşılandığı bilinmektedir. Her il ve ilçenin durumuna göre yurtdışındaki bir ülkenin veya ülkelerdeki birkaç okulun tüm masraflarını karşılayacak şekilde planlamalar yapıldığı ve masrafların bu şekilde taksim edilmek suretiyle yurtiçinden karşılandığı bilinmektedir.

Son dönemde kamuoyunda önemli tartışmalara yol açan 8 Yıllık Eğitim ve Türban konusundaki uygulamalarla ilgili olarak da, bu tarz meselelerin dinin aslından olmayıp teferruat olduđu, dolayısıyla da bu konuların toplumsal huzur ve barışı zedeleyecek ölçüde tırmandırılmasının zararlı olacağı görüşünü savunan F. GÜLEN Grubunun, geleneksel ılımlı tavırlarına uygun olarak tutumunu devam ettirdiğı gözlemlenmiştir.

Gruba ait ülkemizde faaliyet gösteren eğitim öğretim kurumlarından bazıları aşağıda belirtilmiştir:

İzmir Yamanlar Fen Lisesi, İstanbul Fatih Koleji, İstanbul Safiye Sultan Kız Lisesi, Mersin Yıldırımhan Lisesi, Ankara Samanyolu Lisesi, Van Serhat Lisesi, Denizli Server Lisesi, Erzurum Aziziye Lisesi, Erzincan Otlukbeli Lisesi, Eskişehir Ertuğrul Gazi Lisesi, Sakarya Işık Lisesi, Manisa Şehzade Mehmet Türk Lisesi, Aydın Nizami Erkek Lisesi, Fatih Üniversitesi.

Ayrıca yurtdışında; Özbekistan’da (17) eğitim kurumu ve (1) Dil Merkezinin bulunduđu, Türkmənistan’da (1) Üniversite, (13) Ortaöğretim kurumu ve (1) Dil Merkezinin olduđu, Kazakistan’da ise (30) Lise ve (1) Üniversite, ABD, Kamboçya, Malezya, Bangladeş, Gürcistan, Kırgızistan, Irak, Romanya, Moldova, Ukrayna, Azerbaycan, Tacikistan, Arnavutluk, Fas ve Pakistan gibi ülkelerde okullarının bulunduđu bilinmektedir” (33).

Bölten’de, Fethullahçı Grubun yayın organları arasında “Sızıntı Dergisi, Yeni Ümit, Aksiyon, Zaman Gazetesi, Samanyolu Televizyonu (Stv)”, kuruluşları arasında da “Akyazılı Orta ve Yüksek Eğitim Vakfı, Türkiye Öğretmenler Vakfı, Türkiye Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı” birkaç cümlelik açıklamalarla sayılmıştır (34). Fethullahçı yapılanmanın iç ve dış bağlantıları; sözü edilen il ve ilçelerden yurtdışındaki okullara para transferinin hangi yasadışı yollardan gerçekleştirildiğı; yapılanma içinde

yer alan şirket, eğitim kurumu ve öğrenci yurtları ile ışık evlerinin tam dökümü gibi “teknik” hususlara yer vermeyen bu “İstihbarat Bülteni”, sözkonusu yasadışı yapılanmanın eriştiği güç düzeyini ortaya koymaya, bu konuda fikir oluşturmaya yeterli bir belgedir.

Fethullahsever istihbaratçılar tarafından kaleme alındığı anlaşılan bu bülten, “Aylık İstihbarat Bülteni Dağıtım Planı”na uygun biçimde, “Hizmete Özel” çerçevede dağıtılmaktadır: İç dağıtımda, İçişleri Bakanlığı, Özel Harekât Daire Başkanlığı, TEMÜH Daire Başkanlığı, Kaç. Ve Org. Suç. Mücadele Daire Başkanlığı, Güvenlik Daire Başkanlığı, Asayiş Daire Başkanlığı, Valilikler, İl Emniyet Müdürlükleri; dış dağıtımda ise, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği, MİT Müsteşarlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, OHAL Bölge Valiliği ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri’ne gönderilmektedir. Dağıtım Planında kesinlikle Fethullah Gülen’in adı geçmemektedir. Oysa, yasadışı yapılanmayı sadece “Fethullah Gülen Grubu” olarak takdime kalkışanlar, bu bülteni hocaefendilerine de takdime cüret etmişler midir? Bilinen o ki, bu araştırmada kullanılan tüm istihbarat raporları gibi, bu bülten de, yapılanma hiyerarşisinde yer alan ortalama her “semt imamı”nın ve de üstündekilerin “uhdesinde” bulunmaktadır. Bu “Hizmete Özel” belgenin, Fethullah Gülen’in eline geçtiğini kanıtlamak elbette ki olanaksızdır, diye düşünüyorsanız, yanılıyorsunuzdur. İşte, bu konuda bizzat Fethullah Gülen, itirafı ile yardımımıza (!) yetişmektedir:

“...burada daha önemli bir hususu arz etmek istiyorum; adları telefon dinleme skandalına karışanlar, bir suçlamada bulunuyorlar. Bunlar, bir şehir emniyetinin istihbarat mensupları. Buna karşılık, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı’nın yani DAHA ÜST VE DAHA YETKİLİ BİR MAKAMIN, bir gazetede yer alan çok açık ifadeleri var. Bu makamın İSTİHBARAT BÜLTENİ’nde ve Terörizm Sorunu ve Türkiye başlıklı kitabında Müslüman bir kişinin terörist olamayacağı benim bazı yazı örneklerimden verilerek açıklanıyor ve islam adına takip ettiğim çizginin hiçbir zaman değişmediği ve bunun ılımlı bir din anlayışına dayandığı, dini siyasi hedeflere alet etmekten uzak, hatta böyle bir şeye karşı olduğum vurgulanıyor. Bu görüşlerimden dolayı radikal dini gruplarca eleştirildiğim ifade ediliyor. Şimdi bizzat yazdıklarım, söylediklerime ve yaptıklarım dayanarak verilmiş bir en üst Emniyet istihbarat raporu mu geçerlidir, yoksa, büyük bir skandala adı karışanların can havliyle basına sızdırdığı ve yazıp söylediklerimi keyiflerince

yorumlayanların verdikleri manalarla anlamadıklarını ortaya koyanların çelişkilerle dolu iddiaları mı geçerlidir? Kararı kamuoyunun vicdanına ve gerçek hukuk anlayışına havale ediyorum.

Bir diğer husus da, yanlışlıkla fakire atfedilen, fakat temelde her kesimden millet evladlarının ortaya koyduğu hizmetler, yapılan bir ankette de ispatlandığı gibi, halkımızın büyük çoğunluğunun tasvibine mazhar olmuş hizmetlerdir. Bu çoğunluk ki, içinde siyasi, gayr-i siyasi, Sünni-Alevi, her kesimden insan var. Hatta, Katolik, Ortodoks, Musevi ve Süryani cemaatlerinden ve işadamlarından, dahası spor ve san'at camiasından pek çok insan var.

*Acaba bütün bu insanlar aldanıyor da, **sadece adları garip bir skandala karışmış birkaç memur mu gerçeği görüyor?**” (35).*

Önce, Fethullah Gülen'in kendini savunurken, ortaya koyduğu çelişkilerin yanıtlanması gerekmektedir:

Türkiye’de kaç müstafi seyyar vaiz, istihbarat raporlarına konu olmaktadır?

Sözkonusu istihbarat raporları, Fethullah Gülen'in eline nasıl geçmiştir? Dağıtım Planı'nda belirtilmeyen bir hocaefendilik makamı mı sözkonusudur ki, bu raporlar adıgeçenin bilgisine ve yorumuna sunulmuştur? Fethullah Gülen'in yukarıdaki açıklamasının üzerinden bugüne üç yıl geçmiş olup, bu konuda bir “köstebek” araştırması ve soruşturması yürütülmüş müdür? Değilse, neden ve niçin? İhmali görülenler hakkında da soruşturma açılmış mıdır?

Fethullah Gülen'in devletin istihbaratçılarını, yazdıklarını “doğru ya da keyfi yorumlayanlar” biçimde ikiye ayırma ve yargılama hakkı bulunmakta mıdır? Ankara Emniyet Müdürlüğü'nce hazırlanan ve Fethullah Gülen'in haksız ve yetkisiz biçimde saldırdığı-eleştirdiği-yargıladığı-kategorize ettiği rapor, “İstihbarata Karşı Koyma” çalışması içerisinde yapılması olası bir “Planlı İstihbarat Operasyonu” öncesinde, hedef belirlemeye yönelik ön haber çalışması niteliğindedir. Bu raporla, yasadışı yapılanmanın sadece kuşbakışı fotoğrafı çekilmiştir. Ve bu rapor, bizzat Fethullah Gülen'in “telefon dinleme skandalı” adını verdiği olayın sonrasında değil, ÖNCESİNDE hazırlanmıştır. Gülen, sözkonusu raporu hazırlayan gerçek Cumhuriyet savunucusu istihbaratçılara alenen hakaret etme ve tahrif hakkını nereden bulmaktadır?

2.3. D.G.M. VE FETHULLAH GÜLEN ÖRGÜTÜ HAKKINDA

İDDİANAME

Diğer taraftan, Fethullah Gülen'in Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanıyor olması, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nce hazırlanan sözkonusu rapordaki istihbarat bulgularının haklılığının ve güvenilirliğinin bir kanıtıdır. Tıpkı, İddianame'de belirtildiği gibi:

“12.04.1991 tarihli 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1 nci maddesinde:

Terör, baskı ve cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yollarından biri ile Anayasada belirtilmiş Cumhuriyet niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzenini değiştirmek, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türkiye Devleti'nin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, devlet otoritesini zaafa uğratmak, yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü eylemdir” denilmiştir.

Aynı kanunun 7/1 nci maddesinde ise:

3 ve 4 üncü maddeler ile TCK.'nın 168, 169, 171, 313, 314 ve 315 maddeleri hükümleri saklı kalmak kaydıyla, bu kanunun 1 nci maddesi kapsamına giren örgütleri her ne nam altında olursa olsun kuranlar veya bunların faaliyetlerini düzenleyenler veya yönetenler cezalandırılır, denilmektedir.

Fethullah GÜLEN'in oluşturduğu örgüt yukarıda izah olunduğu gibi devletin LAİK YAPISINI YIKMAK amacıyla kurulmuş olup, istişare kurulu, bölge imamları, şehir imamları, semt imamları, ev imamları gibi illegal yapılanmayla bütün ülkeyi bir ağ gibi sarmıştır. Yine bu illegal yapılanmaya bağlı olarak yurt içinde ve yurt dışında legal görünümlü şirket, okul ve vakıflara sahip bulunmaktadır. Bu legal ve illegal yapılanması ile büyük ve güçlü görünüm arz eden örgüt, halk üzerinde bir manevi cebir ve baskı yaratmaktadır. Bu itibarla örgütün 3713 sayılı kanunun 1 nci maddesi delaletiyle aynı kanunun 7 nci maddesi kapsamı içinde ele alınması gerekmektedir.

Bu iddianame ile ÖRGÜTÜN BAŞI hakkında dava açılmış olup, örgütün illegal ve legal yapılanması hakkında soruşturma sürdürülmektedir.

XII- NETİCE VE TALEP:

Sanığa isnat edilen suç yukarıda anlatılan delillerle sabit olduğundan,

2845 sayılı kanunun 9 ve 20 nci maddeleri gereğince yargılamasının yapılarak,

Sanık Fethullah GÜLEN'in hareketine uyan 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1 nci maddesi delaletiyle aynı kanunun 7 nci maddesinin 1 nci fıkrasının 1 nci cümlesi, TCK'nun 31, 33, 40 maddeleri gereğince TECZİYESİNE,

Emanette bulunan suç eşyalarının TCK'nun 36 ncı maddesi gereğince MÜSADERESİNE karar verilmesi kamu adına İDDİA olunur. 22.08.2000” (36).

İddianamade, sözkonusu İstihbarat Bülteni değil, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nce hazırlanan -Fethullah Gülen'in aşağıladığı- rapor, kanıt (16 No.lu kanıt) olarak kullanılmıştır. Kaldı ki, İstihbarata Karşı Koyma çalışması içinde, doğruluk ve güvenilirlik ölçütleri, sunan makamın hiyerarşik sıralamadaki yeri ile doğrudan ilgili değildir. Böyle bir kural ya da teamül sözkonusu değildir. Fethullah Gülen, kendini yargı yerine koyarak, görevini yapan istihbaratçıları zan altında bırakma hakkını ve gücünü nereden almaktadır?

2.4. DEVLETE VE CUMHURİYETE BAĞLI BİR EMNİYET MÜDÜRÜ'NÜN SAVUNMA BELGESİ YA DA İSYANI

Temmuz 1998 Tarihli ve 70 No.lu İstihbarat Bülteni'ni kimler hazırlamış, kaleme almış ve onaylamıştır? Örneğin, o tarihteki İstihbarat Daire Başkanı, bugün hangi görevdedir? Sözkonusu yasadışı yapılanma ile ilişkilerini ortaya koyacak bir soruşturma geçirmiş mi, yoksa taltif ile aynı görevde tutulmaya devam etmekte midir? Bu soruların kilit isminin Sabri Uzun olduğunu kaydederek, onunla ilgili ifadelerin yer aldığı bir başka soruşturma dosyasından örnek vermek yerindedir:

“... Yine yazışmalarında ve ifadelerinde Fethullah Gülen ve örgütünün sanki avukatlığına soyunduğu izlenimi veren Sabri Uzun'un bu örgütlenmeye yönelik düşünce ve yaklaşımları ile varsa sempatisinin tespiti açısından İstihbarat Daire Başkanı olarak görev yaptığı süre zarfında bu örgüte ilişkin altında imzası veya parafı bulunan tüm yazışmalar ile sorumluluğu altında ilgili birimlere intikal ettirilen haber dağıtım notu, istihbarat notu, broşür, kitap ve benzeri her türlü dokümanın dosyaya intikalini talep ediyorum.

Zira, ifade ve yazışmalarında ‘...Bu cemaat devir tarikat devri değildir, hakikat devridir özdeyişiyle tarikatçılığı reddeder (13.06.1999 tarihli

ifadesi sayfa 14, 7.05.1999 gün ve 6203 sayılı Sabri Uzun imzalı yazının 3. sayfası) söylemini kendine temel dayanak olarak gören, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı'nın 20.03.1998 tarihli takipsizlik kararına hukuki dayanak olarak sığınan (aynı ifade sayfa 12, aynı yazı sayfa 2) Sabri Uzun'un, Fethullahçılığı 'geleneksel islami hareket' olarak adlandırması ve bir kısım personelin avukatlığına soyunması bu hususa ilişkin ciddi şüphelerimi arttırmaktadır. Acaba geçmişte Dev-Yol, DHKP-C, PKK, İBDA-C, Hizbullah gibi örgütlerle ilişki ya da bağlantısı bulunduğu iddiası ile soruşturmaya muhatap olan ve sonuçta 'delil bulunamadığından' takipsizlik kararı verilenleri de aynı mantıkla değerlendirmekte midir, merak ediyorum.

03.06.1999 tarihli ifadesinin bütünlüğüne bakıldığında Sabri UZUN'un ifadesine başvuran Sayın Müfettişlerin böyle bir savunmayı yazılı hale getirmeleri tarihi bir görev olmuştur. Zira, Fethullah Gülen bizzat bu ifadenin arkasında durmakta, Sabri UZUN'un ifadesini ve imzasını taşıyan yazıları, bu kesimlerce Fethullahçılığın meşruiyet ve legalizeliğine gerekçe olarak gösterilmektedir.

Bana bu emirler doğrultusunda yapılan çalışmaların sonuçlarının teşkilât bünyesindeki Fethullah Gülen yandaşlarında yaratmış olduğu endişe, bu çalışmayı yapanlar aleyhine acilen bir suç üretme gayretine dönüşmüştür” (37).

Yukarıdaki değerlendirmenin yer aldığı yazılı savunma, Emniyet Müdürü Osman Ak'a ait olup, yasadışı yapılanma mensubu imamlara, “gücümüz karşısında ezilen, pişman edilen aciz laikçinin hezeyanı” notuyla, dağıtılmıştır. Gizli yürütülmesi ve de muhafaza edilmesi gereken bir ifade metninin, cumhuriyet düşmanı kesimin elinde “moral malzemesi” olarak dağıtılması, konunun bir başka vahim yönünü oluşturmaktadır.

Diğer taraftan, gözönünde tutulması gereken bir başka husus, fethullahçı örgütlenmenin, Emniyet Teşkilâtı içinde bugüne kadar niçin çözülemediğidir. Bunun da en önemli nedeni, çözecek makam sahiplerinin, birtakım siyasal denge hesapları ve de koltuk endişeleri ile konuya soğuk bakmaları, risk üstlenmemeleridir. Bu fırsatçı ve ikiyüzlü politika, Emniyet Teşkilâtı içinde, statükocu zihniyetin kökleşmesine yolaçmıştır. Değişik zamanlarda bu örgütlenmenin üzerine gidenler ise, fethullahçı kadrolar ve yandaşları-işbirlikçileri tarafından -kendi deyimleri ile- “pişman ve perişan” edilmişlerdir. Örneğin, 1992'de Polis Koleji'ndeki fethullahçı kadrolaşmayı ilk kez resmi raporları ile ortaya çıkan müfettişler, daha sonra

Teşkilât içinde yükselme şansından mahrum edilmişlerdir. Fethullah Gülen hakkında en kapsamlı raporu hazırlayan dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, İstihbarat'tan sorumlu yardımcısı Osman Ak ve ekibi, o tarihe kadar hiç kimsenin hayal bile edemeyecekleri bir manüplasyona, kurban edilmişlerdir. Saral ve Ak, raporlarında, fethullahçı yapılanmaya karşı önerdikleri “PLANLI İSTİHBARAT OPERASYONU”NUN, tam tersine kendilerine yapılacağını hesaplayamamışlardır. Yasal çerçevede rutin telefon dinleme işlemi, fethullahçıların hareket noktasını oluşturmuştur. Adına “Telekulak” kod adı verilen bu “planlı istihbarat operasyonu”nun, fethullahçı yapılanmaya yaklaşık 20 milyon dolara mal olduğu önesürülmektedir. Bu operasyon bütçesinin büyük bir bölümünü oluşturan kamuoyu oluşturma faaliyetleri faslından, Basına önemli paralar akıtılmıştır. Böylece, medyada, Cumhurbaşkanlığı telefonları başta olmak üzere, sıradan vatandaşın telefonlarının dinlenmekte olduğuna ilişkin kanı yaratılma kapsamında, görüntülü-görüntüsüz yüzlerce haber ve köşe yazısı yer almıştır. Bu kampanya boyunca, tüm “gizli” belgeler ve bilgiler, çarpıtılarak, Basına kesintisiz bir enformasyon hizmeti (!) sunulmuştur. Bu dezenformasyon çalışmaları kapsamında, adigeçen Emniyet Müdürlerinin özel hayatları masaya yatırılmış, malvarlıkları adeta didik didik edilmiştir. Fethullahçı istihbaratçılar, Saral ve Ak aleyhine hiçbir şey bulamayınca, bu defa çok sayıda soruşturma açılması, bunların sonucunda disiplin cezası verilmesi, Ağır Ceza’da yargılanmaları gibi hukuksal baskı mekanizmasını harekete geçirmişlerdir. Bu da yetmemiş, telefonları dinlendiği önesürülen kişi ve kuruluşlarla birebir temasta bulunularak, İçişleri Bakanlığı aleyhine tazminat davası açmalarını sağlamışlardır. Orta vadede ise, idari yargıda takdir olunacak tazminatların, Saral ve Ak’a rücu edilmesini sağlayarak, onları maddi anlamda -bir daha asla baş kaldıramayacak ölçüde- cezalandırmayı öngörmüşlerdir. Bu operasyon tüm hızıyla sürdürülürken, yoğun çarpıtılmış bilgi bombardımanı etkisindeki hiç kimse, “Telekulak” kod adlı kampanyanın gerçek amacının, fethullahçı yapılanmayı dağıtmayı amaçlayan Cumhuriyet aydını emniyetçilerin cezalandırılarak tasfiyesi olduğunu; yıllardır telefon dinleme prosedürüne uygun olarak görev yapan ve hâlâ aynı prosedür çerçevesinde ve aynı tekniklerle bu görevi yerine getiren fethullahçı emniyetçilere neden dokunulmadığını sorgulamamıştır (aşağıdaki bölümlerde, sözkonusu planlı istihbarat operasyonunun ayrıntılarına yer verilecektir).

Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde, Türkiye çapındaki tüm istihbarat faaliyetlerinin en üst düzeydeki sorumlusu Sabri Uzun’un, bu

bağlamda Cumhuriyet'in temel değerlerine, laik hukuk sistemine, Atatürk ilke ve devrimlerine ve de meslek etiğine olan "samimiyetinin sorgulanması" da kaçınılmaz olmaktadır. Fethullah Gülen'in takiyyeye yönelik söylemlerine "inanmış görüntüsü veren" bu sorumlu istihbaratçı, acaba yine aynı kişiye ait aşağıdaki açıklamaları niçin görmezden gelmektedir? Örnek mi? İşte birkaçı:

"Sürekli ittikaya kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış dahasını arayan, takvanın dahasını arayan derinlerden derin kutsiler... Hz. Muhammed Mustafa'nın askerleri, Cindullah; Allah ordusu... HİZBUL-LAH; Allah cemaati, tabiri caizse Allah Partisi... Siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah Partisi....Rüyalarınıza girerler. Hayal alemlerine girdiğiniz zaman sizi yakalarlar. Misali levhalarla her yerde sizi kovalarlar. Her köşe başında karşınıza çıkarlar. Bazen kendinizi tam onların içinde görürsünüz, onlarla beraber kılıç çalışırsınız....Duygu ve düşünce birliğine vardığınız zaman, siz aynı ordunun erleri haline gelirsiniz. Ve ben bunu size anlatmaya çalışıyorum. Allah'ın askeri olduktan sonra, kutsiler ordusu olduktan sonra, Allah'ın kulu olduktan sonra, Hz. Muhammed'in erleri olduktan sonra zaman ve mekan onları ayıramaz" (38).

"İç ve dış mihraklar, ellerindeki terör alternatiflerini daima muhafaza edeceklerdir. Bunlardan birisi yıpranıp işlemez hale gelince, bir başkası öne sürülecektir. Nitekim dün, çeşit çeşit isimler altında nice örgütler vardı ve bunlar anarşiyi komünizm adına körüklüyorlardı. Şimdilerde PKK ve benzeri illegal örgütler de etnik grupları harekete geçirme çabasındalar. YARININ TÜRKİYE'SİNİ BEKLEYEN EN KORKUNÇ TERÖR VESİLESİ İSE, MEZHEP DUYGUSUNA YENİK DÜŞENLER OLACAĞA BENZER. BU YENİ TEHLİKE, TERÖR ADINA PKK'DAN ELLİ KAT DAHA FAZLA BİR POTANSİYEL GÜCE SAHİPTİR" (39).

"Cihad bir hayır kapısıdır; o kapıdan giren iki hayırdan birine mutlaka kavuşacaktır. Evet, ya şehid olup ebedi bir hayat, ya da gazi olup hem dünya, hem ukba nimetlerine kavuşacaktır. İşte bu cihadda bir de böyle bereket var.... Cihad sözcüğü; içinde bulunulan asır ve şartlara göre değişkenlik arz eden geniş kapsamlı bir kelimedir. Gün olur, mal-mülk her şey feda edilerek bu vazife yerine getirilir, zaman gelir, yollar gider bir can pazarına ulaşılır ve can alınır verilir"(40) .

"Cihad, bir müminin uğruna canını feda edebileceği en tatlı bir mefkûre ve en yüksek bir idealdir. Zira mümin kendi teri içinde boğulmaya

veya kendi kanı ile abdest alma gibi bir payeyi ancak cihadla elde edebilir” (41).

“Bu mesuliyetin yerine getirilmesinde hayatımız bile söz konusu olmayabilir. Esasen bu mukavelenin önemli bir buudunu da ölümü göze almak teşkil etmektedir” (42).

“Evet, her ferd, ben niye fiili mücahedenin önünde, ön cephe, ölüm ilk defa kendine gelecekler arasında ... yerini alamadım dememesi ve bu teessürü vicdanında duymaması için şimdiden kendini şartlandırmalıdır. Evet, artık söz değil, hamle ve aksiyon devri” (43).

Fethullahçı takiyyecilerin iddia ettikleri gibi, cihaddan murat, insanın kendi nefsiyle mücadelesiyse, kanla abdest alma, can pazarında can alınıp verme, mezhep terörü, hizbullah övgüsü de, herhalde bu mücadelenin, masum (!) ve iyiniyetli (!) ritüel ve taktikleri olsa gerek...

2.5. ANKARA EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ’NÜN FETHULLAHÇILAR RAPORU

Fethullah Gülen’i böylesine kızdıran ve müritlerini sorumlulardan intikam alınması-misilleme yapılması doğrultusunda harekete geçiren 18.3 1999 tarih ve 1820-99 (B.05.1.EGM.4.06.00.06) sayılı GİZLİ yazı ile 16.4.1999 tarih ve 2393-99 (B.05.1.egm.4.06.00.06) sayılı GİZLİ yazı ile eklerindeki, toplam 79 sayfalık raporda, sözkonusu İstihbarat Bülteni’nin aksine, son derecede önemli saptamalar dikkat çekmektedir:

“Fethullah Gülen, hasım cephe (laik cephe olabilir) ile ilgili net bilgiler alıp karşı tedbir geliştirmek için istihbarat faaliyetlerinde bulunmayı da ihmal etmemektedir. Bu tür ihmallerin kendilerine çok pahalıya mal olacağını bilmektedir. Hatta daha ileri giderek, hasım cephenin önünde yürümenin hizmet açısından şart olduğunu düşünmektedir.

Fethullah Gülen’in bu hususta bir hayli yol aldığını inkâr etmek mümkün değildir. Son zamanlarda ordu, polis ve MİT teşkilâtları arasına sızma faaliyetlerine ağırlık verdiği bilinmektedir. Zira, ışık kışlalarında özenle yetiştirilen ışık süvarileri, ağabeyleri tarafından yönlendirilerek bu birimler için açılacak imtihanlara özenle hazırlanarak sızma faaliyetleri içerisine girdikleri alınan bilgilerdendir. Sızmalardan Emniyet Teşkilâtı’nın en çok İstihbarat, Bilgi İşlem, Personel birimleri hedef yapılmıştır” (44).

Raporda, Fethullah Gülen’den bir alıntı yapılarak şöyle yorumlanmıştır:

“... ‘Diyorlar ki; bu memleketin kurtuluşu için politika tek çaredir.

Sizler hangi hizmet üniteleriyle toplumu yükseltmeye çalışırsanız çalışın, mevcut ‘sistem’ mutlaka hep sizin birkaç adım önünüzde yürüyecek ve bu yarışta siz her zaman geride kalacaksınız. Meseleyi kökten halletmenin bir tek çaresi vardır: O da politika yoluyla iktidar olmaktır.

Diyorum ki; politik yolla hizmet vermek belki memleketi mutlu yarınlara ulaştırma yollarından biri olabilir; ama, kesinlikle tek yol olamaz. Böyle yanlış bir kabulleniş, günümüzün realitelerine olduğu kadar, tarihi realitelere de göz yummak demektir.

O hangi sihirli değnektir ki, durup dururken bir işaretle adliyeyi, mülkiyeyi, maarifi düzeltip bizlere özlediğimiz temiz ve nezih toplumu garanti etsin.

Ben her türlü ihtimale saygının yanında, kesin bir dille ifade ediyorum ki, sizler, bütün toplumu, bütün üniteleriyle istediğiniz seviyeye getirseniz bile, bu toplumun o seviyeye motivesi için en az çeyrek asır geçmesi lazımdır. Bu lüzum sadece bize has da değildir. Her büyük inkılâp ve köklü değişim bunun böyle olmasını gerektirir’ (Fasıldan Fasıla, C.3, s. 232).

Fethullah Gülen, burada tam bir stratejist ve önemli bir sosyolog ve siyaset uzmanı olduğuna işaret etmekte; politik yolla hizmet vermenin memleketin kurtuluşunda tek çare olamayacağını, bunun yanlış bir yöntem olduğunu ve özellikle de günümüzün gerçeklerine, tarihi realitelere de ters geldiğini seçtiği özel kelimelerle vurgulamaktadır. Günümüzün realiteleri derken, herhalde ‘karşı cephe’ olarak adlandırdığı toplumun kesimlerini; tarihi realite derken de geçmişte irticaya karşı verilen mücadeleleri kastetmektedir. Fethullah GÜLEN, mülkiyeyi, adliyeyi ve maarifi kastederken de, herhalde adliye yerine şariat mahkemelerini, mülkiye ile halifelîği, maarifle de tekye-zaviye ve medreseleri özlemekte olduğunu anlatmaktadır. Ancak bu şekilde özlediği nezih topluma kavuşacağını düşünmektedir. Zaten son zamanlarda, ülkemizin yukarıda kendisinin de ifade ettiği özel önem arzeden kurumlara kendi yandaşlarını yerleştirmek için özel bir çaba sarfetmesi ve ‘Kolej’ adı altında açtirdığı medreselerde Risaleyi Nur’la aydınlanan gençleri yetiştirip bu birimlerin kritik noktalarına yerleştirmek istemesindeki gaye de, tabandan tavanı kuşatmaktan başka bir amaç taşımamaktadır” (45).

Raporun, I. Bölümü’nün “Sonuç” kısmında, şu değerlendirmeye yer verilmiştir:

“Fethullah GÜLEN’in Ölçü (1) adlı kitapçığının 60. sayfasında ‘Yerinde durup mevziini koruma, düşmanı alt etme ve hedefe varmanın en

birinci vesilesidir, cepheyi terk edip ayrılanlar ise yerlerinden ayrıldıkları andan itibaren kaybetme yoluna girmiş sayılırlar’ tarzındaki telkin ve ciddi bir ‘cephe’ faaliyetinin varlığına işaret edilmekte ve bu stratejinin mevcut çalışma sürecinin içersinde uygulandığı müşahade edilmektedir.

Bu anlatım, geçmiş yıllarda yaşadığımız ‘davadan döneni vurun’ anlatımı da PKK’nın davadan ayrılan militanlarına yönelik yapmış olduğu tehditlerle paralellik arz etmektedir.

Tarikatın lideri konumundaki Fethullah GÜLEN’in imzasına havi kitapların tetkikinden de anlaşılacağı gibi, kendisini dinsel bir dava adamı olarak anlatmasına rağmen, daha ziyade tarikatın propagandisti konumunda gözükmemektedir. Kitaplarının tetkikinden de anlaşılacağı gibi, propaganda ağırlıklı kitaplarının üslûbu ve ağdalı deyimleri ile dinsel telkin içeren kitapların üslûp ve deyimlerinin farklılığı da, eserlerin tek kaynağa ait değil, mal edilmiş şekilde yazılmış olduğu görülmektedir.

Devletin Anayasal nizamını değiştirerek yerine şer’i esaslara dayalı bir İslam devleti kurmayı hedeflediği değerlendirilen Fethullah GÜLEN ve yandaşları, 28 Şubat Kararları’nın alınmasından sonra ve özellikle soruşturma ile ilgili yazışmaların başlaması ile birçok örgüt evini boşaltmış, örgütsel yapılanmaya zarar vermemek için faaliyetlerini mevzii koruma kuralına uyarlamışlardır.

Şu anda birçok örgüt mensubu ve talebeleri aile evlerinde örgütsel faaliyetlerini sürdürmektedirler.

Gülen örgütlenmesinin ekonomik boyutu da gözönüne alındığında, gelecekte ülkemizi bekleyen tehlikenin büyüklüğü endişe verici boyuttadır.

... Genel Müdürlüğümüz Teftiş Kurulu Başkanlığı’nın konu ile ilgili başlattığı soruşturmaya müteakip, cemaat mensupları arasında tedirginliği artırdığı, buna paralel olarak GÜLEN örgütlenmesinin temel taktiklerinden olan takiyye yöntemleri uygulanmak suretiyle, tedbirlerin giderek artırıldığı ve hatta savunma boyutundan saldırı boyutuna geçildiği gözlemlenmektedir” (46).

Raporun II. Bölümünün “Sonuç” kısmında ise şu yargıya yer verilmiştir:

“Örgüt kadrolarına, çeşitli vesilelerle nasihatlerde bulunan yeterli ‘kuvvete’ sahip oluncaya kadar hedefe ulaşmak için, teknik ve taktiklere başvurmasını yani sessiz ve derinden giderek, hislerle değil mantıkla hareket edilmesini öğütleyen Fethullah GÜLEN’in, kitaplarıyla biraz

dikkatlice büyüteç altına alındığında, kendi niyet ve hislerini gizleme yönünde bile mantığını-aklını yeterince kullanmaktan âciz bir kişi olduğu anlaşılacaktır.

Hal böyle iken, kendine ve kadrolarına Türkiye ve dünyayı kurtarma misyonu biçmesi, buna inanmaları; bunun dışında Allah'ın Peygamberin, Meleklerin kendilerini destekledikleri iddia ve saplantısı içinde bulunması, kurtuluş için bütün dünyanın kendilerini beklediğine, kendilerinin 'Allah'ın Ordusu' olduğuna, kurtuluşun cemaata tâbi olmakla ve ışık evlerde yetişmekle mümkün olacağına inanması, Türkiye'yi nasıl bir tehlike ve karmaşanın, nasıl bir çılgınlığın beklediğinin somut işaretleridir.

İçinde bulunduğu ve bütün bu olumsuz düşüncelerini rahatlıkla gündeme getirebildiği demokratik rejim içerisinde, 'hoşgörü beklentisi' içerisinde siyasi ve entelektüel birçok kesimi etkileyebiliyor; demokratik haklarına dokunulduğunda rejimle savaş yapmaktan çekinmeyeceğini de beyan edebiliyor.

Önlem alınmakta gecikildiği takdirde, tarih sayfaları arasında kalan Babailer isyanından, Şeyh Bedrettin ve Şeyh Said'e kadar uzanan din görünümlü isyanların belki de en ciddi, en sinsî, en kapsamlı ve en tehlikelisi olabileceğine işaret etmek yanıltıcı bir tahmin olmayacaktır” (47).

2.6. EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN DEĞERLENDİRME BELGESİ

Sabri Uzun'un yönetim ve denetiminde “İstihbarat Bülteni” ile fethullahçılara karşı duruşunu ortaya koyan ekiple, Ankara Emniyet Müdürü olduğu dönemde yukarıdaki İstihbarat Raporunu hazırlayan Cevdet Saral ve ekibi arasındaki savaşım, bilindiği üzere, Emniyet Teşkilâtındaki fethullahçı “çürük elmaları” temizlemeyi bir istihbaratçı ve yurtsever olarak görev edinmiş Saral ekibinin tasfiyesi ve cezalandırılmaları ile sonuçlanmıştır. Bu sonuç, devlete can damarından sızmaya çalışan mürtecilerin, sahip oldukları gücü göstermeleri açısından ibret vericidir. Artık, devletin gücünü belli ölçüde eline geçiren bu unsurlar, devleti ve laik hukuk sistemini, Cumhuriyet rejimini savunanlara karşı, bizzat devletin gücünü silah olarak kullanma aşamasında olduklarını göstermişlerdir. Bir başka ifadeyle, bizatihi devlet olanakları ile, savunma boyutundan “saldırı boyutuna” geçmişlerdir (bir sonraki bölümde, Cevdet Saral ekibine karşı fethullahçı kadrolar tarafından yürütülen sistemli dezenformasyon faaliyetleri, tipik örnekleri ile anlatılacaktır).

Konunun can alıcı bir başka noktasına gelince, fethullahçıları “masum” gösteren Sabri Uzun ve ekibi, 2002 Temmuzunun son haftasına kadar görevde kalmışlardır. Buna karşılık, Cevdet Saral ve ekibi, maddi-manevi baskılar altında tasfiye ile pasifize edilmiştir. Sonuca bakıldığında, tasfiye edilen, cezalandırılan ekibin haksızlığının ortaya çıkarılmış olması gerekmez mi?!. Eğer Türkiye bir hukuk devletiyse, bu sonunun yanıtının “evet” olması icabeder. Ancak, aşağıdaki belge, tasfiye edilenlerin “haklı” olduğunu ortaya koymaktadır. Hem de kimin tarafından?!. İşte, Emniyet Genel Müdürlüğü’nün “Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı’na gönderdiği 24.12.2001 tarih ve 505139 (B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf.98/244-İZLEME) sayılı yazı ve Türkiye’nin içine yuvarlandığı güvenlik-istihbarat zaafı:

“Laik Devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak suçundan sanık Fethullah GÜLEN hakkında Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin 2000/124 esasına kayden açılan kamu davasının duruşma ara kararı uyarınca, Teftiş Kurulu Başkanlığınca düzenlendiği iddia edilen 99/60 sayılı rapor, Emniyet Genel Müdürlüğünde mevcut ise, bu rapordan bir örnek ile eklerinin incelenmek üzere duruşmanın bırakıldığı 26.12.2001 tarihinden önce Mahkemelerine gönderilmesine dair anılan Mahkemenin ilgi (a) yazısı, ilgi (b) havaleniz ekinde alınarak kayıtlarımız incelenmiştir.

Polis Müfettişi Ahmet SARAÇ ve arkadaşları tarafından düzenlenen 22.06.1999 gün ve (126) 99/60 sayılı inceleme raporu, 10.01.1999 tarihli Aydınlik Dergisinde ‘Devlete sunulan rapor’, ‘Fetullah Emniyeti ele geçirdi’ başlığı altında yayınlanan ve haberde (2) si mükerrer olmak üzere toplam 85 Fethullahçı personelin, Personel Daire Başkanlığı ve Eğitim ve Öğretim Kurumlarında görev yaptıkları iddiası ile ilgilidir.

Aydınlik Dergisinde iddiaların yayınlanması üzerine konuyla ilgili olarak;

1) 11.01.1999 Tarihinde iddiaların araştırılması için görevlendirilen üç Polis Başmüfettişi tarafından düzenlenen 23.06.1999 gün ve 99.60 sayılı inceleme raporunda;

‘Aydınlik dergisinde çıkan ve ihbar dilekçesinde isimleri geçen 85 personelden 10 personelin Fethullah Gülen cemaati ile ilgilerinin bulunmadıkları.

İddialara ilişkin olarak Müfettişliğimizce yapılan çalışma sırasında

söz konusu cemaate mensup oldukları iddia olunan personelin çoğunun vasıflı, çalışan ve amirleri tarafından vazgeçilmez eleman oldukları,

85 Personelden bazılarının Fethullah Hoca Cemaati oldukları yolunda tespitlerin yapıldığı ve bahse konu cemaatin uzun süreden beri Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis Okulları ve bazı merkez birimlerinde yapılanmaya gittikleri kanısına varıldığı,

Ayrıca Müfettişlerimizin istemi üzerine Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yapmış olduğu çalışma sonucunda ihbar dilekçesinde yer alan 85 personele ilâve olarak 132, 262 ve 6 kişilik isim listeleri ile 74 personele ait değerlendirme raporlarını tarafımıza göndererek isimleri geçenlerin Fethullah Hoca Cemaatine ait Işık Tarikatına mensup oldukları belirtilmiştir. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nce belirtilen konuya ilişkin yaptığı çalışmalarda, ışık tarikatına mensup teşkilâtımız içerisindeki bazı elemanların toplantı yaptıkları 10 adet ev ile bu evlerde toplantıya katılanların kimlikleri tespit edilerek tarafımıza gönderilmiştir.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün tespitlerinde de belirtildiği üzere, Fethullah GÜLEN ve cemaatinin çok iyi organize olmaları ve takiye kurallarını mükemmel şekilde uygulamaları sonucu Teşkilâtımız içerisindeki personelin cemaat elemanı olup olmadığının tespiti ve bunların delillendirilmesinin güç olduğu anlaşılmıştır. Bu sebeple sözkonusu cemaat elemanları oldukları kanısına varılan ve tarafımızca tespit edilenler ile Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı çalışmalar sonucu tespit olunan ışık tarikatına mensup teşkilât elemanlarımızın toplantı yaptıkları yerler ile buralarda toplantıya katılan personele ilişkin cezai müeyyide uygulamasını mümkün kılacak adli ve idari soruşturma aşamasına geçebilmek için uygulama birimlerince teknik çalışma (izleme, operasyon vs.) yapılması sonucu elde edilecek delillere göre tahkikatın yürütülmesinin daha sağlıklı olacağı ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün bu konuya ilişkin yapmış olduğu çalışmalarının sürdürülmesinde ve bu hususta yurt genelinde yapılacak çalışmaların İstihbarat Daire Başkanlığı'nca koordine edilmesinde ve belirtilen çalışmalara işlerlik kazandırılmasında yarar görüldüğü,

Görüş ve kanaati belirtilmiştir.

2) Polis Müfettişleri tarafından düzenlenen bu inceleme raporu, Bakanlık Makamına arz edilmiş ve Makamın konunun bir kez daha Bakanlık Teftiş Kurulunca (Mülkiye Müfettişlerince) ele alınarak incelenmesi emri üzerine, konu 30.06.1999 tarihinde Bakanlık Teftiş Kurulu

Başkanlığı'na intikal ettirilmiştir.

Görevlendirilen Mülkiye Başmüfettişleri tarafından düzenlenen 30.12.1999 gün ve 48/32, 3/81 sayılı inceleme ve soruşturma raporunda; Polis Başmüfettişlerince düzenlenen 22.06.1999 gün ve (126) 99/60 inceleme raporunda ismi yer alan toplam 528 personelden 40 tanesinin, yine benzeri konuda düzenlenmiş 28.02.1992 gün ve 15-92 sayılı raporda adı geçen toplam 84 personelin (19 tanesi mükerrer olduğu için toplam 105 kişi) personelin Fethullah GÜLEN cemaati ile ilişkileri olduğu ya da sempati duydukları kanaatine varıldığından 'öncelikle Emniyet Teşkilâtının Personel, İstihbarat ve Eğitim Kurumları gibi hassas birimlerinde istihdamlarının önlenmesi, sözkonusu personelin durumlarının tam olarak tespiti ve ayrıca adli ve idari soruşturma açılması için uygulama birimlerince operasyonel faaliyetlerin icra edilmesinin, teknik izleme çalışmalarının yürütülmesinin ve tüm bunların sonucunda elde edilecek deliller çerçevesinde işlem yapılmasının gerektiği' görüşü belirtilmesi üzerine,

Gerekli işlemlerin yapılması amacıyla ilgili birimlere bilgi verilmiş olup, halen çalışmalar devam etmektedir.

Bahse konu Polis Başmüfettişi Ahmet SARAÇ ve arkadaşları tarafından düzenlenen 22.06.1999 gün ve (126) 99/60 sayılı inceleme raporu ve eklerinin, bu konularla ilgili olarak halen devam etmekte olan 'ÇOK GİZLİ' gizlilik dereceli çalışmalara ait olması, bu çalışmaların teşkilât personeline yönelik olması, bu bilgilerin herhangi bir şekilde kamuoyuna yansması halinde bu çalışmaların zarar göreceği, kurumumuzun yıpratılacağı, ayrıca bu konuda hakkında inceleme ve araştırma yapılan personele ilişkin iddiaların asılsız çıkması halinde, personelin manevi şahsiyetinin zedeleneceği ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanacağı düşünülmektedir".

Konunun bu kapsamda değerlendirilerek, bu bilgilerin gizliliğinin korunmasını ve verilen bilgilerin yetersiz olması halinde ek bilgilerin verilebileceği hususunu takdirlerinize arz ederim" (48).

Emniyet Genel Müdürlüğü adına, Ankara 2 No.lu DGM'ne gönderilen yukarıdaki yazıda, iç güvenliğimizden birinci derecede sorumlu bir makamın, içine düştüğü-düşürüldüğü traji-komik pozisyonunun tüm öğelerini görebilirsiniz. Şöyle ki:

Yazıda, Emniyet Teşkilâtı içinde fethullahçı adıyla bilinen yasadışı bir kadrolaşmanın olduğu resmen kabul ediliyor. Bu durumda Cevdet Saral ve

arkadaşlarının haklılığı da zımnen kabul görüyor. O halde, fethullahçı kadrolaşma olgusunu ortaya çıkaranlara işten el çektirilirken, onlarca soruşturma ve davaya muhatap edilirken, niye fethullahçı kadrolaşma içinde yer alan emniyet mensuplarına aynı yasal prosedür ve yöntemler uygulanmıyor? Dahası, Türk halkının verdiği vergilerden maaş alarak, Türk Devleti'nin bekasına ve iç güvenliğe koşulsuz hizmet yerine, ne idüğü belli olan şeyhlerine hizmet sunan; meslek yeminine ihanet eden; mesleki ayrıcalıklarını ve temsil ettiği devlet gücünü, cemaatinin hizmetine sunan ve cemaat düşmanlarına karşı silah olarak kullanan; iç hizmete ilişkin tüm yönergeleri çiğneyen; dinsel kadrolaşma sonucu, kendilerinden olmayan emniyet mensuplarının terfi ve atamalarında haksız rekabete yolaçan; devlete ait gizli bilgileri, cemaat istihbaratına aktaran; tüm mesleki deneyim ve birikimlerini, dezenformasyon, istihbarat, istihbarata karşı koyma, değerlendirme, ajitasyon ve provokasyon servisleri ile cemaat hizmetine hasreden; vatandaşın güvenine ihanet eden ve bir anlamda can güvenliğini tehlikeye düşüren; Cumhuriyeti savunan aydınlara ve de meslekdaşlarına karşı “tetikçi mürit” pozisyonunda kullanılan bu işbirlikçilere karşı bugüne kadar ne yapıldığı sorusunun da yanıtı ortaya çıkmaktadır: Koskoca bir HİÇ!.. Vatandaşa “hangi polis, tarikatçı mı, normal mi?” kuşkusunun doğmasına yolaçarak, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün imaj kaybına neden olanların; bu doğrultudaki anketlerde en güvenilir kurumların başında T.S.K.'nin adı geçerken, Emniyet'in güvenilmez ya da az güvenilir kurumlar arasında yer almasından birinci derecede sorumlu oldukları, daha fazla ne kadar görmezden gelinecek ki?!

“Bu soruşturma, sonunda, soruşturmanın soruşturulmasına dönüşmüştür. Bizden sonra soruşturmanın örtbas edildiği kanaatindeyim. Fethullahçı olduğuna inandığım meslekdaşlarım şu anda önemli görevlerde. Benim cezalandırılmamı isteyenlerden birisi TEMÜH, diğeri Asayiş Daire Başkanı. Böyle bir İstihbarat Daire Başkanı da var. Benim teşkilâtımın maalesef şu anda ZAPTEDİLDİĞİ kanaatindeyim”. Bu açıklama, bir başka batı devletinde yapılmış olsaydı, emin olunuz ki, bırakın Emniyet Genel Müdürü ya da İçişleri Bakanı'nı, Hükûmet'in istifası sözkonusu olurdu. Ya bizde?! Bu ifadenin sahibi, Fethullah Gülen Raporu'nun hazırlayıcılarından, eski İstihbarattan Sorumlu Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak'ın Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde verdiği “yenilir-yutulur olmayan” tanık ifadesi, ne Emniyet Genel Müdürlüğü, ne İçişleri Bakanlığı ve ne de Hükûmet'te en küçük bir tepki ya da hareket yaratmamıştır. Anlaşılan, “zaptedenler”, tepki

verilmemesini uygun görmüşler ve bunu da çok yönlü gerçekleştirmişlerdir. Nitekim, Ak'ın açıklamaları, bir gün sonrasında kamuoyunun gündeminden düşmüştür, düşürülmüştür. Ancak, bu suskunluğun, tepkisizliğin isnadı kabullenmek anlamına geldiğini de, konuyu bilenler algılamışlardır.

Diğer taraftan, yazıda, 1992 ve 1999 tarihli resmi soruşturmalarda adıgeçen bağlantılı işbirlikçi sayısı 528 olarak belirtilmektedir. Bu sayıyı, tüm Türkiye geneline yaydığınızda, akıllamaz bir rakam ortaya çıkacaktır ki, biz vazgeçtik bu varsayımları, bunların gittikleri 10 adet ev -o da ilk etapta saptanan- adresleri belli olduğu halde, bu evler bugüne kadar hiç basılmış -pardon- savcılık müzekkeresi ile hiç aranmış mıdır? Bu evlerdeki izinsiz toplantılara katılanlara yönelik operasyonlar düzenlenmiş midir? Yukarıdaki yazıdan da anlaşılacağı üzere, bu sorunun yanıtı, “hayır”dır. Peki, her yıl, neredeyse binlerce operasyonla hücreevleri, randevuevleri, örgüt merkezleri, hatta şirketler, bankalar, kamu kurum ve kuruluşlarındaki makam odaları basılır ve yakalananlar için bilinen her türlü polisiye yöntemle gereği yapılırken, bir başka ifadeyle “konuşmaları” sağlanırken, fethullahçıların evlerinin dokunulmazlığı mı bulunmaktadır?!. Bu mudur, anayasal eşitlik?!. Ya da yine yazıda belirtildiği üzere, “... **personelin Fethullah GÜLEN cemaati ile ilişkilerinin olduğu ya da sempati duydukları kanaatine varıldığından ‘öncelikle Emniyet Teşkilâtının Personel, İstihbarat ve Eğitim Kurumları gibi hassas birimlerinde önlenmesi**”, aradan geçen üç yıl zarfında ne ölçüde gerçekleştirilmiştir? Kaç kişi, bu tür hassas birimlerden uzaklaştırılmış ya da daha pasif görevlere atanmıştır? Örneğin, her yıl Emniyet Teşkilâtı’ndan, gasp, tehdit, narkotik kaçakçılığı gibi çok sayıda suça adı karışan yüzlerce emniyet mensubunun ilişkisi kesilmektedir. Bu bağlamda, fethullahçıların dokunulmazlığı mı sözkonusudur?

Yine yazıda belirtildiği üzere, “... **ayrıca adli ve idari soruşturma açılması için uygulama birimlerince operasyonel faaliyetlerin icra edilmesinin, teknik izleme çalışmalarının yürütülmesinin ve tüm bunların sonucunda elde edilecek deliller çerçevesinde işlem yapılmasının gerektiği**” konusunda, aradan geçen üç koca yılda ne yapılmıştır? Bu soruların yanıtı, D.G.M. açısından hiçbir anlam ifade etmemektedir: “**Gerekli işlemlerin yapılması amacıyla ilgili birimlere bilgi verilmiş olup, halen çalışmalar devam etmektedir**”. Daha da acısı, Fethullah Gülen’in yargılaması aşamasında D.G.M.’ne yarayacak ek bilgilerin, Emniyet Genel Müdürlüğü’nde mevcut olması, ancak yeniden talep halinde bu ek bilgilerin gönderilebileceğinin sözkonusu yazıda

belirtilmesidir. Sormak gerekmez mi, elinizde ek bilgi var da, niye acilen ve öncelikle mahkemeye sunmuyorsunuz? Amaç, Adliyeye, Mülkiyeye, Emniyete, kısaca devlete sızmaya çalışan bir yasadışı oluşumu, bir şeriatçı yapılanmayı ortaya çıkarmak ve elebaşısını yargı kararı ile mahkûm ettirmek ise, makama sormazlar mı, ek bilgileri hemen göndermeyip niye tutuyorsunuz ve ayrı bir taleple göndermek için kime-kimlere zaman kazandırmayı umuyorsunuz? Nitekim, Ankara 2 No.lu DGM'nin isteği üzerine, Emniyet Genel Müdürlüğü yeniden bir yazı göndererek, duruşmanın yapıldığı 6 Mayıs 2002 tarihi itibarıyla, "sözkonusu soruşturmanın henüz sonuçlanmadığı, yapılan çalışmaların çok gizli bir biçimde sürdürüldüğü, soruşturma tamamlandığında bilgi verileceği" yolunda görüş bildirmiştir.

Yazıda, düşündürücü bir biçimde, **"İddialara ilişkin olarak Müfettişliğimizce yapılan çalışma sırasında söz konusu cemaate mensup oldukları iddia olunan personelin çoğunun vasıflı, çalışkan ve amirleri tarafından vazgeçilmez eleman oldukları"**ndan bahsedilmektedir. Sadece fethullahçı örneği için değil, hiçbir emniyet mensubu için, örneğin "gaspçı ama vasıflı, çalışkan", "rüşvetçi ama vasıflı, çalışkan" üstelik de "vazgeçilmez" diye nitelendirmeye âmirlerin hakkı, yetkisi ve hukuku bulunmamaktadır. Üstelik şeyhi D.G.M.'de yargılanan, tüm istihbarat birimlerinin raporlarında devlet için "tehdit" algılanan; Türk Silahlı Kuvvetleri'nden saptandığında derhal ilişkisi kesilen bir cemaatin mensuplarının, sadece tipik örnek olarak, hırsızlardan, mafya mensuplarından ve diyelim ki fuhuş pazarlamacılarından veya travestilerden ne üstünlüğü ve dokunulmazlığı olabilir ki?!. Çalışkanlık ve vasıflılık, istihbarat ve güvenlik esaslı bir kuruma ve dolayısıyla devlete sızma olgusunu ortadan kaldırır mı? Yoksa, bilmediğimiz, Emniyet Teşkilâtı'nın güvenlik açısından, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne göre ayrı bir dokunulmazlık ve de aymazlık statüsü mü bulunmaktadır? Sözkonusu personel hakkında vasıflı, çalışkan ve vazgeçilmez nitelendirmesinde bulunarak onları himaye eden, koruyan, kamufle eden âmirlerin, bizatihi kendilerinin fethullah cemaati ile ilişkileri ayrı bir soruşturma konusu yapılmış mıdır? Bütün bunlar, nasıl bir sömürge modeli istihbarat ve güvenlik konseptine işaret etmektedir?!

Yazıda, **"Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün tespitlerinde de belirtildiği üzere, Fethullah GÜLEN ve cemaatinin çok iyi organize olmaları ve takiye kurallarını mükemmel şekilde uygulamaları sonucu Teşkilâtımız içerisindeki personelin cemaat elemanı olup olmadığının**

tespiti ve bunların delillendirilmesinin güç olduğu anlaşılmıştır” denilmektedir. Bu itiraf, Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü ya da Tavukçuluk Enstitüsü tarafından yapılmış olsa, bir dereceye kadar önemlidir. Ama, bu acziyetin, Türkiye’nin iç güvenlikten sorumlu, en yetkili birimi olan Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından, hem de Devlet Güvenlik Mahkemesi’ne ifade edilmesi, Cumhuriyet Tarihi’nin en önemli skandalıdır. Bu itirafla ortaya çıkan yetersizlik nedeniyle, Emniyet Genel Müdürlüğü’ndeki ilgili üst düzey bürokratların tayin değil, sırf gördüklerini görmezliğe, duyduklarını duymazlığa, anladıklarını anlamazlığa, bildiklerini bilmezliğe geldikleri için bile re’sen emekliye sevkedilmeleri gündeme getirilmelidir. Türkiye’nin güvenliğinden birinci derecede sorumlu olan ve fethullahçı yapılanmayla ilişkisi olanların tasfiye edilmeleri yetmez, bu olguya –hangi nedenle olursa olsun- ses çıkarmayan, tepki vermeyen ve mücadele etmeyen, kısaca asli görevlerinin gereğini yerine getirmeyen tüm yetkililerin de tasfiye edilmeleri; bu bağlamda Emniyet Teşkilâtı’nın yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Örneğin, A.B.D.’nde, “11 Eylül Terör Olayları”ndaki yetersizliği ortaya çıkan F.B.I., yeniden yapılandırılmaktadır. Bir ülke, büyük bir ülke kalmak istiyorsa, önce iç güvenliğine koşulsuz sahip çıkmak zorundadır. Bunun da olmazsa olmaz koşulu, askeri-sivil, tüm istihbarat kuruluşlarındaki “çürük elmaların” ayıklanmasıdır. Askeri istihbarat kuruluşlarında sorun yaşanmadığına göre, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Milli İstihbarat Teşkilâtı’nın yeniden yapılandırılması kaçınılmazdır. Bir başka ifadeyle, tam bağımsızlıkla, güvenlik kavramlarını birbirinden ayırmak olanaksızdır. Bunlardan birini elinizden geçirirseniz, sonuç “su kevgirine” ya da “yolgeçen hanına” benzetilen şimdiki Türkiye görüntüsüne dönüşür...

Yazıda, **“Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün bu konuya ilişkin yapmış olduğu çalışmalarının sürdürülmesinde ve bu hususta yurt genelinde yapılacak çalışmaların İstihbarat Daire Başkanlığı’nca koordine edilmesinde ve belirtilen çalışmalara işlerlik kazandırılmasında yarar görüldüğü”** ibaresi dikkat çekmektedir. Bu çalışmaların koordinasyonunun, yukarıda açıklaması yapılan **“İstihbarat Bülteni”**ni hazırlayan, Ankara Emniyet Müdürlüğü’nde hazırlanmış Fethullah Gülen Raporu’nun sorumlularının tasfiyesinde ve çok yönlü cezalandırılmasında **“anahtar”** rolü oynayan İstihbarat Dairesi’ne bırakılması, **“kuzunun kurda teslim edilmesi”** anlamına gelmektedir. Pes, demekten başka -tabii şimdilik- elden ne gelmektedir ki?!

Son olarak, yazıda, **“... bu konularla ilgili olarak halen devam**

etmekte olan ‘ÇOK GİZLİ’ gizlilik dereceli çalışmalara ait olması, bu çalışmaların teşkilât personeline yönelik olması, bu bilgilerin herhangi bir şekilde kamuoyuna yansması halinde bu çalışmaların zarar göreceği, kurumumuzun yıpratılacağı, ayrıca bu konuda hakkında inceleme ve araştırma yapılan personele ilişkin iddiaların asılsız çıkması halinde personelin manevi şahsiyetinin zedeleneceği ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanacağı düşünülmektedir. Konunun bu kapsamda değerlendirilerek, bu bilgilerin gizliliğinin korunmasını...” denilmektedir. Öncelikle, “hangi gizlilik?” diye sormak gerekir. “**Köstebek**” başlıklı bu çalışmada kullanılan tüm “gizli” ve “çok gizli” yazışmalar ve raporlar, yasadışı fethullahçı yapılanmanın tüm “imam” düzeyindeki mürit-militanlarına bilgi ve moral için verilen “**İstihbarat Evrakı**” yazılı dosyada bulunmaktadır. İkincisi, devam eden ve nedense bir türlü bitirilemeyen soruşturmalara rağmen, hâlâ bir tek üst düzey fethullahçı emniyetçiye “dokunulamamışsa”, dolayısıyla cemaate “gizli bilgi sızdırılması değil, akıtılması”nın önüne geçilememişse, daha hangi çalışma zarar görecektir? Kurumun yıpratılacak daha nesi kalmıştır? Bütün bu gizlilik söylem ve gerekçelerinden, şayet fethullahçı kadrolaşmanın kamuoyundan saklanması ve varlığını sürdürmesi amaçlanıyorsa; “kol kırılır, yen içinde kalır” mantığı ile hareket ediliyorsa, bu ülkenin gerçek sahiplerinin, tüm yurtsever Cumhuriyet aydınlarının “yeter!” diye haykırımlarının bir ulusal refleks olarak kabulü ve buna saygı gösterilmesi gerekmez mi? Niçin Fethullahçı kadrolardan korkulmuyor da, yurtseverlerin tepkisinden korkuluyor? Üçüncüsü, hem fethullahçı kadrolaşmayı bir olgu olarak görecektir ve soruşturma başlatacak, ev adreslerine kadar tespit edeceksiniz, sonra da “ya haklarındaki iddialar asılsız çıkarsa, personelin manevi şahsiyeti zedelenirse ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanırsa?” diyerek, olumsuz önyargınızı ortaya koyacaksınız!.. Türkiye’de her yıl, gerçek suçluların yanısıra, yüzlerce, belki de binlerce insan “zanlı” olarak evlerinden ya da işyerlerinden apartopar gözaltına alınmakta; basına teşhir zararı verilmekte; yasal süre, bazen de ek süre zarfında sorgulandıktan sonra masum olduğu anlaşılanlar, bir özür bile dilenmeksizin, basına suçsuzluk açıklaması yapılmaksızın, hiçbir şey olmamış gibi, manevi şahsiyeti -aileleri de dahil- zedelenmemiş gibi serbest bırakılmaktadır. Emniyet Teşkilâtı’ndan en basit disiplinsizlik suçundan bile yüzlerce, binlerce personel hakkında soruşturma açılıp, bunların bir bölümü açığa alınırken ve önemli bir bölümünün de işlerine son verilirken, kurum aleyhine dava açabileceklerini dikkate almayanlar, neden konu fethullahçılar olduğunda birden kurum aleyhine dava açılması

fikrinden ve olasılığından bile rahatsız olmaktadırlar? Zanlılar fethullahçı olduğunda onlara bu yakınlık, duyarlılık, hamilik niye, niçin ve neden?!. Bilmediğimiz, vatandaşlık hukukunun üstünde, Anayasamızın eşitlik ilkesinin dışında ayrıcalıkları mı var; canımızı, malımızı, güvenlik ve bağımsızlığımızı, yasalarla emanet ettiğimiz Emniyet Teşkilâtında?!.

Kısaca, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün fethullahçılarla ilgili yaşamsal ve öncelikli sorunu, sadece İstihbarat, Personel, Eğitim, Bilgi-İşlem, TEM Daireleri için sözkonusu değildir. Yurtdışına koruma görevine gönderilenlerin tamamının, geriye dönük olarak son 10 yıllık bölümünün de büyüteç altına alınması gerekmektedir.

2.7. RAPORLARLA POLİS AKADEMİSİ VE DİĞER EĞİTİM KURUMLARINDAKİ FETHULLAHÇI KADROLAŞMA

Yukarıdaki birimlere sızmaya çalışan fethullahçı kadrolar, Cumhuriyet'in bugününü tehdit edecek mevziler elde etmişlerdir. Ya Cumhuriyetin yarınları?!. İşte, fethullahçılar, yarının şeriatçı-mürit emniyetçilerini yetiştirmek ve Cumhuriyet'in geleceğini şimdiden kontrolleri altına almak için, esas oyunlarını, Polis Akademisi başta olmak üzere, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı tüm eğitim kurumlarında sergilemektedirler. Son yirmi yıllık süreçte göreve gelen tüm İçişleri Bakanları'nın ve Bakanlık Müsteşarları'nın, Emniyet Genel Müdürleri'nin, tüm siyasilerin bildikleri halde seyrettikleri bu olumsuzluğa karşı, büyük bir cesaret ve onurla ilk resmi tepkiyi ortaya koyan, bir başka ifadeyle ilk defa “kral çıplak” diye bağırان, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral olmuştur. Saral, aşağıdaki raporunun çok kısa bir süre sonrasında, cezalandırılarak görevinden alınmış, ekibi ile birlikte çirkin iftiralara ve 20'ye yakın davaya muhatap bırakılmıştır. Fethullahçı istihbaratçıların deyimi ile, “hocaefendiye ve ışık ordusuna dil uzatanlar, sonradan geleceklere de emsal olacak biçimde pişman edilmişlerdir”. İşte, Saral'ın Polis Akademisi ve Polis Koleji'ndeki fethullahçı örgütlenme ile ilgili değerlendirmelerini içeren, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yaptığı suçduyurusu niteliğindeki 30.04.1999 tarih ve 2691-99 (B.05.1.EGM.4.06.00.06) sayılı yazısından bazı alıntılar:

“İŞİK TARİKATI adı altında örgütlenen Fethullah GÜLEN ve teşkilâtımız içerisindeki uzantılarının Polis Koleji, Polis Akademisi ve Emniyet Teşkilâtı içerisindeki örgütlenmesi ile ilgili yapılan çalışmalarda;

Polis Kolejine ve Polis Akademisi'ne daha önceden özel olarak eğitilmiş örgüt içerisinde yer alan şahısların rahatlıkla girebildikleri, bu

şahısların okul içerisindeki öğrenciler tarafından İmam olarak adlandırdıkları ve mezkûr yapılanma içerisinde yer alan sınıf komiserleri aracılığı ile ayrı ayrı sınıflara dağıtıldıkları, bu sınıflarda sınıf imamı veya devre imamı olarak faaliyet yürüttükleri, iyi bir aile terbiyesi ve din eğitimi almış öğrencileri samimi yaklaşımlarla taraflarına çekmeye çalıştıkları, imam olarak adlandırılan şahıslar tespit etmiş oldukları öğrencileri, başlangıçta, dışarıda sivil vatandaşların evlerine götürerek sıradan bir aile ya da muhabbet ortamı sağlamak suretiyle video filmleri izlettikleri, sonraki aşamalarda özenle hazırlanmış ev yemekleri ikram edildiği, çay sohbetleri yapıldığı, birlikte namaz kılındığı, böylelikle samimi bir ortam yaratılarak öğrencilerin geçmişi ve aile yapıları hakkında bilgi edindikleri, öğrenci imam olarak faaliyet gösteren öğrencilerin aynı yapılanma içerisinde bulunan sivil vatandaşlar ile sürekli irtibat halinde bulundukları, bu şahısların genelde üniversite öğrencisi oldukları ve kendilerine abi diye hitap ettikleri, ayrıca bu şahısların kod isim kullandıkları,

Zaman içerisinde faaliyetlerin daha rahat yürütülebilmesi için, örgüt içerisinde yer alan sınıf komiserlerinin aracılığı ile boş ya da kol faaliyetlerinin yürütüldüğü odalarda çay ve bisküvi ikram edilmek suretiyle uygun bir sohbet ortamı vasıtasıyla güven sağlanarak yakın arkadaşlık ilişkilerinin geliştirildiği ve kendilerine yakın hissettikleri öğrencileri de bu ortamlara çağırıp, cazip teklif ve telkinlerle ikna etmeye çalıştıkları,

İkna edilen öğrencilerin hafta sonu çarşı iznine çıktıkları zamanlarda, örgüt içerisinde yer alan esnafların dükkânlarından faydalanmak suretiyle resmi elbiselerini değiştirerek sivil elbise giydikleri, birer ikişerli gruplar halinde örgüt içerisinde yer alan sivil vatandaşların evlerine gittikleri, gidilen yerlerde Fethullah GÜLEN'in video kasetlerinin seyredildiği, namaz vakitlerinde birlikte namaz kıldıktan sonra Said-i Nursi'nin Risalelerini okuyup birlikte ders çalıştıkları ve Fethullah GÜLEN'in kitapları hususunda derinlemesine eğitime tâbi tutuldukları, genelde bu evleri 7-8 kişilik gruplar halinde kullandıkları, bu öğrencilerin kullandıkları evin, ev sahibini görmedikleri ve kasıtlı olarak tanıştırılmadıkları, bu evlerden sadece dışarıdan abi diye hitap ettikleri üniversite öğrencilerinden 1 ya da 2 kişinin bulunduğu, planlı bir şekilde hareket ettikleri, gizliliğe önem verdikleri, hafta sonu programları, devre imamlarının talimatı doğrultusunda sınıf imamları vasıtası ile öğrencilere iletildiği, okula dönüş saati yaklaştığında tekrar birer ikişer kişilik gruplar halinde evden ayrıldıkları ve tekrar üzerlerini değiştirdikleri esnaflara giderek resmi üniformalarını giydikleri, bu evlerin Işık Evleri veya Işık

Kışlaları olarak adlandırıldığı ve tamamen bu yapılanma içerisinde bulunan öğrencilerin ihtiyaçlarının karşılanması için sivil vatandaşlarca tahsis edildiği, bir evde bulunması gereken her şeyin bu ışık evlerinde mevcut olduğu, Polis Akademisi'nde sahte belgeler ile evci çıkan öğrencilerin bu evlerde ikamet ettiği,

Ancak, Fethullah GÜLEN ve örgütünün deşifresine yönelik başlatılan çalışmalardan sonra tedbir gereği bu evlerin bir çoğunun boşaltıldığı, bazılarının aile evlerine dönüştürüldüğü ya da aile evleri ile okul içerisinde örgütlenme faaliyetlerine hız verildiği, buna paralel olarak hasım cephe ya da muhalif cephe diye adlandırdıkları kesimlere karşı hile , iftira, yıpratma ve saldırı kampanyalarını hızlandırdıkları, hatta daha da ileri giderek abi ve imam adı verdikleri şahısları gerek teşkilâtımız içerisinde, gerekse diğer bazı kamu kurum ve kuruluşlarının üst düzey yöneticileri ile bazı siyasi parti yetkilileri ve temsilcilerine göndermek suretiyle yanlış ifade ve telkinlerle konular çarpıtılarak hasım cephe diye adlandırdıkları kişiler aleyhinde yoğun bir kampanya başlattıkları,

Okul içerisinde imamlar haricinde öğrencilerin birbirleri ile irtibat kurmadıkları, ast üst ilişkilerine çok dikkat ettikleri, öğrencilerin sorunlarını imamlar vasıtasıyla aynı yapılanma içerisinde bulunan sınıf komiserlerine ilettikleri, kendilerine yakın olan kimselerin disiplin cezalarını iptal ettikleri, sınıf ve devre imamlarına okul içerisinde bir sorumluluk verilmediği, (Sınıf Mümessilliği, Baş Mümessillik, Yemekhane, Yatakhane Sorumluluğu gibi) ancak bu imamların uygun gördüğü öğrencilere okul idaresi tarafından bu tip sorumlulukların verildiği, hatta bu sorumlu öğrencilere birer oda tahsis edip örgütlenme faaliyetlerine kolaylık sağlandığı,

Polis Kolejinde kendi yanlarına çekemedikleri öğrencilere genelde komünist dedikleri, diğer öğrencilerin de onlara karşı cephe almalarını sağladıkları ve o şahıslarla arkadaşlık yapılmaması için ellerinden gelen her türlü gayreti gösterdikleri, ayrıca bu öğrencilere öğretmenler ile sınıf komiserleri aracılığı ile baskı uygulattıkları, sınıfta bıraktırma, disiplin cezası verdirme hatta okuldan attırma cihetine kadar gittikleri, böylelikle psikolojik bir üstünlük sağlayarak okul içerisindeki faaliyetlerini daha rahat yürüttükleri,

Yaz tatillerinde örgüt mensupları aralarındaki bağın soğumaması ve öğrencilerin sosyal yaşantı içerisine girmesini engellemek için ailelerinden izin alabilen öğrencilerin, Ege ve Akdeniz Bölgesinde bulunan, örgüt

tarafından kiralanan Işık Kışlalarında yoğun bir eğitime tabi tutuldukları, haftada bir veya iki kere deniz sahilinin تنها bölgelerinde denize girmelerine müsaade edildiği, yine haftada bir veya iki kere pikniğe gittikleri, yaz programlarda sivil vatandaşlardan abi diye hitap ettikleri ve kod isim kullanan şahısların bu evlere gelerek eğitim faaliyetlerini kontrol ettikleri,

Okul içerisindeki yapılanmanın grup, sınıf ve devre imamı olmak üzere hiyerarşik bir şekilde oluşturulduğu, Polis Akademisi'ni bitiren öğrencilerin başlamış olduğu görev yerlerine göre, yeni gruplar oluşturularak imam kadrolarını belirledikleri, imamların genelde üst rütbeli şahıslardan seçildiği, mezun olan öğrencilerden maaşa geçtikten sonra, bekar olanlardan maaşının 1/5'i, evli olanlardan ise 1/10'u nispetinde himmet adı altında para topladıkları,

Son günlerde takiyye kuralı gereğince tedbirler geliştirerek komünist diye adlandırdıkları kendilerinden olmayan öğrencilere yakınlık göstermeye başladıkları ve onlarla dost olmanın yolunu aradıkları,

Yapılan sohbetlerde Kur'an-ı Kerim'den ayetler ve hadislerden örnekler verilerek Fethullah GÜLEN'i, ahir zamanda gelecek MEHDİ olarak gördükleri, zaman zaman Atatürk ve devrimleri aleyhinde konuşma, açıklama ve eleştiri yapılmakla birlikte 28 Şubat kararlarından sonra takiyye ve tedbir gereğince Atatürk sevgisi verir gibi davrandıkları, okuldaki namazların şafi mezhebindeki gibi, cem şeklinde yani öğle ile ikindiye, akşam ile yatsı namazını birleştirmek suretiyle kıldıkları, değişik ortamlarda birbirleri ile şifreli konuştukları,

Bu faaliyetlerde bulunan öğrencilerin Ankara'da Demetevler, Keçiören, Yenimahalle, Cebeci, Etlik, İskitler ve Dikmen bölgelerindeki evlerden faydalandıkları yolunda bilgiler elde edilmiş olup, konunun daha da netleştirilmesi ve belirlenen ışık evleri ile ilgili çalışmalarımız sürdürülmekte olup, gelişmeler peyder pey bildirilecektir".

Yine Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün 18.3.1999 tarih ve 1820-99 sayılı bir başka yazısında, Fethullah Gülen'in polis adayı gençlere, Polis Akademisi ve Koleji'ne yönelik ilgisinin gerekçeleri, şu cümlelerle değerlendirilmiştir:

Fethullah GÜLEN, alışılmış "Din Adamı" profilinden uzak, din adına farklı söylemleri bulunan, kimi zaman "Sfenks" kadar sessiz, kimi zaman Atatürk'ü övmeye gerek duyan, kimi zaman 8 yıllık eğitime destek verecek kadar reformcu, rejim yandaşı ve aydın bir düşünür, kimi zaman farklı

dinlerin temsilcilerine dünya barışı adına çağrılar yapacak, hatta papa ile fikir teatisinde bulunabilecek kadar da enternasyonal yanı güçlü biri olarak görüntüler vermektedir. Tarikat mensupları da, baş imam Fethullah GÜLEN'den aldıkları fetvalar doğrultusundaki davranışları ile, kendi düşüncelerinin zıttı olanlara karşı “hile mübahtır” yöntemi ile tedbirler geliştirmektedirler.

Fethullah GÜLEN'in yeterli bir din eğitime ve bilgisine sahip olduğu kuşkuludur.Ama, dini bütünüyle bilmeyen fakat itikatlı olduklarına inanan insanları etkileyebilecek noktaları iyi keşfetmiş, üstün bir zeka sahibi olduğu söylemleri de gündemdedir. Alim olmayı gerektirmeyen dini hikâyeleri, ızdırap yüklü ses tonu eşliğinde, sohbetlerinde gözyaşı suyu ile kişilerin manevi alanlarına nüfuz edecek şekilde anlatan ve kişileri istediği yöne sevk etmeyi başarması bir çok entelektüel kesimin kendisinden etkilenmesini sağlamıştır.

Özellikle birlik ve beraberliğe her zamankinden daha çok ihtiyaç duyduğumuz ve 2000'li yıllara girmek üzere olduğumuz şu günlerde, Türkiye sathını mücadele alanı olarak değerlendiren ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni yıkma, parçalama, en hafifinden Cumhuriyet'in temel niteliklerini değiştirme veya kendine göre yön verme ya da devlet içinde hâkim güç olma sevdasındaki bu gibi organize suç yapılanmalarını dünlerde olduğu gibi bugünlerde de etkileyip kullanmada ön planda tuttuğu hedef kitlenin başında, aktiviteleri, heyecanları ve coşkuları ile gençlerimizin gelmesi son derecede düşündürücüdür.

Gençlerimizin ülke menfaatleri ve değerleri açısından hangi noktalarda bulundukları, nihai hedeflerinin ne olduğu tam olarak belirlenmiş olanlarla, kamufle yeteneğine sahip bulunan çeşitli maskeler ve kamuoyu desteğiyle yollarına devam etmekte olan ve üzerindeki “Giz” perdesi tam olarak kaldırılmamış masumane görünümlü kimi organizasyonların çekim alanlarına girmelerine mani olabilecek ölçülerde uyarmadığımız ve yeterli bilgilerle teşhiz edemediğimiz de bir başka gerçektir. Böyle olduğu içindir ki gençlerimiz halen bir takım kişi veya örgütlerin hedefledikleri noktalara ulaşma ve bu yöndeki planlarını hayata geçirmeleri konusunda cazibe merkezi olmaya devam etmektedirler.

Gençlerimiz üzerinde oynanan bu oyunlardan da anlaşılacağı gibi, teşkilâtımız bünyesinde bulunan başta Polis Koleji ve Akademisi olmak üzere, bir çok eğitim kurumumuz adıgeçen tarikatın ilgi alanına girmiş ve teşkilâtlanmaları adeta bir sistematığe bağlanmış gibi devam etmektedir.

Teşkilât bazında stratejik önemi haiz Personel, Bilgi İşlem, Eğitim, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele, Terör ve İstihbarat birimleri ile taşra uzantılarında da yapılanmaların olduğu yönünde emareler mevcuttur”.

Kendisi de Polis Koleji ve Polis Akademisi’nde yedi yıl süreyle eğitim gören gazeteci Zübeyir Kındıra, yaşadıklarını ve araştırmalarını anlattığı **“Fethullah’ın Copları”** adlı kitapta, bu eğitim kurumlarındaki fethullahçı kadrolaşmayı, 1979’dan bu yana günümüze kadar getirmektedir. Kındıra, en güncel bilgi ve belgelerle de desteklediği kitabının “Sunuş”unda, konunun önemini şöyle vurgulamaktadır:

“Polis Koleji’nin uygun ikliminde, bir çoğumuz, daha ilk hafta sonu izninde, bu Fethullahçı topluluğun içinde, nereye ve neden gittiğini bilmeden bir ‘Işık Evinde’, ‘Said-i Nursi’ risalesi dinlerken buldu kendini Bazılarımız okula döner dönmez, üst sınıflara ya da komiserlere durumu anlatıp ‘korunmaya’ alındı. Ama yalanlarla, gizlice götürüldüğümüz o evleri, orada yaşadıklarımızı ve o günleri hiç unutmadık.

Ben de o evlerden birine götürülenlerdenim. Aradan 21 yıl geçmesine karşın, o günü hiç unutmadım. Daha sonra yaşadıklarım da o günün unutulmasına engeldi. İlk denemelerinin ardından, bu kişilerin gerçek niyetini anladım ve hemen uzaklaşıp, kurtuldum. Benim gibi bir çok arkadaşım da bu topluluktan uzak durdu. Ama benimle birlikte o gün o eve gidenlerin bir çoğu iyi birer Fethullahçı oldular. O gün, o evde, benim ilk namazımda yanımda duranlar ve onların anlayışı tarafından Emniyet Teşkilatı’ndan uzaklaştırıldım.

Yıllar sonra, gazeteci olarak o gün, o evde benimle birlikte olanların, Emniyet Teşkilatı’nın en kritik üst yönetimlerinde bulunduklarına, hiç de şaşırmadan, tanık oluyorum. Polis içine ‘Fethullahçı tohumu’ atılmasının ilk günlerine tanıklık etmiş daha sonra, ‘kendilerinden olmayanları saf dışı bırakma’ yöntemlerini yaşamış biri olarak, laik ve demokratik düzene yönelik tehlikelerden biri olduğuna inandığım, ‘bu arkadaşlarımın’, ‘eski meslektaşlarımın’ gün ışığına çıkmadan, hak etmedikleri makamlarda oturmalarına ve toplumu yanlış yönlendirmelerine izleyici kalmak, en azından yaşadıklarına haksızlık olurdu. Bu çalışmayı yapmaya karar vermemdeki en büyük etkenlerden biri de budur...

Polis içindeki Fethullahçıların bir bölümünü ve Polis Koleji ve Akademisi'nde bulunduğum yıllarda 'Işık Evleri'ne giden ve öğrenci götürmeleri anlatmaya çalıştığım bu kitap içerisinde, yaşadıklarım ve tanık olduklarım ve gazeteci olarak araştırdıklarım var. Bazı bilgiler doğrudan anılarımdan, büyük çoğunluğu ise polis içindeki dostlarımdan ve belgelerden..." (49).

Türk Basınının en saygın gazetecilerinden biri olan Zübeyir Kındıra, kitabında, fethullahçıların bu eğitim kurumlarındaki tüm usulsüzlüklerini, baskı yöntemlerini, ders veren öğretim elemanlarının Cumhuriyet karşıtı sapkınlıklarını, şeriatçı kadrolaşmanın tüm evrelerini ve destek veren siyasilerle, üst düzey bürokratları, isim isim, müfettiş raporları ve soruşturmalara esas belgeleriyle birlikte ayrıntılı olarak açıklamaktadır. Bu kitap, yöneticilerin devlete ve rejime bağlı olduğu bir ülkede yayınlanmış olsaydı, en azından İçişleri Bakanı başta olmak üzere, hedef isimlerin tamamını götürürdü, diye düşünüyorsanız, haklısınız. Ancak, Türkiye'de bunun tam tersini görüyorsunuz. Örneğin, 10 Kasım 1996'da, **"... inancımıza saygı duyulmadığı bir dönemde, içim kan ağlayarak, bugünkü törenlere katıldım"** sözleriyle ünlenen Kayseri eski Belediye Başkanı Refah Partili Şükrü Karatepe hakkında D.G.M.'nin bilirkişi olarak atadığı Prof.Dr. Ali Şafak'ı hatırlamamak olanaksızdır. Zira, Şafak, Karatepe'yi aklayan bir rapora imza atanlar arasındadır. Erzurum İlahiyat Fakültesi mezunu Şafak, halen Polis Akademisi'nde "görevinin başındadır"...

Başta Polis Akademisi olmak üzere, tüm eğitim kurumlarındaki fethullahçıların izini sürmeye başladığınızda, öncelikle Polis Akademisi, Koleji ve Okulları için öğretim üyesi yetiştirilmek üzere yüksek lisans ve doktora yapmak üzere yurtdışına gönderilenlerin de durumlarını ve pozisyonlarını netliğe kavuşturmanız gerekmektedir. Hatırlanacağı üzere, Y.Ö.K. ve Milli Eğitim Bakanlığı, 1982'den itibaren ağırlıklı A.B.D. olmak üzere, yurtdışına onbinin üzerinde burslu öğrenci göndermiştir. Ancak, bir süre sonra bunların yarısından çoğunun fethullahçı, sonra nakşibendi, süleymancı ve de etnik bölücülerden oluştuğu saptanmıştır. Bu devlet aleyhine üniversitelerde geleceğin akademisyenlerini yetiştirme ve kadrolaştırma furyasından, Emniyet Teşkilâtı bu haliyle kendisini koruyabilmiş midir? Bu soruya ancak acı bir tebessümle karşılık verilebilir. Nasıl mı?!. İşte, fikir verebilecek bir iki küçük örnek:

Emniyet Teşkilâtı'na "iz" bırakan Bakanlardan biri olan Abdülkadir

Aksu, 1988-89 Öğretim Yılında Polis Akademisi'nin kadrolu eğitim elemanı gereksinimini karşılamak üzere, 41 öğretim görevlisini yüksek lisans ya da doktora yapmak üzere –tüm masrafları devlet tarafından karşılanarak- İngiltere'ye göndermiştir. Bu grup 5 yıl sonra Bakanlık emriyle Türkiye'ye çağrıldığında, sadece bir bölümünün yüksek lisansı tamamladığı görülmüştür. 1997-98 Öğretim Yılında ise, Akademi Yönetim Kurulu kararıyla, “olumsuzluğu” değerlendirilen 20 araştırma görevlisinin Akademi ile ilişkisi kesilmiştir. Ne var ki, bu personel, daha sonra idari yargı kararı ile geri dönmüştür. Bunların önemli bir bölümü yardımcı doçent ve doçent kadrolarına atanmışlardır. Sadettin Tantan döneminde çıkarılan sözkonusu yasayla, öğretim üyelerine kendi istekleri dışında başka bir yere atanmama kolaylığı getirilmiştir. Ayrıca, emniyet kadroluların yanısıra, sivil öğretim elemanlarının da, eğitim ve öğretimin yanısıra idari görev almaları (başkan yardımcısı-dekan yardımcısı-enstitü müdürü vb.) sağlanmıştır. Böylece, Emniyet Teşkilâtı'na bağlı eğitim kurumlarındaki “tek tip” emniyetçi yetiştirmeye yönelik programa işlerlik; kadrolara da dokunulmazlık kazandırılmıştır. Konunun bir başka vahim tarafı, mevcut kadronun, bundan sonra gelecek öğretim elemanlarını seçme kurullarında ve de eğitim programlarında belirleyici rol oynayacak olmalarıdır. Yönetim erkini elinde bulunduran grup, kendi grup gereksinimleri doğrultusunda müfredat programı hazırlama ve kadrolar yetiştirme olanağına sahip olurken, farklı personel bu süreçte ya tasfiye ya da pasifize edilecektir. Acıdır ki, bütün bunlar yasaya uygun (!) olarak yürütülürken, Emniyet Teşkilâtı içindeki Cumhuriyet aydınları, tüm olumsuz gelişmeleri sessiz çılgınlıklar atarak izlemek zorunda kalacaklardır...

Bir başka tipik örnek olarak, Polis Akademisi'nde müfredata dahil “**Devlet Güvenliği ve Haberalma**” adlı ders kitabında, Cumhuriyet döneminin en yaygın irticai hareketi olan Nurculuktan tek kelime ile bahsedilmemektedir. Bir başka ifadeyle, geleceğin Emniyet yöneticileri, nurculuk hakkında tek bilgi bilmeden, tehdit olarak algılamadan Akademiye bitirmektedirler. Nurculuktan bahsetmeyen, gerçek yönleriyle Fethullahçılıktan bahseder mi, diye düşünüyorsanız, yavaş yavaş Emniyet Teşkilâtı'nı tanımaya başlıyorsunuz demektir. Bu kitapta, örneğin, “Zararlı Dini Akımlar” bölümünde, Ahmet Yesevi, Mevlana, Hacı Bektaş Veli, Yunus Emre gibi isimler, “İrticai Faaliyetler” ana başlığı altında açıklanmaktadır. “Türk Düşünce Tarihi” gibi bir ders ya da bağımsız bir bölüm başlığı altında okutulması gereken bu “aydınlık” isimleri, “İrticai Faaliyetler” başlığı altına dahil edeceksiniz; sonra da “kapkaranlık” Said-i

Kürdi ve hempalarını-şakirtlerini bu başlık harici bırakacaksınız!.. Bunun adı bilim değil, Türklük değil, İslamiyet değil, insanlık ise hiç değil!.. Keza, aynı kitapta, Türkiye’de şeriatçıların kendilerini ve faaliyetlerini halk içinde gizlemek, kamufle etmek için kullandıkları “mütedeyyin kitle” kavramına yer verilirken, gerçek mahiyeti hakkında tek cümlelik bilgiden dahi kaçınılmıştır.

Aynı şekilde, yine müfredata dahil **“İnsan Hakları ve Kamu Hürriyetleri”** adlı ders kitabında, aşırı sağda ve solda yeralan ve Türk Devleti’ni yabancı ülkelere şikâyet gibi işlevleri yerine getiren örgütler, “yerli” ya da “işbirlikçi” başlığı altında değil de, “ulusal sivil toplum örgütleri” başlığı altında anlatılmaktadır. Ayrıca, bu kitapta İnsan Hakları Derneği ve Mazlum-Der hakkında geleceğin emniyet yöneticilerine verilen bilgiler, son derecede yetersiz, içi boş ve düşündürücüdür. Emniyet mensubu, rejimi yıkmak isteyenlerle devlet arasında “tarafsız” değildir, resmen taraftır, devletten taraftır. Bu itibarla, Polis Akademisi’nde ya da bağlı diğer eğitim kurumlarında verilen derslerin, “bilgi” kadar, öğrenciye devlet bilinci, devleti savunma donanımı ve refleksi kazandırması da amaçlanmalıdır. Ama nerede?!

Konunun bir diğer vahim sonucu da şudur: 9 Mayıs 2001 tarih ve 24397 No.lu Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 4652 sayılı Polis Yükseköğretim Kanunu ile, Polis Akademisi üniversite yapısına dönüştürülürken, Polis Okulları da, iki yıllık Polis Meslek Yüksek Okulu haline getirilerek Polis Akademisi’ne bağlanmıştır. Yeni yasayla, mevcut eğitim kadrosunun, tayin açısından neredeyse dokunulmazlığı sözkonusu olmuştur. Devletten yana, Atatürk ilke ve devrimlerine bağlı, Cumhuriyetin tüm değerlerine inanmış, laik hukuk sistemini canı pahasına koruyacak Türk Polisi tipolojisinin oluşturulması için, Polis Akademisi’nin ve Polis Meslek Yüksek Okullarının ve Polis Koleji’nin tümüyle yeniden yapılandırılması ve sürekli büyüteç altında tutulması kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Tüm bu olumsuzluklardan rahatsız olan, tepki gösteren, teşkilât içindeki Said Kürdi’nin hempalarıyla mücadeleye hazır konumda başka emniyetçiler yok mudur? Elbette ki vardır. İşte, onlardan bir grup tarafından kaleme alınan bir rapor!.. Polis Akademisi ve Polis Koleji’ndeki fethullahçı kadrolaşma olgusu ile ilgili yeni bir resmi soruşturma için gerekli tüm verileri içermektedir. Veriler, gerçekten dehşet verici boyutlardadır. Örneğin, Polis Koleji’ndeki toplam 731 öğrencinin % 53’ünü oluşturan 388 öğrencinin, fethullahçı yapılanma içinde yer aldığı belirtilmektedir.

2001 Yılı mezunları arasında bu oran % 67 olarak kaydedilmektedir. Raporda, 1’den 4’e kadar tüm sınıflardaki normal öğrencilerle, yapılanma içinde yer alan öğrencilerin sayıları ve istatiksel oranlarına yer verilmektedir. Fethullahçılara karşı yurtsever öğrencilerin örgütlü tepkileri sonucunda, devrelerdeki fethullahçı oranlarında hissedilir bir düşme dikkat çekmektedir. Raporda, Polis Koleji’ndeki “imam”ların sayıları hakkında da bilgi verilmektedir: Tüm şubeleriyle 1. sınıflarda 86 fethullahçı öğrencinin 12, 2. sınıflarda 66 fethullahçı öğrencinin 10, 3. sınıflarda 107 fethullahçı öğrencinin 9, 4. sınıflarda ise 129 fethullahçı öğrencinin 34 imamı bulunmaktadır. 4 Sınıflarda “abi” diye nitelendirilen yönetici pozisyonundaki imamların sayıca çok olmasının nedeni, bunların mezuniyet aşamasında “son şekle” bu sınıfta sokulmalarıdır. Mezunlar arasında “il imamı” olarak atanacaklar, 4. sınıftaki imamlar arasından belirlenmektedir. Raporda, 1. sınıftaki A, B, C., F şubeleriyle, 2., 3. ve 4. sınıflardaki A, B, C., D. ve E şubelerinin ayrıntılı imam sayıları kaydedilmektedir. Raporda, fethullahçı kız öğrencilerin durumlarına da değinilmiştir. Örneğin, sadece 3. sınıflarda (toplam 5 şube), okuyan 18 kız öğrencinin içinde, 2’si yönetici konumunda 12 fethullahçı kız öğrenci bulunmaktadır. Farklı bir örnek teşkil etmek üzere, 4. sınıfların 6 ayrı şubesinde 69 yabancı uyruklu öğrenci arasında –ki bunların çoğu gayrimüslimdir- 1’i yönetici pozisyonunda 11’i fethullahçı yer almaktadır. Polis Akademisi’nin 186 kişilik 1. sınıflarının 148’i Polis Koleji kökenli olup, bunların 71’i fethullahçı olarak tanımlanmaktadır. Aynı şekilde, lise kökenli 38 öğrencinin ise ancak 14’ünün fethullahçılarla ilgisi bulunmaktadır. Bundan anlaşılmaktadır ki, Polis Akademisindeki fethullahçı örgütlenmenin alt yapısını, Polis Koleji’nden gelen öğrenciler oluşturmaktadır. Bu açıdan acilen ve öncelikle, Polis Koleji’ndeki yönetici ve eğitim kadrosunun bütünüyle büyüteç altına alınması ve gereğinin yapılması gerekmektedir. Zira, Fethullahçı kadrolaşmaya en sert tepkiyi gösteren (2001-2002 Ders Yılı) 3. sınıf öğrencilerinin, malûm kadro tarafından en sert tepkiyle cezalandırıldıklarından söz edilmektedir. Geçtiğimiz yıl Polis Akademisi’nden “Komiser Yardımcısı” rütbesiyle mezun olan 300 kişiden 202’si, bir başka ifadeyle % 67’si fethullahçı olarak tanımlanmaktadır. Söz konusu raporun sonunda, Polis Koleji 3. sınıflarındaki ve Polis Akademisi, 1, 2, 3, ve 4. sınıflardaki fethullahçı öğrencilerin isim listelerine yer verilmektedir. Ayrıca, Akademi’nin 4. sınıf şubelerindeki yabancı uyruklu fethullahçıların yanısıra, Akademi’nin 2001 mezunları arasında yer alan fethullahçı komiser yardımcılarının isim listeleri ile, bunlarla bağlantılı Akademi Eğitim Şubesi personelinin (28 kişi) ve Polis Koleji Eğitim İşleri

Şube Müdürlüğü'ne bağlı sınıflar şubesi personelinin (22 kişi) listeleri, olgunun vahametini göstermek açısından rapor ekinde sunulmaktadır.

Bu raporun teyidini hangi merci yapacaktır? Hiç şüphesiz, fethullahçılar her türlü olumsuz senaryolara karşı, ilgili birimlerde kendilerini aklayacak, aleyhlerine tanıklık yapacakları ise tümüyle “tasfiye” edecek mekanizmaların başındadırlar. Bu açıdan, kendi aleyhlerine açılacak soruşturmaları, soruşturanlar kendilerinden olduğunda, aklanmanın yasal biçimi olarak kendileri de kabul ve tasvip etmektedirler.

Diğer taraftan, fethullahçılar konusunda böylesine pasif tutum sergileyen, ancak fethullahçılar başta olmak üzere hiçbir zararlı yapılanma ile ilişkisi bulunmayan halihazırdaki Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal, tüm bu olumsuzluklardan tek başına mı sorumludur?!. Elbette ki hayır!.. Bugüne kadar İçişleri Bakanlığı makamına oturmuş tüm siyasilere de, en az gelmiş geçmiş Emniyet Genel Müdürleri ve bürokratları kadar sorumludurlar. Fethullah Gülen'in deyimi ile Mülkiye'deki kadrolaşma aleyhine, bu yazının kaleme alındığı tarihe kadar, nedense bir türlü bitirilemeyen bir soruşturma duyumu dışında somut bir işlem tesis etmediğini bildiğimiz, buna karşılık fethullahçı olmadığından da emin olduğumuz Rüştü Kâzım Yücelen'in, “istihbarat” ve karşı-istihbarat” konularında çizdiği yetersiz- tecrübesiz görüntü de ortadadır. Yakın geçmişte, Avrupa'da katıldığı bir toplantıda, 30.000'den fazla vatandaşımızın ölümünden birinci derecede sorumlu eli kanlı terörist Abdullah Öcalan için, **“terör dolayısıyla can veren o kadar insanın yaşama hakkı ne kadar birinci derecedeyse, Öcalan'ın yaşama hakkı da o kadar birinci derecededir”** demiştir. Türkiye'de de medyadan yayınlanan bu sözler, normalde bir hükûmetin düşürülmesine yetecek sözlerdir. Bu sözlerin sahibi elbette ki PKK sempatzanı değildir ama bu sözlerle, milyonlarca Türk insanının rencide ederken, PKK'yı destekleyen Batılı işbirlikçilerinin –deyim yerindeyse- ekmeğine yağ sürmüştür. Tıpkı, kendi bakanlığındaki fethullahçı kadrolaşmanın üzerine gitmeyerek, gider gibi görünmek suretiyle devlet güvenliğine verdiği zarar gibi. **Bakanın, başka zaaf görüntüleri de mevcuttur: Bilindiği üzere, Türkiye'de 1983'den bu yana yasadışı faaliyet gösteren Alman vakıflarından Konrad Adenauer Vakfı'nın en önemli işbirlikçisi, “Türk Demokrasi Vakfı”dır. Bülent Akarcalı'nın başkanlığını yaptığı bu vakıf, söz konusu yasadışı Alman vakfı ile akçalı ilişkiler içindedir, ki bu yasalarımız açısından aleni suçtur. Ancak bu suçun üzerine kim gidecektir? Vakıflar Genel Müdürü Nurettin Yardımcı mı? Mümkün değil, yakın**

bir zamana kadar Türk Demokrasi Vakfı'nın yönetim kurulu üyesi olan Yardımcı'nın üyeliği halen devam etmektedir. Vakıflardan sorumlu Devlet Bakanı Nejat Arseven mi? Arseven'in de adigeçen vakfın üyesi olup vakfın işbirliği çalışmalarına katkıda bulunduğunu bizzat Alman Büyükelçisi Dr. Rudolf Schmidt basına açıklamıştır. Bu yasadışı işbirliğini TRT ya da Anadolu Ajansı mı kamuoyuna duyuracaktır? Mümkün değil, çünkü Devlet Bakanı Yılmaz Karakoyunlu, adigeçen vakfın yönetim kurulu üyesidir. Mesut Yılmaz da –oluşumun doğasına uygun olarak- vakfın üyesidir Geriye, yasaları uygulama gibi asli görevi olan sadece dönemin İçişleri Bakanı kalmaktadır, diye düşünüyorsanız, mutlak yanılıyorsunuz, zira, o da adigeçen vakfın üyesidir, tıpkı ANAP'lı Işın Çelebi, Mustafa Kalemli, İmren Aykut, Güneş Taner, Emre Kocaoğlu, gazeteci Mehmet Altan, Y.Ö.K. Başkanı Prof.Dr. Kemal Gürüz, Prof.Dr. Duygu Sezer, Alman liyakat haçı sahibi Prof.Dr. Ahmet Mumcu vd. gibi. Kısaca, Türkiye niçin bu olumsuzluklarla karşı karşıya, sorusunun binlerce yanıtından birini, yukarıdaki ilişkiler örgüsüne bakarak alıyorsunuz...

2.8. ETKİ AJANLARI-NÜFUZ CASUSLARI VE FETHULLAHÇILAR RAPORU

Küreselleşme sürecine uyum sağlamak isteyen ulusal-uluslararası düzeydeki kurumların pekçoğu kabuk değiştiriyor. Hiç şüphesiz değişen bu kurumların başında da istihbarat örgütleri geliyor. Değişen tanımlar ve kavramlara koşut olarak, istihbarat ve karşı istihbarat faaliyetleri artık nostaljik 007 kalıplarından oldukça uzaklarda. Örneğin, dünya üzerindeki her türlü kitle iletişimini kontrol eden "Echolon Ağı", uzaydan her türlü görüntüyü sağlayan uydu sistemleri, klasik casusların tüm işlevini fazlasıyla üstlenmiş durumda. Sanayi casusluğu hâlâ önemini korurken, istihbarat terminolojisinde yeni kavramlar, konseptler ön plana çıkmakta: "Sosyal-Ekonomik-Siyasal-Dinsel-Kültürel İstihbarat" kavramları gibi. İstihbarat ve Karşı İstihbarat Servisleri, gelişmiş ülkelerde eskiden olduğu gibi tam bir gizlilik içinde işlerini yürüten kurumlar değil artık. Şimdilerde, Dışişleri, İçişleri, Ekonomi-Maliye, Adalet Bakanlıkları, Kızılhaç, özel servis veren pilot üniversiteler, enstitüler, vakıflar, özel misyonu olan kardinaller, piskoposlar, hahamlar ve tüm misyoner örgütleri, yurtdışında yatırım yapan şirketler, yurtdışında temsilciliği olan medya kuruluşları ve haber ajansları ile de -gerektikçe- içiçe çalışılıyor. İstihbarat servislerinin rolü, koordinasyon, finansman, lojistik destek ve yönlendirme ile sınırlı. Artık hedef ülkelerde özellikle istihbarat-ajitasyon faaliyetlerinde deşifre olma

riskine girilmiyor; bu iş genellikle doğrudan yada dolaylı olarak servisle ilişkili yerli işbirlikçilere, taşeronlara sipariş ediliyor. İşte literatürde bu yerli işbirlikçilere-taşeronlara "etki ajanları", "yönlendirici ajanlar" ya da kapsamlı bir deyişle "nüfuz casusları" deniliyor.

Öncelikle kullanılan ajanları üç ana grupta toplamak gerekir: **"Profesyoneller", "Satılabilir Aydınlar" ve de "Sempatizanlar"** (amatör muhipler). Profesyoneller yurtiçinden ya da yurtdışında yaşayanlar arasından seçilir ve bilahare kendi ülkelerinde özel eğitime tabi tutulur. "Satılabilir Aydınlar" özellikle ulus-devlete geçiş aşamasının sancısını çeken toplumlarda, özellikle de Üçüncü Dünya Ülkelerinde en çok rastlanılan metadırlar, borsa değerleri vardır; özellikle medyada, bürokraside ve siyaset sahnesinde boy gösterirler. Örneğin, "yönlendirici ajan" statüsünde etkili bir gazeteciye ya da medya patronuna sahipseniz, yüzbinlerce okuyucuyu ve siyasal iktidarı doğrudan etkileyecek bir silâha da kavuşmuş olursunuz. Keza, bir tarikat-cemaat şeyhini satın almışsanız, yüzbinlerce müridini de "yularından tutma" ve de gelecekte güdümünüzde bir halk hareketi başlatma gücüne sahip olursunuz. "Sempatizanlar" ise hedef ülkelere yoğun biçimde yönlendirilen kültürel emperyalizmin kesintisiz silahı olan kitle iletişim, eğlence ve eğitim araçlarından (sinema, müzik, moda, internet, televizyon vb.) olumsuz biçimde etkilenen tüketicilerdir. Parasal ya da siyasal güç için en güçlü bir devletin himayesi altına girmeye can atanların yanı sıra, örneğin "green card" için ulusal onurundan ve gururundan gönüllü olarak vazgeçebilenler de bu gruba girerler. İşte bu kesimi sürekli zinde tutabilmek için örneğin ABD'nin her yıl gerçekleştirdiği tüm dünyada 50.000 şanslı (!) belirleyen lotaryaları hatırlamak yeterlidir. Etki ajanları, her üç kategoride de özellikle kendi ülkesine ve toplumuna aidiyet duygusu zayıf, parasal ve siyasal güç için her türlü ilişkiye girme eğilimli, ulusal bilinci gelişmemiş, tercihan da etnik-dinsel (laik sistemde kendilerini ezilen kabul edilen sünni şeriatçılarla, sünniler karşısında kendilerini ezilen kabul eden aleviler ya da süryaniler, nasturiler, bahailer, yehova şahitleri, bahailer vd.) özürlü azınlık ırkçıları arasından seçilirler.

İşte, iki yıl önce yayınlanan ve etki ajanı-nüfuz casusluğu kavramını tarihsel süreçte anlatmayı ve örneklendirmeyi amaçlayan raporda, "Türkiye'deki Etki Ajanı Borsası: Fethullahçılar" ara başlığı altında aşağıdaki bilgiler yer almıştır:

"Mevcut şeriatçı yapılanmalar içinde eğitime, dolayısıyla insana en fazla yatırımı yapan; ABD'nin tüm dünyada tarikatlara öngördüğü modeli

lkemizde en iyi uygulayan fethullahılar, laik Cumhuriyetimizin ncelikli en byk tehdidi konumunda. Arkalarındaki dıř desteęin ABD olduęunu bugn artık Trkiye'de de, dnyada da bilmeyen yok. Bilindięi gibi, bu illegal yapılanmanın liderinin mritleri tarafından verilmiř 'hocaefendi' nvanı da Devrim Yasalarına gre su. Ancak, su olmasına karřın lkemizdeki kimi etki ajanlarının, stlendikleri tm resmi sorumluluklara karřın, sz konusu elebařıları tanımlamakta kasden 'hocaefendi'yi kullanmakta ısrar etmeleri, dięer illegal řeriatı yapılanmalar iin de zendirici faktr oluřturmuřtur. Artık, sleymanılar, nakřiler, vilayet imamları iin bile hocaefendi nvanını alenen kullanmaya bařlamıřlardır. Dolayısıyla yurtiinde ve dıřında laik hukuk devleti aleyhine faaliyet gsteren hocaefendilerin yanısıra, hatta ahirete intikal ettikten sonra bile mritleri tarafından bu nvana lyık (!) bulunan hocaefendilerin sayısında da tuhaf bir artıř gzlemlenmektedir.

Konumuza dnersek, iřte bu hocaefendilerden biri, bir yılı ařkın bir sredir ABD'de 'zorunlu ikmette'. Nedeni, řayet dnerse, byk bir olasılıkla, Trk Silahlı Kuvvetleri bnyesine sızma giriřimine azmettirmek ve bu amala gizli teřekkl oluřturmak sulaması ile aılacak davalardan yargılanacak. Cumhurbaşkanlıęı seimlerinden Yargıtay'a, kendi deyimleri ile adliyeden mlkiyeye, maariften emniyete kadar kadro gcn kanıtlayan; avrasya lsnde daęıtımı yapılan bir gazete ile 'yeryz kanalı' iddiasındaki bir televizyona, yılda 1 katrilyon TL'nı ařan ciro yapan yzlerce řirkete, yurtiinde ve dıřında 300 civarında okula, onbinlerce iřikevine, yzlerce ęrenci yurduna, yzlerce dersaneye, yurt iinde ve dıřında niversitelere, -oęu iyi derecede yabancı dil bilen ęretmen ve dıř ticaret uzmanı- onbinlerce profesyonel personele, en az 25 milyar dolarlık bir mal varlıęına sahip bulunan bu illegal yapılanmanın hocaefendisi, i ve dıř desteklerine, DGM'de sırf vatanına dnebilmesi iin zel (!) surette TCK 313'e indirgenen davasına raęmen, Trkiye'ye dnemiyor. Oysa, dnse, belki de Bařbakan dahil TBMM'nde grubu bulunan tm partilerin liderleri 'gemiř olsun' ziyareti iin sıraya girecek. Ama nerede? İmralı'da mı, iřte o dnmedięi-dnemedięi iin de hi kimse ziyaretı kabul edeceęi resmi koęuř binası hakkında bir tahmin yapamıyor.

Sz konusu hocaefendilerden biri olan malm zt, kalabalık maiyeti ile -buna 24 saat yanından eksik olmadıęı sylenen doktorları dahil- Pennsylvania Eyaletinde Philedelphia yakınlarında zel bir iftlikte yařıyor. iftlięin bulunduęu blgenin FBI koruması altında, refakat memurlarının (conducting officer) gzetiminde olduęu ve buralardaki iftliklerde

yaşayanlara birinci derecede özel öneme sahip koruma programının (countersurveillance faaliyeti) uygulandığı kaydediliyor. Örneğin, telefon rehberinde hocaefendinin ya da bir başka Türkün adı yok. Özel çiftlik arazisine girme yasağını belirten levhaları ve de refakat memurlarını geçmek mümkün değil. Gerçekte bu çiftliğin, cemaatin gazetesinin sorumlularının da aralarında bulunduğu, ABD yasalarına göre kurulan 'Altın Nesil Vakfı' adına FBI tarafından fethullahçılara 1991'in başında tahsis edildiği ve aynı yılın ortalarında YÖK ya da MEB bursu ile bu ülkeye gönderilen fethullahçı yüksek lisans öğrencilerinin bir yaz kampı oluşturarak sözkonusu çiftlikte örgütlenme toplantıları gerçekleştirdikleri biliniyor. Üstelik, CIA yetkililerinin Eyalet Valisi ile temaları sonucu, cemaatin eyalet sınırları içinde bu yıl bir de okul açtığı gelen -teyidi alınmış- duyumlar arasında.

Fethullahçılar, bugüne kadar A.B.D. derin devleti (NSA, CIA, FBI, SDDS, NSC vd.) ile ilişkilerini inkâr edecek bir açıklama yapmaktan sürekli kaçındılar. Hatta bu tür şüpheleri, hem de hocaefendilerinin ağzından 'dünya jandarmasının arkalarında olduğu' kanısını uyandıracak, kamuoyunda kendilerine daha bir olağanüstü güç hamlettirecek açıklamalarla artırmak için özel çaba sarfettiler (4).

Diyelim ki böyle bir durum yok, ileride takiyye yaparak bu girift ilişkiyi inkâr edebilirler. Şimdi, fethullahçı yapılanmasının istihbarat tekniğine dayalı kısa bir irdelemesi, sizleri olası bir inkârın tüm dayanaklarını ortadan kaldıracak verilere götürecektir. İsterseniz en basitinden başlayalım, daha teknik ayrıntı ve bilgileri DGM Savcısı ile Askeri Savcıya bırakalım:

a) Hocaefendilerin tümünü 'masum' varsayalım: A.B.D.'nde ikâmetin yasayla belirlenmiş katı koşulları bulunmaktadır. Hiç kimse yasal olarak, resmi başvuru yapmaksızın ve de gerekçesini belgelemeksizin -defactor statüsü hariç- bu ülkede altı aydan uzun bir süre kalamaz. Kaldı ki bu hocaefendilerin en ünlüsü, Haziran 1999'da Show TV'de Reha Muhtar'a yaptığı bir saati aşan açıklamada, 14 gün sonra Türkiye'ye döneceğini taahhüt etmiştir. Tabii ki hem de kamuoyuna yapılan bu taahhüt sahibi tarafından bugüne kadar hâlâ yerine getirilmiş değildir. Hocaefendilerin tümünün yeşil karta sahip olmaları teknik açıdan olanaksız, çünkü yasal koşullar uymamaktadır. Bu ülkede yaşayanlar, sıradan insanlar için lotarya şansı (!) dışında yeşil kart almanın zorluğunu ve formalitelerini çok iyi bilmektedirler. Gerçekte, ABD'de derin devlet koruması altındaki hocaefendilerin, 'kaç!' komutunu aldıkları andan itibaren CIA 'İltica ve

Taraf Değiştirme Departmanı'nın acil (exfiltration) planına dahil olarak kendilerine tanıdığı kolaylıklardan yararlandıkları bilinmektedir. Bu arada, Merve Kavakçı gibi ABD vatandaşlığına alınmışlarsa o başka. O zaman her şey apaçık ortada olacağı için bu irdelemenin ayrıca bir anlamı kalmaz. Bu arada, ABD Büyükelçisi ve Konsoloslukları, hocaefendilerini ziyaret amacıyla cemaatten usulüne uygun gönderilen tüm ziyaretçilerin vize problemini -10 yıllık vize vererek- çözümlenmektedir. Cemaatten sızan bilgilere göre, cemaate dahil dış ticaretle iştigal eden tüm şirketler, temsilcilik açarak bu ülkeye sermaye aktaracakları taahhüdünde bulunmuşlardır. Hocaefendinin haleflerinden biri olan Amerika Kıta İmamı ve aynı zamanda cemaatin ABD Başkanı İ. İsmail Büyükçelebi, -Başkanlık (imamet ve riyaset) merkezi New Jersey'de bulunmaktadır- ülke (yeni vatan) çapındaki sistematik örgütlenme çalışmalarına 11 Haziran 2000'de ABD'nin en kuzeybatısındaki Seattle'daki bölge toplantısı ile start vermiştir. Bugüne kadar daha ziyade saf insanlarımızdan para çarpmak için düzenledikleri himmet toplantıları, örgütlenme toplantıları ile çeşitlilik göstermiş bulunmaktadır. Aynı toplantıların Kanada'yı da kapsayacağı, cemaatin burada da sermaye aktarımı yoluyla göçmen vizesi kolaylığından faydalanarak koloniler oluşturacağı önesürülmektedir. Zaman gazetesinden Nuh Gönültaş'ın deyimi ile 'Amerika'nın zorunlu keşfi' başlamıştır. Herhalde hocaefendileri, tarihe pekçok sapkınlıklarının yanısıra, müritlerinin ikinci Kristof Kolomb'u olarak da geçme niyetindedir...

b) Hocaefendilerin aldıkları ilkökul mezunu emekli maaşı ile bunca süre ABD'de nasıl -hem de Mayo Fethullahçı Kliniği dahil- tedavi görüp, 24 saat süreyle doktor gözetiminde nasıl kalabildiğini; çiftlikte rutin harcamaların yanısıra, kâhya, aşçı gibi personelin maaşlarını nasıl ödeyebildiğini; her hafta onlarca, bazen yüzlerce misafirin ağırlama masrafını nasıl karşılayabildiğini kerametle açıklayan müritlere inanmak ne derecede olanaklı?!. Keza, ilkökul mezunu olmanın verdiği yabancı dil düzeyi (!) ile İngilizcenin güncel terminolojisini de kullanarak 'Fountain' dergisine yazdığı akademik (!) düzeydeki makalelerin kerameti -her ne kadar inanmasak da- nereden geliyor? Amazon şirketi, ingilizce yazılmış kitaplarını nasıl pazarlıyor? CIA ile organik dayanışma içindeki ABD üniversitelerinden hangilerinde hocaefendilerinin bilimsel (!) çalışmaları ile ilgili onlarca doktora çalışması yürütülüyor? Paul Henze, Graham Fuller, Lois Freeh, Carey Cavanaugh gibi ünlü istihbaratçı ve malûm kişilerle, hatta çiftlikte beraber kalıp, eyaletleri birlikte gezdikleri istihbarat

memurları (handolder) ile hangi dil düzeyi ile iletişim kuruluyor? Hiç şüphesiz bunlar küçük ve önemsiz sorular.

c) Fethullahçı yapılanma, CIA'nın öngördüğü tarikat (sözde sivil toplum cemaati) modeline -Mormon, Moon, Scientology vd. gibi- tıpatıp uymaktadır. Modelin amacı, tarikatları, birer sivil toplum örgütü (NGO) olarak yeniden yapılandırmak; küreselleşme sürecinde mevcut düzene karşı çatışma görünümü yaratmadan uysallaştırmak... Öncelikle müridin toplumsallaşması ile başlatılan süreç, suya bir taşın atılmasıyla oluşan halkalar gibi müridi kuşatan çevreler yaratmaya dayanıyor. Bu çevreler; sosyal çevre/yakın çevre olarak ailenin ve müridin içinde bulunduğu bir anlamda özel alan olan cemaat; cemaatin kendi ekonomik, eğitim, sağlık, teknolojik, politik ve kültürel sistemlerine dayalı kamusal alan (cemaatin kendi gereksinimlerini karşılarken, bu sistemler aracılığıyla cemaatin sürdürülebilirliğine, gelişmesine ve yayılmasına olanak sağlamaktadır); tüm bunları da içine alan, cemaatin inanç-düşünce sistemine göre oluşturulan yönetim sisteminden oluşmaktadır.

d) Yönetim sisteminde, kâinat imamından, düz müride kadar inen hiyerarşik sıralama önem taşımaktadır. ABD için hiyerarşinin sadece tepesini kontrol altında tutmak yeterlidir, çünkü cemaat disiplini nedeniyle tabanda sıkıntı yaşanmayacaktır. Oysa, ulus-devlet yapılanması içinde sömürüye dur diyenler her zaman var olacaktır, dolayısıyla da hedef ülkeye yönelik her yatırımının maliyeti ve riski yüksek olacaktır. ABD'nin tarikatlara öngördüğü modelde, önemli olan hiyerarşinin tepesinde yer alan tek karar vericiyi ve veliahtlarını-varislerini sınıksız kontrol altında tutabilmektir. Bu modelde, hocaefendinin yanı sıra, kıta imamları ülke imamları ve de az sayıdaki danışman ABD'ne (CIA) muhataptır. Dolayısıyla istihbari gizlilik sadece bu üst kesim için sözkonusudur. Daha altta yer alan bölge imamları, il-esnaf-semt-ev imamları, ortaokul-lise ağabeyleri, serrehberler ve şakirtler, cemaatin özgün gizlilik kuralları çerçevesinde faaliyet göstermektedirler. Örneğin, işkeçlerinin gizliliği, en az emniyetteki kadroların gizliliği kadar önem taşımaktadır. Yurtdışı faaliyet göstermeye tam yetkili muhatapların mutlaka kod adları (alias) bulunmaktadır. Örneğin, hocaefendilerinden birinin Türkçe kod adları arasında 'Abdül Fettah Şahin', '***' (üç yıldız), 'Molla', 'Dahhak' (arapça gülen anlamında) bulunmaktadır (CIA nezdinde geçerli ingilizce kod adları henüz deşifre olmamıştır).

e) Pennsylvania'daki çiftlik adresinin gizliliği, en tepedeki hocaefendinin Türkiye'deki eski ikâmetgahı konusu için de geçerlidir.

Örneğin, resmi makamlara (mahkemelere) hâlâ ikâmet adresi olarak (Accommodation Adress) bir aracı adres verilmektedir. Adres incelendiğinde, İzmir'de faaliyet gösteren cemaate ait bir yayınevi çıkmaktadır. Tüm resmi yazışmalar, İzmir Kemeraltı'daki bu adres üzerinden yapılmaktadır. Hatta adıgeçen, ABD'de yaşadığı halde, bu ikâmet adresinde hala 150.000.000 TL (yüzellimilyon TL) maaşla redaktör olarak çalışıyor gösterilmektedir. Aynı kişinin İstanbul'daki resmi ikâmetgahı ise kayıtlarda yeralmazken, okul, dernek ve vakıf binalarında kendisine tahsis edilen özel katlarda kaldığı, faaliyetlerini buralardan sürdürdüğü ve her ziyaretçi grubundan sonra sık sık adres değiştirdiği bilinmektedir. Legal, devlet karşıtı olmayan, salt dinsel ya da siyasal faaliyetlerde bile bu olağanüstü gizliliğe gerek duyulmazken, fethullahçıların bu aşırı duyarlılığının özel nedenleri olsa gerektir. Bu örgütsel yapı ve gizliliğe verilen aşırı önem, fethullahçıların bir Ajan Şebekesi (Agent Net) olduğuna ilişkin kuşkuları kuvvetlendirmektedir.

f) Sayıştay ve Danıştay başta olmak üzere adli ve idari yargıya, Anayasa Mahkemesi'ne, İçişleri ve Milli Eğitim Bakanlıkları dahil devletin stratejik önemi haiz tüm kurum ve kuruluşlarına ötedenberi sızma çabası içinde bulunan fethullahçılar, Türk Silahlı Kuvvetleri içinse özel bir (infiltration) stratejisi izlemektedirler. Saptanan fethullahçı ajanların ordu ile ilişkisi Yüksek Askeri Şura kararları ile kesilse de, bu stratejinin mimarlarının ve yöneticilerinin yaptıkları bugüne kadar yanlarına kâr kalmaktaydı. Şimdi, gecikmeli de olsa, bu sızma girişimlerinin sorumluları da -başta hocaefendileri, bölge ve il imamları, askeri okul sınavları için özel ders veren dersane yönetici ve öğretmenleri olmak üzere- geriye dönük olarak hesap vereceklerdir (gelecek sayıda, fethullahçılara uygulanacak askeri ceza mevzuatının yanı sıra, İmralı ve diğer askeri hapisanelerde -- beyazsaray- konuklar için uygulanan günlük program verilecektir. Takip eden yazılarda da fethullahçı yapılanmanın tüm sorumluları; şûra üyeleri, kıta ve ülke imamları, bölge ve il imamları, medya ve eğitim sorumluları, temsilciler, emniyetçiler ve de üst düzey bürokratların isimleri çarşaf listeler halinde deşifre edilecektir -N.H.).

g) Bizzat kendi yandaşlarının açıklamalarına göre, hocaefendileri, yakın zaman öncesine kadar Türk devletinin istihbarat örgütlerine ajanlık yapmaktaydı; bir başka ifadeyle gerekli ve önemli bulduğu sakıncasız bilgileri -sırf gizli ilişkilerin ve amacın örtülmesine yönelik olarak (second cover)- Türk ilgili makamlarına iletmekteydi. CIA ile bağlantının gelişmesinden sonra bu tür enformasyon hizmeti, (double-agent) statüsü

içinde bir süre daha devam etti. CIA bağlantısı, fethullahçılarının ve de hocaefendilerinin yerinde yani kendi vatanlarında taraf değiştirmeleri (defection in place) sonucuna yol açtı; ta ki bu çarpık ilişkiyi Türk Silahlı Kuvvetleri ve MIT farkedinceye kadar kamuoyu onları 'barışın, hoşgörünün, uzlaşmanın' simgesi olarak tanımaya devam etti...

h) Fethullahçılar, bir yandan Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sızmaya çalışırken, diğer taraftan malûm hasım ülke istihbaratçıları tarafından öngörülüp geliştirilen (active opposition) stratejisi çerçevesinde alternatif aktif direniş oluşumunu da hızlandırdılar. Pompalı tüfek satışlarındaki patlamanın, yaz kamplarında uzak doğu dövüş sanatlarının öğretilmesinin yanında, çok daha etkili olarak Polis Kolejlerine ve Polis Akademisine el attılar. Alternatif silahlı kuvvetler, böylece 1975'lerden itibaren giderek güç kazandı. Buralardan mezun olan fethullahçılar, tercihan polis okullarına, eğitim, istihbarat, personel, bilgi-işlem birimlerine dağılıp kadrolaştılar. Emniyet içindeki Cumhuriyetçi müdürler marifetiyle, yakın tarihte bir ilk olarak fethullahçılar aleyhine -eksik de olsa- bir rapor yayınlandı. Ancak bu raporu yayınlayanlar, yaklaşık on yıldır süregelen ama hiç kimseyi rahatsız etmediği anlaşılan 'telekulak' skandalı gerekçe gösterilerek tasfiye edildiler. Cüretlerini iyice artıran fethullahçı emniyetçiler, son kaset olayından sonra ABD'ne sığınan hocaefendilerine resmi koruma sağlama çabası sergilediler. Hiç şüphesiz, hakkında DGM tarafından hazırlık soruşturması yürütülen hocaefendiyi devletten maaş alan emniyetçilerin tabiri caizse -kulağından tutup- Türkiye'ye getirmeleri gerekmekteydi. Ama öyle olmadı, devletin parasıyla -hem de tüm yasal harcamaları karşılanarak- bu ülkeye gönderilen bir başkomiserin moral anlamda 'koruma' görevini üstlenmesi, etki ajanlarının gücünü gösteren bir çelişkiyi de ortaya koydu. Özellikle söz konusu başkomiserin görevini uzatma belgesinin altında imzası olan Sadettin Tantan'ın hâlâ görevini sürdürüyor olması ve de diğer imza sahibinin (dönemin İçişleri Müsteşarı) şimdi Ankara Valiliği görevinde bulunması, söz konusu çelişkinin boyutlarını gösteren çarpıcı örnek oldu. Bilindiği kadarı ile, gerek basında yeralan emniyetçi fethullahçılara ilişkin haberlere, gerek devletin diğer istihbarat kuruluşlarının arşivinde mevcut bilgi ve belgelere ve gerekse de MGK'nın yakın takibine rağmen, Emniyet Disiplin Yönetmeliği, bu şeriatçı organize suç örgütü üyelerine değil de, onlara karşı olan memurlara karşı işletildi. Örneğin, geçtiğimiz yılın sonunda, fethullahçı kadrolaşmaya karşı dikkat çeken Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün ünlü raporuna katkıda bulunan emniyetçilerin tamamı dahil, 38 kişiye çeşitli disiplin cezaları verilirken,

aralarında hiç fethullahçının bulunmaması oldukça dikkat çekiciydi. Oysa, 'telekulak' olayının gerçek faillerinin fethullahçılar olduğunu duymayan kalmamıştı. Hatta, Alaattin Çakıcı ile Eyüp Aşık arasındaki telefon görüşmesinin kasetlerinin, keza Korkmaz Yiğit ile ilgili kasetlerin hükûmeti sonlandıracak sonuçlar vermesi, fethullahçıların MİT ve Genel Kurmay İstihbaratı'na muadil ve alternatif bir sivil istihbarat örgütü kurma çabalarını hızlandırdığı kaydedilmişti. Bu örgütün, (audio surveillance) hizmeti, cemaati gizlemeye yönelik yanıltıcı bilgi (build up material) üretme hizmeti dahil, tüm teknik hizmetlerini fethullahçı emniyetçilerin yürüteceği, siyasilere ve de hedef kişilere yönelik tehdit-şantaj amaçlı özel bilgi bankası gibi çalışılacağı öğrenilmişti. Bu duyumların üzerine gidildi mi? Kim gidecekti? Başbakan mı, yoksa yardımcıları mı, yoksa İçişleri Bakanı mı? Yoksa, diyorsunuz, 'mütareke İstanbulu'nun işbirlikçi Osmanlı devlet adamlarının ruhları Ankara'da mı dolaşmakta?!.'

Fethullahçıların ABD casusu, etki ajanı, yönlendirici ajanı ya da kısaca nüfuz casusu olmadığını bugüne kadar iddia eden çıkmadı. Hatta kendi yayın organlarında bile bu yolda bir inkâr söz konusu olmadı. Fethullahçılar, hocaefendileri ABD'nde (refugee) statüsünde kalıcı olmadığını iddia etseler de, CIA nezdinde tüm fethullahçılar, (walk-in) tabir edilen bir kategoride tutulmaktadırlar; yani kendi ayaklarıyla ve gönüllü olarak ajanlık hizmetini talep ederek gelmişlerdir. Fethullahçılara göre, nasıl Humeyni zorunlu sürgün sonrası bir gün İran'a dönmüşse, hocaefendileri de öyle anlı-şanlı bir biçimde dönecek ve doğrudan Çankaya'ya oturacaktır. Bu beklentinin devamında, ABD ise, küreselleşme önünde en tehlikeli bir ulus-devleti ortadan kaldırmanın, yerine kendi ılımlı, uysal müslüman patriğini getirmenin nimetlerini görecektir. Ancak çift taraflı bu beklentiler, fethullahçı gerçeğini ifadeye yeterli olmamaktadır. Fethullahçılar, asla ve asla ABD'ye sığmayacak, CIA ile yetinmeyecek büyük ihtiraslara sahiptirler. 'Kâinat İmamlığı'nı hiyerarşide en üst makam olarak kabul eden fethullahçılar, her konuda olduğu gibi ajanlık konusunda büyük düşünmekte ve büyüğe oynamaktadırlar. Bir yandan ABD ile ilişkiyi sürdüren fethullahçılar, diğer yandan Vatikan, Fener Rum Patrikhanesi, Musevi Hahambaşısı derken, farklı ülkelerin istihbarat servisleri tarafından yönetilen-yönlendirilen çeşitli uluslararası kuruluşlarla da paslaşmaya başlamışlardır. Kimi zaman Lordlar Kamarası'nda İngiltere Kraliçesi adına Lord Rotherham'ın elinden 'İngiltere'ye Üstün Hizmet Ödülü' alan fethullahçılar, kimi zaman İspanya'da 'Leaders Club', 'Editorial Office' gibi kuruluşlardan ya da Orta Asya'da faaliyet gösteren 'Booruker Vakfı'

gibi NGO (!)'lardan ödöl almaktadırlar. Örneğın, Özbekistan'da 21 okulun, Hong Kong'da ise 1 okulun kapatılmasından sonra, gerek Çin Halk Cumhuriyeti'nin ve gerekse Özbekistan'ın üzerinde büyük nüfuz sahibi olan Almanya ile de temas kuran fethullahçılar, Alman dış istihbarat servisi olan BND'nin tavassutuyla, ilk adımda Afganistan'daki okul sayısını 6'ya yükseltmişlerdir. BND bağlantısı dolayısıyla Almanya'nın iç istihbarat örgütü olan 'Federal Anayasa'yı Koruma Teşkilâtı'nın desteğini de otomatikman alan fethullahçılar, yaklaşık 2.400.000 vatandaşımızın yaşadığı bu ülkede, himmet parası toplama ve yandaş-mürit kazanma amacına yönelik olarak Köln, Hanover, Münih, Ausburg, Stuttgart gibi Türklerin yoğun olara yaşadıkları tüm şehirlerde 'Y. Burg A.Ş.' gibi şirketlerin yanısıra, 'Dost Yolu Derneği', 'Türk Alman Akademisyenler Birliği', 'İslâm Din Birliği' gibi çok sayıda aktif çalışan örgüte sahip olmuşlardır. Anlaşılacağı üzere, fethullahçılar sadece CIA hesabına çalışan tek taraflı ajan değil, (double-agent) olarak da piyasalarını yükseltmişlerdir. İngiltere'de de okul açan ve Londra'da büyük bir merkez binası satın alan fethullahçılar, İngiltere'nin dahilde yabancılara dönük faaliyet gösteren MI5 ve dış istihbarat servisi MI6'nın Uzak Doğuya yönelik faaliyet gösteren departmanı (CIFE) ve Orta Doğuya yönelik faaliyet gösteren departmanı (MEIC) ile okullar konusunda müşterek çalışma yürütmektedirler. Daha çok yakın zamana kadar Nakşibendiler ve İsmailiye mezhebi mensupları üzerinde tartışmasız kontrol gücüne sahip olan İngiltere, fethullahçıları desteklemekle Türk müslümanları konusunda da söz sahibi olma niyet ve iradesini ortaya koymuştur. Örneğın Lord Rotherham, Londra'daki sözkonusu ödöl töreninde, fethullahçıların toplam okul sayısını kendi okulları gibi kabul ile övünerek '50'den fazla ülkede 500'den fazla müessese' olarak açıklamıştır. Keza, fethullahçıların Balkanlarda Romanya, Bulgaristan, Arnavutluk, Moldova gibi ülkelerdeki okullarının sayısını artırma çabalarının yanısıra, Yunanistan'da da okul açma pazarlıkları bilinmektedir. Fethullahçıların şirket-okul açma, örgütlenme çabası içinde oldukları diğer ülkeler ise aynen şöyledir: Fransa, Belçika, İsveç, Norveç, Hollanda, Finlandiya, Danimarka, İspanya, Kanada, Çin ve Japonya. Tüm bu ülkelerdeki okulların açılmasında Türkiye'nin sözkonusu ülkelerle imzaladığı ikili kültürel antlaşmalar kesinlikle devredışıdır. Dolayısıyla fethullahçıların yurtdışındaki okullarında Milli Eğitim Bakanlığı'nın herhangi bir denetimi de sözkonusu değildir. Diyelim ki olsa bile bu denetimi yapacak birimin başında hâlâ militan bir fethullahçının bulunması, devletin ve sistemin aczi adına oldukça manidardır. Dolayısıyla tüm bu okulların açılma izni ve denetimi,

ilgili devletlerin istihbarat servislerine aittir. Dolayısıyla, fethullahçıların ikili ajan rolü oynadıklarına inanmak da doğru olmaz, onlar multi-ajan statüsü ve işlevi dahilinde hareket etmektedirler. Fethullahçılar, Türkiye'nin hasmı olan ülkeler için en uygun ve en zengin ajan borsasını oluşturmuşlardır. İyi derecede yabancı dil bilen, hocaefendilerine 'dog' sadakati ile bağlı, okul ve şirket açma izni karşılığında her şeye, kendi devletine, ulusuna, gerektiğinde kendi söylemlerine bile ihanet edebilen -örneğin, Doğu Türkistan Türklerini, Kosova Türklerini, Kerkük Türklerini yok sayacak kadar sağırlaşabilen- fethullahçılar, artık ulusal bir cemaat değildirler. Olsa olsa uluslararası bir ajan borsası: Okul-şirket açma izni ver, istediğin kadar ajanı tepe tepe kullan!" (50).

Raporun yayınlanmasından sonra, tepki gösteren malûm çevreler içinde başı, dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan çekmiştir. Tantan'ın "İçişleri Bakanlığı'nı yayın yolu ile tahkir ve tezyif" gerekçeli suçduyurusu dikkate alınmış; ancak İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi, E. No. 2001/222, K. No. 2001/260 sayılı kararla, raporun yazarı olan şahsıyla birlikte, raporun yayınlandığı **Yeni Hayat** Dergisinin Sorumlu Yazışmaları Müdürü Veli Bayır'ı aşağıdaki kararla aklamıştır:

"Sanıklar haklarında İçişleri Bakanlığı'nı yayın yolu ile tahkir ve tezyif etmek suçundan kamu davası açılmış ise de, yapılan yargılamaya, sanıkların savunmalarına ve yazı içeriğine göre yazının tümü itibariyle eleştiri mahiyetinde olduğu, yazı içeriğinde tahkir ve tezyif edici sözcüklerin olmadığı ve sanıkların suç kasıtlarının da bulunmadığı anlaşıldığından, sanıkların atılı suçlarından ayrı ayrı BERAATLERİNE"...

Ankara 16. Asliye Hukuk Mahkemesi de, yine dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan tarafından açılan 25.000.000.000 (Yirmibeş Milyar) TL tutarındaki manevi tazminat davasını şu gerekçeyle reddetmiştir:

"... Davaya konu yazı, tümü ile incelendiğinde yazıda; Türkiye'deki şeriatçı ve fethullahçı yapılanma ve bunun önlenmesi için yapılması gerekenler açıklanarak davacının Bakan olarak görev yaptığı İçişleri Bakanlığı ve diğer devlet kademelerindeki mevcut uygulamaların eleştirilmesi amacı ile kaleme alındığı, doğrudan davacıyı ve kişiliğini hedef alan bir ibare bulunmadığı görülmektedir. Bakan olarak davacının da bu eleştirilerden etkilenmesi ve bu eleştiriler nedeniyle biraz da olsa kişilik haklarının saldırıya uğraması kaçınılmazdır. Siyaset ile uğraşan ve özellikle Bakan olarak devlet yönetiminde görev alan davacının, kendi uygulamaları nedeniyle ulaşan durumlardan dolayı sert eleştirilere katlanması

zorunluluğu bulunmaktadır. Siyasetçi ve devlet kademelerinde görev alanlar açısından eleştiri sınırlarının kişilik haklarına tecavüz açısından biraz daha geniş tutulması gerektiği yerleşmiş Yargıtay kararları gereğidir. Bu nedenle davalının yayınladığı yazıdaki belirtilen hususların eleştiri sınırları içinde kaldığı, tazminat sorumluluğunun doğmadığı, yazının hukuka uygun olduğu kabul edilmiş, davanın TÜMÜ İLE REDDİ GEREKMiŞTİR”.

Sadettin Tantan’ın kim olduğunu, İçişleri Bakanlığı görevinde ne yapıp, ne yapmadığını tüm kamuoyu bilmektedir. Tantan’ın İçişleri Bakanlığı döneminde, fethullahçı istihbaratçıların faaliyetlerine ilişkin örneklerle, bu dosya içinde ayrıca yer verilecektir. Ancak, bu raporla ortaya çıkan çok yönlü baskılar, devlet erkini elinde bulunduranların, bu gücü devleti savunanların aleyhine nasıl kullanabileceklerini, kullandıklarını gösterme açısından önem taşımaktadır.

2.9. M.İ.T. VE DİĞER İSTİHBARAT BİRİMLERİNİN İLGİLİ RAPORLARI

Fethullahçı imamların ellerindeki “İstihbarat Evrakı” içinde yer alan, ekleriyle birlikte 65 sayfadan oluşan tek M.İ.T. Raporu’nda, bu yasadışı yapılanma hakkında değerlendirmeler yapılırken, tek cümleyle bile olsa, Emniyet teşkilâtı içindeki ya da kendi içlerindeki kadrolaşma tehlikesinden söz edilmemektedir:

“... Başarılı dış açılımların gelecekte, güçlü bir yapılanma ve destek ile içte yönetimi ele geçirme amacına yönelik olduğu düşünülmektedir. Örnek olarak, lider F. Gülen’in cemaat üst yöneticilerine hitaben Haziran 1995 ayı içerisinde yaptığı bir konuşmada, ‘Türkiye’nin şu an demokrasiye ihtiyacı olduğunu, 15 yıl sonra ise, cemaatin kendi sistemini kurabileceğini’ söylemesi, bu görüşü doğrular mahiyettedir.

... Gülen Grubunun yurtiçi ve yurtdışındaki eğitimi ile bunu destekleyen finansal faaliyetleri, Türk Cumhuriyetlerindeki uygulamaları, diğer dini grupların aksine bugün laik Türkiye Cumhuriyeti ile Atatürk’ü savunur görünmesi, zaman zaman aydın ve yurtsever kişilerin de beğenisini kazanmaktadır .

Ancak, barışçı ve devletle uzlaşmacı bir tutum içinde yandaşlarını eğitim ve okumaya teşvik eden, okumuş, çalışkan ve devlet kademelerinde görev almaya hazır nitelikte elemanlar yetiştiren, zaman içerisinde dev bir organizasyonu gerçekleştiren, bu organizasyonu idame ettirmenin yanısıra geliştirebilen ve bu nedenle yakinen kontrol altında tutulması gerekli

görülen F. Gülen Grubunun;

Kısa vadede; devlet kademeleri ve Türk Silâhlı Kuvvetleri bünyesinde kadrolaşma çabalarını arttıracacağı ve ayrıca halihazır çizgisini değiştirmeyerek, uzlaşmacı tavır ve uygulamalarını aynı çerçevede sürdüreceği,

Orta vadede; uzlaşmacı ve barışçı politikasını değiştirerek, uzun vadeli amacı olan şeriatı dayalı bir Türk İslam Devleti kurulması için ilk girişimlerini başlatabileceği, bu maksatla alışılmış tutum ve uygulamalarında, devlet ve toplumun kabul edebileceği dozajda yoklamalar yaparak esas amaca ulaşacak zamanı belirleyeceği,

Uzun vadede; diğer İslamcı grupların aksine kendi yetiştirdiği inançlı fakat iyi eğitilmiş kişilerle, özellikle üst düzey bürokratik makamlar dahil, yönetimde kesin söz sahibi olacak şekilde devletin tüm organlarında kadrolaşabileceği,

Kadrolaşmanın sağlayacağı avantajı da kullanarak, kendisine amaçları doğrultusunda en büyük engeli teşkil eden Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sızabileceği,

Uzlaşmacı politikasıyla ve aynı zamanda sağlayacağı dış destekle Türkiye'deki tüm tarikat ve mezhepleri eylem birliğine yönelterek, birleştirici bir dini lider durumuna gelebileceği, bu aşamadan sonra;

Kendi partisini kurarak veya ele geçirdiği bir siyasi partiyi destekleyerek, siyasi iktidarı ele geçirebileceği ve son aşamada;

İktidarda esas amacı olan şeriat devletin temellerini atarak Türkiye Cumhuriyeti'ne uzun vadede bir tehdit olacağı değerlendirilmektedir.

Peter M. Senge'nin '5'nci Disiplin' adlı kitabında 'bir kurbağanın kaynar suya konması durumunda sıçrayıp çıkmaya çalışacağı, ılık bir suya konması durumunda ise korkmadığı için kaçmayacağı ve yavaş yavaş ısıtılması halinde de sersemleyerek haşlanmayı bekleyeceği örneğine yer verilmektedir. F. Gülen izlediği strateji ile hedefine bu örnekte olduğu gibi ağır ve kararlı yaklaşan bir görünüm sergilemektedir.

Grup, imkân ve kabiliyetleri, yaratılan taban, teşkilatlanma, gençlik kesiminde etkinlik, kaliteli eğitim, finansman, yurtdışına açılma gibi yönlerden incelendiğinde, ana doğrultularda devlet benzeri bir yapılanma içinde olduğu, içte ve dışta misyonerlik benzeri bir çalışma tarzı benimsediği görülmektedir. Bu itibarla, grubun, ülkemizde belirli bir vadede devleti ele geçirmek ve kendi islami anlayışı içinde bir düzen

oluřturmak amacıyla faaliyet gösterdiđi, bunda da önemli mesafeler aldıđı söylenebilir.

Teklifler:

Geniř bir organizasyon ile taraftar kitlesine sahip, aynı zamanda eđitilmiş ve yönetime hazır kadroları bulunan F. Gülen ve grubunun oluřturacađı tehdidi önlemek amacıyla;

Teřkilat yapısı ile lider kadrolarının belirlenerek, takip edilmesi,

Kısa vadede řirket ve kuruluřlarının vergi denetiminden geçirilmesi, bu kuruluřların kontrol altında tutularak, Cumhuriyetimize yönelik bir hareket giriřiminin bařlandıđına iliřkin emarelerin tespit edilmesi halinde, uygun bir řekilde tasfiye yoluna gidilmesi,

Örgütün malı olmayan fakat hibe yoluyla örgüte destek sađlayan řirket ve kuruluřların, kontrol altında tutulması,

Vakıf ve derneklerinin, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün haricinde, özel surette takip ve kontrol edilmesi,

Okullarındaki müfredat uygulamalarının sık sık denetlenmesi,

Türk Silahlı Kuvvetleri içine sızmasını önlemek üzere;

Her sene uygulanan önlemlere karřı aldıkları yeni tedbirler tespit edilerek, askeri okullara öđrenci sokma giriřimlerinin engellenmesi,

Muvazzaf personel, bunların aileleri ve askeri öđrencileri elde etmek için yaptıkları giriřimlerin engellenmesi maksadıyla gerekli tedbirlerin alınması,

Örgütle iliřkisi tespit edilen personel ve askeri öđrenciler hakkında tüm Türk Silahlı Kuvvetleri çapında müřterek uygulama yapılması,

Devlet organlarında kadrolařmasının ve ayrıca örgüte çeřitli yollardan destek sađlayan, halen devlet kadrolarında görevli bulunan personelin, bu konudaki giriřimlerinin önlenmesi, aynı zamanda bu personelin tasfiye/pasifize edilmesi,

Dergah ve benzeri yerlerin kapatılması,

Yasal yayınlar haricindeki video ve teyp kasetleri, brořür, risaleler vb. gibi propaganda malzemesinin dađıtımının önlenmesi,

Diyanet İřleri Bařkanlığı ve TRT'de yayınlanacak din öđretisi programlarında, örgütün dine iliřkin uygulamalarındaki çarpıklıkların

üstüne gidilmesi,

F. Gülen ve grubu hakkında elde edilecek her sansasyonel nitelikli bilginin, özellikle dinci kesimin yayın organları başta olmak üzere geniş bir kampanyayla tüm medyada afişe edilmesi,

İrticai faaliyetlere karşın, iptal edilen 163'ncü maddenin oluşturduğu boşluğu dolduracak bir kanun çıkartılması,

Gülen'in özellikle ABD'deki temas ve girişimleri hakkında bilgi edinilerek, gerekli tedbirlerin alınması,

Yurtdışı temsilciliklerinin kontrol altına alınarak, zararlı faaliyetleri tespit edilenler hakkında gerekli işlemlerin yapılması maksadıyla diplomatik temaslarda bulunulması, uygun mütalaa edilmektedir” (51).

Bu raporun, konuyla ilgili olarak eleştirilecek pek çok yönü bulunmaktadır. Şöyle ki:

1. Yasadışı fethullahçı yapılanma, Türkiye Cumhuriyeti Devleti açısından hem iç ve hem de dış tehdit odağı konumundadır. Oysa, M.İ.T. raporunda bu konuya gerekçeli vurgu yapılmamıştır. Hatta, raportörlerin, bu yapılanmaya - hayranlık demeyelim- pek olumsuz bakmadıkları da, bazı atıflarından anlaşılmaktadır: “Ancak, barışçı ve devletle uzlaşmacı bir tutum içinde yandaşlarını eğitim ve okumaya teşvik eden, okumuş, çalışkan ve devlet kademelerinde görev almaya hazır nitelikte elemanlar yetiştiren, zaman içerisinde dev bir organizasyonu gerçekleştiren, bu organizasyonu idame ettirmenin yanı sıra geliştirebilen ve bu nedenle yakinen kontrol altında tutulması gerekli görülen F. Gülen Grubunun ...” ya da “... Başarılı dış açılımların gelecekte, güçlü bir yapılanma ve destek ile içte yönetimi ele geçirme amacına yönelik olduğu düşünülmektedir” ya da “... Gülen Grubunun yurtiçi ve yurtdışındaki eğitimi ile bunu destekleyen finansal faaliyetleri, Türk Cumhuriyetlerindeki uygulamaları, diğer dini grupların aksine bugün laik Türkiye Cumhuriyeti ile Atatürk'ü savunur görünmesi, zaman zaman aydın ve yurtsever kişilerin de beğenisini kazanmaktadır” veya “... ancak, barışçı ve devletle uzlaşmacı bir tutum içinde yandaşlarını eğitim ve okumaya teşvik eden, okumuş, çalışkan ve devlet kademelerinde görev almaya hazır nitelikte elemanlar yetiştiren, zaman içerisinde dev bir organizasyonu gerçekleştiren, bu organizasyonu idame ettirmenin

yanısıra geliştirebilen ve bu nedenle yakinen kontrol altında tutulması gerekli görülen F. Gülen Grubunun...” M.İ.T. raportörleri, yasadışı bir oluşum için, terminolojideki organize suç şebekesi, yasadışı örgüt, cemaat, tarikat ya da benzeri sıfatları kullanmak yerine, “Kitap Grubu”, “Kadınlar Grubu”, “Müzişyenler Grubu”, “Tiyatro Grubu” gibi, düzeyli ve fonksiyonel bir oluşumu çağrıştıran bir sıfatı, “Fethullah Gülen Grubu”nu kullanmayı yeğlemektedirler. Bu tercih bile, en iyimser ve kuşkucu olmayan yorumla, raportörlerin, mevcut tehlikeyi tam anlamıyla algılayamadıklarını, konularını tam olarak “öğrenememiş olduklarını” ortaya koymaktadır.

2. Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün hazırlamış olduğu sözkonusu Fethullah Gülen Raporu’nda, “*Fethullah Gülen’in bu hususta bir hayli yol aldığını inkâr etmek mümkün değildir. Son zamanlarda ordu, polis ve MİT teşkilâtları arasına sızma faaliyetlerine ağırlık verdiği bilinmektedir*” denilmektedir (52). Aynı şekilde, geçmişte M.İ.T. içine sızma faaliyetlerinde fethullahçılara destek veren iki eski M.İ.T yöneticisinden söz edilmektedir. Bunlardan biri, ağırlıklı olarak fethullahçılara ait bir kanalda yayınlanan televizyon programlarında boy göstermekte ve her fırsatta eski kurumunu eleştirmektedir. Diğeri ise, sığındığı A.B.D.’nden eski kurumuna eleştiri ötesinde hakaretler yağdırmaya; kendi internet sitesinden dezenformasyon kapsamındaki gizli bilgileri ve belgeleri deşifre etmeye devam etmektedir (53). Aynı kişi, fethullahçılarla organik ilişkisini el’an sürdürmeye devam etmektedir (54). Tüm bunlar bir rastlantı olarak değerlendirilemezse, M.İ.T.’in içine geçmişte sızdığı anlaşılan fethullahçı kadrolara yönelik özel bir çalışma yapıp yapılmadığının da sorgulanması gerekir. Konunun bir diğer önemli tarafı ise, Ankara Emniyet Müdürlüğü raporunda fethullahçıların M.İ.T. içine sızma faaliyetlerinden söz edilirken; M.İ.T. raporunda ise, Emniyet Teşkilâtı içindeki, deyim yerindeyse duyma engelli sultanın bile duyduğu fethullahçı kadrolaşma hakkında bir tek cümleyle bile bahsedilmemesi düşündürücüdür. Örneğin, Jandarma Genel Komutanlığı 23’ncü Jandarma Sınır Komutanlığı’nın “**Hizbullah Terör Örgütü ve Diğer İrticai Faaliyetler**” başlıklı raporunda bile, bu tehlikeli olguya atıfta bulunulmaktadır (55). Türk Silahlı Kuvvetleri’nin

kendi içindeki fethullahçı unsurları, yılda iki kere Yüksek Askeri Şura kararları ile temizlediği; buna karşılık Emniyet Teşkilâtı'nda hiçbir savunma önlemi alınamadığı ortadayken, M.İ.T.'nin bu konudaki duyarsızlığını hangi gerekçeye dayandırmak gerekir?

3. Rapordan da açık biçimde anlaşılacağı üzere, M.İ.T., Fethullahçı yapılanma sistemini çözmemiştir; sistemin işleyişi hakkında bilgi sahibi olmadıkları, masabaşında hazırlanmış olduğu anlaşılan klişe çözüm önerilerinden ortaya çıkmaktadır. M.İ.T.'nin soruna çözüm önerilerinden kaçını uygulamaya soktuğunun ve kaçından sonuç alındığının sorgulanması gerekmektedir. Örneğin, bugüne kadar fethullahçı yapılanma içinde yer alan kaç şirket ve kuruluş M.İ.T. yönlendirmesiyle özel vergi denetlemesinden geçirilmiş; kaç tasfiye edilmiştir? Teşkilât yapısı ve lider kadroları gerçekten belirlenmiş midir? Belirlenmişse, yasadışı örgütün yasal yönden dağıtılması için ilk ve tek fırsat olan Ankara 2 No.lu D.G.M. Başkanlığı'na bu listeler ve diğer deliller ulaştırılmış mıdır? Ulaştırılmamış olması, M.İ.T.'nin Cumhuriyeti koruma ve kollama görevi ile bağdaşmakta mıdır? Örgütün malı olmayan fakat hibe yoluyla örgüte destek sağlayan hangi şirket ve kuruluşlar, kontrol altında tutulmaktadır? Kaç şirket ve kuruluş hakkında gereği yapılmıştır? Vakıf ve derneklerinin, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün haricinde, özel surette takip ve kontrol edilmesi, elbette son derecede önemlidir; ancak bugüne kadar yasadışı yapılanmaya ait kaç vakıf kapatılmış ya da en hafifinden "rahatsız" edilmiştir? Aksine, yasadışı bu yapılanmanın dezenformasyona dayalı operasyonları ile eşzamanlı-bütünlük arzeden M.İ.T. raporları sözkonusudur (56).

4. Okullarındaki müfredat uygulamalarının sık sık denetlenmesine yönelik öneri, fethullahçı yapılanmanın hala anlaşılammış olmasının bir göstergesidir. İzlenmesi gereken, bu okulların müfredat programı değildir; M.E.B. Müfredat Programı'na, sistemli sapmalarla birlikte genellikle uyulmaktadır. Esas izlenmesi gereken, yurtlarda ve işkevlere yürütülen "kamp eğitimi"dir. Yüzbinlerce öğrenci, buralarda zihinsel tasalluta uğramakta; Atatürk ilke ve devrimlerine karşı, Cumhuriyetin tüm değerlerinden nefret eden şeriatçı kimliğini buralarda kazanmaktadırlar. M.İ.T. bugüne kadar kaç fethullahçı yurduna ya

da işikeyine operasyon gerçekleştirmiş ve kaçını kapattırmıştır?

5. Her sene uygulanan önlemlere karşı aldıkları yeni tedbirler tespit edilerek, askeri okullara öğrenci sokma girişimlerinin engellenmesi; muvazzaf personel, bunların aileleri ve askeri öğrencileri elde etmek için yaptıkları girişimlerin engellenmesi maksadıyla gerekli tedbirlerin alınması; örgütle ilişkisi tespit edilen personel ve askeri öğrenciler hakkında tüm Türk Silahlı Kuvvetleri çapında müşterek uygulama yapılması, gibi önerilerin yaşama geçirilmesinde, M.İ.T.'nın, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne hangi katkısı sözkonusu olmuştur ve de olmaktadır? Devlet organlarında kadrolaşmasının ve ayrıca örgüte çeşitli yollardan destek sağlayan, halen devlet kadrolarında görevli bulunan personelin, bu konudaki girişimlerinin önlenmesi, aynı zamanda bu personelin tasfiye/pasifize edilmesi, diye öneri getiren M.İ.T., bu konuda bir tek olumlu adım, olumlu örnek gösterebilir mi?

6. Dergah ve benzeri yerlerin kapatılması, önerisi ise yapılanma hakkındaki bilgisizliğin bir başka tezahürüdür, diğer tarikatlarla karıştırılma sözkonusudur. Fethullahçıların dergahı, tekkesi, zaviyesi yoktur; onların kolej adını verdikleri okulları, vakıfları, dernekleri, şirketleri, yurtları, işikeyleri bulunmaktadır ve hepsi de -işikeyleri dışında- yasal boşluklardan yararlanan, kâğıt üzerinde yasal kuruluşlardır.

7. Yasal yayınlar haricindeki video ve teyp kasetleri, broşür, risaleler vb. gibi propaganda malzemesinin dağıtımının önlenmesi, bir öneri olarak raporda belirtilirken, bu konuda bugüne kadar ne mesafe alındığının da ortaya konulması gerekmektedir. Sözkonusu yayınlar, yasadışı yapılanmaya ait kitabevelerinde, kırtasiyecilerde ve yayınevlerinde serbestçe satılmaya devam etmektedir.

8. Diyanet İşleri Başkanlığı ve TRT'de yayınlanacak din öğretisi programlarında, örgütün dine ilişkin uygulamalarındaki çarpıklıkların üstüne gidilmesi, önerisi hakkında bugüne kadar ne yapılmıştır? Fethullahçılık, bugün sadece Türkiye'nin geleceğini, devletin ülkesi ve ulusuyla bölünmezliğini, laik hukuk ve ulusal eğitim sistemini değil, gerçek İslam dinini de tehdit etmektedir. Allah ile kul arasına hiç kimseyi sokmayan bir din adına, din tüccarı şarlatanlar, samimi inançlı milyonlarca insan arasında

aleni faaliyet gösterirken, Diyanet İşleri Başkanlığı, bunlar hakkında bir tek cümle bile olsa eleştiri getirmemekte, mücadele vermemektedir. TRT’de yayınlanan din programları da ortadadır. Tüm bu olumsuzluğun giderilmesinde, öneri sahibi M.İ.T. ne yapmıştır ya da ne yapmaktadır?

9. F. Gülen ve grubu hakkında elde edilecek her sansasyonel nitelikli bilginin, özellikle dinci kesimin yayın organları başta olmak üzere geniş bir kampanyayla tüm medyada afişe edilmesi, önerisinin bugüne kadar somut bir sonucu, maalesef sözkonusu değildir. Örneğin, fethullahçılar kamuoyu nazarında sıfıra indirecek çok önemli bir kasedin, M.İ.T. arşivinde bulunduğu anlaşılmaktadır. Bu kaset, bugüne kadar yasadışı yapılanmayı izleyen araştırmacılar tarafından ele geçirilememiştir. Fethullah Gülen, 1995’de İstanbul’da Bölge İmamları ile yaptığı özel bir toplantıda, demokrasiye en fazla 15 yıl daha katlanacaklarını, sonra kendi sistemlerini egemen kılacaklarını söylemiştir. M.İ.T., sansasyonel nitelikli bilgiyi içeren bu kasedi, bir şekilde afişe etme beceri ve iradesinden yoksun mudur ki, hem öneride bulunacak ve hem de gereğini yerine getirmekten kaçınacaktır?

10. “İrticai faaliyetlere karşın, iptal edilen 163’ncü maddenin oluşturduğu boşluğu dolduracak bir kanun çıkartılması; Gülen’in özellikle ABD’deki temas ve girişimleri hakkında bilgi edinilerek, gerekli tedbirlerin alınması; yurtdışı temsilciliklerinin kontrol altına alınarak, zararlı faaliyetleri tespit edilenler hakkında gerekli işlemlerin yapılması maksadıyla diplomatik temaslarda bulunulması, uygun mütalaa edilmektedir” de, bugüne kadar bu yasadışı yapılanmaya hangi darbe vurulmuştur? Yurtdışına yasadışı yollardan para kaçırarak “fahri konsolosların” tutuklanması ve yargı önüne çıkarılması; yurtdışındaki zararlı örgütlenmenin önlenmesi; mevcut örgütlerin mürit yöneticilerinin etkisizleştirilmesi; Fethullah Gülen’in A.B.D.’deki temas ve girişimleri konularında Dışişleri’nin ve Ankara 2 No.lu D.G.M.’nin bilgilendirilmesi konusunda neler yapılmış, hangi mesafeler katedilmiştir? Örneğin, Başbakan Bülent Ecevit’in fethullahçılar hakkındaki kanaatini değiştirecek hangi somut bilgi ve belgeler sunulmuştur, kendisine? Bağlı olduğu Başbakanı’nı bile ikna edemeyen bir ulusal istihbarat örgütü, tüm Türk kamuoyunu nasıl bilgilendirip doğru yönde yönlendirecektir ki?!

Tüm bu olumsuzluklar karşısında, Fethullah Gülen, büyük bir rahatlıkla ve basın aracılığı ile Türkiye'ye şu mesajı göndermiştir: **“Devleti ele geçirmek her vatandaşın hakkı”** (57). Gerçekten de adigeçen şahıs, bu dosyada anlatılan zaafı ile hangi istihbarat örgütümüzden çekinecektir ki, böyle bir demeç vermesin!.. Özetle, bu pervasızlığa yolaçan örnekleri artırmak mümkündür. Biraz eskiye gidecek olursak, M.İ.T.'nin Susurluk Raporu'nda Fethullah Gülen'in adının tam 5 sayfalık bir bilgi notuyla, 59 kişilik bağlantılı isim listesi içinde yer aldığını görürüz. (58). 17.12.1996'da Başbakanlığa teslim edilen sözkonusu raporda, M.İ.T.'nin Susurlukla bağlantılandığı işadamları, mafya bağlantılı ülkücülerin, politikacıların, emniyetçilerin, askerlerin ve de M.İ.T. mensuplarının arasında Fethullah Gülen'in adına da yer verilmesi, bağımsız irade göstermek açısından bu kuruluşumuz adına son derecede önemlidir. Bu gelişmeye ilk tepki veren kişi, üzerinde yorum yapmaya bile gerek kalmayacak biçimde hemen herkesin bir fikir sahibi olduğu Mesut Yılmaz olmuştur: **“Türkiye’de kanunsuz işlere karışacak en son kişi Fethullah Gülen’dir. Adının M.İ.T. listesinde yer almasını şaşkınlık ve üzüntüyle karşılıyorum”** (59). Dönemin Başbakanı Necmettin Erbakan, listede Fethullah Gülen'in adının yer almadığını açıklarken, Fethullah Gülen de, adının listeye sonradan eklendiğini iddia etmiştir. Ne var ki, dönemin M.İ.T. Müsteşarı Köksal Sönmez, TBMM Susurluk Komisyonu önünde, geri adım atmayarak rapordaki bilgilere sahip çıkmıştır.

Fethullahçı yapılanma ile yasal mücadele konusunda görev ve yetkilerinin gereğini yerine getirmeyen istihbarat birimleri arasında değerlendirilen M.İ.T.'nin, elbette ki gizli yürüttüğü ve elde ettiği bilgi ve belgeleri kamuoyuna açıklaması, kurumsal reklama gitmesi düşünülemez ve de beklenemez. Ancak, M.İ.T., sadece topladığı bilgi ve belgeleri tasnif eden salt bir arşiv dairesi de değildir; gereğini yerine getirme yükümlülüğü bulunmaktadır. Fethullahçılar, artık salt bir dinsel cemaat olmaktan çıkmış; yabancı istihbarat servisleri ile ilişki halinde bir taşeron örgüte dönüşmüştür. Bir başka ifadeyle, konunun kontr-espiyonaj yönü, yadsınamayacak bir olgu olarak ortaya çıkmıştır. Bunun da Türkiye'deki tek muhatabı, Milli İstihbarat Teşkilâtı'dır. Mesut Yılmaz'ın söylemleri doğrultusunda, kurumun bunca yıllık teamüllerini bir kenara bırakarak “kürtçe anadilde eğitim ve yayın” konusunda alışılmamış açıklamalarla görüş bildiren halihazırdaki M.İ.T. Müsteşarı Şenkal Atasagun, fethullahçı yapılanma konusunda da aynı “açıklığı” pekala gösterebilirdi, göstermesi gerekirdi. M.İ.T. Müsteşarı'nın görevinin, Batılı istihbarat servislerinde

olgunlaştırılan kampanyalarla Türkiye’yi köşeye sıkıştırarak, ulus-devleti parçalamaya yönelik istem, söylem ve kampanyalara -gerekçesi hiç önemli değil- olumlu görüş vermek yerine; bu kampanyaları organize etmek üzere Türkiye’ye gelen dost ve müttefik ülke istihbaratçılarını izleme ve etkisizleştirme, kısaca kontr-espiyonaj faaliyetlerinin gereğini yerine getirmek olduğunu, bu konunun uzmanları çok iyi bilmektedirler. Ama bu olmamıştır. Tıpkı, Türkiye’de 1983’den bu yana yasadışı faaliyet sürdüren Alman vakıflarına örtülü destek veren 6 Kasım 2001 tarih ve 15998 sayılı “Çok Gizli” M.İ.T. raporunda olduğu gibi (60). Tıpkı, aşağıdaki basın açıklamasıyla, Türkiye’nin en büyük iç ve dış tehdit odağı olan fethullahçılar küçümseme, tehlikesiz gösterme, basite indirgeme çabasına girmesi gibi: **“FETHULLAH’TAN BİR DÖNEM BANA SÖZ ETTİLER. İŞTE KASETLERİNİ SEYRET, ETKİLİYOR, ÖNEMLİ ŞEYLER SÖYLÜYOR, DİYE. SEYRETTİM, AĞLAYAN, SÜMÜK ÇEKEN BİR ADAM”** (61)...

3. FETHULLAHÇI İSTİHBARATÇILARIN OPERASYON ÖRNEKLERİ

Farklı istihbarat birimlerine sızmış olan fethullahçılar, öncelikle “hasım”larını izlemekte, atacakları her adımı önceden saptamak suretiyle önlem almak yoluna gitmektedirler. Devletin gücünü, devlet savunucularına karşı kullanma aşamasına gelmiş olan fethullahçıların, operasyonel anlamda kayda değer başarıları mevcuttur. Operasyonlarında, amaca ulaşmada her yolu mübah sayan ve her türlü sınır tanımaz fırsatçılık, ahlâksızlık, takiiye unsurlarını içeren bir konsept çerçevesinde hareket eden fethullahçı istihbaratçıların kullandıkları yöntemler şöyledir: Telefon dinleme, tehdit, sahte belge üretimi ve montaj, çarpıtılmış bilgiye yönelik kampanyalar, hırsızlık, kundakçılık, şantaj amaçlı kadın pazarlama ve görüntü kaydı, her türlü illegal kayıt kullanımı (böcek, gizli kamera vb.), rüşvet, gasp, darp, bilgisayar sahtekârlıkları, ev ve işyeri kurşunlama, emniyeti suistimal, “hâkim kiralama” ve diğerleri...

Fethullahçıların oluşturduğu özel istihbarat organizasyonu hakkında bilinen ilk suçduyurusu, yıllar öncesinde “Yeni Hayat” Dergisi’nin sayfalarında yayınlanmıştır:

“Fethullahçı organizasyonu, Türkiye’nin en büyük sivil istihbarat örgütü ve arşivini oluşturma yolunda girişimlerini sürdürmektedir. Kendi organizasyonları açısından potansiyel risk taşıyan politikacılar, gazeteciler, T.S.K. Komuta kademesinde yer alan hedef subaylar,

bürokratlar, öğretim üyeleri vd. hakkında “yerlebir” etmeye yönelik ya da en hafifinden “şantaj” değeri taşıyan ses ve görüntü kasetlerinin, her türlü ailevi-yakın çevre ve de kişisel istihbari bilgilerin bir merkezde toplanmakta olduğuna ilişkin duyumlar gelmektedir. Türk yasalarına göre böyle bir oluşum, girişim aşamasında olsa bile ağır suçtur. Bu duyumların doğruluğunun araştırılması, Türk istihbarat birimlerinin deneyim ve yeteneği dikkate alındığında hiç de zor değildir” (62).

Ne var ki, aradan geçen bunca süre içinde, bu yasadışı organizasyonu dağıtmaya yönelik kayda değer resmi soruşturmanın açılmamış olmasının, devlet içindeki ilgili birimlere sızmış fethullahçı kadroların gücü ile doğrudan ilintili olduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu güç, yasadışı yapılanmaya örtülü bir “dokunulmazlık” kazandırırken, hasımlarını da “çok yönlü” etkisizleştirmeye yaramaktadır. Bir başka ifadeyle, sahip oldukları yasal güç, fethullahçı istihbaratçıları, istihbarat birimlerinin dışında, başta üniversiteler, sivil toplum örgütleri olmak üzere hemen her yerde, cemaatlerinin çıkarları doğrultusunda operasyon yürütmelerini sağlamaktadır.

3.1. ÜNİVERSİTELERDEKİ FETHULLAHÇI OPERASYONLARI

Fethullahçıların üniversitelerdeki kadrolaşma hareketi, Yüksek Öğretim Kurulu’nun kurulmasıyla birlikte ivme kazanmıştır. Geleceğin mürit akademisyenlerini yetiştirme programı doğrultusunda, onbinin üzerinde müridini Y.Ö.K. ve M.E.B. kontenjanlarından A.B.D., İngiltere, Fransa gibi ülkelere gönderen fethullahçılar, şimdilerde iki önemli avantaja sahip olmuşlardır: Eğitimlerini tamamlayarak Türkiye’ye dönenler, akademisyen olarak, mevcut fethullahçı kadroları daha da güçlendirirken; yurtdışında kalmak isteyenler de, iş bularak kaldıkları ülkelerde mevcut cemaati takviye etmişlerdir. Y.Ö.K. sistemi içinde başta Rektörlük olmak üzere, Dekanlık ve Müdürlük kadrolarını ele geçirme doğrultusunda, tüm siyasal bağlantılarını kullanan fethullahçılar, özellikle de üniversitelerin Yüksek Lisans ve Doktora eğitimlerini koordine eden Sosyal Bilimler Enstitüsü, Fen Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü gibi birimlerinde söz sahibi olmaya çalışmışlardır. 12 Eylül döneminde, “hasım” olarak nitelendirdikleri öğretim elemanlarının 1402’likler kategorisine dahil edilmesinde, bir başka ifadeyle üniversiteden uzaklaştırılmasında hayli etkili olan fethullahçılar, daha sonra da Y.Ö.K. yasasının anti-demokratik hükümlerinden yararlanarak “sözleşmeyi uzatmama” yoluyla “hasım”larını tasfiyeye devam etmişlerdir.

Diğer taraftan, Y.Ö.K., -bilerek ya da bilmeyerek- fethullahçıların başta Anadolu üniversiteleri ve vakıf üniversiteleri olmak üzere, pekçok üniversitedeki egemenliğini pekiştirecek politikalar üretmeye devam etmektedir. Örneğin,

üniversitelerdeki eğitim dilinin ingilizce olması yolundaki eğilim, doğrudan fethullahçılara yaramaktadır. Devlet parası ile ABD ve İngiltere gibi ülkelerde çok iyi derecede ingilizce öğrenen fethullahçı kadrolar, üniversitelerde, dil avantajıyla ön plana fırlamışlardır. Aynı şekilde, Y.Ö.K. ile başlayan ve akademik yükselmelerde yabancı dilde yayın koşulu, fethullahçı akademisyenlerin önünü tamamiyle açmıştır. Türkiye’deki üniversitelerde yürütülen bilimsel çalışmaların kendi toplumumuzun bilgisine ve hizmetine sunulması, ulusal bir öncelik ve gereklilik olması icap ederken; Y.Ö.K., akademik yükselmelerde, Türkçe yayınları dikkate almamaktadır. Y.Ö.K., bilimsel makalelerin, neredeyse tamamına yakını Batı ülkelerinde yayınlanan ve “Science Citation Index”in taradığı periyodiklerde çıkmasını, akademik yükselmeler için olmazsa olmaz koşul olarak kabul etmektedir. Bilimsel araştırmaların sonuçları hakkında önce kendi meslekdaşlarını ve de toplumunu bilgilendirmek; ülkeye çok yönlü katkı yollarını açmak dururken, ancak sömürge ülkelerde görülen ve “sömürge aydını” anlayışı içinde bu sonuçları öncelikle Batılıların hizmetine ve bilgisine sunma gayretkeşliği, Y.Ö.K.’nu yönetenlerin ulusallıktan ve ulusalcılıktan ne denli uzak olduklarını ortaya koymaktadır. İşte, fethullahçılar, sırf bu amaçla, Batıda “Fountain” örneğinde olduğu gibi, yabancı dilde yayın çıkarmakta; ayrıca, kendi müritlerinin bu kapsamdaki periyodiklerde makalelerinin yayınlanması için profesyonel bir organizasyonla servis hizmeti sağlamaktadırlar. Y.Ö.K. yöneticilerinin bu konuda sergiledikleri gafletin, bir de siyasal yönü bulunmaktadır. Örneğin, bir Cumhuriyet Tarihçisi’nin “Ermeni görüşleri aleyhinde” bir makaleyi, bu indekste yer alan periyodiklerde yayınlaması mümkün değildir. Aynı şekilde, PKK, Pontus, Süryani, Fener Patrikhanesi, Misyonerlik, Keldani, Batı destekli şeriat örgütlenmeleri vb. konularda, Türkiye’nin tezini savunan bir bilimsel makale, bugüne kadar sözkonusu indeksce taranan periyodiklerde yayınlanmış değildir.

Fethullahçıların yanısıra, Ermeni tezine destek veren Prof.Dr. Halil Berktaş örneğinde olduğu gibi, yerel tarihçilik adı altında Türkiye’nin etnik sorunlarını kaşıyan 2. Cumhuriyetçi kimlikli, çoğunluğu Vakıf Üniversitelerinde kadrolu akademisyenlerin bu periyodiklerde yayın sorunu bulunmamaktadır. Başta tarihçiler olmak üzere, diğer sosyal bilimlerde çalışma sürdüren akademisyenler, ortadaki olumsuz olgudan birinci derecede mağdurdurlar. Bilimsel çalışmalarını “ulusal” perspektiften sürdürmek, bir anlamda Y.Ö.K. eliyle cezalandırılmak anlamına gelmektedir. Sadece sosyal bilimciler mi? Elbette ki hayır!.. Örneğin, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi A.B.D. öğretim üyesi Prof.Dr. Tahir Hatipoğlu ve meslekdaşları tarafından yürütülen bir araştırmanın sonuçlarının yer aldığı makalenin yayın talebi, İngiltere’de yayınlanan, sözkonusu indeksce taranan bir tıp dergisi tarafından reddedilmiştir. Reddin gerekçesi, “Türkiye’de

sadece Türklerin yaşamadığı, Kürtlerin de yaşadığı ve örneklemelerde onlara da yer verilmemesi” olarak gösterilmiştir. Türk akademisyenleri böylesine aşağılayıcı, onur kırıcı, ulusal duyarlılığı rahatsız edici durumlara düşürmek, Y.Ö.K. yasasının 4. ve 5. maddeleri ile hiç mi hiç bağdaşmamaktadır. Y.Ö.K.’nun, fethullahçı kadrolaşmaya ve Türkiye yerine Batılı ülkelere öncelikli olarak hizmet veren bu şekilci, içeriği kof, sömürge uşaklığı görünümlü uygulamadan vazgeçmesi gerekmektedir.

3.1.1. ÖRNEKOLAY: A.Ü. TÜRK İNKILÂP TARİHİ ENSTİTÜSÜ

Kadrolaşmaya tipik bir örnek olmak üzere, sadece Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü’ne kayıtlı öğrenci sayısı, 1985-86 Öğretim Yılı itibariyle 462’ye ulaşmıştır. Bir bölümünün iki ya da üç yıllık yüksek okul, enstitü mezunu olup dört yıllık lisans eğitimini tamamlamadıkları; bir bölümünün ilgisiz alanlardan mezun oldukları; kimi öğrencilere ise -eğitim süresi dahil- üç ay gibi kısa sürelerde diploma verildiği sabit olan sözkonusu Enstitü’de, kimi eski yöneticiler, Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi’nde yargılanmışlardır. Başta üniversiteler olmak üzere, T.S.K., Diyanet, TRT, MEB gibi stratejik kurum ve kuruluşlarda kadrolaşmayı amaçlayan ve bu doğrultuda akademik “ünvan dağıtan” öncüler, ülke çapındaki tüm üniversitelerde açılan Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüleri ve de Atatürk Araştırmaları Merkezleri’ni ele geçirme savaşımına girişmişlerdir. Nedenine gelince, bu birimler, üniversitelerde tek ideolojik propaganda-politika yapılabilen “Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi” dersinin yürütülmesinden sorumludurlar. Bu ders, dinamik yönüyle, sadece dünü değil, bugünü ve yarını da içine almaktadır. Bir başka ifadeyle, devletin resmi ideolojisinin aktarıldığı; karşı ideolojinin bir tehdit olarak sunulduğu; Atatürk ilke ve devrimlerinin benimsetilmesi olduğu kadar; bu ilke ve devrimlere düşman olan iç-dış odakların teşhir edildiği bir dersi, Atatürk ve Cumhuriyet düşmanı kimi kadrolara verdirmek gibi bir olguyla karşılaşmıştır. Normalde, her türlü şeriatçı ve bölücü yapılanmalara karşı üniversite öğrencilerini bilinçlendirecek Atatürkçü akademisyenlerin tasfiyesi sonucunda, yerlerine gelen fethullahçıların, bu defa öğrencileri hangi yönde bilinçlendirecekleri (!) bir kara mizah olarak Y.Ö.K.’nun “başarı hanesine” yazılmıştır. Tabii olan, 1982’den bu yana zihinsel tasalluta uğrayan ve her biri birey yerine müride dönüşen yüzbinlerce Türk gencine, ailelerine ve devletimizin geleceğine olmuştur.

İşte, kadrolaşmada hedef akademik kurumlardan, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü’nde “Doktor” ünvanını almış bir mezunun yazdıkları!.. Hiç yorumsuz:

“... Son yıllarda yaptığı hayırlı işler dolayısıyla Türk ve dünya kamuoyunun yakından tanıdığı Fethullah Gülen; fikirleri, düşünceleri ve yapılmasına vesile teşkil ettiği hayırlı işler dolayısıyla toplumumuzda çok geniş bir kesimin sevgi ve saygısını kazanmış yukarıda izah ettiğimiz **gelişmiş beyine sahip mümtaz bir kişidir.**

... 45 yıldır ülkemizin aktif yönetimini üstlenen Sayın Süleyman DEMİREL ile Sayın Bülent ECEVİT’in Fethullah GÜLEN hakkındaki övgü dolu sözleri ciltlere sığmaz. Sadece bu iki kişinin medyada çıkan güzel sözleri biraraya getirilse 24 bölümlük dizi film olur. Kısacası bize göre **Fethullah Gülen; kamuoyumuzun yakından tanıdığı kalbi vatan aşkı ile dolu, Türk Kültürüne aşık, örnek bir müslüman, gönlü insan sevgisi ile dolu, insanlar arasında barış, hoşgörü ve sevgiyi daima ön planda tutan bir gönül insanıdır. Bu özellikleri ile dünya insanlığının da yakından tanıyıp izlediği bir sevgi adamıdır. Toplumun dinamiklerini ayakta tutan ve insanlar arasındaki birlik, beraberlik ve kardeşliği pekiştirecek örnek insanları bulup çıkartmak ve onlardan yönetimin her alanında yararlanmak devletin temel görevidir.**

... Nitekim, herkesin gözü önünde ceryan edecek yargı süreci sonunda, ülkemizde çete oluşturarak devleti yıkmayı düşünebilecek en son kişilerden biri olduğunu değerlendirdiğim Fethullah GÜLEN muhtemelen beraat ederek aklanacaktır. Sonunda kendisini sevenler ve sayanların sayısı artacaktır.

Sonuç olarak; Bu yazı Fethullah GÜLEN’i övmek için kaleme alınmamıştır. Sadece bu tutuklama kararı konuya ilişkin fikirlerimizi açıklamamıza vesile teşkil etmiştir. Ayrıca Fethullah GÜLEN’in bizim güzel sözlerimize ihtiyacı da yoktur. Gereği de yoktur. O görevini tamamlamış bir insanın huzur rahatlığı içinde toplumun gönlünde yer almıştır. Açılmasına vesile olduğu yüzlerce okuldan yetişen her milletten yüzbinlerce öğrenci insanlığa hizmet için, bilim ve teknoloji aşkıyla yola çıkmışlardır. Onların ve ailelerinin hayır duaları kendisine yeter de artar bile. Burada vurgulamak istediğim konu, Fethullah Gülen’in şahsına yapılan hareket değildir. Binlerce yıllık gelenek ve göreneklerimize karşı yapılan yanlışlığı ortaya koymaktır. Devlet ve millet için faydalı bir şey yapmaya çalışan ve fakat sayıları çok az olan memleket evlatlarının binbir vesile ile yollarının kesilmek istenmesine bir kere daha dikkat çekmek içindir.

Burada yine vurgulayacağım önemli nokta şudur;

Kalbi memleket ve millet aşkı ile dolu, onu yüceltmek ve yükseltmekten

başka hiçbir idealleri olmayan gerçek vatanseverleri yıldırarak, korkutmak, kaçırmak ve hizmetten alıkoymak mümkün değildir. Onların verilmiş makam, mevki ve rütbeye ihtiyaçları yoktur. Onlar dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar milletlerini ve insanlığı aydınlatırlar. Bu bakımdan halkımıza itidal ve soğukkanlılık tavsiye ediyorum. Üzülmesinler. Tasalanmasınlar. Dün; Alparslan Türkeş, Bülent Ecevit, Süleyman Demirel, Recep Tayyip Erdoğan, Necmettin Erbakan, Muhsin YAZICIOĞLU, Hasan Celal GÜZEL’ler hapsedildiler. Fakat her defasında eskisinden daha güçlü olarak halkının itibarını kazandılar. Daha iyi hizmet edebilecekleri yerlere geldiler. Yapılan yanlışlar; ama; yapılan yanlışların daima iyilik ve güzelliklerin bir başlangıcı olduğunu kabul etmek gerekiyor. İnanıyorum bu sefer de böyle olacaktır (T.T.K.)” (63).

Yukarıdaki satırların yazarı olan Dr. Tamer Kumkale, sıradan biri değildir. Türk Silahlı Kuvvetleri’nin en kritik yerlerinde (Kara Kuvvetleri İstihbarat, Milli Güvenlik Kurulu T.İ.B. gibi) görev yapmış, bu görevleri sürdürürken de, adıgeçen yerde doktorasını tamamlamış biridir. Albay rütbesindeyken emekliye sevk edilen yazarın, halen Fatih Üniversitesi’nde “Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi” bölüm sorumlusu olduğunu söylemek şaşırtıcı olmayacaktır (64). Bu örneği, aynı Enstitü’de Yüksek Lisans ve Doktora yapan Emniyet mensuplarına da teşmil ettiğinizde, olayın vahameti daha da iyi anlaşılacaktır.

3.1.2. PROF.DR. KEMAL ALEMDAROĞLU’NU TASFİYE OPERASYONLARI

Diğer taraftan, Türk sağındaki halen geçerli olan; “Allahını-Peygamberini biliyor, komünist değil, o halde bizden” yaklaşımını en çok fethullahçılar değerlendirmektedir. Mevcut tüm sağ çizgideki siyasal partilerde yaptırım gücüne sahip bulunan, dolayısıyla bir anlamda gelmiş-geçmiş siyasal iktidarlara görünmez biçimde “ortak” olan fethullahçılar, son yıllarda DSP, CHP gibi sol çizgideki partilere de büyük paralar harcayarak “adam yerleştirmektedirler”. Bu açılım, üniversiteler için de sözkonusudur. Fethullahçıların üniversitelerdeki en önemli destekçileri ve de işbirlikçileri, 2. Cumhuriyetçi çizgide yer alanlarla, etnik bölücü kimliğini ön plana çıkaranlardır. Fethullahçılar, kimi vakıf üniversitelerinde görev yapan bu akademisyenleri, “danışmanlık” kılıfı altında resmen maaşa bağlamışlardır. Türkiye Cumhuriyeti’ne, Atatürk ilke ve devrimlerine, laik hukuk sistemine, Türklük bilincine, tam bağımsızlık olgusuna karşı tüm unsurlarla birlikte, ülke çapında olduğu gibi üniversitelerde de dayanışma gösteren fethullahçılar, kendilerine direnen, kadrolaşmalarını durduran ya da

geriletten tüm akademisyenleri “hasım” olarak değerlendirmektedirler. Fethullahçıların en tehlikeli hasım olarak nitelendirdikleri akademisyenlerin başında, İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof.Dr. Kemal Alemdaroğlu ile Rektör Yardımcısı Prof.Dr. Nur Serter gelmektedir. Uzun bir süreden bu yana “türban” gerekçesiyle, tüm radikal şeriatçı örgütlerin yanısıra, A.B. organlarından desteklenen işbirlikçi kimi vakıf üniversitelerindeki etnik sorunlu ve 2. cumhuriyetçi ve de “yabancı dille eğitim-paralı eğitim yanlısı” öğretim üyelerini Alemdaroğlu ve Serter aleyhine provoke ve organize eden, bu uğurda kayda değer harcamalarda bulunan fethullahçılar, son dönemde de Rektör Alemdaroğlu aleyhine, salt iftiraya dayalı “intihal” kampanyası başlatmışlardır (65). Bilindiği üzere, tüm şeriatçı, aşırı sol ve de bölücü örgütlerin doğrudan hedef ilan ettikleri Prof.Dr. Kemal Alemdaroğlu, İstanbul’daki tüm asker-polis şehit cenazelerine katılan ve güvenlik kuvvetlerine koşulsuz destek veren tek Rektör’dür. Buna karşılık, Sadettin Tantan’ın İçişleri Bakanlığı döneminde gerçekleştirilen yasadışı polis eyleminde, kimi polis memurlarının İstanbul Üniversitesi ve dolayısıyla Rektörü aleyhine attıkları sloganlar, fethullahçıların söylemleriyle birebir örtüşmektedir. Keza Fethullahçılar, Ondokuzmayıs Üniversitesi Rektörü Prof.Dr. Ferit Bernay hakkında da kesintisiz iftira kampanyası sürdürmektedirler.

3.1.3. BİREYSEL MÜCADELE VE DEZENFORMASYON ÖRNEKLERİ

Fethullahçıların üniversitelerdeki “hasım”larına yönelik taktik ve stratejilerini –yaşayarak, bedel ödeyerek öğrenen- bir akademisyen olarak, devam etmekte olan bir savaşımın mütevazî tarafıyım. 12 Eylül döneminden itibaren, intihal (66) dahil, her türlü iftiraya maruz bırakılıp, 3 kez üniversiteden uzaklaştırılan; toplam 76 ceza ve disiplin soruşturmasına ve de 100’e yakın idari ve adli davaya maruz ve muhatap bırakılan, ancak tümünden onanmış yargı kararlarıyla aklanan bir Cumhuriyet Tarihçisi olarak, diğer ülke ve devlet düşmanı yasadışı örgütlerin, tarikatların ve benzeri yapılanmalar yanısıra, fethullahçılara karşı mücadelemi de kesintisiz sürdürmekteyim. Yaklaşık 20 yıllık süreçte açılan dava dosyaları içinde yer alan binlerce belge, hiç şüphesiz, her fırsatta “din, ahlak, mukaddesat, fazilet, dürüstlük, namus” gibi kavramların ardına sığınan fethullahçıların, “hasım”larını tasfiye doğrultusunda sınırtañmaz etiksizliđinin göstergeleridir. İşte, sadece birkaç örnek:

Fethullahçı istihbaratçılar tarafından “hasım” kabul edilen kişi ve kuruluşlar aleyhine yürütölen dezenformasyon faaliyetlerinden biri de,

çarpıtılmış bilgilere dayalı sahte belgeler üretmektir; teknik deyimle “fabrikatörlük” yapmaktır. Bu kapsamda, şahsımla ilgili üretilmiş onlarca sahte belge sözkonusudur ve bu sahte belgeler, daha çok internet ortamında dağıtılmaktadır. Bunlar arasında, kayda değer olarak “M.İ.T. mensubu olduğumu gösterir kimlik fotokopisi”, “Gagauz-Hristiyan olduğuma dair nüfus kütüğü fotokopisi”, “yüzkızartıcı suçlara ilişkin yargı kararları fotokopileri”, “komünist örgüt militanı olduğuma ilişkin istihbarat raporu fotokopisi”, “masonluğuma dair kimlik fotokopisi” vs. vs. sayılabilir. Sahte belge üretiminde sınır tanımazlığın ve utanmazlığın en tipik örneğinde şu bilgiler yer almaktadır:

“AA0012A7A-SİY/04-EYL-0511-2895

**TERÖR ÖRGÜTÜ OPERASYONU
BÖLÜCÜ ÖRGÜTÜN SÖZDE SİYASİ KANADININ ANKARA
SORUMLUSU ELE GEÇİRİLDİ
(FOTOĞRAFLI)**

ANKARA (AA) – Güvenlik güçlerince Ankara’da yapılan operasyonda bölücü terör örgütü PKK’nın sözde siyasi kanat ERNK’nın Ankara sorumlusu Necip Hablemitoğlu ele geçirildi.

Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü’ne bağlı ekiplerin bir ihbarını değerlendirerek Ankara Gençlik Caddesi’nde bir hücreevine düzenledikleri operasyonda Hablemitoğlu’nun yanısıra çok sayıda örgütsel doküman ve kırsal kesimdeki teröristlere gönderilmek üzere eğitim notları da ele geçirildi.

Sorgusu halen Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü’nde sürdürülen Hablemitoğlu’nun bir üniversitede görevli olduğu ve örgütün kitleleşmesi için çaba sarfettiğini itiraf ettiği kaydedildi.

TALİMATLAR BEKAA’DAN

Hablemitoğlu’nun ilk sorgusunda, talimatları bizzat terör örgütü elebaşı Abdullah Öcalan’dan aldığı, PKK’nın geniş kitlelere ulaşması için bazı teklifler sunduğunu itiraf ettiği öğrenildi.

Doğu Perinçek ile Abdullah Öcalan ile ilişkileri de sağladığı öğrenilen Hablemitoğlu’nun önceki yıllarda da bazı sol gruplarla birlikte olduğu provakatif faaliyetlerde uzman olduğu ifade edildi.

(AB-TK-NHK)

04.09.1989 14:59:07 TSİ

NNNN”

Normal posta, faks ve elektronik posta aracılığı ile dağıtılan ve de halen <http://www.gercekergenekon.com> adresinde “servis”e sunulmaya devam eden bu sahte belgeye, uzun yıllardan sonra ilk kez, Bandırma’da yayınlanan “**Genç BAYRAK**” adlı bir gazetenin 25 Mayıs 2002 tarihli nüshasında “**Necip Hablemitoğlu eşittir PKK**” başlığı altında yer verilmiştir. Bandırma’daki MHP eski ilçe başkanı tarafından yayınlanan gazetede, sahte belgeye ek olarak –imla bozuklukları dahil aynen- şu iddia, iftira, hakaret ve isnatlarda bulunulmuştur:

“Kısa bir süre önce, yerel bir gazete, Bandırma’da bir öğretim görevlisini konuk edip Belediye düğün salonunda konferans verdirdi. Şahsın adı Necip Hablemitoğlu. Elbette Bandırma’nın iyi niyetli ve onurlu insanları bu konferansı tüm samimiyetlikleri ile gidip dinlediler. Necip Hablemitoğlu anlattı. Bandırmalılar dinledi. Ancak meslekten mi bilinmez bizde bir araştırma hastalığı vardır. Biri Bandırma’ya geliyor ve onlarca kişiye gözlerinin içine baka baka birşeyler anlatıyor ve gidiyor, elbette sormak gerek kim bu Necip Hablemitoğlu diye. Sordukta.

Necip Hablemitoğlu hakkında araştırma yaptığımızda ne o yapılanın konferans olduğunu nede insanları bilgilendirmeyi hedeflediğine inanmadık, inanmayacağızda. Çünkü geçmiş dönemlere ait olan tüm dökümanlarda Necip Hablemitoğlu eşittir PKK. Evet gerçek bir söylem ve asla iddia değil, gerçek. Çünkü elimizde saatine kadar verebileceğimiz bilgilere göre Necip Hablemitoğlu’da geçmişte PKK’ya hizmet ettiğini ve Abdullah Öcalan ile birebir görüşerek talimat aldığını itiraf etmiş. Aynı Necip Hablemitoğlu yani PKK örgütü yardımcısı ve yatakcısı Necip Hablemitoğlu, 2002 yılında Bandırma’da Belediye’ye ait bir salonda konferans veriyor ve bir gazetenin işbirliği ile. Biz size 04.09.1989 tarihinde saat 14:59’da tüm haber ajanslarını alt üst eden ve tüm adli makamları harekete geçiren resmi yazıları eksiksiz, kesintisiz, cesurca ve Kamuoyuna hitaben yayınlıyoruz.

...

Yazıyı okuduktan sonra konu kamuoyuna kalıyor. Bandırma’ya gelerek onlarca onurlu Türk insanına konferans veren bir kişinin PKK Örgütüne yataklık etmesi ve bu konferansın alenen yapılması doğru mu? İşte bu soruya da kamuoyuna gerçekleri ile birlikte ekte sunuyoruz”.

Gazete, 28 Mayıs 2002 tarihli nüshasında, manşetten verdiği “**Hablemitoğlu Gazetemize Dava Açıyor(muş)!**” başlıklı haberde, yukarıdaki haber metnini aynen bir kere daha yayınladıktan sonra, şöyle

denilmiştir: *“Haberimiz üzerine 18 Mayıs’ta Hablemitoğlu’nu şehrimize getirerek konferans organizesini üstlenen bir yerel gazete, Necip Hablemitoğlu’nun gazetemize dava açtığını açıklamış. Kendisinden yurtsever ve değerli bilim adamı olarak bahsedilen bu şahsın PKK ile ne ölçüde işbirliği içerisinde olduğunu umarız kamuoyuna açıklayacak ve nihai kararı halkımız verecektir. Bekliyoruz HABLEMİTOĞLU...1 Konunun takibindeyiz. Hablemitoğlu davası ile ilgili bilgileri önümüzdeki sayılarımızda size aktaracağız”.*

Konferansın Bandırma Ticaret Odası Konferans Salonunda yapıldığını saptayamayan, “Belediye Düşün Salonu” diyerek okuyucularına usulen adres gösteren bu titiz (!) gazetenin haberi sonrasında, sahte belgenin kaynağı olarak gösterilen ANADOLU AJANSI adına bir açıklama yazısı gönderilmiştir. Genel Müdür adına Genel Müdür Yardımcısı İsmail Bezgin imzası ile gönderilen 26.6.2002 tarih ve B.02.1.AA.12/102-2171 sayılı yazıda aynen şöyle denilmiştir:

“İlgi yazınıza konu haber bültenlerimizde yer almamıştır. Ayrıca, yazınız ekinde göndermiş olduğunuz haber metni fotokopisi bizim formatımıza uygun değildir. Bu metnin düzmece yazılmış olduğunu düşünmekteyiz. Bilgilerinizi rica ederiz. Saygılarımızla”.

Elbette ki, bu sahte belge çerçevesinde gelişen haksız isnat ve iftiralara karşı sözkonusu gazete aleyhine açılacak tüm davalar açılacaktır. Ancak önemli olan gerçek şu: Yurdun farklı köşelerindeki benzer yayınlar nasıl saptanacak ve dava açılacak?!. Baba tarafından Kırım Türkü, anne tarafından Rumeli Türkü olan şahsımı, tüm mücadele ve eserlerime rağmen, etnik bölücü, elikanlı terör örgütü destekçisi-yatakçısı, dolayısıyla AB işbirlikçisi PKK’lı, ERNK yetkilisi gibi gösterme faaliyetlerinin “ülkücülük”, “müslümanlık”, “mukaddesatçılık” gibi kılıflar ardından yapılması, konunun takiiye yönünü ve mesajın hedefini ortaya çıkarmaktadır.

Kaldı ki, bu ve benzeri iftira ve kumpasların 1980’den bu yana sonu gelmemektedir. Hatta, şahsımla ilgili iftira ve isnatlara yer veren **Zaman** gazetesi aleyhine açtığım ve tümünü kazanarak haksız isnat sahiplerini mahkûm ettirdiğim davaların birinde, gazete avukatı, Ankara Asliye 25. Hukuk Mahkemesi’ne benzeri sahte belgelerden birini sunma cüretini göstermiştir. 2000 Yılında görülen bu davaya, **Zaman** gazetesi, Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü’ne ait 15 Ekim 1986 tarih ve C-2537 sayılı belgeyi (!) iddia ve isnatlarına dayanak olarak göstermiştir.

14 Yıl öncesinin tarihini taşıyan ve İstihbarat Şubesi'ne ait olması dolayısıyla "gizli" olması gereken bir belgenin, nasıl olup da Fethullah Gülen Cemaatine yakınlığı tüm istihbarat raporlarında belirtilen bir gazetenin eline geçtiği sorusu, henüz yanıt bulamamıştır. Bu belgenin sahteliği, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nce mahkemeye sunulan yazıda belirtilmiştir. Ortaya çıkan sonuç şu ki, fethullahçı istihbarat örgütünde, gerektiğinde kullanılmak üzere saklanan, ileride kullanılmak üzere hazırlandığı anlaşılan "tedbire yönelik" resmi belgelerle, sahte belgeleri içeren bir arşiv bulunmaktadır. Anlaşılan, "Zaman" gazetesi de bu arşivden yararlanabilmektedir.

İşte, "**Zaman**" gazetesinin mahkemeye sunduğu istihbarat belgesinin son paragrafında şu hükme varılmaktadır:

"Söz konusu Enstitü'de, çeşitli devlet dairelerinden, Emniyet teşkilâtından ve Türk Silahlı Kuvvetlerinden subayların da öğrenim gördüğü, bu nedenle laiklik ve Atatürk aleyhtarlığı yapıldığı iddialarının asılsız olduğu, istihbar edilmiş olup; ayrıca bahse konu olayın D.G.M. Savcılığına intikal ettiği ve soruşturma yapıldığı öğrenilmiştir"

Oysa, dönemin Emniyet Genel Müdürü'nün Özel Kalem Müdürü başta olmak üzere, çok sayıda üst düzey emniyet mensubunun yanısıra, 50'ye yakın emekli ya da muvazzaf Türk Silahlı Kuvvetleri mensubunun da Enstitü'de öğrenim sürdürdüğü, **Hürriyet, Milliyet, Günaydın, Sabah, Cumhuriyet** gibi gazetelerde yayınlanan çarşaf listeler çerçevesinde kamuoyuna malolmuş olup, sadece İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün bilgisinin olmadığı anlaşılmaktadır. Bu sonuç, bizatihi İstihbarat Şubesi'ne yapılmış bir hakarettir. Nitekim, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Kemal İskender, anılan Mahkeme Başkanlığı'na gönderdiği 29.5.2000 tarih ve B.05.1.EGM.4.06.00.06-06.5.800.1200-(6068-2000)-072065 sayılı yazıda şu bilgileri vermektedir:

"... Kayıtlarımızın tetkikinde ve yapılan arşiv araştırmasında 15.10.1986 gün ve C-2537 sayılı evrak bulunamamıştır. Bahsekonu evrakin numarası itibariyle yazışma ve arşiv kodlama sistemimize uygun olmadığından muhtemelen böyle bir raporun mevcut olmadığı veya tarih itibariyle on yılı geçtiğinden imha edilmiş olabileceği değerlendirilmektedir.

Ayrıca İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün görev alanına giren faaliyetlerle ilgili yapılan yazışmalarda yeralan bilgiler; dokümanter olmayıp istihbari niteliktedir. Herhangi bir adli veya idari tahkikatta delil

olarak kullanılamayacağı gibi genel güvenlik ve İKK tedbirleri açısından evrakın aslı veya fotokopisi yazışmaya muhatap olan ilgili birim tarafından başka birimlere gönderilemez ve başka amaçlarla kullanılmaz ibareli bir uygulama bulunmaktadır. Bilgilerinize arz ederim”.

Zaman gazetesi, anılan mahkeme tarafından mahkûm edilmiştir.

İstihbaratçı fethullahçıların, tüm bu sahte belgelere dayalı dezenformasyon faaliyetlerine ve tasfiye yöntemlerine muhatap olan Atatürkçü bir akademisyen olarak, emin olduğum gerçek şu ki, Türkiye’nin en az PKK kadar, belki ondan da fazla tehlikeli ihanet odağı olan fethullahçıların devlet içindeki, öncelikli olarak da istihbarat birimlerindeki kökü kazınmadıkça; dış destekleri kesilip elebaşları İmralı’ya doldurulmadıkça, bu dış destekli, olağanüstü güce sahip organize suç örgütüyle bireysel kavgalar da -eşit olmayan koşullarda- sürüp gidecektir (67).

3.2. İNTERNET ÜZERİNDEN YÜRÜTÜLEN OPERASYONLAR

Fethullahçı istihbarat örgütünün yürüttüğü operasyonların analizi yapıldığında, profesyonel bir teknik desteğe sahip oldukları anlaşılmaktadır. Örneğin, medyadaki kadroları, gizli çekim, gizli kayıt, ses ve görüntü montajı, grafik, fabrikasyon-asparagas haber yazımı ve dağıtımı gibi konularda, örgüte lojistik destek sağlamaktadırlar. Aynı şekilde, yurtiçi ya da yurtdışı eğitimi almış bilgisayar mühendisleri ile profesyonel düzeyde bilgisayar konusunda bilgi ve deneyime uzmanlar, “hacker”, “moderatör” ya da “webmaster” olarak görev üstlenmektedirler. Özel şifrelerin kırılması yoluyla hasımların bilgisayarlarındaki tüm bilgi ve belgelerin kopyalanması, özel tanıtım amaçlı ya da provokatif amaçlı site kurulumu, özel yazışmaların elde edilmesi ve sürekli denetimi gibi servis hizmetleri, sözkonusu mürit bilgisayarıcılar tarafından gerçekleştirilmektedir.

Fethullahçıların tanıtım ve propaganda amaçlı kullandıkları sitelerden neredeyse tamamı, yurtdışındaki adreslerden yayınlarını sürdürmektedir (68). Fethullahçı istihbaratçılar, “hasım” kabul ettikleri kişiler aleyhine doğrudan yayın sürdüren siteler açmak yerine, bu işi kamufle edilmiş siteler üzerinden yürütmeyi yeğlemektedirler (69). Bu arada kendilerine muhalif (!) siteleri de, yine kendileri oluşturmaktadırlar (70). Fethullahçı istihbaratçıların, “hasım”larına karşı kullandığı en etkin internet sitesi, C.I.A.’in teknik, propaganda ve benzeri lojistik desteği ile yayını

sürdüren ve bu sayede internet dünyasında “en çok ziyaret edilen” siteler arasında gösterilen Mehmet Eymür’ün sitesidir (<http://www.atin.org>). Yakın bir süre öncesine kadar Türkiye’nin en önemli istihbarat kuruluşu olan M.İ.T.’nin kilit isimlerinden biri olup, bu ahlâk (!), işbirlikçilik, müfterilik, ketumiyetsizlik gibi belirgin özellikleriyle bunca yıl nasıl devletimizin güvenliğinde söz sahibi makamlarda tutulduğunu şaşkınlıkla değerlendirdiğimiz Mehmet Eymür, C.I.A.’nın yanısıra, yine aynı bağlantılı fethullahçı istihbaratçıların da sözcülük ve tetikçiliğini yürütmektedir (71). Eymür, bu cümleden, şahsıyla ilgili dezenformasyon esaslı iftira ve isnatları da, pekçok fethullahçı internet sitesinden önce yayınlamıştır (72).

Fethullahçı istihbaratçıların “hasım” kategorisinde değerlendirdiği Türk Silahlı Kuvvetleri de, karşı propaganda faaliyetlerinden nasibini almaktadır. Örneğin, kamuoyu anketlerine göre “en güvenilir” kamu kurum ve kuruluşları içinde başta gelen Türk Silahlı Kuvvetleri’nin bu imajını gölgelemek, kamuoyu nezdinde itibar kaybı sağlamak, bir başka ifadeyle zan ve töhmet altında bırakmak amacıyla kurulan sitenin adresi şudur: “<http://www.yolsuzluk.com>”. Giriş sayfasında yer alan Türk Bayrağı ve Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu’nun fotoğrafı, ilk bakışta “yurtsever”, “Kemalist” bir site görünümü vermektedir. Sitenin linkler bölümünde ise, -onlarca güvenlik görevlimizin ve vatandaşımızın ölümünden sorumlu yasadışı “Kurtuluş” örgütünün dışında-“Kemalist Siteler Birliği”, “Aydınlanma 1923”, “Hablemitoglu”, “Fethullah Gülen Gerçekleri” gibi Kemalist ve anti-şeriatçı sitelerin bağlantıları dikkate alındığında, bu sitenin ülkemizdeki yolsuzluklarla mücadeleyi görev edinmiş kişilerce yönetildiği kanısı uyanmaktadır. Sitede yer alan yazılara biraz dikkatle bakıldığında, hazırlayanların profesyonel istihbaratçılardan oluştuğu anlaşılmaktadır: İsimler ve adresler doğru, buna karşılık olaylar, belgeler, iddia ve isnatların tamamı ise sahte!.. Bu sitede, dezenformasyon kapsamında hazırlanmış “fabrikasyon” bilgi ve belgelerle, Türk Silahlı Kuvvetleri’nin kamuoyu nezdinde güvenilirliğinin yokedilmesinin yanısıra, özellikle fethullahçılar başta olmak üzere, tüm şeriatçı yapılanmalara karşı net tavırları ile ön plana çıkmış, “hasım” olarak değerlendirilen üst rütbelerdeki Türk Subaylarının, özellikle karalamaya dahil edilerek yıpratılması amaçlanmaktadır. Bu arada, silah ve malzeme ihalelerinde, A.B.D. silah firmalarından doğrudan alım yerine, alternatif ülkelerin tekliflerini değerlendiren Türk Subayları da, nedense bu sitenin hedefleri arasında yer almaktadırlar.

Fethullahçı istihbaratçılar olgusunu bilmeyen, yaygın deyimle “sağ gösterilerek sol vurulması” biçiminde bir amacın farkına varmayan, psikolojik harekât kavramından habersiz nice insanımız, bu sitenin tuzağına düşmektedir. Nasıl mı? İşte, tipik bir örnek: Türkiye’nin 500’ü aşkın merkezinde örgütlenmiş olan ve yöneticilerin yurtseverliğinden asla kuşku duyulmayan Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi de bu oyuna düşenler arasındadır. A.D.D. Genel Merkezi’nce 26 Ağustos 2001 tarihinde ilgili tüm adreslere gönderilen **“Atatürkçü Düşünce Yolunda Toplumsal Dayanışma Kampanyası”** başlıklı çağrı metninde şöyle denilmektedir:

“Bu kampanya, Türkiye’nin sorunlarını Atatürkçülük yönünden ele alarak, O’nun düşünce kalıtını korumak, milli birlik ve beraberliği kuvvetlendirmek, ATATÜRK’ün devrim ve ilkelerinin toplumsal sorunlarımızın çözümlenmesinde ışık tutucu niteliğini ve yaratıcı güce sahip olduğunu anlatmak, ülkemizin içine düştüğü durumu değerlendirmek, gereken çözümleri üretmeyi hedeflemektedir. Kampanyaya katılmanızı bekliyoruz. Teşekkür ederiz. Atatürkçü Düşünce Derneği.

Destekleyenler:

<http://www.add.org.tr> Atatürkçü Düşünce Derneği sitesi

<http://www.yolsuzluk.org> Çeyrek asrın flaş yolsuzlukları

<http://www.yolsuzluk.com> Türkiye’nin yolsuzluk haritası

<http://www.temizeller.com> Temiz toplum, temiz siyaset”.

Atatürkçü Düşünce Derneği’nin sergilediği iyiniyetli aymazlık, ayrıca yoruma muhtaç değildir. Buna karşılık, eşimle birlikte ortak sorumluluğumuz altındaki “Hablemitoğlu” sitesi (73) dahil, tüm Kemalist siteler adına **“Kemalist Siteler Birliği”**, kamuoyuna hitaben yayınladığı bir duyuru ile, izinsiz bağlantı veren sözkonusu “yolsuzluk.com” sitesini protesto etmiştir:

“Kamuoyuna Önemli Duyuru! 05.06.2001

*Son zamanlarda yolsuzlukla mücadele amaçlı yayın yaptığını öne süren bir web sitesi, iznimiz alınmadan Kemalist Siteler Birliği Üyesi olduğunu iddia etmekte ve KSB üyesi sitelere izinsiz olarak link vermektedir. Bu siteyi hazırlayanlar ve sitenin içeriği ile ilgili hiçbir ilginizin olmadığını duyururuz. Özellikle Türk Silahlı Kuvvetleri’ne yönelik ağır ithamların yayınlandığı bu siteyi hazırlayanların kimliği meçhuldür. Bu tür ithamların muhatabının Türk Mahkemeleri olduğunu hatırlatır, **Kemalist Siteler Birliği olarak Türk Silahlı Kuvvetleri’ni yıpratmaya yönelik bu tür girişimleri onaylamadığımızı önemle vurgularız. Sitenin***

reklamını yapmamak amacıyla, web adresini yayınlamıyoruz. Kemalist Siteler Birliği Üyeleri, sitemizin “Üyelerimiz” bölümünde logoları ile birlikte sergilenmektedir. Kamuoyuna önemle duyurulur” (74).

Sözkonusu site, Türk Silahlı Kuvvetleri’ni karalamaya çalıştığı kadar, K.S.B.’nin duyurusunda ifade ettiği gibi kafalarda “çelişki” yaratmaya da çalışmaktadır: Bir kere bu site, A.B.D.’nden (PO Box 444 La Jolla , California) yönetilmektedir. Sorumlu kişi olarak görünen Yeşim Çillioğlu, muhtemelen gösterdiği posta kutusu adresi gibi gerçek değildir. Şekilsel olarak hem Türk Bayrağı ve hem de temiz Türkiye duyarlılığı sergilerken, özde sadece Türk Silahlı Kuvvetler düşmanlığı yapmaktadır. Eli kanlı bir terör örgütünün logosu ile fethullah karşıtı yazıların yer aldığı Kemalist sitelerin logolarını yanyana koymak suretiyle, Kemalist siteleri zan altında bırakmayı hedeflemektedir. Nasıl mı, sorusunun yanıtını, fethullahçı istihbaratçıların en önemli işbirlikçisi ve tetikçisi Mehmet Eymür, kendi sitesinde, amaçlanan doğrultuda zihinleri bulandırarak vermektedir:

“Doğrusunu söylemek gerekirse biz, bu sitenin ilk başta askerle ilintili bir site olabileceğini düşünmüştük. Neden öyle düşündüğümüze gelince KSB yani ‘Kemalist Siteler Birliği’ üyesi gözüküyordu. Herhalde ‘yolsuzlukla mücadele’ kapsamında kurulmuş bir site diye düşündük.

*Küçük bir teferruatı atlamışız. Sitenin ‘Linkler’ bölümüne bakarsanız, KSB üyesi sitelerin hepsinde rastlayacağınız ‘Aydınlanma 1923’, ‘Yeni Hayat Dergisi’, ‘**Hablemitoğlu**’, ‘Fethullah Gülen Gerçekleri’ gibi müşterek linklerin haricinde sıradışı bir bağlantı görürsünüz: Kurtuluş Cephesi.*

Biz yolsuzluğun Türkiye’nin en başta gelen çok önemli sorunlarından biri olduğu bilincindeyiz. Ancak neyi kurtaracaklarsa, yıllardan beri terörcülük oynayarak, bir türlü kurtaramayan ‘Kurtuluş’çuların, yolsuzluk ve anarşi düzeninin bir parçası olduğu kanaatini de taşıyoruz.

... Bize göre kökü dışarıda olan, kime hizmet ettiği belli olmayan, silahlı eylem ve sinsice adam öldürmekten başka marifetleri bulunmayan, yöneticileri keyfince yaşarken kandırdıkları zavallı militanları köle gibi kullanan, onları intihar eylemlerine, ölüm oruçlarına sevk ederek ölümlerini zafer işaretleri ile kutlayan, fikir ve çağdaş doktrinler üretmek yerine, çağın dışında kalmış ideolojilere tutsak olmuş, bu bağnaz, teröör hastası örgütlerin Türkiye’ye zarardan başka verebilecekleri bir şey yok. Onun için bu siteyi de, yapıcı, yolsuzluklarla mücadele eden samimi bir yayın olarak kabul etmek mümkün değil.

... Yeşil.org isimli sitenin Doğu Perinçek ve Aydınlık'ın yeni gizli yayını olduğunu yazmıştık.... Yeşil.org'da dikkatimizi çeken bilgiler var. Mesela 'Terör' sayfasına bakarsanız buradaki bilgilerin ancak devletin resmi bir organında bulunan kapsamlı bilgiler olduğunu görürsünüz.

... Diğer bir sayfaya bakalım. Fethullah Gülen ile ilgili iddianame. Burada da sayfanın altındaki referanslar arasında KSB yani 'Kemalist Siteler Birliği' üyelerinin hemen hepsinde bulunan '**Hablemitoğlu**' ve '**Nursuzlar**' gibi bağlantıların verildiğini görürsünüz.

Aydınlanma 1923, Yeni Hayat, Nursuzlar, Hablemitoğlu, Otopsi, Fethullah Gülen Gerçekleri, Talkan, Reformist, Kemalist, Cengiz Özakıncı, Sarısakal gibi 'Kemalist Siteler Birliği' üyesi web sitelerine bir göz gezdirirseniz, bunların adeta bir kaynaktan beslendiğini, işledikleri konuların aşağı yukarı aynı olduğunu, sivil siteler olduğu halde 'Kara Harp Okulu', 'Kuleli Mezunları' gibi askeri bağlantıların sayfalarında olduğunu görürsünüz.

Genelde bu sitelerde yazan yazarlar da aşağı yukarı aynıdır. Doğu Perinçek, Hasan Yalçın, Faik Bulut, **Necip Hablemitoğlu** ve diğerleri gibi" (75).

Sığındığı yeni vatanının istihbarat servislerinin lojistik desteği ile, eski vatanını pazarlayan bir istihbaratçı eskisi kaçkın, K.S.B. üyesi sitelerin "beslenme" kaynağı olarak, Türk Silahlı Kuvvetleri'ni ima etmektedir. Eymür'ün yasadışı terör örgütü "Kurtuluş"la ilgili yazdıklarına itiraz, elbette ki olanaksızdır. Ancak, Eymür'ün amacı, fethullah karşıtı Kemalist siteleri, "Kurtuluş" örgütü ile özdeşleştirerek zihinleri bulandırmak; zan altına sokmaktır. KSB üyesi siteler içinde Doğu Perinçek, Hasan Yalçın, Faik Bulut gibi yazarların yer almadığını, herkes gibi Eymür de çok iyi bilmektedir.

Fethullahçı Özel İstihbarat Örgütü, Mehmet Eymür'ü, "hasım"ları için açılacak kampanyaların tetikleyicisi olarak kullanmaktadır. Eymür'ün atin.org sitesinde ilgili bir haberin yeralmasından sonra, suya atılan bir taşın neden olduğu halkalar gibi, aynı konuda binlerce-onbinlerce yazışma gerçekleştirilmekte; dezenformasyon kapsamındaki belgenin ya da bilginin kaynağı olarak Eymür gösterilmektedir. Mehmet Eymür'ün yukarıda yazdıkları, internet ortamında faaliyet gösteren binlerce haberleşme grubunda ve de sitede, kaynak gösterilerek ya da olduğu gibi yönlendirilerek yayınlanmıştır. Örneğin, daha çok Türkiye karşıtı sözde sosyalistlerin, yehova şahitlerinin, 2. cumhuriyetçilerin görüşlerine yer

veren “savaşkarşıtları.org” sitesi, Eymür’ün yazdıklarına hiçbir yorum getirmeden aynen alıntı yapmıştır (76). Bu defa, milliyetçi-muhafazakâr grupları yönlendirmek isteyen ve Alper Türkkan adını kullanan bir fethullahçı, 23.8.2001 tarihinde, Milliyetçiler@yahoogroups.com, grup-turk@yahoogroups.com, turkculer@yahoogroups.com, Ulkucu-Hareket@yahoogroups.com, Turkmilliyetçileri@yahoogroups.com adreslerindeki tartışma gruplarına konuyu taşımıştır. Bir anda binlerce adrese ulaşan bu mesaj, fethullahçı istihbaratçıların taktiklerini sergilemesi açısından tipik bir örnektir:

“www.yolsuzluk.com adresinin linkleri arasında yer alan sitelere bakınca, ilginç ittifaklar ve müttefikler olduğunu göreceksiniz. Tohuma kaçmış dinozor cinsinden kemalist siteler bir şey diyeceğimiz yok. Ama linkler kısmının ilk başında <http://www.kurtuluscephesi.com> isimli terör örgütünün sitesi yer alıyor. Terör örgütünün sitesinde ise Lenin, Troçki vs. gibi komünist liderlerin hayat ve görüşlerine link veriliyor. Durun daha bitmedi. Aynı sitede tanıdık bazı ‘simalar’ da yer alıyor.

Çok büyük Türkçü Hanefi Altaş’ın Yeni Hayat Dergisi ile yine Altaş’ın çok değerli silah arkadaşı Necip Hablemitoğlu’nun sitesi de yer alıyor. Peki bir terör örgütünün sitesi ile Altaş ve Hablemitoğlu’nun sitesini hangi ortak değerler bir araya getiriyor dersiniz? Şimdi soruyoruz: Kurtuluş Cephesi ile Hanefi Altaş ve Necip Hablemitoğlu’nun ortak değerleri nelerdir?

*Ya da Kurtuluş Cephesi isimli terör örgütü Hanefi Altaş’ın üzerinde çok durduğu ‘Ulusal Güvenlik’in neresinde, ne kadar yer alıyor?Acaba bizim bilmediğimiz hizmetleri mi vardır bu terör örgütünün Ulusal Güvenliğe? Lenin ve Troçki hangi söylemleri veya katliamları Türkçü yapmıştır? Lenin ve Troçki’nin Türkçülüğe ne gibi hizmetleri olmuştur? **Yoksa bu iki muhterem zatın sitelerine link verenler Fethullahçı mıdır?** Yani kendilerine yönelik bir provokasyon mu sözkonusudur?Bütün bunlar bir yana son dönemde özellikle internet ortamında başka maskeli kişiler aramıza Türkçü, milliyetçi kılıklarla giriyorlar. Sanırım aynı sitelerin bir terör örgütü ile aynı sayfada yer alması, özellikle bazı arkadaşlarımızın gerçekleri farketmelerine neden olur” (77).*

Fethullahçı istihbaratçıların, bugüne kadar hazırlamış oldukları en etkili ve de sonuç getiren dezenformasyon belgelerinin bir başka muhatabı, Mikdat Alpay’dır. Laik kimliği ile bilinen ve de sırf bu nedenle başta şeriatçılar olmak üzere, tüm şeriatçı grupların nefret ve korkuyla andıkları Mikdat Alpay’ın, M.İ.T. Müsteşarlığı görevine atanmaması için, planlı

istihbarat faaliyetleri yürütülmüştür. İşte bu kapsamda, tüm ilgililere gönderilen ve de internet ortamında faaliyet gösteren fethullahçı-şeriatçı sitelerde teşhir edilen mektupta, tamamı gerçekdışı-iftira niteliğinde şu isnat ve iddialara yer verilmiştir:

“Bilgi Notu:

Ülke yönetiminde istihbarat, yöneticilerinin hem gözü hem kulağı hem de eli durumundadır. Ancak objektif bir haber değerlendirmeleri ile devlet organları sağlıklı çalışır ve somut sonuçlara varır. MIT Müsteşarlığı’nın boşalması ile yerine düşünülen Miktaf Alpay, Türkiye Komünist Partisi (TKP) yanlısı olarak bilinmekte, eğilimini ve eğrisini işine yansıttığı aynı çevrelerce kabul edilmektedir. Benimsediği marksist ideolojiden bugün ateistliğini sürdürmekte, Türkiye’de islamı andıran ve inancı çağrıştıran, her türlü kişi ve kuruluşlara karşı radikal bir cüretle, fanatik bir duygusallıkla kara çalmakta, tahrikkâr ifadelerle MEDYA’da kampanyayı sürdürerek objektifliğini yitirmiş bir şekilde yanlış değerlendirmelerde yanıltıcı kararlara varılmasına neden olabilmektedir.

Kendilerinin ateist olduğunu zemin ve zamana göre vurgularken, kökeni itibarı ile Alevi olduğunu gizlemektedir. Aleviliği ülke güvenliği için tehdit olarak görmemekte ve bilgi toplanması yönünde önlemler almakta, 1992’de yayınlanan Milli Güvenlik Politikalarını gözardı ederek hedef önceliğini islama ve müslümanlara yönelterek MGK’nın konseptini saptırmaktadır. Türkiye’nin Cezayir gibi olmasını ve ordunun sünni halka savaş açmasını beklemektedir.

Diğer taraftan, Aleviliği rejim payandası olarak lanse etmekte, PKK ile Alevi kökenli Terör örgütlerini 3-4. hedef sıralamasına çekmektedir.

PKK ve Alevi hedeflerini meşrulaştırıcı ve meşruiyet kazandırıcı temalarla devletin üst düzeyini etkilemede başarıya ulaşmıştır. Aleviliğin özüne zarar gelmeyecek şekilde Alevi terör örgütlerini istihbari değerlendirmelerde bulunmakla, hafife irca ederek dikkatlerin yoğunlaşmasını perdelemektedir. Operasyon Daire Başkanlığından beri müsteşarı etkileyerek operasyonlu faaliyetlere Alevi kökenli şahısları yönetici olarak getirmiş, terfi önceliğini Alevilere vermiştir.

Oysa en sağlıklı verilere göre Türkiye’de Alevi nüfusu % 5’i geçmemektedir. Bu oran içinde de Alevilerin birlikteliğinden söz etmek zordur. Ancak yarar çıkarları, muhtelif etnik unsurlara mensup alevileri pastanın paylaşımında birbirine yaklaştırmaktadır. Ülke çapında % 5 olan Aleviler, Teşkilata ve diğer devlet kurumlarında % 100 etkin olabilmektedir.

Milli İstihbarat Teşkilatının sivilleşmesi amacı ile Dışışleri’nden

getirilen Müsteşarı aşarak şirketi askerin emrine ve hizmetine yanlı ve yanlış değerlendirmeleri ile sunmuştur.

Teşkilat sivilleşmemiştir. Askeri sivil demokratik rejime daha çok müdahale etme eğilimine ivme kazandırmış, demokratik koşullarda bilgi derlemesi ve üretmesi gereken kurumu totaliter yönetimi özletecek ve özendirecek şekilde işin kolayına kaçacak değerlendirmelere girişmiştir. MİT yöneticileri, demokrasiyi içine sindirememiş, Cumhuriyetin bekası öne sürülerek anti demokratik çağrışımlara her zaman kapı aralamış, insan hukukunu ihlal etmiştir. Bu yönetici kadrolarla askeri müdahale ihtimali her zaman güncelliğini sürdürecektir.

Teşkilat öteden beri iç tehdidin çözümünü anti demokratik yöntemlerle önlenebileceği yönünde önerilerde bulunmuş ve ciheti askeriye Demokraseye müdahale yönünde davetiye çıkarmış, MEDYA'daki saplantılı uzantıları ile kamuoyunu askeri yönetimi beklentili hale getirmiştir.

M. Alpay, mezhebi bağınazlığı nedeni ile tarihi intikamı çağrıştırarak Osmanlı ve sünnileri topyekûn MGK'nın hedefi haline getirmiş, Millet/Asker kutuplaşmasının iç mimarı olmuştur.

Teşkilatta objektifliği ile tanınan anti marksist olarak bilinen kişileri CIA çizgisinde ve yönlendirmesinde kabul etmiş, TKP uslûbunu kullanarak ince ayarla sindirme politikaları uygulamıştır. Milliyetçi muhafazakâr görevlileri pasifize etmiş, dışlamış, kendisine rakip gördüğü görevlileri ise kendi icraatına engel teşkil edecek ve yanlı tasarruflarına karşı tavır koyması beklenen yöneticilere de bir bir yurt dışı görevlerle sus payı vermiştir.

Şirketin, Teşkilatın görevlilerini birbirini izleterek kimin ırkçı, kimin irticacı (Cuma namazı kılanlar buna dahil) olduğu yönünde güven sarsıcı tecessüslerin yoğunlaşmasına neden olmuştur. Görevlileri dışa bilgi sızdırıyor şeklinde birbirinden kuşulanır hale getirmiştir. Teşkilatın bünyesinde en önemli yerlerde M.A. tarafından görev verilen mezhep mensupları, Suriye lehine teşkilatı adeta şeffaflaştırmıştır.

Bu nedenle Suriye İstihbaratı, Türkiye ile ilgili en gizli bilgilere dahi ulaşma imkanına kavuşmuştur. Suriye aracılığı ile diğer ülkelere de sunulan gönüllü hizmette, şirketteki Alevi kökenliler aracılığı ile sağlanmaktadır. Şirketin, yönetimine getirilecek bir alevi aracılığı ile Suriye İstihbaratının yan kuruluşu haline getirileceği uzak bir ihtimal değildir.

Bu nedenle Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad Türkiye'yi her defasında ıskalamaktadır.

Şirket, mercek altına alınarak elemeye tabi tutulmalı, yeniden değerlendirmeye alınmalıdır. Hedefler tekrar belirlenirken, demokratik

ilkelerin özüne zarar vermeyecek şekilde önem ve öncelik sıralamasına tabi tutulmalıdır Hafız Esad'ın başkanlığındaki Suriye devleti, Türkiye Cumhuriyetini birinci kuşakta yer alan önemli düşman ülke ilan etmiş ve istihbari çalışmalarında önceliği Türkiye'ye vermiştir.

Türkiye'deki mezhep bağnazlığını beslemiş, Alevi kökenli Terör örgütlerine güvenli ortam sağlamıştır. Türkiye'de bilinçli bir şekilde Aleviyim diyen her şahıs, dolaylı ve dolaysız Suriye İstihbaratının haber kaynağıdır.

Cumhuriyetin ilkeleri arasında yer alan milliyetçilikten kaynaklanan etnik hoşnutsuzluklardan da Suriye yararlanmasını bilmiş, Türkiye aleyhine bu çevreleri kullanmayı sürdürmüştür” (78).

Fethullahçı istihbaratçılar, yukarıdaki mektupta, Mikdat Alpay gibi yurtsever bir M.İ.T. yöneticisi için hayal bile edilmesi olanaksız yakıştırmalarda bulunurken, kendilerinin de yerlerini ve gerçekte ne olduklarını ortaya koymuşlardır. Alpay'a yapılan iftiraları, Türkçemizdeki “alçakça” sözcüğü kesinlikle karşılamamaktadır. Türk alevilerini bilerek, sırf provoke amaçlı olarak nasturilerle karıştıran; nasturi vatandaşlarımızın Türkiye'ye bağlılığını çarpıtan; kendilerini, Türk yerine Osmanlı ve sünni olarak nitelendiren ve 80 yıl önce tarihe karışmış Osmanlı'nın intikam davasını güden; Türk Silahlı Kuvvetleri'ni millet düşmanı olarak gösteren; M.İ.T. içindeki Alevi Türkleri, orduya müdahale davetiyesi çıkaran darbe işbirlikçileri, kendilerini de salt Cuma namazına gittikleri için mağdur edilen Osmanlı sünniler olarak takdim gayreti içine giren fethullahçı istihbaratçılar, tüm bu iftira ve dayanaksız isnatları içeren mektuptan umduklarını -maalesef- elde etmişlerdir.

M.İ.T. Müsteşarlığı ataması öncesinde, binlerce adrese normal ve elektronik posta ve de faks yoluyla gönderilen bu mektubun kaynağının ve de sorumlularının araştırıldığına ilişkin herhangi bir M.İ.T. soruşturmasının duyumu alınmamıştır. Yine çok acıdır ki, Türkiye'nin güvenlik konseptini hazırlayan resmi kurum ve kuruluşlar da bu duruma seyirci kalmışlardır. Sonuçta, Mikdat Alpay, fethullahçı istihbaratçıların stratejisi doğrultusunda, bırakın M.İ.T. Müsteşarlığına atanmayı, ardından da emekliye sevk edilerek tümüyle tasfiye edilmiştir. Askeri-sivil, tüm yurtsever yetkililer, bu tasfiye sürecinde seyirci konumunda kalmışlardır. Şimdilerde, Mikdat Alpay'ın M.İ.T. ve tam bağımsızlık savaşımı veren Türkiye için önemi, buna karşılık fethullahçı istihbaratçıların neden çırpındıkları çok iyi anlaşılmıştır; ancak bu duyarsızlığın ve seyirci kalmanın bedeli ülkemiz açısından ağır olmuştur, olmaktadır da...

Fethullahçı istihbaratçılar, başta M.İ.T., Emniyet olmak üzere, stratejik kurum ve kuruluşlarda, karar verici konuma gelebilecek Cumhuriyet aydınlarını fişlemeye devam etmektedirler. Alınan duyumlara göre, şahsım dahil, fethullahçılara aktif biçimde mücadele veren tüm kamu görevlilerinin hakkında, “ileride” ve “gerektiğinde” kullanılmak üzere, yukarıdaki Mikdat Alpay örneğinden çok daha ağır raporları içeren dosyalar hazırlanmıştır. Bu duyumların doğru olup olmadığının araştırılması; şayet doğruysa, olası yükselmenin önünü kesmeye yönelik bu dosyaların içinde imza ve parafı bulunan tüm istihbarat görevlilerinin süratle kamu görevinden çıkarılmaları gerekmektedir.

Diğer taraftan, Fethullahçı istihbaratçıların internet ortamındaki en önemli dayanakları ise, dünyanın hemen her tarafında dağılmış fethullahçı müritlerdir. Kendi içlerinde, özel bir soruşturma süzgecinden geçildikten sonra kabul edilen müritlerin yer alabildiği “çok özel” tartışma gruplarının yanı sıra, internete girebilen tüm fethullahçılar, aşırı sağdan-aşırı sola, etnik bölücülerden-liberallere, ekonomistlerden-çevrecilere uzanan çizgide ne kadar tartışma grubu varsa, bunların içinde yer almayı doğal bir görev olarak kabul etmektedirler. Kendilerini alalamak için, örneğin “antikapitalist” gibi aşırı sol tartışma gruplarında “Deniz Devrim”, “Ulaş Kaypakkaya”, “Özgür Gezmiş” gibi takma adlar kullanan fethullahçı müritler, ülkücü-türkçü-milliyetçi tartışma gruplarında ise, yukarıdaki örnekte olduğu gibi “Alper Türkkan”, “Bahadır Ergenekon” gibi takma adlar kullanmayı yeğlemektedirler. Daha ortalarda yer alan gruplarda ise, “Ali Kaya”, “Anıl Seçkin”, “Ornaments Legend”, “Okşan Kıpırtılı”, “Taha Kıvanç” gibi takma adlar kullanan fethullahçılar, kullandıkları terminoloji ve söylemlerden ve de birbirleri ile paslaşmalarından belli olmaktadır. Örneğin, “Liberal Düşünce Topluluğu” listesinde yükselen değer olarak, Atatürk ilke ve devrimlerine, laik hukuk sistemine, Türk ulusalcılığına saldırmak anlaşıldığından, listede mesajları ile dikkat çeken fethullahçılardan Yavuz Güneş kod adını kullanan bir mürit, tipik bir örnek teşkil eden şu kışkırtıcı mesajıyla liste üyelerine katkıda (!) bulunmaktadır:

“Arkadaşlar geçtiğimiz günlerde bu Faşist T.C. yönetimi, faşistliğine yeni bir şey daha ekledi. Son yapılan faşistlik, Fatih’te yaşayan insanlar (kendince doğru bulduğu) günlük kıyafet olarak sarık ve cüppe giyerek gezdiği için kılık kıyafet kanununa aykırı davrandığı iddiası ile tutuklanıp, işkence ile karşılaştılar. Bu zulmü yapan faşistler, kılık kıyafet kanunu diye bir şey uydurmuşlar. Adama demezler mi, be faşist kardeşim, bu kılık kıyafette standart nedir? Kim belirler, Atatürk mü? Hiiiç umurumda değil

Atatürk'ün veya bir başkasının belirlediği standart. Benim için mühim olan, benim arzu ettiğim ve herkesin kendi arzu ettiği şeyi kendi iradesiyle giyebilmesidir. Şu düştüğümüz duruma bakın, adamlar türban zulmünü yaparken efendim biz bunlara kamu alanında türban takmalarını yasaklıyoruz. Özel hayatlarında giyebilirler, diyorlar. Ardından böyle bir şey yapıyorlar. Yaa arkadaşlar insanlar PKK, HİZBULLAH vb. terör örgütlerine neden katılıyor daha iyi anlaşılıyor, değil mi? Sanırım bu son şansımız. Sadece ve sadece 3 seçeneğimiz kaldı:

1. LDP'yi en kısa zamanda iktidara getirmek.
2. Yurtdışına gidip bu Faşist TC'den kurtulmak.
3. PKK ve HİZBULLAH terör örgütlerinden birine katılmak.

Tercih sizlerin. NOT: Ben bugüne kadar hiç sarık vb. kıyafet giymedim, giymeyi de düşünmüyorum. Giymek isteyeneye karışanın da tepesinden inmeyeceğim. Allah bunlara akıl fikir versin” (79).

Bir başka örnek, yine aynı tartışma grubuna gönderilmiştir. Aşağıdaki mesaj, fethullahçıların “hasım” olarak nitelendirdiği kişilere ve de aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'ne, laik hukuk sistemine, Atatürk ilke ve devrimlerine karşı olan tüm ülke, örgüt ve gruplarla koşulsuz dayanışmasına tipik bir örnek oluşturmaktadır:

“Sevgili arkadaşlar, bu komplocu, paranoyak, meczup Hablemitoğlu, direk bol keseden sallıyor, inanmayın. Adam sağ demiyor, sol demiyor, Türk-Alman dostluğunu zedelemek pahasına ulusalcı görüşlerimi pazarlayacağım diye, liberal Frederic Neuman, liberal-muhafazakar Konrad Adenaur, sol görüşlü Heinrich Böll ve Frederic Ebert gibi bütün vakıfları zan altında bırakıyor. Başına büyük iş aldı bu Hablemitoğlu. Alman vakıfları tümünden birleşip tutacakları avukatlarla bu meczubun hayatını karartacaklardır. Bizim medya ise bu meczubu pazarlama peşinde, komplocu şahsa tüm gazetelerde ve tv'lerde yer veriyorlar, bu ülke inanılır gibi bir ülke değil. Hablemitoğlu bence Vural Savaş'ın 2002 modeli olarak piyasaya sürülmüş bir arkadaş olup, belediye itlaf ekiplerine duyurulur, **zira ulusalcı kuduz vakaları gün geçtikçe halkımızı tehdit ediyor. Tanıl**” (80).

İnternet ortamında faaliyet gösteren fethullahçıları deşifre etmenin en kestirme yolu, hocaefendilerini ya da Said Nursi'yi ad vererek, açıkça eleştirmektir. Sadece Türkiye'den değil, dünyanın neresinde fethullahçıların okulu, dersanesi varsa, buralardan eşzamanlı tepkiler yağacaktır. Bu müritlerin bir diğer ortak yönü de, tamamının hocaefendilerini övdükten sonra, “ben fethullahçı değilim ama ...” diye başlayan, kendilerini alalama

gayreti ve çabası içine girmeleridir. Bugüne kadar, bir tek fethullahçı, dürüstlük gösterip, gerçek kimliğini kabullenmemiştir. Bu olgu, takiyye denilen dinsel kılıflı sahtekârlık ve ikiyüzlülüğün, fethullahçıların adeta iliklerine işlediği sonucunu ortaya koymaktadır. Fethullahçı istihbaratçıların, internet ortamındaki tartışmalarda hasımlarını etkisizleştirme yöntemleri arasında, kendi müritlerine, hasımlarına ait başta telefon numaraları, iş ve ev adresleri olmak üzere, her türlü kimlik bilgilerini aktarmak da bulunmaktadır. Bu durumda, hasım kişiyi korkutmaya ve caydırmaya yönelik hakaret ve tehditleri içeren binlerce elektronik posta, mektup gönderilmekte; tehdit ve küfür telefonları günlerce, bazen haftalarca sürmektedir. Kendi deyimleriyle, Risale-i Nur tedrisinden geçtiği, hocaefendilerinin kasetlerini yüzlerce kez hıfzettiği anlaşılanlar, bir başka ifadeyle, “imam” ya da “abi” denilen statüye yükselenler, tehditlerinde amiyane tabirlerden kaçınarak daha ziyade, nispeten terbiyeli (!) biçimde dinsel temaları kullanmaktadırlar. İşte, bunlardan bir örnek:

“Size selam veremiyorum, çünkü Allah dostlarına dil uzatan birisine selam verilmez. Sitenizde yer alan nursuzlar diye adlandırdığınız F. Gülen hoca efendimizi böyle bir şeyle kötüleyemezsiniz. Sizden iğreniyorum, yaptığınız çok yanlış ve düşüncesiz bir şey. Aklınızı başınıza alın, bu bir tehdit filan değildir, sadece uyarmadır. Herkesin kendi dinini yaşamaya hakkı var, İslamiyeti yayma hakkı var. Varisler diye yazdığınız bölümde F. Gülen’i o kadar kötülemektesiniz ki, size yazıklar olsun. Utanın, sizi Rabbime ediyoruz. Yaptığınız şeylere çok dikkat edin, belki bir gün çok korkunç bir şey ile karşılaşabilirsiniz. Korkmayın, hocalarımız Fethullah Gülen, M. Esad Coşan ve Musa Topbaş ve diğer hocalarımızın bizlere verdiği islam terbiyesi devam edecek ve ettikçe islamiyet inşallah çok büyüyecektir ve siz de o zaman göreceksiniz ne olacağını. Siz benim sevdiğim insanları kötüluyorsunuz, ben ve benim gibilerin adına size sesleniyorum, biz de sizi kötüluyoruz. Sizin yazdıklarınızın yanında benim bu mailim, hiç kötü diyecek şekilde değildir, iyi düşünürseniz tabii ki. Geri bir mail yazmak istiyorsanız, birgenclik@hotmail.com’a gönderebilirsiniz. Bu yazdığım mailin sizden tepkisi ne olursa olsun korkmuyorum, siz islamiyet ne demek bilmezsiniz ama bir gün herkese apaçık gösterilecek, eyvah diyecek herkes ama iş işden geçmiş olacak. Uğur Top (81).

Fethullahçı istihbaratçılar, ayrıca, hasım kişilerin adreslerini kullanarak, sahte mesajlar gönderme konusunda da epeyce deneyim kazanmışlardır. Şayet Cumhuriyetimizin bu en tehlikeli örgütü ile mücadele

ediyorsanız, diğer alanların yanısıra, internet ortamında başınıza gelebilecek tüm olumsuzluklar hakkında önceden bilgi sahibi olmanız ve önlemlerini almanız gerekecektir...

3.3. SİVİL TOPLUM KURULUŞLARINA YÖNELİK OPERASYONLAR

Kendilerini “Sivil Toplum Cemaati” olarak nitelendiren ve özde Cumhuriyete ve ülke bütünlüğüne karşı tüm kuruluşlarla işbirliği ve dayanışma gerçekleştiren Fethullahçıların, buna karşılık, “hasım” olarak nitelendirdikleri demokratik kitle örgütlerine karşı yürüttükleri “caydırma” ve “imha” politikalarının çok iyi bilinmesi gerekmektedir. Fethullahçıların, kendilerine karşı ulusalcı-laik kuruluşlarla mücadele konsepti, birbirine bağlı birdizi operasyonu içermektedir:

1. Hasım olarak nitelendirilen kuruluşun, kontrol ya da güdümündeki “devlet gücü” ile tanıştırılmasının (!) ilk aşamasında, isimsiz ya da sahte isimli mektup gönderme yöntemine başvurulmaktadır. Bu aşamada, hasım kuruluşun yasadışılığına ilişkin, dezenformasyon kapsamında hazırlanmış çarpıtılmış bilgileri içeren ihbar mektupları, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, T.B.M.M. Başkanlığı ve ilgili istihbarat kuruluşlarına gönderilmektedir.
2. Sistemin işleyişi içinde, yukarıdaki kurumlar, bu ihbar mektuplarının altındaki imzaların gerçek olup olmadığını incelemeksizin, ilgili kurumlara havale etmektedirler.
3. Bir diğer aşamada, T.B.M.M. üyelerinden birine, ilgili Bakanlığın yanıtlaması için aynı çarpıtılmış bilgi ve iddiaları içeren bir soru önergesi verdirilmektedir.
4. Diyelim ki, soru önergesini yanıtlayacak olan İçişleri Bakanı olsun. Bu taktirde, yanıtların yazılması aşamasında, Emniyet Genel Müdürlüğü ve M.İ.T. devreye girmektedir. İşte bu aşamada, Fethullahçı istihbaratçıların aktif katılımının sözkonusu olduğu önesürülmektedir. Böylece, çarpıtılmış bilgiler ve iddialar, “yasal-resmi” bir temele oturtulmuş olmaktadır. Tabii bu arada ihbar mektubunun altındaki imzanın gerçek olup olmadığı hususu, “Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun”un bağlayıcı hükümlerine rağmen gözardı ettirilmektedir (82).
5. Sonraki aşamada, sistemin işleyişi içinde, rutin prosedüre

göre Cumhuriyet Savcılarını devreye girmektedir. Şayet hasım kuruluş bir dernekse, yoğun-bunaltıcı kontroller, ani baskınlar, binada yasadışı suç unsurlarının bulunması, bunların basına sızdırılması ve kapatılması için dosyanın yargıya intikali gerçekleştirilmektedir. Şayet hasım kuruluş bir vakıfsa, yukarıdaki tüm işlemlere ek olarak, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün ve de Maliye Bakanlığı'nın kapatmaya kadar giden yoğun-bunaltıcı denetimleri sözkonusu olmaktadır.

Fethullahçı istihbaratçıların, hasım olarak nitelendirdikleri sivil toplum örgütlerine yönelik operasyonlardan aşağıya alınan iki örnek bile, başlıbaşına devletin kuşatılmışlığı hakkında bir fikir vermeye yeterlidir:

3.3.1. SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI BİRLİĞİ (S.T.K.B.)

Sivil Toplum Kuruluşları Birliği, İstanbul'da faaliyet gösteren 207 sivil toplum kuruluşunun, Cumhuriyet'in temel değerleri doğrultusunda oluşturdukları ortak bir platformdur. Tıpkı, halihazırdaki hükûmetin muhatap kabul ettiği "Emek Platformu" gibi.

Fethullahçı istihbaratçıların, bu demokratik platforma karşı çıkmalarının ve dağıtmaya kalkışmalarının temel nedeni, S.T.K.B.'nin, Fethullah Gülen ve yandaşları aleyhine kamuoyu oluşturma "suç"unu işlemiş olmalarıdır. Örneğin, platform, yayınladığı bildiriler, katıldığı TV programları ile kamuoyunun dikkatlerini yasadışı fethullahçı yapılanmasının devlet içindeki faaliyetlerine çekmiştir. Ancak, fethullahçıları asıl çileden çıkaran, S.T.K.B.'nin yayınladığı "**Hocanın Okulları**" adlı kitap olmuştur (83). 1998'de, A.B.D.'deki "zorunlu tedavisini"nin henüz başlangıcındaki Fethullah Gülen, avukatları vasıtasıyla platform aleyhine 5 milyar TL. tutarında manevi tazminat ile yayının toplatılması için dava açtırmıştır. İstanbul Fatih Asliye 2. Hukuk Mahkemesi'nin verdiği 1.5 milyar TL tutarındaki tazminat kararı, Yargıtay 4. Hukuk Dairesi tarafından bozulmuştur (84).

Türkiye'de Fethullah Gülen'in talimatları gereğince "Adliye"de kadrolaşmaya çalışan, ancak yeterli güce ulaşamayan fethullahçılar, konuyu yasadışı yollarla çözümleme doğrultusunda kendi istihbaratçılarına havale etmişlerdir. İşte bu aşamada, S.T.K.B. aleyhine, sahte imzalı ya da imzasız "ihbar" mektupları yağdırılmaya başlanmıştır: Örneğin, Emekli Savcı İsmail Öztekin imzasıyla, "tam adamına" yani dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'a gönderilen mektup, "*göreve geldiğiniz günden beri polis teşkilâtımızın üstün gayretleri ve hizmetleri her türlü övgüyü haketmektedir.*

Bu nedenle sizin şahsınızda bütün Polislerimizi yürekten kutluyorum” cümleleriyle başlamakta ve biraz aşağıda, “geçmişte Cumhuriyetin temelini dinamitleyen bir çok olaya karışmış kişilerin, bugün tam tersine Cumhuriyete sahip çıkıyor görünme gayretleri ve özellikle Cumhuriyetimizin korunması ile ilgili toplumsal hassasiyet gerektiren konularda en önde gözükme çabaları, kirli olan geçmişlerini örtmeye yönelik çamur atma kampanyası olmanın ötesine gitmemektedir” cümleleriyle esas maksat belirtildikten sonra, S.T.K.B.’nin kimi yurtsever yöneticilerine, asılsız isnat ve hakaretlerle saldırılmaktadır (85).

Emniyet Genel Müdürlüğü Dernekler Masası’na hitaben yazılmış tarihsiz bir başka ihbar mektubunun altında, imza yerine *“Eski STKB Üyesi Bir Dernek Başkanı”* diye yazan kimliği belirsiz kişi, Platformun önde gelen isimlerinden Gülseven Yaşer, Haşmet Atahan, Eymen Sezerman, Prof.Dr. Bülent Berkarda, Prof.Dr. Türkan Saylan gibi kişilerin *“öldürülme tehditlerine”* maruz kaldığını iddia etmektedir. Halk deyiimi ile *“deli saçması”* diye nitelendirilebilecek iddia ve isnatları içeren bu imzasız mektubun sahibi, *“konuyu ilginize sunar, zarar görebileceğim düşüncesiyle ismini veremeyeceğimden dolayı affınıza sığınırım”* cümlesiyle mektubunu sonlandırmaktadır (86).

“... Ben güzel Türkiye’nin yararına bir çok aktiviteyi gerçekleştirmiş, hem bir derneğin hem de vakfın başkanı olarak, uzun zamandır devletin yetkili organlarının adeta gözlerinin içine baka baka her türlü yolsuzluk, hırsızlık ve zorbalıkların odağı haline gelmiş ve bünyesinde yaklaşık 300 tane dernek, vakıf ve girişimi barındıran Sivil Toplum Kuruluşları Birliği Girişiminden söz etmek istiyorum” cümleleriyle başlayan bir diğer ihbar mektubunda, S.T.K.B.’ni Dev-Genç, APO-PKK, Dünya Kiliseler Birliği ile ilişkilendiren (!) muhbir, Gülseven Yaşer, İlhan Baş, Engin Yurddaş, Türkan Saylan, Haşmet Atahan, Eymen Sezerman gibi isimleri ağır isnatlarla suçlamaktadır. Tabii bu muhbir de, gerçek ismini vermek yerine, *“Eski STKB Girişimi Üyesi Dernek ve Vakıf Başkanı”* notuyla yetinmektedir (87).

Şükran Önder imzası ile Cumhurbaşkanlığı’na gönderilen tarihsiz bir ihbar mektubunda, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği hakkında, akıllalmaz iddialarda ve isnatlarda bulunmaktadır (88).

Cengiz Oygür imzası ile yine Cumhurbaşkanlığı’na gönderilen 27.10.2000 tarihli ihbar mektubunda, Çağdaş Eğitim Vakfı ve Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği hakkında yolsuzluk iddialarında bulunmaktadır: *“Ben bu suistimalin sadece Vakıflar Bankası Etiler*

Şubesi'ndeki kısmına tanık oldum. Diğer bankalardaki hesaplarla nasıl oynadıklarını tam olarak bilmiyorum ama büyük bir vurgun olduğunu tahmin ediyorum. Bunun yanı sıra bu vakıfların aynı şubede çok sayıda değişik isim ve kısaltmalarla trilyonlarca liralık hesaplar açtıkları ve bu hesaplara çoğunluğu yurtdışında bulunan yasadışı örgüt ve kuruluşlardan da bağış topladıklarını bizzat bir yetkiliden öğrendim” (89). Diğer taraftan, Vakıflar Bankası Etiler Şubesi'nden, yukarıdaki iddialarla ilgili olarak yapılan 16.5.2001 tarih ve 304 sayılı açıklamada, Çağdaş Eğitim Vakfı'na ait tüm parasal işlemlere ilişkin bilgiler verildikten sonra, muhbirin isnatları kesin biçimde reddedilmektedir: “Anılan dilekçede Vakfa ait trilyonlarca liralık hesapların üst düzey yöneticileri tarafından açıkça kimlik bilgileri belirtilmeden yakınları olarak bahsedilen kişilerce kullanıldıkları ve şube personelinin de bunu bildiği iddiasının, yukarıda belirtilen hesap durumları ve personelin bahsedilen türde bir tanıklığı olmadığından, gerçekdışı olduğu kanaatindeyiz. Bu tür olaylara değerli Vakfınızın ve Bankamızın adının asılsızca karıştırılmasını üzüntüyle kınamaktayız. Bilgilerinize arz ederiz” (90).

Çok sayıdaki imzasız ya da sahte imzalı ihbar dilekçesinin biri de, Celal Gökyay adını veren hayali bir şahsa aittir: “Sayın Emniyet Genel Müdürüm” diye başlayan ihbar dilekçesinde, yine Çağdaş Eğitim Vakfı ve Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği aleyhine, çok sayıda asılsız isnatta bulunmaktadır: “... Yapılacak incelemelerden de anlaşılacağı gibi, yukarıda isimlerini açıkladığım kişilerin aile şecerelerine bakıldığında veya irtibatları deşifre edildiğinde, ifade etmeye çalıştığım ve sadece aysbergin görünen kısmına temas edebildiğim hususların ne derecede vahim boyutlarda olduğu anlaşılacaktır. Ayrıca, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Türkan Saylan'ın Dünya Kiliseler Birliği'nin Türkiye'deki faaliyetlerini yürüten Türkiye Korunmaya Muhtaç Çocuklar Vakfı aracılığıyla ülkemizdeki zeki ve nitelikli kimsesiz ve korunmaya muhtaç çocukları, Vaftiz Babası yaparak hristiyanlaştırmak istemekte, Dünya Kiliseler Birliği'nin görüş ve talimatları doğrultusunda hareket etmekte, özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerimizde, yöneticiliğini yaptığı dernek kanalıyla Dünya Kiliseler Birliği'nin de yönlendirmesiyle vatandaşlarımızın milli ve manevi duygularını rencide edici uygulamalara giderek Hristiyan Dünyasına hizmet edecek kadrolar oluşturmak için bu bölgelerdeki yoksul ve zeki kız öğrencileri seçip, bunlara burs vermek suretiyle Hristiyan annesi Reiman Hanımın vasiyetini yerine getirmektedir. Sayın Valim ... trilyonlar göz göre göre hem de devlet eliyle

zimmetlere geçirilmektedir. Hristiyan dünyasına hizmet için sarfedilmektedir... Durumu takdirlerinize sunuyorum” (91). Bu ihbar dilekçesinin diğerlerinden farkı, ikamet adresinin belirtilmiş olmasıdır. Ne var ki, daha geniş ifadesini almak üzere, belirtilen adrese üç polis memuru görevlendirilmiştir. Yılmaz Doğan, Abdurrahman Kundakçı ve Abdülkadir Bozan adlarındaki polis memurları, verilen adrese gitmişler ve durumu şu tutanakla belirlemişlerdir: “17.11.2000 tarihinde Sayın İçişleri Bakanı Sadettin TANTAN’a hitaben Celal Gökyay isimli şahıs tarafından yazılan şikayet dilekçesinde, Kartaltepe Mahallesi Şirin Sokak 28/12-İstanbul adresinde ikamet ettiğini beyanla, adresinde yapılan araştırmada; Adı geçen şahsın hangi ilçede ikamet ettiğini açık olarak belirtmediği, ilimiz genelinde, Bakırköy, Bayrampaşa ve Küçükçekmece ilçelerinde Kartaltepe mahallelerinin bulunduğu, Küçükçekmece Kartaltepe Mahallesi adresinde Şirin Sokak üzerindeki çift rakamlı hanelerin (2) numaradan başlayıp (8) numarada son bulduğu, tek rakamlı hanelerin (3) numaradan başlayıp (17) numarada son bulduğu ve karşısının çıkmaz sokak olduğu, dilekçede belirtildiği gibi Şirin Sokak üzerinde 28/12 numaralı hanenin olmadığı, Şirin Sokakta ikamet edenlerden sorulduğunda adı geçen Celal Gökyay isimli şahsı da bu adreste tanıyan bulunmadığı adreste yapılan tahkikattan anlaşılmış olup, işbu tutanak tarafımızdan tanzimle altı birlikte imza altına alındı. 02.01.2001” (92). Emniyet, bu “delisaçması ve dayanaksız” iddia sahibinin hiç olmazsa adresini tahkik ederken; M.İ.T. bunu da yapmamış, İçişleri Bakanlığı’na gönderilen yazıda, müfterinin gerçek kimliğini araştırmaya lüzum görmeksizin, sözkonusu dayanaksız isnatların tevili yoluna gitmiştir (93). M.İ.T.’nin sözkonusu yazısı ile muhbirin dilekçesinin yer yer örtüşmesi, ister istemez bir takım kuşkuları da gündeme taşımıştır.

M.İ.T.'nin tarafsızlığına ilişkin kuşklar, hiç şüphesiz İçişleri Bakanlığı için de geçerli olmuştur. Örneğin, ihbar mektuplarının ve dilekçelerinin imza kontrolü yapılması, yasal bir zorunluluk olarak ortada iken, dönemin İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı M. Rasih Özbek tarafından İstanbul Valiliği'ne gönderilen 22.12.2000 tarih ve 296654 sayılı yazıda şöyle denilmiştir: *“Cengiz Uygur ile Şükran Önder isimli şahıslar tarafından Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlık kanalıyla Bakanlığımıza intikal ettirilen Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği ve Çağdaş Eğitim Vakfı hakkındaki şikayet dilekçeleri ilişkide gönderilmiştir. Bilgilerinizi, sözkonusu şikayet dilekçelerinde iddia edilen hususların araştırılarak incelenmesini; gerekli işlemlerin yapılmasını ve sonucundan 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun hükümleri gereğince dilekçe sahiplerine ve Bakanlığımıza bilgi verilmesini rica ederim”* (94).

Sözkonusu yazıya karşılık, S.T.K.B. dönem Başkanı ve Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven Yaşer tarafından İçişleri Bakanlığı'na resmi bir yazı ile müracaat edilerek, Bakanlığın 3071 sayılı yasaya aykırı olarak hareket ettiği ve bunun suç olduğu vurgulanmıştır. Yazıda, işbirliği görüntüsünden rahatsızlık ifade edildikten sonra, polis kimliğini kullanarak psikolojik baskı uygulayan müritlerin yaptıklarına da dikkat çekilmiştir: *“... Öte yandan gerici akımlara karşı tarafımızdan yürütülen mücadele o denli etkili olmaktadır ki, Vakıftan ayrılan personelin takibi ile üzerlerinde baskı uygulanması gayretlerine dahi girişilebilmektedir. Amaç, çalışmakta olan vakıf personelinin yıldırılarak gerici emellerinin engellenmesinin önüne geçilmesidir. Nitekim, İstanbul Valiliği'ne yapılan yazılı müracaat ertesinde tarafımıza bildirilen İl Emniyet Müdürlüğü'nün 12.04.2001 tarihli yanıtından öğrenildiğine göre, özel nedenlerle vakıftan yeni ayrılan eski bir çalışanın evine giderek 'polis kimliği'ni gösteren 'Ahmet Erten' isimli şahsın İl Emniyet Müdürlüğü kadrosunda görevli olmadığı ve Müdürlük tarafından da bu amaçla hiçbir personelin görevlendirilmediği belirtilmiştir.... Yanıtta yer alan İl Emniyet Müdürlüğü kadrosunda bu şahsın görevli olmamasının ötesinde Emniyet Genel Müdürlüğü çapında gerekli araştırmanın yapılması, benzer kanun tanımazlıklara karşı gereken önlemin alınmasında önemli bir aşama olacaktır”* (95).

S.T.K.B. adına yapılan tüm girişimler, tahmin edilebilen nedenlerden dolayı sonuçsuz kalmıştır. Örneğin, dönemin İçişleri Müsteşar Yardımcı M. Rasih Özbek, 3071 sayılı yasa ile ilgili tüm resmi uyarılara rağmen, İstanbul Valiliği'ne gönderdiği bir diğer yazıda, platforma bağlı 207 Sivil Toplum Kuruluşu arasından, özellikle fethullahçılara karşı mücadelede ön

plana çıkanları işaret ederek, haklarında işlem yapılmasını istemiştir: “Emekli savcı İsmail ÖZTEKİN isimli, imzalı ve isimsiz ve imzasız olarak Bakanlığımıza intikal eden Sivil Toplum Kuruluşları Birliği (STKB) ile bu birliğin yöneticileri konumunda bulunan Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven YAŞAR, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Başkanı Türkan SAYLAN, Atatürkçü Düşünce Derneği yöneticilerinden İlhan BAŞ, Dayanışma Derneği Başkanı Bülent BERKARDA, Demokratik İlkeler Derneği Başkanı Engin YURDDAŞ, Eymen SEZERMAN ve 68’liler Birliği Başkanı Haşmet ATAHAN hakkındaki şikayet dilekçelerinin birer örneği ilişikte gönderilmiştir. Şikayet dilekçelerinde belirtilen hususların incelenerek gerekli işlemin yapılmasını ve sonucundan ivedilikle Bakanlığımıza bilgi verilmesini rica ederim” (96). Müsteşar Yardımcısı M. Rasih Özbek tarafından İstanbul Valiliği’ne gönderilen bir başka yazıda, isimsiz-imzasız ya da sahte isim ve adresli ihbar mektuplarına ve şikayet dilekçelerine sahip çıkılırken, yazının altına kaydedilen bir notta, daha da ileri gidilmiştir: “**Not:** STKB İçişleri Bakanlığı’nca yasadışı (illegal) olarak kabul edilmiş. Bu nedenle; 13 İl Valiliğine İçişleri Bakanı (STKB’ye) üye dernek, vakıf vb. hakkında hem yönetici, hem de üyeler hakkında yasal işlem yapılması yönünde talimat vermiş. STKB’de illegal örgütlerle ilintili şahıslar varmış (bu şahıslar ayıklansın). Ayrıca; Maliye Bakanlığı müfettişleri önümüzdeki haftalarda STKB’ye üye dernek ve vakıfları denetleyecekmiş. Arz” (97). Aynı şekilde, İstanbul Vali Yardımcısı Osman Demir tarafından imzalanan, 22.01.2001 tarih ve 23457 sayılı bir başka yazıda da, “Ayrıca STKB adında yasal bir birlik olmadığından, konu hakkında ilgili Cumhuriyet Başsavcılıklarına suç duyurusunda bulunulmuştur” denilmiştir (98).

S.T.K.B.’nin dağıtılması operasyonunda, Cumhuriyet Başsavcılıkları, Emniyet, Maliye derken, Vakıflar Genel Müdürlüğü de devreye girmiştir. Örneğin, Vakıflar İstanbul Bölge Müdürlüğü tarafından Çağdaş Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığı’na gönderilen bir yazıda, şu senaryoya yer verilmiştir: “Vakfınızın 68’liler Vakfı ile bir araya gelerek ‘Eğitim Hakkını Savunma Komitesi’ adı ile yasadışı bir yapılanmaya gittiğiniz **duyumlari** alınmıştır. Her iki vakfın mevcut dosyalarındaki kuruluş senetleri ve değişiklik senetlerinin incelenmesinde böyle bir komite kurulabileceği hükmü bulunmamakla birlikte, söz konusu komitenin oluşturulması hususunda bir senet değişikliği talebiniz de bulunmamaktadır. Bu nedenle vakıf senedinizde yer alan hükümler dışında faaliyette bulunulmaması, aksi halde vakıf yöneticileri hakkında 903 sayılı

yasanın ilgili maddeleri gereğince yasal işlem yapılacaktır” (99). Bu yazıya karşılık, adigeçen vakıflar, böyle bir komitenin hiçbir zaman sözkonusu olmadığını bildirirken, Bölge Müdürlüğü’nün yasal yetkilerini aşarak örtülü tehdit girişiminde bulunmaya hakkının olmadığını yazılı olarak beyan etmişlerdir: “... Son zamanlarda Vakfımıza yönelik bir takım kim olduklarını dahi ifade etmekten uzak, arkalarında gerici güçlerin olduğu, sahte imza, isim ve adres bildiren kişilerin Vakıf hakkında gerçek dışı iddialarda bulundukları bilinmektedir. Böylece hem Vakfımız; hem sizler asılsız bazı iddialar yüzünden gereksiz yere meşgul edilmektedir” (100). Aynı şekilde, Vakıflar Genel Müdürlüğü’ne gönderilen 29.05.2001 tarihli ve 128 sayılı yazıda ise, sahte imza, isim ve adres bildiren kişilere alet durumuna düşülmemesi; yasal gereklere uyulması; vakıfta tüm çalışmalarla ilgili hacimli bir denetim gerçekleştiren ve kendisini “Avukat&Mühendis” olarak tanıtan Selçuk Orhon adlı görevlinin, müfettiş kadrosunda olup olmadığının bildirilmesi istenilmiştir (101).

S.T.K.B.’nin yönetimindeki fethullah karşıtı dernek ve vakıflara karşı tüm bu “kontrol” ve “denetim”ler, 2000 yılının son aylarından itibaren daha da sıkılaştırılmıştır. Nedenine gelince, S.T.K.B. yöneticilerinden Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven Yaşer ve Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Başkanı Prof.Dr. Türkan Saylan, Fethullah Gülen Davasının görüldüğü Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nden müdahillik isteminde bulunmuşlardır (102).

S.T.K.B.’nin dağıtılarak etkisizleştirilmesi sürecinde, konu T.B.M.M.’ne de taşınmıştır. Örneğin, Karaman Milletvekili Zeki Ünal, 24.10.2000’de dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan tarafından yazılı cevaplandırılması talebini içeren bir soru önergesi vermiştir:

“Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Doğu ve Güneydoğu’da ilköğretimin 6, 7 ve 8. sınıfları ile Lise 1. sınıfta okuyan kız öğrencilere, yılda 100 milyon lira karşılıksız burs vereceğini taahhüt ederek: ‘İlköğretimin 6., 7., 8. ya da 9. sınıflarında okuyan kız öğrenci olması, liseyi bitirene kadar okuma isteği olması, bursu alacak kız öğrencinin annesi artık doğurmayıp, doğumu engelleyen bir yöntem uyguladığını sağlık ocağından belgelemesi, Ziraat Bankasından hesap açtırılırken numarasının ilgili derneğe verilmesi’ gibi şartlar ileri sürülmektedir.

Sorularım şunlardır:

1. *Doğu ve Güneydoğu gibi duyarlı bir bölgede öğrencilere, bir dernek tarafından, burs verme adına, öğrenci ailelerinin özel hayatlarına müdahale anlamına gelecek bir talepte bulunulmasını doğru buluyor*

musunuz? Bu durum, bölge halkında bir huzursuzluğa sebep teşkil etmez mi? Toplumda gerginliğe neden olabilecek bu tür faaliyetler ve açıklamalar dernek yasasına aykırı değil midir? Aykırı ise, ilgililer hakkında ne gibi bir işlem yapılacaktır?

2. Burs verme şartları arasında, özellikle İmam Hatip Okulu Lisesi öğrencisi olmayacak şartı, toplumda dini bir ayrımcılık yapıldığı anlayışını doğurmaz mı ve eğitimdeki fırsat eşitliği ilkesini ihlal etmez mi? Bu da yasalara göre suç değil midir?” (103).

Bu önerge sonrasında, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne -yasal izinle- baskınlar yapılmış ve tüm evraklara elkonarak “açık” aranmıştır. Ardından da konu yargıya intikal ettirilmiştir. Basında, konu ile ilgili olarak, İstanbul Emniyet Müdürlüğü bünyesinde, sırf Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ni pasifize etmeye yönelik özel bir birim oluşturulduğuna ilişkin haberler yer almıştır.

Yukarıdaki soru önergesinin ardından, bu defa Samsun Milletvekili Musa Uzunkaya'nın, Başbakan Bülent ECEVİT'in cevaplaması istemli soru önergesi T.B.M.M. Başkanlığı'na sunulmuştur:

1. “Sivil Toplum Kuruluşları Birliği (STKB) kuruluşu ve faaliyetleri itibariyle yasalara ve hukuki mevzuata uygun bir kuruluş mudur? STKB'nin kuruluşuna hangi kişi ya da kurumlarca müsaade edilmiştir? Birlik ve üye örgütler en son ne zaman ve hangi mercii tarafından mali ve diğer faaliyetleri yönünden denetlenmiştir?

2. Bu örgütün Dünya Kiliseler Birliği (DKB) ve Ermeni-Rum lobilerinden 20 milyar lira yardım aldığı iddiaları doğru mudur? Birlik bu parayı nerede ve ne şekilde sarfetmiştir?

3. Geçtiğimiz günlerde gerçekleşen CIA Ortadoğu Masası Şefi Mark Parris ile STKB yöneticileri devletin bilgisi dahilinde mi görüşmüşlerdir? Bu görüşmede hangi konular ele alınmıştır?

4. Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven Yaşer hangi sıfatla ve yetki ile STKB başkanlığını yürütmektedir?

5. Çağdaş Yaşamı Destekleme Vakfı yönetim kurulu üyesi Prof.Dr. Türkan Saylan'ın Dünya Kiliseler Birliğinin himayesinde Türkiye Korunmaya Muhtaç Çocuklar Vakfı aracılığıyla hristiyanlaştırma propagandası yaptığı ve bu amaçla özellikle Doğu ve Güneydoğulu yoksul ve zeki kız öğrencilere burs verdiği iddiaları doğru mudur?

6. Vakfın burs verdiği kız ve erkek öğrenci sayısı nedir? Burs alan öğrenciler içinde hristiyanlığı resmen kabul eden ve bu amaçla İslâm dininden çıkmak için müracaat eden öğrenciler olmuş mudur?

7. Vakıf Başkanı Trkan SAYLAN'ın annesinin Limina Raiman adlı bir hristiyan olduęu ve Kiliseler Birlięi tarafından grevlendirilerek 1980 yılında Trkiye'ye gnderildięi ynndeki bilgiler doęru mudur?
8. Dnya Kiliseler Birlięi Trkiye Temsilcisi olduęu iddia edilen Ameniel Baędař'ın organize ettięi ve STKB yesi rgt mensuplarının iřtirak ettięi iddia edilen mutat toplantılar devletin bilgisi dahilinde mi yapılmaktadır? Bu toplantılarda lke menfaatleri aleyhine konuřmalar ve kararlar alındıęı doęru mudur?
9. Yasadıřı olduęu iddia edilen Sivil Toplum Kuruluřları Birlięi yesi, 68'liler Birlięi Vakfı, Helsinki Yurttařlar derneęi, aędař Eęitim Vakfı, Uluslar arası Sanayi ve İřadamları Derneęi gibi rgtler yakın gemiřte yařanan deprem felaketi nedeniyle topladıkları ve daęıttıkları yardım miktarı ne kadardır? Bu yardımların daęıtımında Dnya Kiliseler Birlięinin etkisi ve ynlendirmesi olmuř mudur?
10. Aynı binada faaliyet gsteren Kitab-ı Mukaddes řirketi, Amerikan Board Heyeti ve Saęlık Eęitim Vakfının kendi aralarında bu rgtler ile Dnya Kiliseler Birlięi arasında organik bir baę mevcut mudur?
11. STKB yneticilerinin 'Biz gcmz derin devletten alıyoruz' řeklinde bir beyanları olmuř mudur? Olmuřsa resmi makamların bu kuruluř hakkında aynı ynde kabulleri sz konusu mudur?
12. Trkiye'de faaliyet gsteren vakıf, dernek, řirket, oda, sendika gibi kuruluřlar hangi řartlarda biraraya gelip bir st rgt oluřturabilirler? Yukarıda sz edilen rgtlerin ynetim kadrolarında gemiřte ağır hapis cezası almıř ya da terr rgtleri ile iliřkisi bulunanlar var mıdır? Varsa bu řahıslara raęmen sz konusu rgt faaliyetlerine nasıl msaade edilmektedir?" (104).

Bu nergeye, Bařbakan Blent Ecevit'in yerine İiřleri Bakanı Kazım Ycelen'in vermiř olduęu yanıtın, istihbarat teknięine, politikacı etięine, devlet adamı ciddiyetine uygun olup olmadıęı ayrı bir tartıřma konusudur (105). Kesin olan řu ki, Ycelen'in, bilerek ya da bilmeyerek, oyuna getirildięi izlenimi doęmuřtur. İiřleri Bakanı ile STKB yneticileri arasında, makam odasında cereyan eden "tatsız" grřmeden de hibir sonu ıkmamıřtır (106). Bařta aędař Yařamı Destekleme Derneęi olmak zere, pekok sivil toplum kuruluřu, fethullahılarla uęrařtıklarına "piřman" edilerek mcadele platformundan ekilmiřlerdir. Sonuta, S.T.K.B. DAęILMIřTIR (107). STKB'nin daęıtılması ve kimi sivil toplum kuruluřlarının bir daha asla fethullahılarla mcadele edemeyecek konuma getirilmesi, fethullahı istihbaratıların planlı istihbarat faaliyetlerinin

kusursuz bir örneğini oluşturmuştur.

3.3.2. ÇAĞDAŞ EĞİTİM VAKFI

S.T.K.B.’nin fethullahçı istihbaratçılar marifetiyle dağıtılmasından sonra, bu mücadeleyi kaldığı yerden kesintisiz sürdüren tek sivil toplum kuruluşu, Çağdaş Eğitim Vakfı olmuştur. Örneğin, bu vakıf, çok yönlü denetim baskısı altında bunaltıldığı, asılsız ihbar mektupları bahanesiyle devlet gücünün taciz boyutunda harekete geçirildiği dönemde bile, geri adım atmamış, haklı savaşımından ödün vermemiştir. İşte o dönemde Ç.E.V. adına yayınlanan bir “Basın Bildirisi”:

“Cumhuriyete ve devrimlere kasteden, laik düzeni yıkarak yerine şeriatı getirmek isteyen tarikatlara karşı yürütmekte olduğumuz bilinçli ve kararlı mücadelemizi engellemek isteyen gerici basın yayın kuruluşları, son günlerde şahsıma, başkanı olduğum Çağdaş Eğitim Vakfına (ÇEV’e) ve bir dönem başkanlığını yürüttüğüm, yöneticisi bulunduğum, ‘Demokratik, Laik, Sosyal Hukuk Devleti temel ilkelerini gerçek anlamlarıyla hayata geçirmek için biraraya gelmiş olan’ Sivil Toplum Kuruluşları Birliğine (STKB’ye) asılsız suçlama ve karalamalarla saldırıya başlamışlardır.

*Fethullah Gülen ve tarikatının kendi amaçlarını gizleyerek iyi niyetli vatandaşlarımızı ve devlet yöneticilerini aldatarak örgütlenmesini sürdürürken; Sivil Toplum Kuruluşları olarak kamuoyunu uyardık. Fethullah Gülen tarikatının el attığı iki gencin yaşadıklarını kitapçık olarak kamuoyuna sunduk. Fethullah Gülen’in kendi örgüt yöneticilerine hitap ettiği, gerçek düşüncelerini açıkladığı **gizli kasetlerini** kamuoyuna sunduk. Fethullah Gülen’in iç yüzünü açığa çıkardık. Fethullah Gülen Amerika’ya kaçmak zorunda kaldı. Ankara DGM Savcısı yayınladığımız kitabı, açığa çıkardığımız kasetleri Fethullah Gülen hakkında açtığı davada delil olarak kullandı. Biz gerçeğin ortaya çıkmasını istemekten başka bir şey yapmadık ve yapmıyoruz. İnsanları satın almak, parayla kandırmak ve yönlendirmek bizi karalayanların yöntemleridir... Girişimlerimizden rahatsız olan tarikat uzantısı bir kısım medya, hakkımızda ne denli iftira kampanyaları başlatırsa başlatsın, Cumhuriyet düşmanlarıyla mücadelemizde bizleri yolumuzdan alıkoyamayacaktır. 30.03.2001. Gülseven Yaşar – STKB Yöneticisi ve Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı” (108).*

Fethullahçı istihbaratçılar, hocaefendilerinin A.B.D.’ne zorunlu “hicret”inin sorumluları arasında gördükleri, Gülseven Yaşar ve Çağdaş Eğitim Vakfı aleyhine, bugüne kadar sahip oldukları tüm kozları

kullanmışlardır ve kullanmaya da kesintisiz devam etmektedirler. Fethullahçı istihbaratçılar ve işbirlikçileri ile olup-bitenin farkında olmayan, yönlendirilmeye açık görüntü sergileyen kimi bürokratlar tarafından, vakıf aleyhine, sadece bürokratik düzeyde gerçekleştirilen yüzlerce baskı girişimi sözkonusudur (109). Ama daha ağır saldırılar, Vakıf Başkanı Gülseven Yaşer’in kişilik haklarına ve de yaşama hakkına yönelmiştir. İşte, internetteki tüm fethullahçı sitelerde yer alan ve Gülseven Yaşer’i bir misyoner olarak takdim eden bir dezenformasyon belgesi!.. *“Türkiye’de Olup Biten Bazı Şeylere, Lütfen Bir de Bu Açıdan Bakın”* başlıklı, hayli uzun olan ve çarpıtılmış bilgilerin ardarda kullanılmasıyla ortaya çıkan sözkonusu iftira dolu mesajdan bazı alıntılar:

“Türkiye, yıllardır, bilhassa son yıllarda âdeta bir kanunsuzluklar ülkesi manzarası veriyor. Batan bankalar, off-shorezedeler, andıçlar, bütün müesseselerde yolsuzluk... Ve bütün bu kanun dışı uygulamalar ve yolsuzluklar, devletin dayandığı bir takım ideoloji ve değerlerin arkasına saklanarak ve bu ideoloji veya değerlere karşı olduğu düşünülen bazı faaliyetler ve kişiler nazara verilerek yapılıyor. Şu ana kadar haklarında herhangi bir işlem yapıldığını duymadığımız daha bazı faaliyetlere dikkat çekmek istiyoruz.... Çevre Eğitim Vakfı’ndan (ÇEV) Gülseven Yaşer ... Türkiye’de misyonerlik faaliyetlerini idare ediyor, Adapazarı gibi pek çok ilde, yurt adını vermekten kaçındıkları gizli yurtlar açıyor, pek çok üniversite öğrencisine emelleri doğrultusunda kullanmak üzere burs veriyor, depremzedelere yardım için topladıkları paraları kendi vakıfları üzerine geçiriyorlar.... American Board, bu paradan 20.000 doları Gülseven Yaşer’e vermiş, bu şahsın bulunduğu ÇEV, bu parayı kendi inisiyatifinde kullanmıştır....

Gülseven Yaşer’in bulunduğu Çevre Eğitim Vakfı (ÇEV) ise, resmi kuruluşu bulunmayan, ya da henüz tamamlanmamış olan STKB’ye, Lions Kulüpleri Birliği, 68’liler Birliği Vakfı, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Demokratik İlkeler Derneği, Atatürkçü Düşünce Derneği, Cumhuriyetçi Kadınlar Derneği gibi derneklerle birlikte üyedir.

Çevre Eğitim Vakfı, vatandaşlardan, iş adamlarından öğrenciler için burs adı altında topladığı veya deprem gibi bazı milli felaketleri istismarla elde ettiği paralarda dilediği gibi tasarrufta bulunmakta, kendi görüşleri doğrultusunda kullanmak üzere bazı öğrencilere aktarmakta, bu öğrencileri düzenledikleri etkinliklere katılmaya mecbur bırakmakta, katılmayanların burslarını kesmektedir.... Dışbank’tan kopardıkları 200 milyarın yarıya yakınıyla yurt yapıyor ama, yurt olarak bilinmesini asla istemiyorlar.

Sakarya Üniversitesi konferans salonunu kullanıyor, karşılığında da bir plaket veriyorlar. Demokrat Halk Partisi adı altında bir parti kurma çalışmaları var, başına da Marmara Üniversitesi profesörlerinden İhsan Özgen'i düşünüyorlar. Atatürkçü göründükleri için her yere de rahat girip çıkabiliyorlar. Türk Eğitim Vakfı'nın başında sayın Aydın Bolak'ın olmasından son derece rahatsızlar ve onu istifaya zorlamak için 'FETHULLAHÇI' diye suçluyorlar. Yerine de, Mehmet Şükrü Tekbaş'ı düşünüyorlar. Aydın Bolak'ın o vakfın başında olmasıyla, o vakıf çok puan kaybediyormuş. İddialarına göre, bunu Rahmi Koç'a GENELKURMAY söylemiş. Sakıp Sabancı'nın, İshak Alaton'un, Üzeyir Garih'in FETHULLAH GÜLEN'le görüşmüş olmasından alabildiğine rahatsızlar. Çocuk Merkezi kuracağız diye onbinlerce dolar topluyorlar.

Asıl kökü dışarıda olan, yine kökü dışarıda ve faaliyetlerini gizli yürüten daha başka kuruluşlarla işbirliği içinde çalışan ve tamamen Türkiye'nin milli menfaatlerinin ve mukaddeslerinin tersine faaliyetler sergileyen, ülkemizdeki misyonerlik faaliyetlerini önemli ölçüde finanse eden, devletten habersiz yurtlar açıp, pek çok gencimizi kamplarına ve örgütlerine çekerek, emellerine alet eden, aile planlaması adı altında KADINLARIMIZI KISIRLAŞTIRMA ve nüfusumuzu azaltma çalışmalarında bulunan bu menfur ağı, ülkemizde son yıllarda milli değerlerimize karşı yapılan saldırıların da merkez üslerinden biridir. Bunu da çağdaşlık, Atatürkçülük perdesi altında yapmaktadır. Sürekli olarak Genelkurmay'ı aşındıran, (isimleri bizde mahfuz) emekli ve muvazzaf bazı generallerle ilişki kuran ve onları da emellerine alet eden, Çankaya'yla devamlı temas arayan, bakanları rahatsız eden, il il dolaşıp belediye başkanlarıyla görüşmeye çalışan, HATTA AMERİKA'YA BİLE ULAŞMA PLANLARI YAPAN, TV kanallarını dolaşan, son olarak BRT'de arz-ı endam etmeye çalışan bu örgütün, bilindiği gibi son yıllarda kendisine baş düşman olarak seçtiği kişi de FETHULLAH GÜLEN ve onunla birlikte anılan eğitim kurumlarıdır.

FETHULLAH GÜLEN, bilhassa son 5 yıldır yaptığı çıkışlarla tartışılmış bir isim. Kendisini ve faaliyetlerini sevenler olduğu gibi, sevmeyenler de var.... Daha önce kitapçık hazırlamakta kullandıkları, sonra kullanıldığını itiraf eden, fakat kendisine verilen paralara mağlup olup, yeniden onların hizmetine giren Serhat Özkan'ı diledikleri gibi çalıştırıyorlar. Ne yapıp yapıp FETHULLAH GÜLEN'i mahkûm ettirmek için, her türlü dolabı çevirmekten çekinmiyorlar. Fatih Koleji'nde güvenlik görevlisi olarak çalışmış ve bir hastasına yardım edilmedi diye, kızıp

bunlara gelen birini hemen Savcı Nuh Mete Yüksel'e gönderiyorlar. Aynı şekilde kullandıkları Eyüp Kayar'a dolar üzerinden sürekli para veriyorlar. Hatta ailesine 140 milyon liraya yeni bir daire kiralyorlar kalmaları için ve kira parasını da bir iş adamına yüklüyorlar. Nuh Mete Yüksel'le sürekli görüşüyorlar ve Eyüp Kayar'ın, Fethullah Gülen'in mahkemelerinde bulunmasını sağlamaya çalışıyorlar. Nuh Mete Yüksel bunlarla işbirliği yapıyor. Sözde eğitim faaliyetlerinin propagandası için bilhassa MİLLİYET ve CUMHURİYET gazetelerini kullanıyorlar. Fethullah Gülen aleyhinde, daha önce yazılmış bazı kitaplardan, Eyüp Kayar'ın ve yeni elde ettikleri Fatih Koleji güvenlik görevlisinin anlattıklarından yeni bir kitap yazmaya çalışıyorlar. Başbakan sayın BÜLENT ECEVİT'i, Fethullah Gülen'e destek verdi diye müthiş kin duyuyor, ihanetle suçluyor ve sayın HÜSAMETTİN ÖZKAN'la sayın ECEVİT aleyhinde komplolar planlıyorlar.

Evet... Ülkemiz, son yıllarda, kendi tarihine, değerlerine, öz kimliğine düşman, kökü dışarıda, kendileri ne Türk ne Müslüman kişilerin ve kuruluşların cirit attığı bir yer haline geldi. Bilhassa 'irticayla savaş' adı altında yapılan bütün bu menfur faaliyetlerin hangi menfur emellere, hangi yolsuzluklara alet edildiği gün gibi ortada. Bunlar yaptıklarının gizli kalacağını zannediyorlar. Fakat nasıl gizli kalır zannedilen bazı yasadışı çalışmalar ortaya dökülüyorsa, bunların bütün iğrenç faaliyetleri de elbette ortaya dökülecektir. Bilmeliler ki, bu ülke sahipsiz değildir" (110).

3.3.2.1. Ç.E.V. VE FETHULLAHÇI İSTİHBARATÇILARIN PLANLI OPERASYONLARI

Yukarıdaki dezenformasyon belgesinden umdukları tepkiyi ve sonucu alamayan fethullahçı istihbaratçılar, bu defa taktik değiştirerek, Çağdaş Eğitim Vakfı'na adam yerleştirmişlerdir. "Alevi inançlı bir Atatürkçü" olarak kendini tanımlayan ve bilahare gerçek adını kullanmayan bir komiser, elinde M.İ.T.'na ait belgelerle birlikte Vakfa gelerek, yardım taahhüdünde bulunmuştur. Kısa bir süre içinde "mutemet" konumuna gelen fethullahçı istihbaratçı, Vakfın faaliyetlerini yönlendirirken, Vakıf Başkanı Gülseven Yaşer ile görüşmelerini de gizli-görüntülü kayda almıştır. Kendisine duyulan güveni pekiştirme sürecinde, 14.4.2002 tarihinde Gülseven Yaşer'in evinin kimliği belirsiz kişilerce kurşunlanması olayı ile de yakından ilgilenen (!) komiser, sonuçta hazırlanan ve sadece şeriatçı çizgide yeralan kanallarda yayınlanan dezenformasyon programı ile deşifre olmuştur (111). Söz konusu programda Gülseven Yaşer'e isnat olunan iftira, PKK'ya yardım ve yataklık yapmaktır. Aşağıdaki belge, fethullahçı istihbaratçıların, kişiye (hasma) yönelik planlı istihbarat operasyonunun

belli bařlı evrelerini gösterme aısından nem tařıtmaktadır. İřte, Glseven Yařer'in İiřleri Bakanlıęı'na ve İstanbul Emniyet Mdrlę'ne, “**Bayram zbek isimli emniyet mensubu hakkında**” yaptığı suduyurusu ve bařına “getirilenler”:

“Yurt apında yayın yapmakta olan IřIK TV Kanalında 04 Mayıs 2002 tarihinde saat 23.00'te ‘zel Haber’ olarak bir program yayınlanmıřtır. Bu programda yer alan gizli ekimle gerekleřtirilen řahsıma ait konuřma ve grntler, arpıtılarak montajlanmış řekilde Samanyolu TV ve Kanal 7 Televizyon Kanallarında muhtelif tarihlerde gsterildięi gibi, Zaman Gazetesi'nin 07.05.2002 tarihli nshasında da aynen yayınlanmış ve benim bir arkadařımla yaptığım grřme olarak kamuoyuna yansıtılmıştır.

Bu program ve ierięinden, 06 Mayıs 2002 tarihinde Ankara 2 No.lu Devlet Gvenlik Mahkemesi'nin 2000/124 esas sayılı dosyasında, Sanık Fethullah Glen ile baęlantılı olarak grlen davada, Sanık Vekillerinin Mahkeme'ye bant ve zmn sunmaları ve řahsım hakkında asılsız deęerlendirmelerde bulunmaları zerine haberdar olunmuřtur.

Ařaęıda aıklanacak olgularla birlikte deęerlendirildięinde, gerek haberin veriliř biimi, gerekse de duruřma esnasında Sanık Vekillerince dosyaya kaset ve bant zmlerinin sunulması, ertesinde de ‘řehit Aileleri de kullanılarak su duyurusunda bulunulması’, amacın maniplasyon olduęunu, Mahkeme'nin yanıtılması ve kamuoyunda řahsım hakkında husumet yaratılması kasdıyla haberin yayımlandığını somutlamaktadır.

Zira, Anayasal laik dzeni ortadan kaldırarak řer'i hkmlere dayalı bir dzenin hakim kılınması iin alıřmalar yrttę iddiasıyla hakkında dava aılan Sanık Fethullah Glen'in yrttę alıřmalara karřı ıkılması ertesinde, bu grubun řahsıma karřı ynelttięi ilk gerek dıřı iddia bu olmamakla birlikte, koruma verilmesi istekleri de dahil olmak zere, ilgide bir kısmı aktarılan İstanbul Valilięi'ne sayısız mracaatlarda bulunulmuřtur.

řahsım ve Bařkanlıęını yapmakta olduęum aędař Eęitim Vakfı'na ynelik yasadıřı oluřumlara karřı İstanbul Emniyet Mdrlę nezdinde 28 Kasım 2000 tarihinde yapılan bařvuru ertesinde, halen İstanbul Emniyet Mdrlę Terrle Mcadele řube Mdrlę Deęerlendirme Blm'nde grevli komiser rtbesindeki **Bayram zbek** isimli emniyet mensubu, resmi kimlięini de gstererek řahsıma mracaat etmiř ve son olarak evimin kurřunlanması da dahil olmak zere, Vakıf ve řahsıma ynelik yardımcı olacaęını ifade etmiř ve kendisiyle kiřisel grřmelerde bulunulmuřtur.

Tüm bu süreçte, çalıştığı bölümde de kendisinin izlendiği konusunda beni ikna ederek, resmi kimliğinin yerine 'Hayri veya Mesut Öz' olarak kendisine hitap edilmesinin uygun olacağını bildirmiş, kendisine Vakıf çalışanlarından birisi adına kayıtlı ve '0555.3477675" nolu cep telefonu verilerek görüşmeler bu telefondan yapılmış ve internetten e-mail adresi olarak da 'hayricanoz@e-kolay.net' kullanılmıştır.

Benimle görüşen ve aşağıda açıklanacağı üzere şahsımla ilgili açıkça provokatör bir tertibin içerisinde yer alan Bayram Özbek isimli İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde görevli bu kişi, benimle yaptığı görüşmeyi gizli kameraya almış, bu görüntüyü yukarıda belirtilen IŞIK TV televizyon kanalına vermiş ve istenilen yerlerin montajlanarak yayınlanmasını sağlamış ve kamuoyunda PKK için faaliyet gösteren bir kimse olarak şahsımın tanıtılmasına neden olmuştur.

Zira, ekte sunulan kaset izlendiğinde görüleceği üzere, kişilik haklarımı doğrudan rencide edici bir üslupla, kasten bu kişinin beyanları yayında ön plana çıkartılmış olup, amaç, tarafımdan bizzat ifade edilmeyenlerin bu kişiye ifade ettirilmesi ve ertesinde de bu görüşleri tasvip etmişçesine kamuoyunun husumetinin tarafıma yöneltilmesidir.

Bu duruma bir örnek verilmek gerekirse, resmi görevli bu kişinin kendisi 'Diyelim ki bunları ayarladık, aleyhte konuşturduk' derken, Spiker bunu benim tarafımdan söylenmiş gibi aktarabilmiş ve bu gerçek dışılığa tüm yazılı ve görsel basında bilinçli olarak yer verilmiştir.

Resmi sığata haiz bu kişinin Vakfa gelişine ve resmi kimliğini gösterdiğine ve bu kişinin emniyet mensubu olduğuna Vakıf çalışanları ile birlikte birçok kimse tanıklık etmeye hazır olup, Çağdaş Eğitim Vakfı'ndan burs alanlardan iki kişinin PKK ile temasta olabileceğinin bu kişi tarafından bildirilmesi üzerine, öğrencilerin bursları kesilmek üzere, üniversite ile temasa geçilmiş, üniversitenin kendilerinde böyle bir bilgi bulunmadığını bildirmesi üzerine, Cumhuriyet Savcılığı'ndan öğrencilerin adli sicil kayıtları istenmiş, gelen kayıtlarda böyle bir bilgiye rastlanmadığı; Çağdaş Eğitim Vakfı, Yüksek Öğrenim Burs Komisyonu tarafından saptanarak, tutanakla ÇEV Yönetim Kurulu'na bildirilmiştir. Vakfımız uzunca bir süredir şehit ailelerimizin çocuklarına öğrenim bursu vermektedir ve kurulduğundan beri bölücü ve dinci terörle mücadele etmektedir. Buna rağmen gerek TV yayınlarında gerekse de hiçbir araştırma yapmaksızın Zaman Gazetesi ve bazı basın organlarında, adeta PKK'lılara burs verildiği iddia edilebilmiştir.

Başkanlığını yapmakta olduğum Çağdaş Eğitim Vakfı'nın Milliyet Gazetesi ile birlikte 28 Ocak 2002 tarihinde düzenlediği 'Uluslararası Eğitim ve Terör' Sempozyumunun danışmanlığını da bu kişi, emniyet mensubu sıfatıyla yapmış ve katılmıştır.

Kaldı ki, konuşmaların öncesine ve sonrasına yer verilmeyerek ve cümlelerin anlamını değiştiren kelimeler montajlanarak, resmi sığata haiz bir kimse tarafından gizli çekimle kameraya alınan ve salt bu Emniyet mensubunun kendi ifadelerine dikkat çekilen konuşmalar ile gizlice dinlenen telefon konuşmaları çözümleri, kamuoyuna PKK ile irtibatlı olduğum şeklinde sunulmuş ve neticede 06 Mayıs 2002 tarihli Ankara 2 No.lu DGM'nin 2000/124 Esas sayılı dosyasındaki yargılamada da Sanık Vekilleri bant çözümünü buna kanıt olarak göstermişlerdir.

Bu Emniyet mensubu bağlantılı yayınlar, o denli yönlendirilmiştir ki, Bakanlığınız ve Vakıflardan sorumlu Devlet Bakanlığı tarafından yanıtlanmak üzere İstanbul Bağımsız Milletvekili Azmi Ateş tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne soru önergesi verilerek, Başkanlığını yapmakta olduğum Çağdaş Eğitim Vakfı tarafından PKK'lılara burs verildiği gündeme getirilmiş ve yanıt istenmiştir.

Öte yandan, yine bu gizli çekimle alınan bant kaydı ve yapılan haberler kaynak gösterilerek, PKK'lı öğrencilere burs verildiği iddiasıyla hakkımda Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunulmuştur.

Ankara 2 No.lu DGM'nin 2000/124 Esas sayılı dosyasında, Sanık Fethullah Gülen bağlantılı cemaatin tüm yurt çapındaki etkinliklerinin ötesinde Emniyet Genel müdürlüğü nezdinde de ne denli etkin olduklarına dair resmi belgeler mevcut olup, **bir emniyet mensubunun salt bu cemaatin faydalanması için adeta bir ajan olarak hareket etmesi**, resmi sıfatından yararlanarak yaptığı özel görüşmeleri gizlice kameraya alması ve telefon görüşmelerini kaydetmesi, konuşmaları bilinçli olarak yönlendirmesi ve daha önemlisi bu bant çözümlerini duruşma tarihinden önce servis etmesi, Bakanlığınız personeli resmi sığata haiz bu kişi hakkında gerekenin yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu bant çözümü ve yayınlanan haberlerin bu bağlamda ele alınması ve değerlendirilmesinin, ulusun geleceğinin karanlığa teslim edilmemesi yönünde yarar olacağı açıktır.

Yayınları yapan televizyon kanalları ve Zaman Gazetesi hakkında tazminat davaları açılmış olup, bu konudaki gerekli tüm yasal girişimler en üst düzeyde yapılacaktır.

Yazılı ve görsel basında yer alan yukarıda aktarılan iddiaların aksine, PKK ve bölücü terör karşıtı çalışmalarımı tanıdığım gibi, dinsel rant peşindekilerin amaçlarına ulaşmak için her türlü olanağı sundukları geleceğin teminatı olan gençlerin Atatürk devrimlerine bağlı, laik, yurtsever bir eğitim alması için çaba gösteren Çağdaş Eğitim Vakfı'nın da Başkanlığını yürütmekteyim.

Açık olan husus, başlangıçta IŞIK TV'de ve ertesinde diğer televizyon kanalları ile bir takım basında yer alan haberler üzerine, bu televizyon kanalları ve Zaman Gazetesi'ne hemen ertesi gün 07.05.2002 tarihinde Noter'den ihtarnameler keşide edilmiş olmasına rağmen, hakkımda yayınlara devam edilmiş ve 'Aziz Şehitlerin Yakınları' dahi bu tertibe bilinçli olarak alet edilmiştir.

İhtarnamelerin keşide edilmesi ertesinde, Bayram Özbek isimli bu kişi aynı telefonda yeniden arayarak, yayınlanan kasetlerin ve görüntülerin kendisi tarafından çekilmediğini bildirmiş olup, sözkonusu telefon numarası hakkında gerek aramalar gerekse de aranan yerler konusunda araştırma yapıldığında tüm gerçeklik ortaya çıkacaktır.

Halen İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü Değerlendirme Bölümü'nde görevli Bayram Özbek isimli Komiser hakkında Bakanlığınız tarafından gereğinin yapılmasını saygılarımla talep ederim. Gülseven Yaşer-Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı” (112).

Planlı operasyonun sonuçları, Zaman gazetesinde adeta “sevinç çılgınlıkları” biçiminde yer alırken, Fethullah Gülen'in avukatları da, montaj kaset ve çözümlerini Ankara 2 Nolu DGM Başkanlığı'na sunmuşlardır (113). Anılan Mahkemede 1.7.2002 tarihinde yapılan duruşmada, Mahkeme Heyeti, sanık avukatlarının talepleri doğrultusunda, İstanbul DGM Başsavcılığı'nca Ç.E.V. hakkında başlatılan soruşturma evraklarının getirtilmesine karar vermiştir (114).

Ç.E.V. hakkında “Şehit Aileleri” (33 kişi) adına Av. Mehmet Emin Bağcı tarafından yapılan suçduyurusu, planlı operasyonunun ikinci evresini oluşturmuştur (115). Bu yolla, PKK'ya karşı haklı bir biçimde duyarlı olan kamuoyunun tepkilerinin, Ç.E.V. Başkanı'nın şahsında, tüm Fethullah Gülen karşıtlarına yöneltilmesi amaçlanmıştır. Operasyonun bu ikinci evresinden hedeflenen amaç nettir: Abdullah Öcalan'ı gündemden düşürmek isteyen PKK'lılar, Fethullah Gülen'i gündeme çıkararak muratlarına ermişlerdir!.. Bir başka deyişle ve düz mantıkla, Fethullah

Gülen'in düşmanları, PKK'lıdır!.. Bu kapsamda, Ç.E.V.'nin Başkanı Gülseven Yaşer de PKK'lıdır!..

Emniyet makamları açısından, “Şehit Aileleri”ni kullanarak, onların haklı ve tertemiz duygularını sömürüp kışkırtanlar, konunun T.B.M.M.'ne taşınmasını sağlayanlar, sahte isim ve imza ile ya da isimsiz ve imzasız olarak ihbarda bulunanlar, bunların Vakıflar ve Maliye ayağında yer alanlar, belki bir anlam ifade etmeyebilir. Ya da organize bir suç örgütü, yasadışı bir dinsel oluşum olarak algılanmayabilir. Bunu bir dereceye kadar anlayış ve hoşgörü ile karşılamak da mümkündür. Ancak, evi kurşunlanan, sürekli ölüm tehditleri alan ve can güvenliğinin sağlanması için koruma talebiyle resmi başvuruda bulunan; buna karşılık Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Bahriye Üçok, Muammer Aksoy örneklerinde olduğu gibi koruma tahsis edilmeyen; sonra da komiser rütbesinde bir emniyet görevlisi tarafından – devlet çıkarı ya da güvenliği için değil, cemaat çıkarı için- tuzağa düşürülmeye çalışılan bir Cumhuriyet aydınına karşı, Emniyet makamları taraf mı olmalıdır, yoksa seyirci, hatta karşı mı durmalı, sorusu mutlaka irdelenmelidir. Fethullah Gülen'e 1996'dan itibaren resmi koruma tahsis eden ve hatta A.B.D.'ne zorunlu hicreti sırasında yanında resmi korumasını götürmesine de izin veren, süresini uzatan Emniyet makamları, bu olayda ne yapması gerekirken, ne yapmıştır? İşte, bu sorunun acı yanıtları:

Türk ulusunun verdiği vergilerle maaş alan; Türk Devleti tarafından yetiştirilerek komiser rütbesi ve üniforması verilmiş; Türk Devletinin ve vatandaşlarının güvenliğinden birinci derecede sorumlu; kamu güvenliği için canını feda etmeye yemin etmiş bir Emniyet mensubu kalkıyor, yasadışı bir dinsel yapılanmayı koruma uğruna, devleti ve rejimi savunan bir Cumhuriyet aydınına tuzak kuruyor, bir başka ifadeyle emniyeti suistimal ediyor... Bu olay, bırakalım bir Batı ülkesini, sömürge konumundaki bir Afrika Devleti'nde bile olsa, zanlının suçu sabit oluncaya kadar, yargılama sürecinde açığa alınır, bu arada işbirlikçileri soruşturulur, bulunur ve gereği yapılır. Ya bizde? Sözkonusu komiserin, Emniyet içinde başka işbirlikçileri olabileceği hususu hiç araştırılmış mıdır? Aksine, işbirlikçilerin açığa çıkarılması yerine, bunların mağdurun üzerine daha da baskı uygulamalarına, zan altında bırakılmalarına -halk deyimi ile- çanak tutulmuştur. Nasıl mı?

3.3.2.2. GÜVENLİK ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ'NDE İFADE ALMA-SORGULAMA TRAJEDİSİ

Çağdaş Eğitim Vakfı, IŞIK TV'de sözkonusu iftiranın yayınlanmasının

ardından, Ç.E.V. Başkanı Gülseven Yaşer, ifadesi alınmak üzere, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürlüğü'ne çağırılmıştır. 28.05.2002 Tarihinde ve saat 15.20'de alınmaya başlanan ifadede sorulan sorular, aklı başında her istihbaratçının -deyim yerindeyse- "saçını-başını yolduracak" biçimde seçilerek, Ç.E.V. Başkanı'na psikolojik yıldırma yöntemleri uygulanmıştır. Örneğin:

"SORULDU: Bayram ÖZBEK ile nerede, ne zaman ve nasıl tanıdınız?"

Ayrıntılı bir yanıt verilmiştir.

SORULDU: Işık TV'de yayınlanan gizli kamera çekimlerini siz mi yaptınız, adigeçen yayın kuruluşuna siz mi verdiniz?"

Ayrıntılı yanıt, ifadeyi alan 2. Sınıf Emniyet Müdürünü (Emniyet müdür Yardımcısı) tatmin etmemiş olacak ki, ardından saptırma amaçlı bu soru gelmiştir. Ç.E.V. Başkanı, PKK gibi eli kanlı bölücü terör örgütlerinin yanı sıra, yıllardır dağıtılması için savaşım verdiği, uğruna kurşunlanma dahil, her türlü maddi-manevi sıkıntı ve riske girdiği yasadışı fethullahçı yapılanma aklansın; Fethullah Gülen beraat etsin, Fethullah Gülen'in avukatlarına koz ve malzeme olsun, kendisine vatan haini yaftası yapıştırılsın diye, bu gizli çekimi bizzat kendisi yaptıracak ve şeriatçı TV kanallarına kendi eliyle verecek?!. Yine kendi eliyle kendini PKK'lı olarak ilan ettirecek, sonra da Emniyet Müdürlüğü ve DGM Başsavcılığı'nda bunu "itiraf" edecek?!. Bu nasıl bir algılama ve değerlendirme kapasitesi ve düzeyidir?!. Ç.E.V. Başkanı, anlaşılan sorgulayanın üniformasına duyduğu saygı ile yine de yanıt vermiştir: *"Bunun teknik olarak sözü edilen çekimlerin benim tarafımdan yapılmasının mümkün olmadığı gibi, bu görüntülerin Işık TV'de yayınlanmasından sonra aleyhimde görsel ve yazılı basında çıkan haberler ve bu haberlerle bağlantılı olarak Ankara DGM Başsavcılığı'nın PKK'ya yardım ve yataklık ettiğim iddiasıyla suç duyurusunda bulunulması, benim vermiş olabileceğim iddiasını da ortadan kaldırmaktadır".*

SORULDU: Bayram ÖZBEK ile birlikte başkanlığınızı yaptığınız Vakıf tarafından kendisine burs verilen üniversite öğrencisi Ramazan Yıldırım adlı şahısla görüştünüz mü? Görüştü iseniz aranızda nasıl bir diyalog geçtiğini anlatınız.

Ç.E.V. Başkanı, bu yönlendirmeye açık soruya ayrıntılı yanıt vermiştir. Ancak, Komiser Bayram Özbek'in bu vakıfta özel görevli olduğu, öğrenci düzeyine kadar indiği, gerçekdışı isnatta bulunduğu, ifade alan görevlinin

bilgisi dahilinde olduđu sorunun içeriğinden açıkça anlaşılmaktadır. Kod adı kullanan, M.İ.T.'na ait belgeleri deşifre ederek yayan, gizli çekim yapan, çevresindekileri gerçekdışı bilgilerle yönlendirmeye kalkışan, kısaca her türlü yasayı çiğneyerek vazife ve yetkilerini aşan, emniyeti her türlü ihlal eden bir komiserin durumu, ifade alan 2. Sınıf Emniyet Müdürü'nü hiç mi hiç rahatsız etmeyecek?!. Ve üstelik, bu komiserin iftiraları ciddiye alınarak, adıgeçen emniyetçi tarafından mağdura soru olarak yöneltilecek?!. Kaldı ki, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın (Hazırlık No: 2002/1134) TAKİPSİZLİK kararında, Bayram ÖZBEK'in iddialarının asılsızlığı ve ifadeyi alanın da bu sorusunun dayanaksızlığı ortaya çıkmıştır.

SORULDU: Bayram ÖZBEK'in PKK'lı öğrencilere burs vermemeniz gerektiği yönünde tarafınızdan herhangi bir tavsiye oldu mu?

Daha önceki sorularda da bunun yanıtı verilmesine karşın, 2. Sınıf Emniyet Müdürünün, bu hususu algılamamakta ısrar gösterir bir tarzda, bu soruyla, yasadışı bir biçimde, yasal görevlendirme emri olmaksızın, legal bir kuruluş olan Ç.E.V.'na "sızan" malûm komiseri, "mazur gösterme", "aklama" gayreti içinde olduđu kanısı doğmaktadır. İfadeyi alan görevli, İstanbul başta olmak üzere ülke içinde ve dışında faaliyet gösteren PKK, DHKP-C, TİKKO, Kaplıncılar, Vahdetçiler, Hizbullahçılar, Fethullahçılar, Selamcılar vb. yasadışı örgüt ve yapılanmaları bilmek zorundadır. Bu bağlamda, (E) Orgeneral Kemal Yavuz, (E) Orgeneral Atilla Ateş, (E) Orgeneral Nejdettin Timur gibi PKK'ya karşı verilen fiili mücadelede bizzat yer almış komutanların Ç.E.V. yönetiminde ve danışmanlığı görevinde bulunduklarını, konuyla ilgili hemen herkes gibi, kendisi de bilmek konumundadır. Gülseven Yaşer, bu soruya da tekrar ve tekrar ayrıntılı yanıt vermiştir.

SORULDU: Vakfınızda gizli kamera ile çekilmiş görüntü kasetleri var mı? Varsa bu kasetlerden Bayram ÖZBEK'e verdiniz mi? Verdiyseniz bu kasetlerin içeriği ne idi? Bu kasetleri Bayram ÖZBEK'e verirken neyi amaçlamaktaydınız?

Bu sorunun -eski deyimle- "hikmet-i sebebi", Vakıf Merkezi'nde daha sonra yapılacak polis aramasında anlaşılacaktır. Zira, arama sırasında nedense, Fethullah Gülen davasının Savcısı Nuh Mete Yüksel'e ait olduđu iftiraen iddia olunan gizli çekilmiş bir montaj kaset, polis memurları marifetiyle bulunmuştur (!). Vakıf Başkanı'nın yanıtı net ve kısa olmuştur:

“ÇEV’de gizli kamera kullanılmaz. Gizli kamera çekimi yapılmaz ve yapılamaz. Gizli kamera çekimi ile yapılmış görüntü kasetleri yoktur. Bu şekilde bir kaset de kendisine verilmemiştir”.

SORULDU: Işık TV’de yayınlanan görüntü ve konuşmaları yalanlaması için Bayram ÖZBEK’e herhangi bir teklifte bulundunuz mu? Şu an hangi (GSM) telefon numarasını kullanıyorsunuz? Kullandığınız telefon sizin adınıza mı kayıtlı? Son bir senedir başka telefon numarası kullandınız mı?

Bu sorularla, ifadeyi alan 2. Sınıf Emniyet Müdürü’nün -deyim yerindeyse- niyetinin “üzüm yemek mi, bağcı dövmek mi” olduğu rahatça değerlendirilmektedir (116). Şöyle ki, Gülseven Yaşer, bu ifadeyi müşteki (şikâyetçi) sıfatıyla vermiştir. İfadeye konu, Bayram Özbek adında bir emniyet mensubunun ilişkileri ve bazı yasadışı girişimleri ile ilgili olarak verilen şikâyet dilekçesidir (117). Yaşer’in iddiaları, derhal üzerine gitmeyi gerektirecek önem ve aciliyete sahiptir. İfade tekniği açısından, soruların dilekçe çerçevesinde sorulması; soruların birbirini açması ve zincirleme yeni sorular doğurması gerekirken, bu yapılmamıştır. İfade alan görevli, tekniğe aykırı olarak önceden not alınmış soruları sormakla yetinirken, bu soruların dışına hiç çıkmamıştır. Sorularda, şikâyetle konu Bayram Özbek adlı komiser lehine durum yaratacak “tuzak” hususlar yer almıştır. Örneğin, şikâyet dilekçesinde, eski bursiyer Ramazan Yıldırım’ın adı hiç geçmediği halde, ifade alan 2. Sınıf Emniyet Müdürü bu konuda doğrudan soru yöneltmekle, “tarafsız” bir görüntü yerine, önceden “doldurulmuş”, “güdümlenmiş” bir görüntü çizmiştir. Aynı şekilde, bir Vakıf Başkanı’ından burs verdiği onbini aşkın öğrenciden biri ile “görüşüp-görüşmediği”ni sormakla ve şayet bu görüşme olmuşsa ne konuşulduğunun anlatılmasını istemekle, sadece abesle iştigal değil, müştekiyi “zan” altında bırakacak bir plana dahil olduğu kanısını uyandırmıştır. Yukarıdaki sorularla, kısa süre sonra Vakıf binasına yapılacak polis baskınının ön gerekçeleri de elde edilmeye çalışılmıştır. Keza, “Vakfınızda gizli kamera ile çekilmiş görüntü kasetleri var mı?” sorusu ile müştekinin adresi hedef olarak gösterilmiştir. Aynı zamanda, polis araması sırasında nedense bir anda “ortaya çıkıveren”, “elleriyle koymuşçasına bulunan” ve Nuh Mete Yüksel’e ait olduğu iddia edilen her karesi montaj kasetin mevcudiyeti ve bulunuş öyküsü, yine aynı polis memurları tarafından vakıf kütüphanesinde bir dakika içinde “elleriyle koymuşçasına bulunan” kayıtsız-kaşesiz yasadışı yayınların mevcudiyeti ve bulunuş öyküsü gibi hususlar, ifadeyi alan Emniyet Müdür Yardımcısının sorularıyla asla çelişmemiştir. “Şu an

hangi (GSM) telefon numarasını kullanıyorsunuz? Kullandığınız telefon sizin adınıza mı kayıtlı? Son bir senedir başka telefon numarası kullandınız mı?” soruları ise, ancak bir zanlıya sorulabilecek sorular arasındadır; bu konumdaki bir müştekiye asla değil!.. Sorudan, Ç.E.V. Başkanı’nın kullandığı GSM telefonlarının önceden detay sorgulaması yapılmış olduğu anlaşılmaktadır. Kendisinin, kimlerle, kaç defa ve hangi süreyle konuştuğu, zaten bu detay sorgulamasında -ki yapılmışsa- mutlaka saptanmıştır. Gülseven Yaşer, bu soruyu olumlu yanıtlamış olsaydı, bu defa detay sorgulamalarındaki bilgiler masaya yatırılacak, örneğin Yaşer’in Fethullah Gülen davasını “etkilemek” için kimlerle ne sayıda konuştuğu ve bu konuşmalarda geçen diyalogları anlatması istenecekti. “Bu bilgiler nereden alındı?” sorusuna da, hiç şüphesiz “kendisi verdi” denilecekti. Kısaca, teknik olarak ifadenin böyle “tuzak” nitelikli, önceden kalıp olarak hazırlanmış sorularla alınması, doğru, objektif ve de etik değildir. Sonuç olarak, bu ifadede soru bağlamında müştekinin “ıkrarı” ve “itirafı” amaçlanmıştır. Cumhuriyetin tüm temel değerlerine, Atatürk ilke ve devrimlerine, devletin ülkesi ve ulusuyla bölünmezliğine, laik hukuk sistemine sıkı sıkıya bağlı nadir bir sivil toplum kuruluşu olan Çağdaş Eğitim Vakfı’na “sızan” ve zincirleme suç işleyen Komiser Bayram Özbek hakkında açılacak soruşturmanın derinliğini arttıracak sorulara ise maalesef yer verilmemiştir.

Devlet ve vatandaş güvenliğinden birinci derecede sorumlu olanların sergilediği bu tutum ve davranış ile görüntü, ister istemez tüm bilinçli vatandaşlarda, umutsuzluk, karamsarlık, yeis gibi duygulara neden olmaktadır...

3.3.2.3. ÇAĞDAŞ EĞİTİM VAKFI’NDA POLİS ARAMASI

Fethullahçı istihbaratçıların planlı operasyonunun üçüncü evresinde, yargı-kolluk gücünün birlikte harekete geçirilmesi yer almaktadır. Ç.E.V. Başkanı Gülseven Yaşer’in, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı’na ifade vermesi, süreci durdurmaya yetmemiştir (118). Sonuçta, İstanbul 6 Nolu D.G.M. Başkanlığı, Müteferrik No. 2002/288, Hazırlık No. 2002/1134 kararla, “CMUK. 94-103 maddesi uyarınca usulüne uygun olarak GÜNDÜZLEYİN BİR DEFAYA MAHSUS OLMAK ÜZERE ARAMA YAPILMASI” hususunu Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü’ne tevdi etmiştir (119).

Bundan sonrasını, yani kimi emniyet mensuplarınca sergilenen mizansen, polis marifetiyle gerçekleştirilen aramanın başından sonuna

kadar içinde bulunan Ç.E.V. Genel Müdürü Gülşen Can, 3.6.2002 tarihli durum tespit raporunda şöyle anlatmaktadır:

“03.06.2002 Tarihinde sabah saat 9.30 sularında, T.C. Maliye Bakanlığı İstanbul Defterdarlığı Boğaziçi Bölge’den, Yavuz Oğuz ve Mustafa Güneş isimli kişilerce yoklama yapılmış olup, ekteki tutanak imzalanmıştır. Bu kişiler Vakıftan daha ayrılmadan, sayıları 20’ye yakın, ve aralarında daha önce misyonerlik panelimize de katılmış olan Siyasi Şube’den Komiser Murat’ın da bulunduğu İstanbul Emniyet Müdürlüğü’nden bir ekip, ekteki arama izni ile birlikte gelip Vakıfta arama yapacaklarını söylediler. 5 Katlı Vakıf Binasının ayrı ayrı gruplarca (herkes kendi konusuna göre) aranması gerektiğini belirtip, derhal bodrum kata inmek istediklerini bildirdiler. Çok kısa bir sürede bütün katlara dağıldılar. Kütüphanenin ve odanın bulunduğu katta görevli olarak benden başka kimsenin olmaması nedeniyle, dağılmış olan kişileri takip etmem çok zordu.

Derhal Ankara’da bulunan Vakıf Başkanı’mıza ve Av. Suat Ballar’a haber verdim. Yönetim kurulu Üyelerimizden Arif Sönmez ve Bike Karaduman hemen geldiler. Av. Arif H. Bildik de bir süre sonra geldi. Emniyet mensupları ile birlikte Vakıflardan Melih Güler de araştırmaya katıldı.

Kütüphanemiz aranırken ben o sıralarda Başkanımızın odasını denetleyenlerin yanında idim, aşağıya çağrıldım ve bazı PKK yanlısı el broşürleri ile 2 adet A. Öcalan’ın kitaplarından bulunduğunu iddia ettiler. Bunları ilk kez gördüğümü ve üzerinde ayrıca ÇEV kitaplığının kaşesinin bulunmadığını ve bu kitapların kitaplığımızla bir ilgisinin olmayacağını belirttim. Bana ‘kapı kapalı idi, sizin denetimimiz sırasında yanımızda bulunması için görevlendirdiğiniz arkadaşınız kapıyı açtı, o da gördü bunlar burada idi’ dediler ve inanılmaz hırçın ve suçlayıcı bir ifadeleri vardı. Arzu da kapıyı kendisinin açtığını söyledi, oysa ki sabah saat 9.00’da her zaman olduğu gibi kapı benim tarafımdan açılmıştı. O sırada yine aynı katta emniyetten 7 veya 8 kişi görevli bulunuyor idi, benim odamın kapısı açıktı hatta bir görevli de benim odamda gazete okuyor idi. Bizden ise Kütüphanedeki Arzu dışında hiç kimse yoktu.

Bir süre sonra başka bir görevli benim odamdaki kitapları araştırırken, ÇEV ve Otopsi yayınlarının bulunduğu az sayıdaki kitabın arasından ‘bu ne’ diyerek PKK Gerçeği ve Apo olarak anımsıyabildiğim bir kitap uzattı, hayatımda ilk kez gördüğüm bir kitap olduğunu söyledim, ayrıca daha geçen hafta bir kitap aramak için yeni elden geçirmiş idim o

rafi. Sonuçta durum o kadar gerçek dışı gibi ve komik idi ki Komiser Murat vakfa gelen öğrencilere daha çok dikkat etmemiz gerektiğini, bu öğrencilerden birinin de gelip bu kitapları o rafa yerleştirebileceğini söyledi. Daha sonra odama gelen Melih Güler, ki tavrı Emniyet Mensuplarınınkinden de daha itici idi, Yönetim Kurulu kararlarını ve üzerinde American Board yazılı bir dosyayı (içinde çocuk kulübü ve yaz okulları projesiyle ilgili bilgilerin bulunduğu) aldı... Ayrıca her türlü özel evraklarım da tetkik edildi.

Başkomiserin izni olmadan dışarıya hiç kimsenin çıkamayacağını, ayrıca dışarıdan da hiç kimsenin içeriye giremeyeceğini söylediler. Bu arada bir grup, ÇEV Yönetim Kurulu Başkanının odasında hem maç seyrediyor hem de evrak inceliyorlardı. Akşama doğru Muhasebeye çağırıldım ve yeşil bir CD gösterdiler. Bunu kasaya kim koydu diye sordular. İlk kez gördüğüm CD'nin çok önemli olduğunu söylediler.

İşlerinin ne zaman biteceğini sorduğumda, sizi kendi mekanınızda misafir ediyoruz aksi takdirde sizi emniyette tutacaktık dediler. Bütün aldıkları evraklar kolilendikten sonra bir zabıt tutuldu. Sözü edilen kitapların zapta geçerken ÇEV Kaşeli olmadıklarını belirtilmesini istedim, 'bunu daha sonra savunmanızda belirtirsiniz şimdi bunu imzalayın yoksa bizimle emniyete gelirsiniz' dediler.

Dışarıda bekleyen basın mensuplarına biz vakıf zarar görsün istemiyoruz, bu nedenle hiçbir açıklamada bulunmayın bizler kimselelere bir şey söylemiyoruz dediler, ancak hepsi dağıldıktan sonra saat yedi buçuk sularında vakfa gelen basın mensupları PKK yanlısı yayınlar varmış polislerden duyduk, dediler. Av. Arif Beyle birlikte kendi aramızda bir zabıt tuttukten sonra arkadaşlar saat dokuza doğru vakıftan ayrıldı” (120).

Mizansenin daha iyi anlaşılabilmesi için, normal olarak arama boyunca binada bulunan Ç.E.V. çalışanlarının ifade tutanaklarının da bilinmesi gerekmektedir. İşte, bunlardan biri olan Arzu Miroğlu'nun ifadesi:

“03 Haziran 2002 günü saat 11 sularında masamda çalışırken, Sn. Emine hm. Tarafından 2. kata çağırıldım. DGM tarafından mahkeme kararı ile vakfımız aranacağı ve benim Kütüphane aranırken hazırın olarak bulunmam istendi. Merdivenlerden inerken 2 kişinin kütüphane kapısında beklediğini gördüm ve kapıyı iterek kütüphaneye girdik.

Bir polis sol, diğer polis sağ tarafa yöneldi. Sol tarafa yönelen adının İlker olduğunu zannettiğim komiser aramanın birinci dakikasında

Abdullah Öcalan'ın Halk Ayaklanması'da Militan Kişilik isimli kitabından 2 adet ve bir takım yasa dışı örgütlerin bildirilerini buldu. Bana bu örgütleri tanıyıp tanımadığımı soruldu. Tanımadığımı belirttim. Onlar PKK'nın iki örgütü olduğunu bir tanesinin PKK'nın askeri kanadı olduğunu, diğerinin siyasi kanadı olduğunu, mavi çarşı ve mısır çarşısı olaylarını bu örgütlerin yaptığını söyledi. Ne kadar profesyonelsiniz dediğimde: Biz ne aradığınızı çok iyi biliyoruz dediler. Bu işlerle hiçbir ilgimiz olmadığını bu kitap ve belgeler ile ilk kez karşılaştığınızı söyledim. Ağaçtaki öğrencilere bakılırsa çok tanıdık simalar olduğunu söylediler.

Bulunan Abdullah Öcalan'ın kitabında bizim kaşemiz olmadığını ve bulunan bildirilerin tarafımdan ilk kez görüldüğünün daha önce bunların burada olmasının mümkün olamayacağını söyledim. O zaman biz mi koyduk onu mu demek istiyorsun dediklerinde: Hayır burası herkese açık bir kütüphane, belli ki birileri tarafından kasıtlı konmuş diye söyledim. Bu ibarelerin Avukatımız Sn. Arif Bey tarafından da tutanağa şerh konması istendi ancak görevliler bunların tutanağa yazılamayacağını, onları savunmada söylersiniz dediler. Tutanağı imzalamazsam kesinlikle göz altına alınacağımı 4 güne kadar içerde kalabileceğimi söylediler. Bunun üzerine korktum ve imzaladım” (121).

Mizansenin bir başka boyutunu, CD'ler ile ilgili olanını da, yine bir başka Vakıf çalışanı Emine Macun, ifadesinde şöyle yansıtmaktadır:

“03.06.2002 Günü sabah 10.30-11 sularında Gn. Müdürümüz Sn. Gülşen Can tarafından giriş katına çağırıldım. Aşağıda 15-20 görevli bulunuyordu. Vakfımıza DGM Mahkemesi kararınca aranacağı söylendi. Görevli bir kişi her odaya bir hazirun eşliğinde arama yapacaklarını belirtti. Arzu arkadaşımızı 2. kattaki kütüphane odasına çağırdım, 2 görevli ile orada hazirun olarak bulundu. . İsmail arkadaşımız 2 kişi ile depomuza indi, biz de diğer görevlilerle 3. kata çıktık. Cem Bey 4. kattaki Vakıf Başkanımız Sn. Gülseven Yaşer odasına diğer yetkili arkadaşlarla çıktı. İnci hm. ve ben 3. katta bulunan muhasebe odasına birkaç arkadaşla girdik. Vakıflardan görevli Sn. Melih Güler bir görevli ile dolaplarımızdan dosyalarımızı, muhasebe defterlerini, çekmecelerimizden çıkan evrak ve disketleri odadaki bir masanın üzerine yığmaya başladı, daha sonra Sn. Melih Güler tarafından kasanın açılması istendi, kasayı açtım içindeki parayı birlikte saydık, bir kağıdın üzerine çıkan rakam not alındı ve parayı kasaya koydum, kasanın altında bulunan kilitli kısmı açmam istendi açtım, orada bulunan muhtelif zamanlarda yapılan etkinliklerimize ait video kasetleri, ana bilgisayarın disketleri, muhasebe disketleri, birkaç CD,

kullanılmış ve kullanacağımız makbuzlar hepsini diğer evrakların bulunduğu masanın üzerine Melih Bey tarafından konuldu. Ayrıca vakfa ait 3 adet çek karnesi de diğer evrakların üzerine konuldu, bir süre sonra aşağıdan çağrılmam üzere çek karnelerini tekrar kasaya koymayı ya da tutanak tutmayı talep ettim. Melih bey bize güvenmiyor musun, dedi, tutanağın evraklarla bir tutulacağını söyleyerek çekleri tekrar kasaya koyabileceğimi belirtti. Akşam 6.30 sularında aşağıdan çağrıldım, bir görevlinin elinde 2 adet yeşil CD kılıflarında Ankara-Deniz yazılı, bana bu CD'lerin neler olduğunu, kim tarafından verildiği ısrarla soruldu, hiç görmediğimi, hatırlamadığımı söyledim. Hatırlamam gerektiği, suçlu duruma düşeceğim ifade edildi. CD'lerin kasadan çıkanların yanında bulunduğu söylendi. Daha sonra kütüphaneye indik, kütüphaneden bazı kitaplarla belgelerin bulunduğunu öğrendik. Bunları da ilk defa gördüğümüzü belirttik. Tutanak tutuldu, imzalamamız istendi, kabul etmediğimiz takdirde emniyete giderek ifade vermemiz gerektiği söylendi ve kasa tutanağının ayrı tutulacağını o zaman öğrendim, kasa tutanağı tutuldu ve bahsedilen 2 CD bunların arasına yazıldı. O arada 4-5 adet CD daha dikkatimi çekti, onları da daha önce görmediğimi söyledim. O CD'lerin Cem bey'in Batman Proje etkinliklerine ait olduğu ve Cem beyin odasından alındığı anlaşıldı ve tutanağa eklenmekten vazgeçildi. Tutanak Gülşen hm. Avk. Arif bey ve tarafımca imzalandı" (122).

Çağdaş Eğitim Vakfı, emniyet eliyle maruz bırakıldığı bu "anamlı" operasyon karşısında, bir yandan hukuksal mücadelesini sürdürken, diğer yandan da kamuoyunu acilen bilgilendirmeye yönelik bir bildiri yayınlamıştır:

"Çağdaş bir Türkiye'nin teminatı olan gençliğin, irticanın karanlık emellerine alet edilmemesi ve gelecekte karşılaşılabilecek olumsuzlukların engellenmesi amacıyla kurulan Çağdaş Eğitim Vakfı, cemaatlere karşı mücadelesinde bu tarihe kadar sayısız güçlüklerle karşılaşmış ve neticede bu gün vakıf merkezi bir komplonun sonucunda emniyet birimlerince aranarak, vakıf evraklarına el konulmuştur.

Emniyet birimleri arama gerekçesi olarak, 'PKK'ya yardım ve yataklık yapılmasını' gerekçe göstermişlerdir. Uzun süreden beri vakfımıza yönelik devam etmekte olan tertibin son halkasını teşkil eden bu ağır suçlamayı vakfımızın kabul edebilmesi mümkün değildir.

Son suçlama Işık TV televizyon kanalında 4 Mayıs 2002 tarihinde yayınlanıp, 6 Mayıs 2002 tarihinde Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik

Mahkemesi'ne sanık Fethullah Gülen vekilleri tarafından sunulan ve vakfımızın PKK'lılara burs verdiği iddiası ile ilgili olup, bu iddia İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde görevli fethullahçı bir emniyet mensubunun vakıfla irtibat kurarak gerçekleştirdiği ajan provokasyon tertibin ve dezenformasyon faaliyetinin sonucudur.

İlgililer hakkındaki tüm yasal haklarımız saklı kalmak üzere gerekli açıklamalar 4.6.2002 Salı günü saat 12.00'de Vakıf Merkezimizde kamuoyuna yapılacak olup, 'stratejik denge' aşamasında tertipler düzenleyerek 'Cumhuriyetin temel değerlerinin değiştirilmesinde aktif faaliyete geçen irticaya karşı', tüm Cumhuriyet aydınlarını göreve davet ediyoruz" (123).

Çağdaş Eğitim Vakfı'nın bu açıklaması, maalesef Basında yer bulmamıştır. "Çamur at, izi kalır" taktiği ile hareket eden fethullahçı istihbaratçıların tüm hesapları, Milliyet Gazetesi yazarlarından Tuncay Özkan ile Star Gazetesi yazarlarından Saygı Öztürk'ün köşe yazıları ile bozulmuştur. Bir başka deyişle, Ç.E.V. üzerinde oynanan oyunlar, bu iki yazar tarafından kamuoyuna tüm çıplaklığı ile deşifre edilmiştir. İşte bunlardan Tuncay Özkan'ın yazdıkları:

"... Neden Çağdaş Eğitim Vakfı

Önce Çağdaş Eğitim Vakfı'nın başına örülmek istenen komployu anlatayım. Bu vakıf ilk olarak Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'yle birlikte Sadettin Tantan döneminde kapatılmak istendi. Bu kapatma oyununun arkasında kendi yazdıklarıyla bu vakfı ihbar eden İslamcı bazı gazeteler ve yazarlarının başlattığı kampanya vardı. Bunların kapanmasının istenmesindeki amaç şu, bu vakıflar Fethullah Gülen davasının itirafçı çocuklarını bulup ortaya çıkartan ve davanın açılmasında en etkin gücü oluşturan sivil toplum örgütleri. Bunları yok etmek için çabalamalarının nedeni bu. Ayrıca bu vakıflar, Gülen ve diğer İslamcı cemaatlerin el attığı burs verdiği her çocuğa gidip burs veriyorlar. Onlara Cumhuriyet devrimlerini ve aydınlanmayı anlatıyorlar.

Polis ajanı komploda

Kapatma davaları, üst üste gelen incelemeler sökmeyince, şimdi kumpasa polis içindeki adamlarını kattılar. Bunlardan İstanbul Emniyeti'nde Terörle Mücadele'de görevli bir komiser (B.Ö.) polis kimliğini kullanarak vakfa sızıyor. Sonra da önce Fethullah davasının itirafçı çocuklarının kimliğini öğrenip onların davadan vazgeçmesini sağlıyor, ardından da vakfın dağıttığı burslardan alan iki öğrencinin

PKK'lı olduğunu savlayarak bununla ilgili bir gizli kamera çekimi gerçekleştiriyor. Bu çekim İslamcı basında yayımlanınca, Ankara DGM soruşturma başlatıyor. Ama daha sonra görevsizlik kararıyla olayı İstanbul'a gönderiyor. Bu sırada İstanbul Emniyeti'ne yazılan bir arama yazısı ajan polisin bağlı olduğu Terör ile Mücadele ekiplerine ulaşıyor. Bunlar Vakfı basıyor ve ne ilginç, daha dün yayın yasağı konulan Nuh Mete Yüksel'e ait olduğu iddia edilen seks şantajı kasetlerinden buluveriyorlar. Abdullah Öcalan'a methiye kitapları ve yazılar buluyorlar. Yeni Şafak gazetesi de bunu haber yapmış. İyi de bu kasedi oraya koymadan önce Nuh Mete Yüksel'e gönderip şantaj yapanlar kim o zaman?

Nuh Mete Yüksel ile dün telefonla bir görüşme yaptım. Yüksel, Çağdaş Eğitim Vakfı ile ilgili olarak yapılanları 'oyun içinde oyun' diye nitelendirdi. 'Bu vakıftaki aramadan çok önce bana bu şantajı yapmak istediler. Ama daha önce Çağdaş Eğitim Vakfı'nı katarak olayın yönünü, değerlendirilmesini ve algılamasını değiştirmeye çalışıyorlar. Bunların yaptıklarını görüyoruz. Yanlarına kalmayacaktır. Bunu yapanları tek tek bulup ortaya çıkartacağım. Bu yolla etkilemeye çalıştıkları davalar yargının şaşmaz terazisinde tartılıyor. Bir Nuh Mete Yüksel'i, Çağdaş Eğitim Vakfı'nı yok etmekle ne yapacaklarını sanıyorlar. Biz gideriz Cumhuriyet'e ve Türkiye'ye sahip çıkacak başka savcılar gelir. Türk adaleti bu oyunları, şantajları boşa çıkartır, kimse merak etmesin' dedi.

Bir taşla iki kuş

Bir taşla iki kuş vuracaklar ya! Hem vakfı, hem de Nuh Mete Yüksel'i harcamış olacaklar. Akıllı adamlar değil mi? Bu komploda biri bana çıkıp polisin eli yok desin. O ajan provokatör polis şimdi açığa alındı. Müfettiş soruşturması başlayacak. Ama onun arkasından İstanbul terör ile Mücadele'ye sızan veya istihbarata sızan irticacı güçler ne olacak? Ankara'da ya da polisin merkez birimlerinde istihbarat ve diğer ünitelerde cirit atan bu irticacı polislere kim dur diyecek?

İrticacı polisler atakta. Bunların ortaya çıkartılması, bu komploların aydınlatılması için DGM savcılıklarını, İçişleri Bakanlığı'nı göreve çağırıyorum. Şimdi hiçbir terör ile Mücadele birimi ayağa kalkıp biz, Hizbullah ile mücadele ediyoruz demesin. Hizbullah ayrı, Fethullah ve diğer gruplar ayrı. Bunlarla da mücadele edin de görelim. Yoksa bu ülkede irtica yuvalarının polisi ele geçirmesinin önüne geçmek imkânsız olacaktır" (124).

Tuncay Özkan'ın yazdıkları, Emniyet Genel Müdürlüğü ya da İçişleri

Bakanlığı tarafından hiçbir şekilde tekzip edilmemiştir. Tertibin anlaşılmasına rağmen, mağdur olan Çağdaş Eğitim Vakfı, kendini aklama çabalarını sürdürmeye devam etmiştir. Örneğin, montaj kasede yer veren TV kanallarına ve gazetelere noter kanalıyla açıklama gönderilmiş ve haklarında 100'er milyar TL manevi tazminat davaları açılmıştır (125). Diğer taraftan, Vakıf Avukatları, İstanbul 6 Nolu DGM Başkanlığı'na verdikleri itiraz dilekçesi ile usulsüz aramaya itiraz ederken, bu arama sırasında el konulan Vakfa ait tüm evrak, belge ve her türlü malzemenin iadesi talebinde bulunmuşlardır. Bu dilekçe, Vakfa yönelik tertibi ortaya koymasının yanı sıra, içeriği itibarıyla de son derecede önemli olup, daha sonra İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı tarafından verilen TAKİPSİZLİK kararına dayanak oluşturmuştur:

“İtirazlarımız: MAHKEMENİZCE VERİLEN ARAMA KARARI YÖNÜNDEN:

- 1) *İstanbul DGM C. Başsavcılığının 31.05.2002 gün ve 2002/1134 hazırlık sayılı talep yazısı hukuka ve usul hükümlerine göre aykırılıklar taşımakta ve amacını aşan bir özellik göstermektedir. Zira yürütülen soruşturmada savcılık makamı ÇEV'in Başkanı olan Gülseven Yaşer'i ifadesi alınmak üzere davet etmiştir. Vakfın avukatlarından Av. Arif Hikmet Bildik ile Gülseven Yaşer 28.05.2002 günü soruşturmayı yürüten Savcı Ali Yorulmaz'a gitmiş ve savcılık yazılı ifade vermek ve belgeleri ibraz etmek üzere Gülseven Yaşer'e 3 gün süre vermiştir.*
- 2) *Bu süreye uyulmuş ve Vakıf Başkanı Gülseven Yaşer 31.05.2002 günü öğleden sonra tüm soruların ve olayların içeriğini açıklayan bir dilekçe ve ekimde; a) Olayların başlangıcı olan ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde görevli bir komiserin çektiği gizli görüntüleri içeren CD ve yine bu kişi ile yapılan telefon görüşmesini içeren CD, b) Hakkımızdaki şikayete neden gösterilen ve PKK'lı diye lanse edilen öğrencilere ait vakıf dosyasındaki tüm kayıt belge ve bilgiler ile bu kişilere yapılan ödemelerin ay ay dökümünü içeren muhasebe kayıtları, c) Yine bu görüntülerin yayınlanması ile tarafımızdan başlatmış olduğumuz hukuki süreçlere ilişkin ihbarname örnekleri, dava dilekçe örnekleri, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne yapmış olduğumuz şikayet dilekçesi örneği gibi olayın soruşturmasına ışık tutacak ve vakfımızda bulunan tüm bilgi ve belgeler 3 adet dosya halinde savcılık makamına teslim etmiştir.*
- 3) *Savcılık makamı daha bizim vermiş bulduğumuz dilekçe ve*

eklerini incelemeyen aynı gün Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'na 2002/196 Hazırlık numarası ile sürdürülen soruşturmayı da neden göstererek mahkemenize başvurmuştur. Oysa Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından sürdürülen bu soruşturma yetkisizlik kararı ile zaten İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmiş bulunmaktadır. Yani Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2002/196 Hazırlık numaralı soruşturması mahkemenize başvurulmayı gerektirmemektedir.

4) Bizim, savcılık makamına vermiş bulunduğumuz belge ve bilgiler yürütülen soruşturmayı açıklayıcı ve belgeleyici niteliktedir. Eğer bizden başkaca belgeler istense idi bunları da seve seve ve derhal savcılık makamına ibraz ederdik. Bu nedenle de mahkemenize yapılan başvurunun hukuki dayanağı yoktur. Soruşturmanın sürdürülmesine olumlu bir katkısı dahi bulunmamaktadır. Yapılan arama ile yeni bir belge ve bilgi elde edilmediği gibi vakıf bundan büyük zarar görmüş ve görmeye de devam etmektedir.

ARAMADA GÖZLEDİĞİMİZ YASA VE USULE AYKIRI OLAYLAR YÖNÜNDEN:

1) Mahkemenizce verilen karar üzerine savcılık makamı bu kararı uygulamak üzere Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne havale etmiş ve birimce arama yapılmıştır. Ancak tüm bu olayların nedeni olan ve Vakıfa gelip görevli olduğunu söyleyen, yürüttüğü ilişki sonucu gizli gizli görüntü kaydeden ve savcılık makamınca yürütülen soruşturmada sanık sıfatı ile yer alan Bayram Özbek adlı kişi de aynı birimde görevli bir memurdur. Yani Bayram Özbek'in de sanık olarak yer aldığı bir hazırlık soruşturmasında, Bayram Özbek'in mesai arkadaşları Çağdaş Eğitim Vakfı'nda arama yapmakla görevlendirilmiştir.

2) Yapılan aramada maalesef savcılık hazır bulunmamış ve görevli memurlar da ne olur ne olmaz zihniyeti ile vakıftaki ilgili ilgisiz ne kadar evrak, belge ve malzeme var ise hepsini almışlardır. Bu durum pratikte vakfımızı kapama noktasına getirmiş bulunmaktadır. Vakıf, fonksiyonlarını yerine getirecek malzemeden ve belge düzeninden yoksun bırakılmıştır.

3) Arama yöntem olarak önce ne var ne yok ortalığa döküp, sonra ayıklama işlemine tabi tutulmak şeklinde yapılmıştır. Bu işlem yaklaşık

7-8 saat gibi bir zaman diliminde gerçekleştirilebilmiştir. Kitaplığımızda vakfa ait olmayan ve bu güne kadar varlığından haberdar olunmayan yedi sekiz adet yasadışı örgüt ismini ve sloganlarını taşıyan trikler çıkmıştır. Yine kitaplıktaki tüm kitaplarımızda ÇEV damgası var iken bu damgayı taşımayan ve yazarının Abdullah Öcalan olduğu görülen iki adet kitap çıkmıştır. Bu kitap ve triklerin vakfa ve vakıf personeline ait olmadığı ve ilk kez görüldüğü belirtilmesine rağmen, bu husus, tüm ısrarlarımız sonuçsuz kalarak arama tutanağına geçirilmemiştir. Bu hususta muhalefetimizi belirtmek üzere Av. Arif Hikmet Bildik vakıf görevlilerine tutanağı imzalamamayı önermiş, ancak yetkili polislerce o zaman görevlileri gözaltına alırlar, diyerek imza atmaya zorlamış ve bu yolla tutanaklar imzalatılmıştır.

4) Yine muhasebe kasası görevli memurlar gelir gelmez açılmış, ne var ne yok masaya konmuş ve yaklaşık 7 saat sonra tutanağına geçilmiştir. Bu durumda kasadan çıktığı söylenen CD, disket, görüntü ve ses kasetleri ve diğer belgeler üzerinde henüz inceleme yapılmamışsa da, bu incelemelerde eğer bir suç unsurunu içeren bir durum varsa bu dahi vakfa ve çalışanlarına ait olmayacaktır. Bu kadar süre ile dışarıda kalan belge ve malzemenin sıhhatli bir şekilde kayıt altına alındığı söylenemez.

5) Tutanakların bir örneğinin tarafımıza verilmesi yasal bir zorunluluktur. Vakfımızdan yüzlerce, binlerce belge, bilgi ve malzeme götürülmüştür. Ancak şu anda ne alındığı ve nelerin götürüldüğü tarafımızdan bilinmemektedir. En başta arama yapan yetkililer tutanak örneklerini vermek için söz dahi vermişler ve tutanaklar imzalandıktan sonra, tüm ısrarlarımız ve hatta araçlarına kadar peşlerinden koşup istememize rağmen, bu tutanak örnekleri tarafımıza verilmemiştir. Yaratılan bu koşullarda endişelerimiz artmış ve sonradan tutanaklara ilave yapılabileceği dahi tarafımızdan düşünülür olmuştur.

Tüm bu koşullarda mahkemenizce verilen arama kararına vaki itirazımız nedeniyle arama kararının iptaline karar verilmesi ve bu karara bağlı olarak vakfımızdan alınan tüm belge, kayıt ve her türlü malzemenin tarafımıza iadesinin sağlanmasını saygılarımızla bilve kale arz ederiz. Çağdaş Eğitim Vakfı Vekilleri Av. Hanefi Altaş - Av. Arif Hikmet Bildik” (126).

Yukarıdaki itiraz dilekçesinin hemen akabinde, İstanbul Devlet

Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı, 24.6.2002 tarihli (Hazırlık No. 2002/1134) kararıyla, fethullahçı istihbaratçıların tüm oyunlarını bozmuştur:

“... Toplanan delillere, hazırlık evrakı içeriğine, sanıkların anlatımlarına ve Yargıtay’ın kökleşmiş içtihatlarına göre sanıkların yasa dışı PKK adlı örgüte yardım ettikleri hususunda haklarında kamu davasını açılmasını gerekli kılacak yeterli, inandırıcı kesin delil ve emare elde olunamadığından, sanıklar hakkında CMUK 164 ve müteakip maddeleri gereğince TAKİBAT İCRASINA YER OLMADIĞINA ... KARAR VERİLDİ” (127).

Bu karar metni, gerçekdışı, iftiraya dayalı düzmece haberi yayınlayan şeriatçı basında yer almamıştır. Her zamanki gibi “çamur at izi kalır” mantığı içinde hareket eden bu kesim, yeni bir iftira ve dezenformasyona dayalı asparagas haber ya da programa kadar suskunluğunu korumaya devam edecektir; tabii tüm bu yalanlar ve iftiralar, mukaddesat, maneviyat, din, ahlâk, şeriat, milliyetçilik, alp-erenlik, hocaefendi (!) ve Saidi Nursi adına...

3.4. “ADLİYE”DE YÜRÜTÜLEN OPERASYONLAR

Fethullah Gülen’in gerek yazdıklarından ve gerekse görüntülü konuşmalarından, müritlerine “Adliye”de kadrolaşmayı hedef gösterdiği bilinmektedir. Fethullahçıların “Adliye”ye ilk sızma girişimleri, CHP-MSP koalisyonu dönemine kadar gitmektedir. 12 Eylül sonrasında, “Adliye”deki kadrolaşma çabaları sonucunda, yargı mensupları arasında “gümüş yüzüklü” olarak adlandırılan bir grubun giderek güç kazandığı kaydedilmektedir. Örneğin, istihbarat birimlerince hazırlanan ve Basına da yansıyan bir raporda, “ADALET Bakanlığı’nda 250 kadar irticacı ve bölücü personel bulunduğu” örneklendirilerek belirtilmiştir (128). Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu ise, Fethullah Gülen cemaatinin devletin bütün kurumlarına olduğu gibi yargıya da sızdığını vurgularken, T.S.K.’nin geçen Yüksek Askeri Şura’da (YAŞ) 11 Fethullahçıyı ordudan attığına dikkat çekmiştir. Kıvrıkoğlu’nun ardından, dönemin Danıştay Başkanı Erol Çırakman’ın aynı konudaki açıklamaları, kamuoyunda şok etkisi yaratmıştır:

“Yargının içinde de Fethullahçılar var. Bu konuda duyumlar var. Bir dönem hâkim ve savcı alımında tarikatların etkili olduğu söyleniyor. İdari yargıda da Fethullahçıların olduğu yönünde duyumlar var. Yine bir dönem hâkimlik ve savcılık mesleği istihdam alanı olarak kullanıldı. Söylediğim

gibi 100 hâkim alınacak, dendi, sonradan bu sayı 350'ye çıkarıldı. Bir dönem mülkiye ve hukuk mezunu imam hatip lisesi kökenliler, kaymakam ve hâkim oldu. Bunlardan hâlâ görevde olanlar var. Hâkim ve savcı alımında çok titiz davranmak gerekir. Yargıya kaliteli, bilgili, yetişmiş kişilerin alınması gerekir. Marjinal yapıda kişiler alınamaz. İdeal hâkimler ancak parlak insanlardan oluşabilir. Belli görüşe angaje olmuş kişiler, hâkim ve savcı alınamaz. İmam hatipte verilen bilgiler İslam Dini'ne ilişkindir. Din dogmalara dayanır. Oysa yargı dogmalara değil, normlara dayanır. Hâkim ve savcı olmak için demokratik ve açık fikirli olmak gerekir. Aksine kişiler yargıyı zayıflatır.

Ben kendim değil, çocuklarımız için endişe ediyorum. İrtica yargıda en hafif şekliyle var. Ağır şekli bürokraside var. İrtica ile mücadele yasalarını bir an önce çıkartmak şart. Bu konu Türkiye'nin meselesi. Sadece yargının meselesi değil. Elbirliği ile herkes birşey yapacak. Yargı mensupları daha çok şey yapacak. Türkiye yargısına olan güveni bu şekilde zedelemek doğru değil ama olanları saklamak daha tehlikeli.

Bu gruplar planlı ve programlı hareket ettiler. En parlak, seçkin ve çalışkan öğrencileri Mülkiye'ye, Hukuk'a gönderdiler. Bunlar hâkim, savcı, kaymakam oldular. Polis oldular. Hatta en dirençli yer olan askerlerin arasına bile sızdılar. Nasıl RP'li birinin Adalet Bakanı olduğu yere sızmasınlar. En güç temizlenecek yer yargıdır. Çünkü hâkime bir dokunulmazlık tanımışsınız ki; somut bir kanıt olmadan ceza bile veremezsiniz. Ancak, bir kaymakam hakkında eşi türbanlı diye işlem yapılabilir. Atatürk, Cumhuriyet'in hâkimlerini yetiştirmek için Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni kurdu. Cumhuriyet'in kanunlarını uygulamaları için yetiştirildiler. O zaman Türkiye geçiş dönemindeydi ve şeriata şartlanmış kafalarla hukuk egemen kılınamazdı. Türkiye Cumhuriyeti kurulduğundan beri Avrupa'nın laik yapısını benimsemiş, hukuk sistemini de buna göre kurmuştur. Laik sistem, aklın hâkim olduğu bir sistemdir. Düşün ki bunu benimsemeyen, şeriata inanan bir hâkim... Düşüncesi bile hafakanların basmasına neden oluyor. Bunları ayıklamak çok zor. Son çıkarılmak istenen kanun hükmünde kararname ile bile zor. Çünkü müfettişler, iddialar ve duyumlar üzerine harekete geçecek. Konuyu, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun önüne götürecek. Kurul, maddi delillere bakacak. Yeterli görecek mi? O kadar kolay değil" (129).

Çırakman'ın açıklamalarına en önemli destek, dönemin Barolar Birliği Başkanı Prof.Dr. Eralp Özgen'den gelmiştir:

“Barolar Birliđi Bařkanı Eralp Özgen, 312’nci maddenin kaldırılmasını isteyenleri, ‘Demokrasiye deđil, řeriatçı diktatörlüđe hizmet etmekle’ suçladı. Özgen, ‘ölkemizde irtica tehlikesi hâlâ sürmektedir’ dedi.

Adli Yıl açılıřında Yargıtay Bařkanı Sami Selçuk’tan sonra kürsüye gelen Türkiye Barolar Birliđi Bařkanı Eralp Özgen, irticaya deđinilmemesini çok sert ifadelerle eleřtirdi. Özgen, Bařkan selçuk’un geçen yıl ‘meřruiyetini kaybettiđini’ ileri sürdüđu 1982 Anayasası’nı bu yıl da hedef alması ve irtica propagandası yapanların cezalandırıldıđı TCK’nın 312. maddesinin kaldırılmasını istemesi üzerine patladı. Özgen isim vermeden Selçuk’u kastederek, ‘Bu düşünceleri ileri sürenler bilmelidirler ki; demokrasiye deđil, řeriatçı bir diktatörlüđe hizmet etmektedirler. Demokrasi, demokrasiyi yok etme özgürlüğünü içermey’ dedi.

... Özgen, Fethullah Gülen’in tutuklanmasına üzüldüğünü söyleyen Ecevit’i ise eleřtirdi. Özgen, Ecevit’in, ‘Yargıda aklanacağını umuyorum’ sözleri için, ‘İrtica ile mücadelede siyasi iradenin yetersizliğinin belirtmesi yanında Anayasa’nın 138. maddesine aykırı olarak yargıya etki olasılıđını da içinde taşımaktadır’ yorumunda bulundu. Salonda bir yargı mensubu, ‘Çok dođru’ diye seslenirken, Özgen’in sert konuşmasını törene katılan askeri hâkimler de alkışladı. Özgen, konuşmasında Ecevit’in yanısıra hükûmeti de eleřtirdi. Özgen, ‘Koalisyon hükûmetinin, parlamentoda gerekli çoğunluđa sahip olmasına rađmen, irtica ile mücadeleyi öngören yasa tasarılarını komisyonlarda görüşölmeden bekletilmesi, irtica ile mücadele için gerekli siyasi iradenin yeterli olmadığını göstermektedir’ dedi” (130).

Yargıya sızan fethullahçı-řeriatçı kadrolar konusunda başlayan tartışmalara, dönemin Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) Başkanvekili Ergöl Güryel de katılmıştır:

“Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanvekili Ergöl Güryel, Genel Kurmay Bařkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkođlu’nun ‘irticacılar yargıya da sızdı’ suçlamasına yanıt verdi ve ‘Hakimler arasından irticacı da çıkar, bölücü de’ dedi. Hakimlik ve savcılık mesleđine seğıilecek adayların mülakat sınavının, Adalet Bakanı’nın emrinde çalışan bürokratlardan oluşan bir heyet tarafından yapıldığını belirten Güryel, ‘Bunun sonucunda yargı siyasallaşıyor. Bakan hangi siyasi görüşteyse sınavı o görüşe sahip adaylar kazanıyor’ dedi. Mülakat sınavlarının bir çoğunda hangi adayın sınavı kazanacağını önceden belirlendiğini de ifade eden Güryel, SABAH’a yaptığı açıklamada řunları söyledi: ‘Sınavı

kazanmanın kriteri başarı olmadığı için mesleği gerçekten hak eden bir çok aday mülakat sınavında eleniyor. Siyasi görüşleri sayesinde sınavı kazanan kişilerin bir çoğunun güvenlik soruşturmaları ise sağlıklı yapılmıyor. Bunun sonucu yaşam tarzını tanımadığımız, Atatürk ilke ve inkılâplarına bağlılığı ve ülkenin bölünmez bütünlüğü konusundaki düşüncelerini bilmediğimiz kişiler, hakim ve savcı cüppesi giyerek kürsüye çıkıyorlar. Bu yöntemle mesleğe kabul edilen hakim ve savcılar arasında irticacı da çıkar, bölücü de” (131).

Bu tartışmaların gündemde olduğu dönemde, “T.B.M.M.’nde 107 Fethullahçı milletvekili” olduğu önesürülürken (132), Cumhurbaşkanı Sezer’in, Valiler Kararnamesi hakkında dönemin Başbakan Yardımcısı Hüsamettin Özkan’a, “Eğer irtica ile mücadele bu kadar önemliyse, siz de irticaya bu kadar karşıysanız, o zaman valiler kararnamesini bana getirmemeniz gerekirdi. Çünkü bu valiler arasında Fethullahçılar var” dediği, Basında yer bulmuştur (133).

Fethullahçıların yargıdaki en önemli stratejik hedefi, “hasım”larını susturmada, caydırmada, maddi anlamda korkutup köşeye sıkıştırmada, çok yönlü etkisizleştirmede kilit olarak değerlendirdikleri ve bu anlamda en çok işlerinin düştüğü Yargıtay 4. Hukuk Dairesi olmuştur. Gerek 4. Hukuk Dairesi’nde ve gerekse Hukuk Genel Kurulu’nda yer alan üyelerin laik hukuk sisteminden yana çoğunluğu oluşturmaları, fethullahçılar için bir talihsizlik olduğu kadar, Cumhuriyet rejimi açısından da bir şans olarak nitelendirilmelidir. Normali de budur. Zira, hiçbir onurlu hakim ve savcı, fethullahçılarla, fethullahçılara karşı mücadele verenler arasında “tarafsız” konumunda yer alamaz. Nedenine gelince, hakim ve savcılar, laik hukuk sisteminden, kamu düzeninin korunmasından, Atatürk ilke ve devrimlerinin sürekliliğinden taraftır. Hatırlanacağı üzere, şeriatçı TV kanalları dışında hemen tüm TV kanallarında teşhir edilen bir kasedinde, müritlerine hitaben tavsiyelerde bulunan Fethullah Gülen, Türkiye’deki tüm yargı mensuplarına yapılabilecek en ağır hakaret suçunu işlemiştir:

“... Belki bizim acımız bu yani orada icabında Mahkemenin altını üstüne getireceksin, avucuna alacaksın, arkadaşlara diyorum ki ben bin döktürecektim, belki geriye biri dönecek. Bu dershaneleri üstad destekleriz yani, bir milyar vereceksiniz, 10 milyon tazminat davası alacaksınız. Önemli olan mahkûm ettirmektir yani, Avukat da kiralayacaksınız, HÂKİM DE KİRALAYACAKSINIZ...” (134).

Türkiye’de hâlâ “kadı”lık sisteminin özlemini çeken, hâkimleri

“kiralanacak bir meta” olarak gören ve nitelendiren benzeri şeriatçı sapkınlara karşı, Büyük Atatürk, 9 Ekim 1925'de, sanki bugünü görerek, Cumhuriyet Savcılarına şöyle sesleniyordu:

"Her uygar ve çağdaş devlette olduğu gibi, Türkiye Cumhuriyeti Adliyesi'nde de, Cumhuriyet Savcılarını yüksek ve son derece önemli bir görev ve makamın temsilcileri olmak üzere tanırım. Devrim savcılarının, kendilerine verilen bu büyük görevin önemine uygun olarak gayretli ve çalışkan olmaları konusunu, adliyemizin başarı ve üstünlüğünün en önemli etkenlerinden sayarım. Laik Türk Devrimi, çağımızın uluslara yaşama ve yükselme yeteneği veren en son ve en uygar ilkelerin bir ifadesi ve Türk Ulusu'nun büyük fedakârlıklarıyla sürdürülen ve kazanılan büyük mücadelenin eseridir. Devrimlerin gerçekleşmesi, kararları ve kanunlarıyla, ulusal irade ve ulusal egemenliğin bir görünümü; bütünü itibarıyla da Türk Ulusu'nun bütün haklarıdır. Devrimlerin her biri, ulusun emeği ve hakkı ile gerçekleşmiştir. Cumhuriyet Savcılarımızın, DEVRİM GEREKLERİ ETRAFINDA, EN KISKANÇ VE UZAKLARI GÖREN HASSAS NÖBETÇİLER OLMALARINI, ASIL GÖREVLERİNDEN SAYARIM.... YÜKSEK AMACA YÖNELİK HERHANGİ BİR SUİKAST FAİLİNİN DURMAKSIZIN KOVUŞTURULMASI VE KOVUŞTURMANIN, ULUSUN BÜTÜN HAKLARI TATMİN VE TAZMİN EDİLİNCEYE KADAR, HAKİM ÖNÜNDE DE KAYGI VE ISRARLA SÜRDÜRÜLMESİNİ VE SONUÇLANDIRILMASINI İSTERİM.... YAKIN TARİHİMİZDE VE ESKİ ZAMANLARDA, DİNLERİN; ZORBA HÜKÜMDARLARIN, RAHİPLER VE ÇIKAR SAĞLIYANLARIN ELİNDE BİR BASKI ARACI OLMASI GİBİ, ÇAĞIMIZDA KESİNLİKLE İZİN VERİLEMEZ VE HOŞ GÖRÜLEMEZ. DEVRİME KARŞI KOYAN MUHALEFETİN ÖZGÜRLÜKTEN VE YASADAN YARARLANMAYA HAKKI YOKTUR. BİREYİN DEĞİL, BİREYLERİN TAMAMINI İFADE EDEN TOPLUMUN VE DEVLETİN YARARI, HER DÜŞÜNCE VE KAYGIDAN ÖNCE GELMELİDİR. SINIRSIZ BİREYSEL ÖZGÜRLÜK VE KİŞİSEL ÇIKAR PEŞİNDE OLANLAR, KENDİ EMELLERİNİ, ÇIKARLARINI ULUSUN YÜKSEK ÇIKARLARI VE ÖZGÜRLÜĞÜNDEN ÜSTÜN TUTANLARDIR. SINIRSIZ KİŞİSEL ÖZGÜRLÜKLER, KİŞİSEL ÇIKARLAR, UYGAR VE DÜZENLİ TOPLUMLARI, DEVLETLERİ YIKARAK ANARŞİYİ VE ÇOĞUNLUKLA DA ZORBALIĞI YARATIR..."

İnsanın aklına ister istemez gelir, Atatürk'ün Cumhuriyet Savcısı

olma özelliğine, cesaretine, iradesine, kararlılığına, aydınlığına sahip kaç hukukçu var, ülkemizde?!. İşte bunun için Fethullah Gülen, müritlerine hedef gösteriyor: "Mülkiyede ve Adliyede kadrolaşın!.." Cumhuriyet Savcılarının büyüteç altına alınması; sadece müritlerin değil, tarafsızlık (!) adına görevini yapmayarak sessiz kalanların, Cumhuriyete ihanete sırtını dönenlerin de ayıklanmasını gerekli ve öncelikli kılmaktadır. Diğer taraftan, Atatürk'ün Cumhuriyet Savcısı olma onurunu üzerinde taşımak, günümüzde çok yönlü saldırı ve iftiraya maruz kalma riskini de beraberinde getirmektedir. Örneğin, Yargıtay'ın son iki dönemdeki Cumhuriyet Başsavcılarını Vural Savaş ve Sabih Kanadoğlu, özellikle şeriatçı, ikinci cumhuriyetçi ve bölücü odakların boy hedefi olma onurunu ve kaderini paylaşmışlardır. Aynı şekilde, Adli yılın açılışı sırasında, *"Bugün bir tarikat lideri, hayali ihracatçılar, banka soyguncuları gibi Amerika'da yaşıyor. Bu, geçmişte Humeyni olayında görüldüğü gibi, ABD'nin çıkarları doğrultusunda yönlendirilip Türkiye'ye gönderilirse bunun hesabını kim verecek? Bunun Humeyni gibi geri gönderilmeyeceğini kim kestirebilir? Bir tarikat lideri için bu bir açılımdır, diyerek hoşgörüyü sığınılmasından endişe ediyorum"* diyen Zonguldak Cumhuriyet Başsavcısı Hayati Önder, dünyanın hemen her yerine dağılmış örgütlü fethullahçı müritlerin çirkin protestolarına maruz kalmıştır.

Cumhuriyet Tarihimizde, hırsızların, hortumcuların, rüşvetçilerin, bölücülerin, Batı destekli terör örgütlerinin, işbirlikçi politikacıların ama en çok da fethullahçıların hedefi konumundaki isim, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcısı Nuh Mete Yüksel olmuştur. Yüksel, özellikle son dönemde, halk deyimi ile "kifayetsiz-muhteris" kimi siyasilerin marifetiyle Adalet Bakanlığı'na en çok soruşturma açtırılan, şeriatçı basında adından en çok bahsedilen Cumhuriyet Savcısı olmuştur. Atatürk'ün Cumhuriyet Savcısı olmanın çok zor olduğu, zaten bilenlerce takdir edilmektedir. Nuh Mete Yüksel aleyhine yürütülen kampanyalar, O'nun mesleki gurur ve onuruna, kişilik haklarına, hatta ailesine yönelmiştir. Bu kampanyalara, Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk de, dolaylı destek verme konumuna düşürülmüştür. Nasıl mı? İşte, bu konuda kanaat oluşturmaya yetecek sadece bir tek örnek!..

Aynı zamanda Ankara 2 Nolu DGM'de görülen Fethullah Gülen davasının da savcılığını yürüten Nuh Mete Yüksel'i korkutma ve yıldırma girişimlerinin sonuç vermemesi üzerine, fethullahçı istihbaratçılar, Cumhuriyet Tarihimizde ilk defa bir hukuk adamına yönelik planlı operasyon gerçekleştirmişlerdir. Bu operasyonun ilk adımı, **Yeni Şafak**

gazetesinde, Nuh Mete Yüksel'e ait olduğu iddia edilen meçhul bir kasetten söz edilmiştir. Ardından, aynı gazetenin yazarlarından Fehmi Kuru, sakil bir pişkinlikle, “Böyle bir kargaşada DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel’in örgüte –fethullahçılara (N.H.)- hiç bulaşmadığına inanmak çok güç; hem de malûm, yarın öbürgün , biri çıkar da, ‘Nuh Mete de...’ derse, inanın hiç şaşırmayacağım” mesajını vermiştir (135). Daha sonra da, bu kaset. Nuh Mete Yüksel’e kargo yoluyla gönderilerek, telefonla da şantaj girişiminde bulunulmuştur. Şantaj haberi, ilk kez Star gazetesinde, Saygı Öztürk tarafından köşeyazısında -isim vermeksizin- kamuoyuna duyurulmuştur. İşte, malûm kasedin, kimi polis memurları tarafından Çağdaş Eğitim Vakfı’nın kasasından “elleriyle koymuş gibi” bulunulmasıyla, şantaj aşamasından, “tasfiye” aşamasına geçilmiştir. “Tasfiye” aşamasında devreye dolaylı sokulan, yönlendirilen isim, Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk olmuştur. Türkiye’de “şartlı salıverme” kapsamında onbinlerce kaatilin, gaspçının, saldırganın, tecavüzcünün, sahtekârın aramızda ellerini kollarını sallayarak dolaşmasının siyasal ve bürokratik müsebbiblerinden biri olan Adalet Bakanı, suçlulara gösterdiği “hamilik” yaklaşımını, Nuh Mete Yüksel için göstermekten kesin bir biçimde kaçınmıştır. İşte, Milliyet yazarı Tuncay Özkan’ın bu çifte standarda haklı tepkisi:

“... Şimdi Nuh Mete Yüksel ile ilgili açıklamasını hayretle okudum. Keşke susmayı başarsaymış. O şantaj amaçlı kaset kendilerine de ulaşmış. Ne yapmış kendileri, işi hemen Teftiş Kurulu’na havale etmişler. Ben onun yerinde olsam, ikide bir açtığı soruşturmalarda makamıma çağırıp öyle değil böyle olmalı diye fikir beyan ettiğim savcuyu arar, ‘Biz hukukçumuzu şantaja, montaja, konploya, kumpasa, ayak oyunlarına yedirmeyiz. Gerçeği buluruz, çıkartırız. Siz adil yargılama görevinize devam edin. Özel yaşamları bu kadar ucuz harcanacak duruma düşürmeyiz’ derdim. Kumpasın arkasını arardım.

Bakan Bey ne yapmış? Kasedi almış. Büyük olasılıkla izlemiş (çünkü bir yargı beyanı var) ve diyor ki: ‘Kaset bize de iletildi. İddiaların incelenmesi için Teftiş Kurulu Başkanlığı’na havale ettik. Biz de gerçeklerin ortaya çıkmasını bekleyeceğiz. Diliyorum ki montaj olsun’.

İyi de Sayın Bakan, tutun ki bu kaset montaj ya da değil! Ne olacak yani? Ne fark eder?

Bir savcının veya siyasetçinin veya herhangi bir bürokratin şantaj amaçlı böylesi bir olayda harcanması mı gerekiyor? Şantajı yapanlar değil de özel yaşamının gizi şantajla, montajla ortaya dökülmek istenen savcı

veya herhangi biri mi suçlu olacak? Yazıktır... Bu anlayış Türkiye’yi bitirir. Buna Adalet Bakanı veya adalet mekanizması, hukukçular prim verirse, hepimizin evlerine gizli kamera koyar bu şantaj çeteleri, yatak odalarımızı teşhire başlar. Bu alçaklığı, pespayeliği, belden aşağı vurmaya haklı çıkartacak bir tek sözü dahi hiçbir hukukçu veya siyasetçiye yakıştıramam.

‘Diliyorum ki kaset montaj olsun’ ne demek Sayın Türk? Kasedi izleyince başka bir kanıya mı kapıldınız? Size başka bir bilgi mi ulaştı? Size bu kaset nasıl geldi? Kimler getirdi? Bu kasedi kim çekmiş? Nasıl çekmiş? Nasıl üretmiş? Niye üretmiş? Niye Nuh Mete Yüksel? Neden şantaj? Niye size yollanmış? Neden bu kadar oyun? Nedir bunca komplonun sebebi? Bunları hiç düşündünüz mü?

... Size, tanıdığım Hikmet Sami Türk’e bu açıklamaları, tavrı, tutumu hiç yakıştıramadım. Ben sizin hukukçu kimliğinizi, insan özelliğinizi kinden, intikamdan, hıstan arınmış bulurdum. Yanıldım mı yoksa Sayın Türk? Yoksa siz hâlâ o eski fezlekenin (Sayın Hüsamettin Özkan ile ilgili Halk Bankası fezlekesi) intikamını alma umudunda mısınız? Şantajcılar bunu bildikleri için mi kaset size iletildi yoksa? Bakanlığınızın verdiği kınama cezası yetmez mi sizce?

... Türkiye’deki bütün savcılar. Yargıçları, avukatları, baroları, hukukçuları, adalet adamlarını, sivil toplum örgütlerini, siyasetçileri özel yaşam teşhirine, şantaja karşı durmaya çağırıyorum. Gizli kaydedilen ses kasetleri orda burda yayımlanan herkes buna karşı sesini yükseltmeli. Nuh Mete Yüksel’i sevsin sevmesin, yaptıklarını beğensin beğenmesin özel yaşama saygı gereği, şantaja, montaja, tehdide hukuku etkileme çabasına karşı olma inancıyla insanların bu olayda şantajcılara karşı saf tutmaları gerekiyor. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, Nuh Mete Yüksel’e karşı girişilen bu alçak saldırıyı kendisine yapılmış saymalıdır. Bu tuzak ve şantaj ters çevrilip hazırlayanların suratına bir tokat gibi, bir boş eldiven gibi vurulmalıdır. Bu yapılırsa Türkiye’de bundan sonra hiç kimse şantajcılıkla hukuku veya bir başka kurumu ve kişiyi etkisizleştirme acizliğini göstermeye kalkamayacaktır.

Şimdi bir Türkiye Cumhuriyet Başsavcılığı Kurumu olsaydı, bu şantajı yapanlar saklanacak delik arardı. Ama ne yazık ki, hâlâ bu kurum yok ve savcılar sahipsiz” (136).

Tuncay Özkan, tespitleri ile, Türk Hukuk sisteminin en önemli zaafına işaret etmiştir. Gerçekten de, kimi siyasiler ve de bürokratlar, “emir kulu” gibi gördükleri Cumhuriyet Savcıları’na karşı, işlerine gelmediğinde

yaptırım uygulamayı, cezalandırmayı, bir “güç gösterisi” olarak değerlendirmektedirler. Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu’nun yargıya sızan fetuhullahçılarla ilgili değerlendirmeleri sonrasında, bu konuda tipik bir örnek yaşanmıştır. İçişleri Bakanlığı genelgesi çerçevesinde Ankara Valiliği, Vural Savaş’ın yanısıra, Fethullah Gülen davasının görüldüğü Ankara 2 Nolu DGM Başkanı Hüseyin Eken’in, aynı Mahkemenin üyesi Mehmet Maraş’ın ve Savcı Nuh Mete Yüksel’in koruma amaçlı araçlarını geri istemiştir. Oysa, 1999’da toplam 406.260 litre yakıt tüketen araçlardan Turgut Yılmaz, Özer Çiller, Semra Özal ve daha nicelerine tahsis edilmiş olanlar için geri isteme sözkonusu olmuş mudur? Örneğin, Mehmet Ağar’a 6, Tansu Çiller’e 5, Ünal Erkan’a 4, Abdülkadir Aksu ile Murat Başesgioğlu’na 3’er araç tahsis edilmiştir. Bu kişilere, size 1 araç da çok, denilmiş midir?

Saygı Öztürk, Nuh Mete Yüksel’e de gönderilen şantaj kasedi ile ilgili gelişmeleri Star gazetesindeki köşe yazısında ele alırken, konu ile ilgili yargı kararıyla birlikte, Jandarma Genel Komutanlığı Kriminal Daire Başkanlığı’nın raporuna da yer vermiştir:

“Savcılara yönelik şantajın boyutlarının nerelere kadar vardığı dün mahkeme kararıyla da ortaya çıktı. Demek ki bir yandan savcıların telefonları dinleniyor, bir yandan şantaj kasetleri açıklanıyor. Şantajla karşı karşıya olan isimlerden birisi de Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel. Dün Yüksel’le sohbet ediyor, kasedin içeriğini konuşuyorduk. Neden kendisine böyle bir şantaj yapılmak istendiğini de Nuh Mete Yüksel Star’a şöyle açıklıyor:

‘İrticaya karşı yürüttüğüm inceleme ve soruşturmalar, beni onlara hedef yaptı. Ama bunları da aşacağım. Beni montaj seks kasetiyle vurmaya çalıştılar. Bunların hesabı da, yapanlardan sorulacak’.

Şantaj kaseti Nuh Mete Yüksel’e geçen hafta kargoyla gönderildi. Nuh Mete Yüksel’e kaset ulaştığı sırada, kaseti gönderenlerden birisi telefonla aradı. Kasetin, içeriğini belirtti ve izledikten sonra kendisini bir daha arayacaklarını söyledi. Savcı Yüksel, telefonla konuştuğu kişiye, yaptıklarının hesabının adalet önünde mutlaka sorulacağını belirtti. ‘Beni yolumdan kimse çeviremez’ diye bağırdı. Diğer savcılar, Yüksel’in bu kadar sinirlendiğine bu güne kadar tanık olmamışlardı. Savcılar, Yüksel’in odasına gidip onu yatıştırdılar. Kaset, izleme gereği bile duyulmadan, incelenmesi için Jandarma Genel Komutanlığı Kriminal Daire Başkanlığı’na gönderildi.

... İşte Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'e 'kasetli şantaj' yapıldığı mahkeme kararıyla da belgelendi. İşte o karar:

'Ankara DGM Başsavcılığı'nın 6.6.2002 tarih 6.6.2002 tarih ve 2002/3644 Muh. Sayılı yazısında DGM C. Savcısı Nuh Mete Yüksel'in görevi nedeni ile yürütmekte olduğu soruşturmada şantaj aracı olarak kullanılmak istenen video kasetinin posta ile kendisine gönderildiği, bu kaset aracılığı ile yürütmekte olduğu soruşturmaların engellenmeye çalışıldığı belirtilerek, dosya içerisinde bulunan kasetin montaj olduğunun Jandarma Genel Komutanlığı'nın Kriminal Daire Başkanlığı raporunda belirlenmiş olduğundan ...CMUK'un ekli evrakı tetkik edildi.

Gereği düşünüldü.

Ankara DGM C. Savcısı Nuh Mete Yüksel'e gönderildiği belirtilen ve yaptığı soruşturmalarla ilgili olarak şantaj aracı olarak kullanılmaya çalışıldığı anlaşılan dosyada mevcut 1 adet Raks VHS tip (Seri No: 21032P13E-30) video kaset üzerinde Jandarma Genel komutanlığı tarafından düzenlenen Ekspertiz raporunda oda içerisine yerleştirilen gizli bir kamera vasıtasıyla çekilen video görüntülerinin toplam uzunluğunun 4 dakika 52 saniye olarak tespit edildiği ve görüntülenen her karesinin montaj olduğu belirtilmiştir.

DGM C. Savcısı olarak görevli olan Nuh Mete Yüksel ile ilgili olarak montaj görüntüler ile düzenlendiği belirtilen video kasetinin yayını halinde terör suçları ile ilgili olarak yapılan soruşturmalara etki edeceği anlaşıldığından ilgili kasetin ulusal ve mahalli televizyon ve yazılı basında yayınlanmasının CMUK'un 86. maddesi gereğince yasaklanmasına, sözkonusu kasete soruşturma sonucuna kadar el konulmasına, karar ve ekli evrakın DGM C. Başsavcılığı'na iadesine, itirazı kabil olmak üzere karar verildi. 7.6.2002" (137).

Yukarıdaki yargı kararı, fethullahçı istihbaratçıların planlı operasyonuna ciddi bir darbe vurmuştur. Yayın yasağı kararı, Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven Yaşer'le ilgili montaj kaseti yayınlayan şeriatçı kanalların heveslerini sonuçsuz bırakmıştır. Üstelik Mahkemenin, sözkonusu kaseti, fethullahçıların var olduğu kuşkusunu uyandıran Emniyete ait Kriminoloji birimine değil de, bilimsel ve objektifliğinden kuşku duyulmayan Jandarma Kriminoloji Laboratuvarına göndermesi, fethullahçı istihbaratçıların başka bir hayal kırıklığı uğramalarına neden olmuştur.

Bu ülkede, bir Cumhuriyet Savcısı'na böylebine iftira, tehdit ve şantaj

gerçekleştirilebiliyor ve bu yasadışı operasyon, kimi medya marifetiyle geniş kitlelere ulaştırılabiliyorsa; Adalet Bakanı “seyirci”yi oynamanın da ötesinde, mağdur Cumhuriyet Savcısı için soruşturma açtıyorsa; bu montaj kasetin, İstanbul’da cemaatin eğitim faaliyetlerinden sorumlu M.Ö. adlı Fethullah Gülen’in manevi varisi marifetiyle hazırlandığı, çoğaltıldığı ve dağıtıldığı duyumlarının üzerine gidilmiyorsa, hatta hiçbir şey yapılmıyorsa -ki mutlaka yapılacaktır- bu geçici başarı, tamamiyle fethullahçı istihbaratçıların operasyonel gücünden, cemaatin ekonomik ve siyasal gücünden ve de devlet içine sızmış kadrolarının gücünden kaynaklanmaktadır.

3.5. “EMNİYET”TE YÜRÜTÜLEN OPERASYONLAR

Dönemin Emniyet Genel müdürü Yılmaz Ergun, Ankara Emniyet Müdürlüğü’ne gönderdiği 10.09.1992 tarih ve 244259 sayılı yazıda, fethullahçı istihbaratçıları konusunda bugüne kadar yapılmış en mükemmel, kusursuz ve tam suç tanımlamasını yapmıştır:

*“Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şariat düzenini getirmeyi amaçlayan illegal ‘Fethullah Hocanın talebeleri’ adlı örgütün teşkilatımız bünyesinde özellikle Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis Okulları gibi Eğitim ve Öğretim Kurumlarında örgütlendiği, **bu örgüte girmeyenlerin veya girmiş olup ayrılmak isteyenlerin tehdit edildikleri, ihbar edilmek ve disiplin cezası verilmek suretiyle meslekten ilişkilerinin kesildiği, üstleri hakkında suç tasnii ve iftiraya dayalı gerçek dışı belge ve tutanak tanzim ettikleri** iddia edilen Emniyet mensupları hakkında inceleme ve soruşturma yapmak üzere görevlendirilen Polis Başmüfettişi İ. Sezgin Şenel tarafından düzenlenen 20.08.1992 gün ve B.05.1.EGM.0.60.01./15-92 sayılı fezlekeli tahkikat evrakı ilişkide gönderilmiştir. Bilgi ve gereğini rica ederim” (138).*

Yıl 1992 ve fethullahçı istihbaratçıların, “bu örgüte girmeyenlerin veya girmiş olup ayrılmak isteyenlerin tehdit edildikleri, ihbar edilmek ve disiplin cezası verilmek suretiyle meslekten ilişkilerinin kesildiği, üstleri hakkında suç tasnii ve iftiraya dayalı gerçek dışı belge ve tutanak tanzim ettikleri” soruşturmayla sabit. Üstelik, dönemin Emniyet Genel Müdürü, bu soruşturma evrakını teşkilatın bilgisi ve gereği için dağıtımına tabi tutuyor. Ancak, bugüne kadar fethullahçılara ters düştüğü için kaç bin Emniyet mensubunun haksız suç isnadı ve iftiraya dayalı sahte belge ve tutanakla ya da tehdit, asılsız ihbarla disiplin cezası aldıkları, işlerinden atıldıkları bilinmiyor... Bu olgu, herhangi bir devlet kurumunda, diyelim ki

Bayındırlık Bakanlığı'nda olsa, bir yere kadar "geniş" ve "ölçülü tepkili" olabilirsiniz; ama bu olgu, canımızı, malımızı, namusumuzu, özgürlüğümüzü, güvenliğimizi, kamu düzenimizi teslim ile emanet ettiğimiz Emniyet Teşkilâtı'nda sözkonusu olduğunda, en azından ülke aydınları olarak "kıyametleri koparmamız" gerekmiyor mu?!. Ama niye çıt çıkmıyor, sorusuna gelince, bunun yanıtını, tepki verenlerin ve de verecek olanların, yani cemaat deyimiyle "hasım"ların derhal tasfiye (imha) edilmelerinde; kamuoyunun bilgilendirilmesine yönelik girişimlerin en etkin biçimde önlenmesinde; soruşturma açtıran ve yürütenlerin pişman edilmesinde, kısaca Cumhuriyetin gelmiş geçmiş en tehlikeli dinsel organize suç örgütü karşısında birey olarak yalnız kalmanızda bulabilirsiniz...

3.5.1. İSTİHBARAT DAİRE BAŞKANLIĞI

Fethullahçılar için Emniyet'in Eğitim, TEM, Bilgi İşlem, Narkotik gibi tüm birimlerinde kadrolaşmanın, Teşkilâtı yönetmek ve kontrolde tutmak için kaçınılmaz olduğu anlaşılıyor. Ancak, Emniyet'te bir birim var ki, ülkenin kontrolünü elde tutmak için stratejik ve hayati öneme haiz: İstihbarat Daire Başkanlığı!..

Her şeyden önce, bu birimde çalışan istihbaratçının görev ve sorumluluk alanı son derecede geniştir. Bir tarafta Yasa – Tüzük ve Yönetmeliklerin polise verdiği sorumluluk, diğer tarafta da özetle, **"Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, Anayasal düzenine ve genel güvenliğe dair önleyici ve koruyucu tedbirleri almak, ülke seviyesinde İstihbarat faaliyetinde bulunmak, Milli güvenliği tehlikeye düşürecek her şeyi tespit ve zararsız hale getirmek, espionajla mücadele yapmak, beşinci kol faaliyetlerini önlemek, Uluslar arası terörizmle mücadele etmek, TCK 125 – 176 maddelerinde belirtilen ve SUÇ SAYILAN HUSUSLARLA mücadele etmek, DGM görev alanına giren suçlarla ilgili çalışma yapmak v.s. ve bu faaliyetler içinde yer alan, tahrik, teşvik, himaye ve yardım edenler hakkında açık ve kapalı kaynaklardan her türlü bilgi toplamak"** (İstihbarat Yönetmeliği Madde 14) ve diğer birçok görev ve sorumluluklarla yüklendirilmiş bir İstihbarat personelinin önemi tartışılmazdır.

Diğer taraftan, İstihbarat Daire Başkanlığı'na gelince, bu birimde görev yapmak, her Emniyet mensubu için ayrıcalıktır. Cumhuriyete ve Devlete bağlı bir istihbaratçı için bu Daire'nin personeli olmak, başlıbaşına onur ve gurur nedenidir. Yabancı ülke istihbarat servisleri, siyasal rejimi değiştirmeyi

amaçlayan tarikat, cemaat ve örgütlerle, mafya mensupları açısından da bu birim, anlaşılır nedenlerden dolayı ayrı bir “cazibe merkezidir”. Ama ille de neden, diye soruyarsanız, işte gerekçelerinden sadece biri, şüphelilere ait telefonların dinlenmesi:

İstihbarat hizmetlerinde Türk Telekom, Turkcell, Aria, Aycell ve Telsim şirketleri ile İstihbarat Daire Başkanlığı ve bağlı birimleri koordinasyonlu bir çalışma yürütürler. İstihbarat Daire Başkanlığı diğer istihbarat kurumlarının da yaptığı gibi, telekom şirketlerinin ay sonlarında faturalandırmaya esas olan ayrıntılı fatura bilgilerini digital ortamda bilgisayar disketleri halinde bu kurumlardan alarak kendi merkez bilgisayarındaki bilgi bankasında toplar. Bunun yanı sıra “118 Bilinmeyen Numaralar” adres bilgilerini, ASKİ, TEDAŞ, Seçmen Kütükleri, ÖSYM başvuru formları, vb. gibi kimlik ve adres bilgilerini içeren değişik kurumlara ait bilgisayar ortamında muhafaza edilen bilgileri de yine bilgisayar disketleri halinde anılan kurumlardan toplayarak bu bilgi bankasına yükler.

Ayrıca ankesörlü telefonlara ait telefon kartlarının digital ortamda tutulan kimlik ve arama bilgilerini de bölgesel olarak bilgisayar verileri halinde alarak bunu da merkez bilgisayarındaki bilgi bankasına depolar.

Kısacası İstihbarat Daire Başkanlığı’nda sürekli güncelleştirilen ve geliştirilen zengin bir kimlik-adres-ilişki kütüphanesi oluşturulmuştur. İstihbarat Daire Başkanlığı bu bilgileri özel yazılım ve programlarla hizmete uygun olarak kendi bilgisayar ağı üzerinden merkez ve taşra birimlerinin tümünün kullanımına açar. İstihbarat personeli de sadece bilgisayara giriş şifresini kullanarak, bu bilgi hazinesinden dilediği bilgiye sınırsız denebilecek ulaşma yetkisiyle ulaşır ve kendi çalışmalarına konfigüre eder. Bu aşama sonrasında toplanılan her türlü istihbarat bilgileri değerlendirildikten sonra sanık, suçlu, zanlı değerlendirilir, muhtemel olabilecek bağlantılar belirlenir ve bu noktadan itibaren işleme başlar.

Bu sistem aynı zamanda tahkikata esas olan çalışmalarda, ülke ve bölge seviyesindeki terörle mücadele bağlamındaki terör analizlerinde de etkili olarak kullanılır. Örneğin, yurtdışında bulunan bir terör karargahına ait istihbari kaynaklardan ulaşan herhangi bir telefon numarasından hareketle, bu telefon numarasını ülke genelinde, bölge, il, ilçe, mahalle, semt, köy gibi yerleşim birimlerinde arayan tüm numaralar tespit edilerek, bu bilgilerin değerlendirilmesiyle hedef örgütlerin detaylı analizleri yapılarak, üstlenme ve faaliyet bölgeleri, herhangi bir telefon dinlemesine

dahi gerek duyulmadan tespit edilebilir. Bundan sonra ise dar bölgelerde çok basit düzeyde yürütülecek istihbarat faaliyetleri operasyona dönüştürülerek örgütler çökertilir.

Bugün ülke genelinde terörizm marjinal bir seviyeye düşürülmüş ise; bunu sağlayan en önemli etken siyasi ve medyatik şovmenler değil, 1994-1999 yılları arasında bu sistemler üzerinde emek sarf eden, gecesini gündüzüne katarak günlerce, hiçbir menfaat düşünmeden, aile yaşantısını görevi uğruna ihmal eden Atatürkçü, laik kadrolardır. Zira, bu birime sızmış fethullahçıların, kendi deyimleriyle “T.C.’ye düşman” çevrelerle bir alıp veremediği yoktur. Onların tehdit algılaması, kendi cemaatlerinin çıkar örgüsü çerçevesindedir ve sadece cemaat düşmaat düşmanlarını kapsar. Örneğin, fethullahçı İstihbaratçıların “hizbullahçılara” sevgi ve saygısı, şeyhlerinin bu yapılanma ile ilgili düşünce ve yorumlarına dayanmaktadır (139). Ama ne zaman ki kürtçü-nurcu kesimden biri, Med-Zehra Vakfı Başkanı, bu yasadışı yapılanma tarafından öldürülmüştür, fethullahçıların yaklaşımı da aniden değişerek, hizbullahın adını, “hizbulvahşet” olarak ilân etmişlerdir.

Konumuza dönersek, bu sistem sayesinde aranan herhangi bir kişinin, bulunduğu illegal ortamda yaşamsal zorunluluğu olan “iletişim ihtiyacı” göz önünde bulundurularak, geçmişteki legal hayatında kendisinin veya yakın çevresinin bilinen adres ve telefon bilgilerinden, bilgisayar ortamında geliştirilen kombinezon hesap mantığı ile, kriminalistik ilişkilendirme ve değerlendirmeler sonucu bugünkü adresini mevcut sistem dahilinde tespit etmek mümkündür. Yine bu şahsın tüm ailevi, ticari, siyasi, yasadışı vb. ilişki ve irtibatlarını da belirlemek çok kolaydır. Aynı şekilde herhangi bir kişi yada kuruma ilişkin ihbar ve haberin doğruluğunu teyit etmede, iftiranın tespitinde de çok önemli bir yöntemdir.

Kısacası bu sistem istihbarat hizmetlerinin beyni ve çağımızın kazandırdığı en etkili haber işleme tekniğidir.

Ne var ki fethullahçılar, 1999’dan itibaren sırf hasımlarını suçlama dayanağı olarak bu sistemi deşifre etmişlerdir. Artık tüm suç şebekelerince sistemin gücü ve çalışma prensipleri bilinmekte ve karşı önlemler geliştirilmektedir.

Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından hazırlanan Fethullah Gülen hakkındaki ünlü rapor sonrasında, Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve ekibinin, fethullahçıların Emniyetteki uzantılarının mutlaka tasfiyeleri konusunda kararlılığı açık biçimde ortaya çıkmıştır. Özellikle, Cevdet Saral

tarafından imzalanan 10 Şubat 1999 tarih ve B.05.1.EGM.4.06.00.06 tarihli “çok gizli” yazı, bu kararlılığı daha ileri boyutlara, Türkiye genelindeki yapılanmaya taşırken, fethullahçı istihbaratçıları da, deyim yerindeyse, çığına çevirmiştir. İşte, fethullahçı istihbaratçılar tarafından, “bilgi için” imam (!) düzeyindeki müritlerine de dağıtımı yapılan bu yazıda, şu önemli hususlar önerilmiştir:

“... Hal böyleyken, ilgi (a.b.c.) ve Teftiş Kurulu Daire Başkanlığı’nın İlimize intikal eden yazılarında yürütülen incelemenin örgütsel boyutlarından söz edilmekte buna karşın müdürlüğümüzden lokal anlamda çok yönlü araştırma istenmektedir.

Son yayınlarla inceleme ve soruşturmaya neden olduğu anlaşılan bu ‘**örgütlenmenin**’ veya ‘**tarikatin**’ oluşumunun nasıl olduğu, kimler tarafından yürütüldüğü, teşkilatımıza sızmaların nasıl gerçekleştirildiği hususları hakkında geniş çaplı araştırma için yeni bilgilere ihtiyaç hissedildiğinden, ilk anda F. GÜLEN’le ilgili yazılan kitaplardan elde edilen değerlendirmeler ve teyide muhtaç diğer kaynaklardan derlenen bilgiler ışığında ulaşılan kanaat, bu grubun bünyesinde mevcut örgütlenmenin yatay ve dikey şekilde olduğu; yapılanmanın genelde ‘**açık faaliyet**’ ancak ‘**hedefin**’ gizlilik taşıdığı sonucuna varılmıştır.

Bu itibarla, söz konusu ‘grup’, ‘hareket’ veya ‘tarikatin’ örgütlenme tarzının çözüme kavuşturulması için; ideolojik ve felsefi yapısı, örgütlenme modeli, taktik ve stratejisi, finans kaynakları, hedefin netleştirilmesi hususlarındaki bilgileri derleme çalışmaları ile işe başlamanın lüzunlu olduğu kıymetlendirilmiş olmakla birlikte, ayrıca:

1. Fethullah Gülen’in şecereye bağlı geçmişi, hangi medrese ve hangi tanınmış din alimlerinden ders aldığı, bu kişilerin bilgi derinliğinin ne olduğu, ne kadar sürelerle eğitim gördüğü, almış olduğu dini eğitimin irşat edici özellik taşıyıp taşımadığı,
2. Fethullah Gülen’in güdümündeki okullardan mezun olan kişilerin Cumhuriyet ve rejim ile Atatürk ilke ve inkılâpları hakkındaki düşüncelerinin samimi boyutlarının ne olduğu,
3. Fethullah Gülen’in yurtdışında açmış olduğu okullar üzerinde Milli Eğitim Bakanlığı’nın hangi ölçüde etkinliği bulunduğu ve bu okullarda nasıl bir eğitim verildiği, yurt dışında bu okulların açılmasındaki gayenin ne olduğu,
4. 1986 yılında yakalanan F. Gülen’in yakalanıncaya kadar

(6) yıl kimler tarafından korunduğu, Teşkilat mensuplarımızın bu olayla bağlantısının olup olmadığı,

5. Akyazılılar Vakfı ile başlayan F. Gülen faaliyetleri, günümüzde hangi şirket, vakıf ya da başka hangi yelpazede sürdürüldüğü,

6. Ülkemizde açtığı birçok kolej, dernek ve üniversitelerin yurt çapındaki faaliyetlerinin ne olduğu, hangi kaynaklardan finanse edildiği, teşkilatımızın temel eğitim kurumu olan Polis Koleji ve Polis okulları ile ilgili irtibatları konusunda ne tür bilgilere ulaşılabileceği,

7. Basın Yayın ve İletişim faaliyetlerini mahiyetinin ne olduğu, zikredilenlerin haricinde toplumun değişik kaynaklarına hitap eden başka legal, illegal yayın organı olup olmadığı,

8. Fethullah Gülen'in açık çizgisinin arkasında nasıl bir amaç taşıdığı, radikal kesimlerin içerisinde ne tür misyon üstlendiği, toplumun değişik kesimleriyle diyalog kurmak suretiyle uzlaşmacı görüntünün arkasında neyi gizlemeyi çalıştığı, teşkilatımız bünyesinde yaygın faaliyetinin hangi boyutlara kadar ulaştığı,

9. Ülkemizde en geniş tabana hitap ettiği iddia edilen bu grubun siyasal yelpazede bu gücünü nasıl kullandığı ve ne tür yönlendirmeler yaptığı, hususlarının aydınlığa kavuşturulmasının gerekli olduğu değerlendirilmektedir.

Bütün bu bilgilerin derlenmesi aşamasında öncelikle açık kaynaklar ciddi şekilde irdelenmek suretiyle sözkonusu kişi ve hareket, tarikat veya örgüt hakkındaki bilgiler analiz edilerek ve öncelikle kendi söylemlerinden yola çıkılarak F. GÜLEN'in tanımlanması, daha sonra **'hareketi veya tarikati'** netleştirilerek gerçek hedefinin ne olduğunun aydınlığa kavuşturulması amacıyla ilimiz kapsamında gerekli çalışma ve incelemeler başlatılmış olup, kişi ve konu hakkında ülke genelinde genel maksatlı yapısını deşifre edecek çalışmaların İstihbarat Daire Başkanlığı meyanında tüm iller kapsamında oluşturulacak **'Planlı İstihbarat Operasyonu'** çerçevesinde ele alınmasının yerinde olacağı hususunda, bilgi ve gereğini arz ederim" (140).

Dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, yukarıdaki yazı ile de yetinmeyerek, Teftiş Kurulu ve İstihbarat Daire Başkanlığı'na da gönderdiği 10 Mart 1999 tarih ve 1820-99 sayılı yazı ile de, bu doğrultudaki çalışmaların titizlikle sürdürüldüğünü, ayrıca konunun D.G.M. kapsamına girip girmediği

hususunun da araştırıldığını belirtmiştir (141). İşte, hocaefendilerine (!) DGM yolunu gösteren bu yazı üzerine fethullahçı istihbaratçılar, Cevdet Saral ve ekibini “imha” etmeye yönelik planlı istihbarat operasyonunun düğmesine basmışlardır.

Müritler eliyle yürütülen söz konusu operasyon öncesinde, dönemin İstihbarat Daire Başkanı -ki son kararnameyle görevden alınmıştır- Sabri Uzun, yazışma teamüllerini bir kenara bırakarak, muhatap makam Ankara Emniyet Müdürü yerine, doğrudan Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak’a hitaben gönderdiği yazılarda, buna karşılık istediği bilgilerin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral imzasıyla gönderilmesini talep etmiştir (142). Hatta bu yazıların birinde, İstihbarat Daire Başkanlığı’nca 1996’da yayınlanan **İslamda Mezhepler Tarikatlar ve Dini Akımlar**” adlı kitapçığın önemli bölümünün açık kaynaklardan elde edildiği; F. Gülen grubunun da dahil olduğu kategori içerisinde (Geleneksel İslami Kesimler) kendine özgü bir görüntü çizdiği; bununla beraber tüm diğerleri gibi bu grubun da ilgi ve takip alanı içinde bulunduğu kaydedilmektedir. Yazının son paragrafında ise şu talep yer almaktadır:

“İrticai faaliyetlerde bulunduğuna dair hakkında ihbar mahiyetinde bilgiler intikal eden ve Müdürlüğü’nüzce daha önce araştırma yapılan diğer Emniyet Teşkilatı mensupları gibi, ilgi sayılarımıza verilecek cevapta yukarıdaki hususların gözönünde bulundurulmasının ve hakkında iddiada bulunan personelin F. GÜLEN grubu ile iltisaklarının derece ve mahiyetinin tespiti ile neticenin Genel müdürlük Makamına iletilmek üzere ivedilikle Dairemize bildirilmesini rica ederim. Sabri Uzun 1. Sınıf Emniyet Müdürü Daire Başkanı” (143).

Sabri Uzun’un yukarıdaki yazısına Osman Ak’ın ya da Cevdet Saral’ın ne yanıt verdiği bilinmiyor, çünkü fethullahçı imamların dosyasına bu yazı girmemiş. Belki de yanıt veremeden görevden alınmışlar. Burada Sabri Uzun’un müfettişlere yanıtlanması gerekli birtakım hususlar bulunmaktadır:

1. İstihbarat Daire Başkanlığı’nın, fethullahçılarla ilintisi konusunda şüpheli görülen 64 emniyetçi hakkında bilgi istemesi, soruşturma açtırması, makam sahibini bu konuda kesinlikle aklamaz, şaibelerden kurtaramaz. Tüm istihbaratçılar gibi, tüm kamu görevlileri de çok iyi bilmektedirler ki, disiplin yönetmelikleri uyarınca açılan ve yürütülen soruşturmalar iki boyutludur. Ya istediğinizi tasfiye etmek, cezalandırmak için

soruşturma açtırırsınız, ya da istediğinizi kurtarmak, yargı yolunun kapanmasını sağlamak için soruşturma açtırırsınız... Kötü niyeti saptamanın tek yolu vardır: İstihbarat Daire Başkanı, görev yaptığı dönem içinde, teşkilattaki kaç bin fethullahçı müridi deşifre etmiştir? Kaç binini teşkilattan tasfiye ettirecek bilgi ve belgeleri Teftiş Kurulu'na ya da soruşturmacılara sunmuştur? Hakkında kesin kanıt bulunamayan kaç binini ise tanzim ettiği gerekçeli raporlarla İstihbarat, Bilgi İşlem, Personel, Eğitim gibi stratejik önemi haiz birimlerden aldırıp, daha etkisiz ve pasif görevlere kaydırılmasına neden olmuştur? Bu soruları çoğaltmak, hiç şüphesiz müfettişlerin tasarrufundadır.

2. Bir İstihbarat Tarihçisi ile bir İstihbarat Daire Başkanı arasındaki en önemli fark şudur: İstihbarat Tarihçisi, çoğunlukla açık kaynaklardan ve arasına da teyidi alınmış gizlilik dereceli bilgi ve belgeler üzerinde çalışır. Oysa, yukarıdaki yazıda Sabri Uzun, kendisini bir İstihbarat Daire Başkanı yerine, bir İstihbarat Tarihçisi konumuna yerleştirmektedir. Gerek **“İslamda Mezhepler, Tarikatlar ve Dini Akımlar”** kitapçığı ve gerekse Temmuz 1998 İstihbarat Bülteni, gerek hacim ve gerekse içerik yönünden, ama özellikle de istihbarat teknikleri açısından, son derecede yüzeysel, zayıf, çelişkili ve de aşırı yetersiz kaynaklardır. Başta fethullahçılar olmak üzere, hizbullahçılar, şafakçılar, selefiler, akabeciler, vasatçılar, kaplancılar gibi yüzlerce yasadışı oluşumun faaliyetleri ile bunların hangi dış ülkelerden desteklenip yönetildikleri; resmi eğitim kurumlarının (ilköğretim, lise ve üniversite) yanısıra, kendi açtıkları özel eğitim kurumları ve de medrese tabelası altında açıkça faaliyet sürdüren yasadışı kurumlardaki konumları; yeşil sermaye ile şeriatçı yapılanmalar arasındaki ilişkiler; bunların devletin kurum ve kuruluşlarına sızma çabaları; mevcut siyasal partilerle temasları, türban ve benzeri konulardaki organize eylemleri, İstihbarat Daire Başkanlığı'nın doğrudan görev ve sorumluluk alanı içine girmektedir. Bu konuda, Türkiye'de sadece bir kitapçık ve bülteni, yapılacak soruşturmaya kaynak önermek, abesle iştigalden başka hiçbir şey değildir. 28 Şubat süreci, ülkemizde vahiy yoluyla başlamamıştır. T.S.K.'nde 28 Şubat süreci ile ilgili çalışmaların tutarı onbinlerce sayfa ile ifade edilirken, birincil görevli ve sorumlu Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire

Başkanlığı'nın hâlâ tartışılır bir bülten ve bir kitapçığa sapanıp kalması, üzücü ve düşündürücüdür. Zira, Türkiye'deki şeriatçı faaliyetlerle ilgili her yıl bırakın kitapçık ve bülten ölçülerini, ansiklopedi ölçülerinde yayın yapılmasını gerekli kılacak bilgi ve belge zenginliği mevcuttur.

3. Fethullahçılar, çalışma yöntemleri itibariyle, “organize suç örgütü” kapsamında faaliyet yürütmektedirler. Mafya örgütleri gibi, fethullahçı yapılanmanın da kendi içinde yazılı kurallarını belirleyen bir tüzüğü ya da üye kayıt defterleri bulunmamaktadır. Yasalara göre kurulmuş dernekler, vakıflar, eğitim kurumları ve şirketler, resmi olmayan bir organizasyonla ve resmi olmayan bir hiyerarşik yapıda yönetilmektedirler. Fethullahçılar ya da bir başka ifadeyle fethullahçı organize suçlular, sosyal ve siyasal yapı içerisinde kendilerini kamufle etmişlerdir. Mafya örneğinde olduğu gibi, “güç bir yapılanma gösteren Organize Suçlar, aynı zamanda koruyucu ve yardımcı roller ile organizasyona karışan adli, idari ve politik unsurları da çok iyi kullanmaktadırlar” (144). Yasal olmadıkları için denetlenemeyen, aleyhine kanıt bulunamayan bu tür organizasyonlarla mücadele için, 10.02.1998’ de İstihbarat Daire Başkanlığı bünyesinde Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü’nün kurulması ile birlikte, İstihbarat Yönetmeliği’nin 38. Maddesi’nin (b) bendine göre tüm il istihbarat şube müdürlüklerince bu çalışmanın ayrıca bir emre gerek olmaksızın doğrudan başlatılması zarureti doğmuştur. Akabinde, İstihbarat Daire Başkanlığı’nın 24 Nisan 1998 gün ve 4509.98 sayılı emri ile de şifahi talimatlar yazılı emir haline dönüştürülerek il istihbarat birimlerince organize suçlarla mücadele faaliyetlerine işlerlik kazandırılmıştır. Tüm bu yapısal değişiklikler, İstihbarat Daire Başkanlığı’nın yetki ve sorumluluklarının çerçevesini daha da büyütülmüştür. Mafya mensuplarını yakalayan, sorgulayan ve bu yolla elde edilen bilgilerin kanıta dönüştürerek suçluları yargıya teslim eden İstihbarat Daire Başkanlığı’nın, bırakalım Türkiye’deki fethullahçıları, Emniyet içinde var olan müritler için bile, **“içimizde fethullahçı olduğu iddia ve ihbar edilen kimi mensuplarımızın gerçekten fethullahçı olup olmadıklarının kanıtlarını elde etmek çok zor”** yaklaşımıyla, soruşturma açıyor görünüp de ciddi sonuçları olan operasyon yapmaması, sadece bir

çifte standart değil, teslimiyetçi- traji-komik bir çelişkidir. Fethullahçılarla mücadele veren Emniyet mensuplarına karşı ödünsüz “kaplan” postuna bürünenlerin, konu fethullahçılar olduğunda kör ve sağırları oynaması, sadece Teşkilâtı değil, ülkeyi de zaafa sürüklemiştir. Bu anlamda İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun’un savunması mutlaka alınmalı ve gereği yapılmalıdır ki, yerine geçecek olanlar da bir daha asla aynı duyarlılığı (!) ve sorumluluğu (!) göstermesin!..

3.5.2. TELEKULAK OPERASYONU-TELEKULAK DEŞİFRASYONU

Yaklaşık 20.000.000 \$ bütçesi ile, Cumhuriyet Tarihinde yasadışı bir organize suç örgütü tarafından yürütülen en geniş kapsamlı, en etkili, psikolojik harekât boyutları itibariyle en geniş, hedef kişi ve kuruluşları itibariyle en sansasyonel ve de güncelliğini en uzun süre koruyan operasyonun, adı da oldukça medyatiktir: “TELEKULAK”... Yalnız anormallik şuradadır ki, planlı istihbarat operasyonunu yönetenler, yürütenler, devlete ve rejime karşı hiçbir sorumluluk hissetmeden doğrudan hocaefendilerine (!) bağlı olan ve hizmet eden; ancak maaşlarını, makam ve rütbelerini ise devletten alan müritlerdir; “imha”ya maruz kalanlar, bir başka ifadeyle tasfiye edilerek çok yönlü cezalandırılmak istenenler ise, devlete ve rejimine sadakatle bağlı, bunun için herşeyi göze alan gerçek emniyetçilerdir. Devletin diğer ilgili kurumları ve istihbarat birimleri ise, bu operasyonda maalesef “seyirci” konumundadır...

Suç ve suçlulara karşı yürütülen bu yasal zemindeki mücadele esnasında, yasal olmayan faaliyetlerinden dolayı doğrudan zarar gören ve zarar görme tehlikesini hisseden kişi ya da kurumlar, ne yazık ki teşkilat içerisindeki tespit edilmiş Fethullahçı unsurların yönlendirmesiyle, haber ve gündem oluşturma peşinde koşan medya kuruluşlarını da etkileyerek doğrudan saldırıya geçmişler, kimi siyasileri, sivil toplum örgütlerini, bürokrasiyi ve dolayısıyla tüm kamuoyunu “TELEKULAK” adı çerçevesinde koşullandırarak, amaçladıkları ön yargıyı oluşturmuşlardır.

Bu planlı fethullahçı organizasyon içinde amaçlarına ulaşmak için, bir taraftan Cumhurbaşkanlığı’nın, Başbakanlığın, Bakanlıkların, tüm medya kuruluşlarının, gazetelerin, siyasi partilerin, aydınların, Emniyet Teşkilatının, MGK.’nın, Genelkurmay’ın, Jandarma Teşkilâtı’nın, sivil toplum örgütlerinin telefonlarının dinlendiğini, hizmet dışı sorgulandığını iddia ederken; olay ve olayların yargı aşamasına intikal edeceğini de hesaplayarak, Yargıtay’ın, Danıştay’ın, bazı yargı mensuplarının da telefonlarının dinlendiğini ve

sorgulandığını da iddialara ekleyerek, olayların niçin geliştiğini, telefon sorgulamasının ne olduğunu, niçin yapıldığını bilmeyen ve doğal olarak bilemeyecek durumda olan her derecedeki kurum, kuruluş kişi ve kişiler nezdinde, tasfiyesi amaçlanan emniyet görevlilerini savunmasız ve yalnız bırakmışlardır.

Telekulak Operasyonu’nun ayrıntıları, hiç şüphesiz başlıbaşına bir kitap konusudur. Bu operasyona esas taktik ve strateji, kusursuz bir mükemmeliyetlikte, tam bir profesyonellikte hazırlanarak uygulamaya konulmuştur. Telekulak operasyonu, bu açıdan fethullahçı istihbaratçıların gerçek potansiyel gücünü ortaya koyarken, bundan sonra yapacaklarının teminatı olarak da “göz kamaştırmış”, hem de “hasım”larına “gözdağı” vermiştir. Bu operasyonla, sağ-sol, irticacı-laik, etnik bölücü-ulusalci, sosyalist-ülkücü ayırdetmeksizin tüm kamuoyu, ortak tepkide birleştirilmiştir. İşte bu operasyonun perde arkasındaki gerçekler, kamuoyuna yansımayan iftiralar, kandırmacalar, yönlendirmeler ve dezenformasyon faaliyetlerinden sadece birkaçı:

3.5.2.1. TEKNİK YÖNÜ İLE TELEKULAK OLAYI

Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi’nin teknik imkânları dahilinde, gerekli teknik prosedüre uyulmaksızın ve ayrı bir kamu kuruluşu olan Türk Telekom görevlilerinin katılımı olmaksızın anlık kararlarla herhangi bir telefonu dinleyebilmek mümkün değildir. Bu süreç, aşağıdaki örnekte tüm aşama ve detaylarıyla anlatılmıştır. Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün teknik olanakları bilindiği halde yüksek teknolojiyi gerektiren cep telefonlarının, fiber optik hat teçhizatı olan santral ve telefonların, hatta bırakınız şehirlerarası telefonların, yakın ilçelerin telefonlarının dinlendiği iftirasına yönelinmiştir. Bazı kesimlerce dile getirildiği gibi, Ankara Emniyet Müdürlüğü’nce ne bir cep telefonunun, ne de fiber optik teçhizatla donatılmış Cumhurbaşkanlığı, Genel Kurmay Başkanlığı, Kuvvet Komutanlıkları gibi önemli kurumların telefonlarının **dinlenmesi teknik olarak kesinlikle olanaksızdır**. Başbakan Bülent Ecevit’in, dinlendiğini iddia ettiği İstanbul’daki “mütevazi evi” de, ancak İstanbul içerisinde bulunan bir dinleme merkezinden dinlenebilir.

Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün yetki alanı içerisinde bulunan bölgede, Telekom’a ait merkezi Ulus semti olmak üzere analog bir telefon şebekesinin yanı sıra, bunu fiber optik bağlantılarla destekleyen sayısal şebeke bağlantılarıyla, yaklaşık 50’nin üzerinde telefon santrali

bulunmaktadır.

Bu bağlamda Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nce İskitler Santrali güzergahından Ulus Merkezindeki santrale analog (klasik kablolu) paralel telefon hatlarıyla dinleme bağlantısı mevcuttur. Bunun dışında merkezden uzak olması ve teknik olarak bağlantı sağlanamaması nedeniyle Batıkent Yerleşim Merkezi ile, Sincan İlçesinde ayrı birer dinleme merkezi bulunmaktadır. Bunun haricinde Ankara'nın hiç bir mesafeli ilçesinin ya da Ankara dışı yerleşim birimleriyle, yüksek teknolojiyi gerektirecek cep telefonu ve benzeri haberleşme sistemlerinin dinlenmesine olanak tanıyacak hiç bir ekipman ve sistem, Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi emrinde bulunmamaktadır.

Ankara ilinde Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün dışında, yine Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı Narkotik, Organize Suçlar ve Mali Şubelerde benzer analog sistemde dinleme merkezleri bulunmaktadır. Bunun dışında Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'nın, Kaçakçılık Daire Başkanlığı'nın, MİT Müsteşarlığı ilgili merkez ve Ankara'da yerleşik taşra birimlerinin, askeri ilgili birimlerin de olmak üzere hem analog hem de ileri teknoloji sistemlerini dinleyebilecek yaklaşık (...)’un üzerinde Dinleme Merkezi bulunmaktadır.

Ayrıca Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün dinleme bağlantıları diğer birimlerin nehirleri yanında kılcal damar gibi kalmakta ve sistem dışı herhangi bir keyfi işleme de teknolojik imkanların elvermemesinden dolayı müsaade vermemektedir.

Bir an için hukuki prosedürü ayrı tutarak, teknik anlamda (A) telefonunun dinlenmek istenildiğini varsaydığımızda:

a) Belirlenen numarayı ilgili istihbarat personeli Telekom yetkilisine bildirir.

b) İlgili Telekom yetkilisi kendi kurum içi işlem prosedüründen geçtikten sonra sorumlu Kramportör'e (50'nin üzerindeki ayrı santralde fiziki ve teknik bağlantıyı yapacak olan Telekom personelinden herhangi birisi) bildirir.

c) Sorumlu Kramportör kendi santral bölgesindeyse direkt, başka bir santral bölgesindeyse o bölge görevlileri ve güzergah kramportörleriyle temasa geçerek dinlenmesi istenilen telefonun paralel ucunu kendi bölgesine taşıyarak buradan Ankara Emniyet Müdürlüğü ile Telekom

arasındaki mevcut kablolarla paralel olarak fiziki bağlantısını yapar.

d) Bu işlem sonrasında sorumlu Kramportör, ilgili istihbarat personelinin arayarak dinlenmesi istenen telefon numarasının paralel hattının Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne ait telefon kablolarından hangisinin uçlarına gönderildiğini bildirir.

e) İlgili teknik personelce dinlenecek hat, dinleme konusuyla bağlantılı olarak ilgili birime bağlanır (PKK ile ilgili birime veya terörle ilgili ise bir başka birime veya mafya-çetelerle ilgili ise 8.kattaki birime gibi).

f) Bu fiziki bağlantı dinleme cihazına intikal ettirilir ve uygulama başlatılır.

Bu açıklamalardan da anlaşılacağı üzere bir bilgisayar ağı içerisinde aynı anda bir çok personelin birlikte yaptığı ve kurumlar arası ortak çalışmayı gerektiren bir durum söz konusudur. **Bu itibarla canı isteyen her görevlinin, istediği telefonu dinlemesi teknik olarak olanaksızdır.**

Nitekim Telekom görevlileri, Telekulak soruşturması kapsamında verdikleri ifadelerinde, mahkeme kararı olmadan bağlantı yapmadıklarını açıkça beyan etmişlerdir (145). Bu hususun Fezlekedede gizlenmesi de, soruşturmayı yürütenlerin yanı ve yanıltıcı olduğunun kanıtıdır. Bu konuda Müfettişlerce 11.06.1999 tarihinde ifadesine başvurulmuş Türk Telekom Genel Müdür Yardımcısı Mehmet TAŞALTIN, **“Dinleme mutlaka dinlenecek telefon numarasının paralel bir hattın girilmesi suretiyle yapılabilir. Bu da iki biçimde olur. Ya başında beklersiniz, ya da hattın paralelini uzağa çekersiniz. Bu işlem de iki biçimde olabilir. Ya böcek denilen radyo vericisinin hattın paraleline koymak suretiyle yaparsınız ya da fiziki olarak kabloyu uzatırsınız. Bunun dışında herhangi bir şekilde telefonları dinlenmesi mümkün değildir.... kablo ile uzattığınız en uç noktada bir dinleme yerinizin de bulunması gerekir.... Cep telefonu santralinde de her numaranın fiziksel bir karşılığı olmadığı için teknik olarak paralelini uzağa çekmek ve bu şekilde dinlemek mümkün değildir”** demektedir. Teknik boyutu bu ifadede de anlaşıldığı üzere, dinleme işlemi, santrallerle kablo üzerinden bir paralel bağlantı zorunluluğunu ve fiziki bir müdahaleyi gerekli kılmaktadır. Bu anlamda yapılacak dinleme faaliyeti için de ilgili Telekom görevlisinin yada görevlilerinin desteği gerekmektedir. Telekulak soruşturması sırasında basına kasıtlı sızdırılan haberlerin hiçbirinde, yukarıdaki teknik koşul ve zorunluluklara değinilmemiştir.

Telefon dinleme, izleme veya detay sorgulaması yapma şeklinde

bugünkü istihbarat derlemenin önkoşulu haline gelmiştir. A.B.D. bırakalım sadece kendi ülkesini, “Echelon Ağı” vasıtasıyla tün dünyayı izlemekte ve dinlemektedir. Benzeri bir dinleme ağı da, Almanya ve Fransa ortaklığında tesis edilmiştir. Gelişmiş tüm Batı ülkelerinde, kamu düzeninin sağlanması ve ülke güvenliği için telefon dinlemeye ilişkin yasal düzenlemeler ve uygulamalar sözkonusudur. Ve gelişmiş ülkelerin hiçbirinde, Watergate skandalı gibi birkaç özel istisna dışında, o ülkenin Emniyet makamları, küçük hesaplar uğruna, belirli kişi ya da kadroları tasfiye amacıyla, telefon dinleme sistemlerini deşifre etmemişlerdir. Telekulak olayında esas “sanık”lar, deşifrazyonda bizzat soruşturmacı, tanık, uzman, bilirkişi olarak görev üstlenen Emniyet mensuplarıdır; çünkü devlet sırlarını ortaya dökerek, yetki ve nüfuz suistimalinde bulunarak, sistemin işleyişini altüst etmişlerdir. Bu durumdan en çok yararlananlar da, yeni önlemler geliştirme fırsatı elde eden organize suç örgütleri olmuştur. Bir başka ifadeyle, 81 İl Emniyet Müdürlüğü ve İstihbarat Daire Başkanlığı ile Organize Suçlarla Mücadele ve Kaçakçılık Daire Başkanlığı’nca da sürekli yapılan ve halen de yapılmakta olan bir teknik çalışma tarzı, kamu güvenliği ve irtibatı açısından yaratacağı olumsuzluklar hiç düşünmeden, sırf “hasım”lara suç isnat etme basitliği uğruna afişe edilmiştir...

3.5.2.2. POPÜLER İSİMLER VE PROVOKASYON DÜZENEĞİ

Osman Ak ve arkadaşları aleyhine açılan soruşturmayı yürüten müfettişlerin, telefonların teknik olarak dinlenmesi ile detay sorgulamasının apayrı iki işlem olduğunu bilmemelerine olanak yoktur. Ancak, hazırladıkları fezlekeden, bilerek ya da bilmeyerek oyuna geldikleri-getirildikleri görülmektedir:

“Müfettişliğimizin 05.06.1999 gün ve 156/06-3 sayılı yazısı ile İstihbarat Daire Başkanlığı’ndan:

‘Başkanlığın görevlileri, Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü veya diğer iller İstihbarat Şube Müdürlüklerince mevzuat hükümlerine aykırı olarak Cumhurbaşkanımız Sayın Süleyman DEMİREL’e, Başbakanımız Sayın Bülent ECEVİT’e, Başbakanlık ve Bakanlıklara, Milletvekilleri Kamu kurum ve kuruluşlarına, Askeri Kuruluşlara, Siyasi Partilere veya mensuplarına, kitle iletişim araçlarına veya mensuplarına işadamlarına ait telefonların teknik dinlemelerinin veya detay sorgulamalarının yapılıp yapılmadığını, dinlenmiş ya da sorgulanmış ise kimler tarafından yapıldığını, sorgulama veya dinlemenin ayrıntılı özelliklerini gösterecek biçimde daireniz görevlilerinden oluşturulacak üç kişilik bir komisyon marifetiyle tespit edilerek düzenlenecek tespit

tutanağının müfettişliğimize gönderilmesi' istenmiştir.

İstihbarat Daire Başkanlığı görevlilerince yapılan yoğun çalışma sonucunda düzenlenen ve müfettişliğimize 06.06.1999 gün ve 6639-99 sayılı yazı ekinde gönderilen tespit tutanağının incelenmesinden Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün bazı görevlileri tarafından üst düzey devlet yöneticilerimize, bazı bakan ve milletvekillerine, bazı siyasi parti veya mensuplarına, bazı kitle iletişim araçlarına veya mensuplarına, bazı kamu kurum ve kuruluşlarına ve bazı kişilere ait teknik detay sorgulama işlemine tabi tutulduğu anlaşılmıştır" (146).

Fezlekede sözü edilen Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, özel ve tüzel şahsiyetlere ait numaraların, yukarıda özet olarak açıklanan izleme faaliyetleri esnasında karşılaşılan milyonlarca telefon numarası arasından özellikle ve maksatlı olarak seçilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Örneğin, dosya içerisinde mevcut Emniyet Genel Müdürlüğü'nün emir ve talimatlarına dayalı olarak Türkiye Kalkınma Bankası eski Genel Müdürü Özal Baysal'ın yakalanması maksadıyla yapılan çalışmalarda, Baysal'ın bağlantılı telefonunun aradığı telefonlar; Cumhurbaşkanlığı Köşkü, Cumhurbaşkanlığı Koruma Şube Müdürlüğü, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Cumhurbaşkanlığı Tarabya Köşkü, Başbakanlık Özel Kalem, Turizm Bakanlığı, Bayındırlık Bakanlığı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Özel Kalem, Antalya Valiliği, ANAP Genel Merkezi, DYP Genel Merkezi. Bu merkezler Özal Baysal'ın yakalanmasına ilişkin yapılan telefon izleme faaliyetleri sırasında Özal Baysal'la irtibatlı şahıslar tarafından telefonla aranmış ve bu arama kayıtları programa bağlı olarak çalışan bilgisayar dökümünde ortaya çıkmıştır. Kaldı ki bu önemli telefonlar Özal Baysal'la ilgili telefonların yaptığı binlerce arama arasından özellikle seçilerek çıkartılmıştır. Kesinleşmiş mahkûmiyet kararı ile aranan bir şahsın yakalanması amacıyla yapılan telefon izlemesi sırasında karşılaşılan telefonların sorgulanmasında, sorgulamayı yapan istihbaratçılara nasıl bir suç isnat edilebileceği açıklanabilir bir husus değildir. Kamuoyunda **Yeşil** olarak bilinen Mahmut Yıldırım'la ilgili telefonlar, yine çete lideri Kürşat Yılmaz ve Kasım Gençyılmaz'la ilgili telefonlar izlenirken karşılaşılan pek çok önemli şahsiyet ve kurumun telefonu da bir suçlama nedeni olarak kullanılmıştır.

Telekulak operasyonunu ilk kez gündeme getiren gazetenin **Zaman** olması, şaşırtıcı değildir. Doğal olarak, bu kampanyaya **Aksiyon** dergisi de katılmıştır. Dergi, tüm dinlemelerin, Cevdet Saral'ın marifetiyle yapıldığını iddia ettikten sonra, esas mesajını vermiştir:

“Ancak iş bununla bitmiyordu. Kısa süre sonra Cevdet Saral’ın Başbakanlık’tan Dışişleri’ne, Genel Kurmay Başkanlığı’ndan Cumhurbaşkanlığı’na, tanınmış gazetecilerden milletvekillerine kadar bir çok kurum ve ismi dinlettiği ortaya çıktı. Cevdet Saral ve ekibi köşeye sıkışiyordu. İşte tam bu sırada Cevdet Saral bazı güç odaklarının desteğini alabilmek için şaşırtıcı bir yola başvurdu. Başına gelenlerin, Fethullah Gülen’le ilgili raporları hazırladıkları rapordan kaynaklandığını öne sürüyordu. Ne var ki Cevdet Saral, Cumhurbaşkanı’ndan Başbakan’a, Genel kurmay Başkanı’ndan MGK’ya kadar onca kurum ve kuruluşu neden dinlediklerini ise açıklamakta güçlük çekiyordu.

... Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve yardımcısı Osman Ak, kısa süre sonra konuyla ilgili ipuçlarını vermeye başlamışlardı. Osman Ak, başlarına gelenlerin Fethullah Gülen’le ilgili hazırladıkları rapordan kaynaklandığını, kendilerinin bu raporu ‘irticaya hassas bazı birimler için hazırladıklarını’ iddia ediyordu.... Ankara Emniyeti’ne göre herşey bununla birlikte başlamıştı. Ancak, üst düzey Emniyet yöneticilerine göre, tüm bunlar Cevdet Saral’ın cephe daraltma ve destek kazanmak için giriştiği çabalardan başka bir şey değildi. ‘Savaş’ denilen şey aslında Cevdet Saral’ın ‘aşırı ihtirasından’ kaynaklanıyor. Saral’ın İstanbul’a Emniyet Müdürü olmak istediği için bunları yaptığı öne sürülüyordu. Bir başka iddiaya göre, Cevdet Saral Cumhurbaşkanlığı’nı, Başbakanlığı ve Genel Müdürlüğü dinlettiği için sıkışmış durumdaydı ve Fethullah Gülen raporuyla son kozunu oynuyor, böylelikle bazı çevrelerin kendisini korumasını sağlamayı amaçlıyordu” (147).

Fethullahçı yayın organlarında, dinlendiği önesürülenler arasında, özellikle belli kurum ve kuruluşlarla, isimler ön plana çıkarılmıştır. Örneğin, yayınlanan listelerde, fethullahçı dernek, vakıf ya da istişare heyet üyelerinin, eyalet ve bölge imamlarının telefonları yeralmamıştır. Aynı şekilde, nakşibendi, süleymancı, hizbullahçı ve benzeri siyasal islamcı tarikat ya da cemaatlerin ilerigelenlerinin adlarına da bu listede rastlamak olanaksızdır. Peki kimler ver bu listelerde? Öncelikle, siyasal islamcılığın her türlüşünü “tehdit” olarak algılayan kurum ve kuruluşlarla, Atatürkçü olarak tanınan ya da “Atatürkçü Alevi” olarak nitelendirilen tümü laik hukuktan yana kimi hukukçulara, gazetecilere, işadamlarına ve akıllı bir taktikle partileri de operasyona dahil etmek için, hemen her partiden politikacılara yer verildiği anlaşılmıştır: Genel Kurmay Başkanlığı, MGK, MSB Lojmanları, Ordu evleri, Yargıtay 8. Ceza Dairesi Üyeleri, Yusuf Kenan Doğan, Muhittin Mıçak, Ahmet Köksal, Emin Çölaşan, Tuncay Özkan, Koray Düzgören, Doğan Taşdelen, Ali Haydar Veziroğlu, Fikri Sağlar, Ayhan

Şahenk vd.

Söz konusu listelerin medyada yayınlanmasından sonra, operasyonun bir diğer aşamasına geçilmiştir. Gerek medyada yeralan telkinler ve gerekse birebir görüşmeler çerçevesinde, listelerde adı olan kişilerle, sivil toplum örgütlerinin, idare aleyhine manevi tazminat davası açmaları istenmiştir. Buna göre, idare mutlaka tazminat ödemeye mahkûm olacak ve ödediği tazminat miktarlarını, Telekulak “sanıklarına” rücu edecektir. Bu sonuç, intikam peşindeki fethullahçıların, “hasım”larını madden-manen bitirmesi, tüketmesi, kısaca bir daha asla başkaldıramayacak ölçüde “imha” etmesi anlamına gelecektir.

Diğer taraftan, başta fethullahçılar olmak üzere, yurt içindeki ve dışındaki tüm şeriatçı yapılanmaların nefretle andıkları hukukçuların başını, Eralp Özgen, Naci Ünver, Bilal Kartal, Mustafa Kıcalıoğlu, Erol Kıcıman, Salim Öztuna, Vural Savaş, Şerife Öztürk, Sabih Kanadoğlu, Mehmet Uyumaz, Yekta Güngör Özden, Güven Dinçer vd. çekmektedir. Bu isimlerden Naci Ünver, Yargıtay 8. Daire Başkanı olup, şair ve yazar kimliği ile de tanınan, son derecede popüler bir Cumhuriyet hukukçusudur. İşte, Naci Ünver’in telefonlarının dinlendiğine kanıt (!) teşkil ettiği iddia edilen kasedin ele geçiriliş öyküsü:

Müfettişlerce hazırlanan Fezlekede, maddi delil olarak ortaya konan ve Naci ÜNVER’e ait olduğu söylenen **tarihsiz ve numara bilgilerinden yoksun** telefon dinleme kasetinin, 11 Haziran 1999 tarihinde, yani Osman Ak’ın görevden alınmasının bir ay sonrasında, İstihbarat Şube Müdürlüğü’nün 9. katında bulunan hurdalık deposunda ele geçirildiği beyan edilmektedir (148). Aslında söz konusu kasetin her hangi bir yargı sürecinde, herhangi bir iddiaya delil teşkil etmesi de yasal ölçütlerde mümkün değildir. Çünkü bu kasetin istihbarat hizmetleri ile ilgili olarak kaydedilip kaydedilmediği, kimler tarafından kaydedildiği, orijinal bir kayıt olup olmadığı, hangi zaman sürecinde, hangi tarihte, hangi telefonların kaydı olduğu belli olmadığı gibi, tutanaklara bant çözümünün kağıda aktarılış biçimi de daha önce benzerleri yüzlerce defa yapılmış örneklerle ve istihbarat teamülüne uymamaktadır. Çözümü yapan istihbarat hizmetlerinde görevli M.Fecri Yıldız’ın bu hususu bilmemesi, yani çözümleri kağıda aktarırken tarih, saat, dinlenen telefonun numara bilgisine ilişkin açıklamaları kağıda geçirmemesi mümkün değildir.

İddialara delil olarak konulan kaset çözümünün incelenmesinde tarih ve zaman bilgisi ile numara bilgisinin olmaması yanında dikkat çeken diğer bir husus da, kaseti düzenleyenlerce iki ayrı önemli mahiyette gibi görülen, telefon görüşmesi içermesidir. Dinleme tekniği itibarıyla orijinal olarak dinlemede kullanılan ve telefon hattına bağlı cihazda takılı bir kasette; tarih,

zaman ve numara bilgilerinden hiç olmazsa birisinin yer alması gerekir.

Diğer bir husus ise mezkur kasette önemli mahiyette görülen iki ayrı görüşmenin ard arda bulunmasıdır. Oysa telefon hattına bağlı bir cihazın yuvasına takılı ve canlı dinlemede kullanılan kasette bir çok görüşme bulunmalıdır, ki bu görüşmeler hayatın olağan akışı içerisinde hedef telefonu kullananın aile, iş, arkadaş, ticari vb. nitelikteki görüşmelerinden oluşur. Cihazda hedefin konuşmalarını anında kaydeden kasetin en önemli özelliklerinden birisi budur. Dinleme tekniği itibariyle, hedef telefonun tüm görüşmeleri sürekli kaydedilir. Herhangi bir operasyonel çalışmada yukarıda belirtilen tarzda mutad görüşmelerle, önemli kabul edilen (çalışmanın amacına hizmet edecek) görüşmelerin birbirinden ayrılması gereklidir. **Bunun içinde cihazda kullanılan kaset daha sonra ayıklanarak, önemli görüşmelerin hepsi peş peşe bir başka kasete arşivlenir.** Önemli görüşmeleri içeren ve sonradan bir çok kasetteki görüşmelerin ayıklanmasıyla oluşturulan bu arşiv kaseti kesinlikle dinlemede kullanılan kaset yuvasına sokulmaz, ayrı bir yerde muhafaza edilir. Tabii hurdalık deposunda değil. Oysa dosya içeriğinden anlaşıldığı üzere, mezkûr kaset iki ayrı değişik konuyu içeren önemli görülebilecek görüşme içermekte, hiç bir mutad ya da konu dışı görüşme içermemektedir.

Telekulak olayının hedef ismi olan Osman Ak, Kırıkkale 2. Asliye Ceza Mahkemesi'ne yapmış olduğu savunmada, örnekleri çeşitlendirmiştir:

“Dosya içerisinde mevcut Emniyet Genel Müdürlüğü'nün emir ve talimatlarına dayalı olarak Doğu Holding Yönetim Kurulu Başkanı NTV Televizyonunun sahibi A.Ş. ve Yargıtay Üyesi K.A. hakkındaki ihbara ilişkin çalışmalarda:

Yargıtay, TBMM, çeşitli tanınmış iş adamları, çeşitli büyük firmaların telefon numaralarıyla karşılaşmıştır.

Burada MGK Genel Sekreterliği, A.Ş. ve Genel Müdürü G.T. ile bunlarla yakın ilişki içerisinde olan Yargıtay Üyesi K. A.'nın PKK ile ilişkide olduğuna dair kendisine ulaşan bir ihbar mektubunu Emniyet Genel Müdürlüğü'ne göndermiş, İstihbarat Daire Başkanlığı da konunun araştırılmasını ve neticeden de bilgi verilmesini emretmiştir. Emir doğrultusunda yapılan çalışmalarda ihbarın doğru mu yoksa iftira mı? olduğunun en kolay tespit yöntemi olarak bilgisayar sorgulamasına başvurulmuş, arşivlerimizde kayıtlı PKK'lılar ile anılan şahsiyetlerin iltisakları araştırılmış ve ihbarın iftiradan öte gitmediği tespit edilerek konu emir veren makama iletilmiştir. Bu konudaki yazışmalar dosya içeriğinde

mevcuttur.

Bu örnekte görüleceği gibi iftirayı defetme sonucunu doğuran çalışmamız, bugün suçlama (işadamlarını dinlediler!, Yargıtay'ı dinlediler!...) şeklinde karşımıza çıkartılmıştır.

İHD Genel Başkanı Akın Birdal'a düzenlenen silahlı saldırı eylemiyle ilgili olarak yapılan çalışmalarda, eylemin azmettiricilerinden olan ve aynı zamanda İstihbarat Daire Başkanlığı'nın dosya içerisinde mevcut çeşitli talimatlarla hakkında çalışma yapılması istenen "yeşil" kod isimli Mahmut Yıldırım'ın ilişki ve irtibatları araştırılırken:

Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, MGK, MİT Müsteşarlığı, Genelkurmay Başkanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, İl Jandarma Komutanlıkları, Emniyet Genel Müdürlüğü, İstihbarat Daire Başkanlığı, İzmir ve Kocaeli Emniyet Müdürlükleri, Harp Akademileri Komutanlığı'na ait telefon numaralarıyla karşılaşılmıştır.

Dosya içeriğindeki bu konuya ilişkin yazışmalar dikkatlice incelendiğinde hazırlanacak komplonun sanki senaryosunun önceden yazıldığı rahatlıkla görülebilir

Kamuoyunda kumarhaneler kralı olarak bilinen Ömer Lüfü Topal'ın özel kuryesi Yeşim Kuzey ile ilgili çalışmalarımızda:

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdür Yardımcısı, Hanefi Avcı veya İstihbarat Daire Başkanlığı Bilgi İşlem Şube Müdürü, İstihbarat Daire Başkanlığı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Antalya Emniyet Müdürlüğü, Cumhurbaşkanlığı, Maliye Bakanlığı, çeşitli medya kuruluşlarına ait telefon numaralarıyla karşılaşılmıştır.

Mafya Babası Kürşat Yılmaz'ın yakalanmasına yönelik olarak yapılan çalışmalarda:

Başbakanlık, Devlet Bakanı İkametgahı, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Toplu Konut İdaresi'ne ait telefon numaralarıyla karşılaşılmıştır.

Dönemin Devlet Bakanı Eyüp AŞIK aracılığı ile Müdürlüğümüze gönderilen, yine dönemin Başbakanı Mesut YILMAZ'ın İl Emniyet Müdürüne şifahi emirleri, diğer kurumlara verdiği bilgilere bağlı olarak Emniyet Genel Müdürlüğü'nce yazılı talimatla çalışma yapılması istenilen Abdullah Argun ÇETİN isimli şahsın, gerek verdiği bilgilerin doğruluğunun araştırılması, gerekse ilişkilerinin tespiti için yapılan çalışmalarda:

Bazı Milletvekilleri, Ulaştırma Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, ABD Büyükelçiliğine bağlı birimler, ANAP Genel Merkezi, TBMM, çeşitli medya kuruluşlarına ait telefon numaralarıyla karşılaşılmıştır.

Bu şahsın anlatımlarına inananlarca yürütülen senaryolar ise, başlı başına bazı devlet görevlilerinin durumlarını ortaya koyan trajikomik bir vakıadır.

Dosya içerisinde mevcut Emniyet Genel Müdürlüğü'nün emir ve talimatları ile bu makamlarca gönderilen mahkeme kararlarına dayalı olarak:

Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Çeşitli Bakanlıklar, MGK, MİT Müsteşarlığı, Genelkurmay Başkanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, İl Jandarma Komutanlıkları, Emniyet Genel Müdürlüğü, İl Emniyet Müdürlükleri, çeşitli kamu kurumları, çeşitli medya kurumları, birçok tanınmış işadamına ait telefon numaralarıyla karşılaşılmıştır.

Dönemin Başbakanı Mesut YILMAZ, yanında Kanal D Televizyonun yöneticilerinden Tuncay ÖZKAN olduğu halde İl Emniyet Müdürümüzü konutuna çağırarak, “eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Tayyip ERDOĞAN’ın hakkındaki yargılama kararını bozdurmak için Yargıtay’da bazı kişilere rüşvet verileceğini, bu işlemde aracı olanlardan birisinin Tuncay ÖZKAN ile ilişki halinde olduğunu beyanla, anılan şahısla işbirliğine girilerek çok gizli bir çalışma yapılması, safahata ilişkin ara makamların yazılı yada şifahi olarak bilgilendirilmemesi” yolundaki talimatı üzerine:

Tuncay ÖZKAN, İstihbarat Şubesindeki ilgili personelimizle ilişkiye geçirilmiş, aracı olduğu iddia edilen şahısla temas sağlanmış, verdiği bilgiler doğrultusunda yapılan ön çalışmalarda anlatımları tatmin edici bulunmayınca, şahsın ilişkide olduğunu iddia ettiği yargı mensubumuzla teması gözlenmiş ve olayın tamamen uydurma olduğu kanaatine varılmıştır. Bu durum ilgili makama iletilmek üzere Emniyet Müdürümüze arz edilmiştir. Konuya Devlet ciddiyetinde ve hizmet gereği olması gereken azami hassasiyette yaklaşmış, Yüce Yargıtay’ı şaibe altında bırakacak bu uydurma iddia, hiç bir yargı mensubunu deşifre etmeden, haklarında iddiada bulunulanlar hakkında gerçeği ortaya çıkartarak aklanmalarıyla sonuçlanmış ve komplo bertaraf edilmiştir.

Ancak, şahıs beyanlarının “telefon detay sorgulama” yöntemi ile

asılsız olduğunun ortaya çıkartılması, bu işlemde siyasi ve medyatik rant bekleyenleri üzmüş olmalı ki, daha sonra akladığımız şahsiyetlerin telefonlarını dinlediğimiz şeklinde suçlama olarak karşımıza çıkartılmıştır.

Sayın Yargıtay üyelerimize yönelik komplo, hakkımızda düzenlenen soruşturma evrakı içeriğinde de varlığını devam ettirmiştir. Müfettişler hazırladıkları fezlekenin 26. sayfasında Yargıtay Üyesi Sayın A.K.'nın telefonunun 1 kez dinlendiğini beyan ederken, dayanak olarak gösterdikleri belgeye göre (17 nolu klasör sayfa:1861) Sayın A.K. anılan tarihte bu tek görüşmesini ne tesadüftür ki Yeşil Kod isimli Mahmut Yıldırım'ın kardeşi Bahattin Yıldırım'ı arayarak yapmış görünmektedir. Aslında bizlere bu soruşturmada suç tasnii yapanlar, kendilerine göre daha önce bertaraf ettiğimiz komployu canlandırmayı hedeflemişlerdir.

Yine kamuoyunda “Yeşil” olarak bilinen şahısla telefon irtibatında olduğunu beyanla sıkça şahsıma bilgi veren bir diğer medya köşe yazarının, arandığı saatleri söyleyerek kendi gazetesinin telefonlarını “detay sorgulamaya” tabi tutturmaya bizleri yönlendirmesi, verdiği numaraların ilgisiz askeri ve yargı kurumlarının santrallerine ait olması, daha sonra aleyhimizdeki asparagas gazete ve televizyon haberlerin ön hazırlığının çok öncelerden yapıldığının birer göstergesi olduğu kanaatindeyim.

Yukarıdaki örneklemeler dışında Terör örgütlerine mensup ya da müzahir yahut da geçmişte ilişkisi bulunan ve faaliyetleri emir ve talimatlara dayalı izlenmesi gereken şahısların durum ve temaslarının araştırılmasında da “telefon detay sorgulama” yöntemine sıkça başvurulmuştur. Bunların yakın aile çevresinde yada sair ilişkilerinde yukarıda belirtilen ya da suçlanmamıza konu olan birçok kurumlara ait telefon numaralarıyla sürekli olarak karşılaşmıştır.

Örneğin bizlerin açığa alınmasından yaklaşık 8-9 ay sonra yapılan “HİZBULLAH” operasyonunun hazırlık ve isimlendirme çalışmaları tarafımızdan yapılmış olup, bizlerin bu birimlerde çalıştığımız dönemlere rastlamaktadır. Örgütün Ankara ilindeki önemli mensupları Başbakanlıkta görevli Abdulsamet YILDIZ, Hacettepe Üniversitesinde görevli Abdurrahman ALPSOY'da dahil olmak üzere tespit edilmiş, bu şahısların ilişkileri bilgisayar ortamında araştırılırken, fiziki takiplerine de başlanılmıştır.

Bu durum bazen aklıma geldikçe bu operasyon sürecinde görevde olmadığımı seviniyorum. Şayet görevde olsa idim herhalde şimdi huzurunuzda değil, ‘izlediğim teröristlerin tüm ilişki ve faaliyetlerini

bildiğim halde adam kaçırmalarına, gözetlediğim hücre evlerinde işkenceye tabi tutmalarına, adam öldürmelerine ve gözümüzün önünde bahçelerine gömmelerine göz yumduğum' iddiasıyla -ki görev ve sorumluluğum döneminde böyle bir gelişme olmasına asla müsaade etmezdim- kesinlikle ödüllendirilmeyecek, medya ve kamuoyu ise bu çelişkiyi derhal yakalayacak ve şimdi Ağır Ceza Mahkemelerinde yargılanıyor olacaktım.

Görev ve sorumluluğum döneminde Ankara ilinde hiçbir siyasi cinayete mahal bırakmadık, teşebbüs edenleri anında yakalayıp adaletle teslim ettik, güvenlik açısından tertemiz bir başkent bıraktık. Tarih bu gerçekleri zamanı geldiğinde mutlaka ortaya koyacak, hiç kimsenin yaptığı yanında kâr kalmayacaktır” (149).

3.5.2.3. RESMİ EVRAKTA SAHTECİLİK-DEZENFORMASYON ÖRNEKLERİ

Telekulak soruşturmasında Müfettişler, Osman Ak ve arkadaşlarını “suçlu” gösterme önyargısı ve aceleciliği ile, iddialarının önemli bölümünü, teknolojik güvenlik önlemlerinden yoksun, her türlü müdahaleye ve dezenformasyona açık bilgisayar kayıtlarına dayandırmışlardır. Bu hukuksal “açık”, bilirkişi raporları ile de sabittir (150).

Telekulak adlı planlı operasyonun ilk tetikçisi konumunda olduğu önesürülen Komiser M.A., uzman olarak tutanaklarda imzası görülen ve anılan evrakların tanzimi tarihlerinde İstihbarat Daire Başkanlığı Bilgi İşlem Şube Müdür Yardımcısı olarak görev yapan Emniyet Amiri B.A. ve Sistem Uzmanı olarak imzası görülen (aynı zamanda D.G.M. Savcısı tarafından da bilirkişi olarak re’sen tayin edilen) M.F.Y.’ın da fethullahçılarla ilintili oldukları yönünde istihbari tespitler mevcuttur. Zira; Fezleke eki 50. sırada yer alan yazı eklerinden 16.04.1999 gün ve 2393 – 99 sayılı Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün yazısı ekinde yer alan **“IŞIK TARİKATINA mensup ilave personel listesi”** nin; (Fezleke Eki:50/872-873-874), **15. sırasında Emniyet Amiri B.A., 35. sırasında Başkomiser M.A., 52. sırasında Komiser M.F.Y.’ın adları geçmektedir.** Yine bahse konu liste içeriği incelendiğinde, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat, Bilgi İşlem ve Haberleşme Daire Başkanlıklarında görevli birçok rütbeli personelin isimlerine rastlanmaktadır.

İddialara mesnet teşkil ettirilen “BİLGİSAYAR KAYITLARI”, hukuki delil olma niteliğinden yoksun, taraflı ve salt suç yüklemeye yönelik bir çalışmanın ürünü olarak sonradan tanzim edilmiş, belge özelliği olmayan materyallerdir. Çünkü aleyhte belge olduğu iddia edilen materyaller, orijinal bilgisayar çıktısı

özelliğine sahip değildir. Sonradan hazırlanmış olup, akıl ve mantık dışı yanlışlarla doludur. Daha doğrusu iddia edenlerin, açıkça “resmi evrakta sahtecilik” suçunu işlediklerinin kanıtıdır.

Otomatik tarihlendirmeye göre programlanmış bilgisayar, dinleme çıktılarının üzerine **kendiliğinden tarih atmaktadır. Oysa Fezlekeye sunulan belgelerde, tarihlerin sonradan el yordamıyla ilave edildiği açık olarak görülmektedir.** Bu durum iddiayı delillendirmek amacıyla suç işlendiğinin açık bir kanıtıdır.

Örnek 1;

Fezleke eki 62/278-297, 63/12-31, 64/1-6, 64/8-26 de yer alan belgelerin bir çok yerinde dinleme tarihi **1899 yılı olarak görülmektedir. Yüzyıl önce telefon dinlendiğini ileri süren bu kayıtlar, olsa olsa suçlamaları yapanların aleyhine delil özelliğini taşıyabilir.**

62/278-297’de sıra numarası:

17,35,38,42,55,61,75,94,109,126,134,137, 139,140,
148,149,152,158,160,163,186,188,366,368,373,383,396,404,415,416,422,4/
1117, 1127,1129,

64/1-6’de sıra numarası: 7,35,45,81,86,91,112,124,156,158,183,

64/8-26’da sıra

numarası:14,33,36,46,82,97,280,307,310,311,317,318,319,320, 326,
328,331,340, 367, 402, 407,416, 420,423,476,490,
497,499,500,519,520,541,542, 544,548, 593,
594,632,648,671,675,676,695,704,705,706,712,
760,794,869,872,879,934,939

63/12-31’de sıra numarası:

17,35,38,42,55,61,75,94,109,126,134,137, 139,140,
148,149,152,158,160,163,186,188,366,368,373,383,396,404,415,416,422,4/
1117, 1127,1129, gibi.

Örnek 2;

Dinleme iddiasına ilişkin tanzim edilen ana (tüm telefon numaralarını içeren) bilgisayar çıktılarından, bir kısım telefon numaralarının alınmasıyla oluşturulmuş daha küçük listelerin bulunduğu görülmüştür. Bu oluşturulan tüm küçük listelerin ana listede bulunan telefon dökümlerinden oluşturulduğu açıktır. Ancak burada dikkat çeken husus, ana listedeki **aynı telefonun dinleme tarihleri, alt listede farklı tarihler olarak görülmektedir.** Bu çelişkili durum belgelerin sonradan düzenlendiğinin

diğer bir kanıttır. İşte, rastgele seçilmiş birkaç örnek:

Ek-62 (226) 87. sırasında 3122153640 numaralı telefonun **22.11.1998 -18.05.1999** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine rağmen, EK -2-j'nin 1.2.3.4.5.6.7.8.9. sıralarında aynı telefonun 16.07.1998 /24.07.1998 tarihleri arasında dinlendiğı Ek-62 (229),

Ek 62 (226)'in 28. sırasında 3122153641'nolu telefon numarasının **18.07.1998 -27.05.1999** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilirken, Ek-62 (229-230) listesinin 23-48 sıralarında aynı telefonun 06.07.1998 17.07.1998 tarihleri arasında dinlendiğı,

Ek-62 (228)'in 138. sırasında 3123219833 telefon numarasının **06.05.1999 - 27.05.1999** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine rağmen, Ek-62 (233) 119.120.121.122.123.124.125.126.127.128.129.130.131 sıralarında aynı telefonun 12.04.1999- 16.11.1998 tarihleri arasında dinlendiğı,

Ek-62 (227)'in 60. sırasında 3123343000 telefon numarasının **23.09.1998 - 03.11.1998** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine rağmen, Ek-62 (234)de 143.144.145 sıralarında aynı telefonun 21.08.1998-05.19.1998 tarihleri arasında dinlendiğı,

Ek-62 (228)'in 142. sırasında 3122807111 telefon numarasının **24.05.1999 - 27.05.1999** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine rağmen, Ek-62 (232)de 106 sırasında aynı telefonun 09.05.1999 tarihinde dinlendiğı,

Ek-62 (227)'in 39. sırasında 3123588185 telefon numarasının **03.08.1998 - 27.08.1998** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine rağmen, Ek-62 (234)de 150.151.152 153.154 sıralarında aynı telefonun **31.07.199?** tarihinde dinlendiğı,

Ek-62 (227)'in 76. sırasında 3124411213 telefon numarasının **01.11.1998 - 11.12.1998** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine rağmen, Ek-62 (236)de 209.210.211 212.213 sıralarında aynı telefonun 27.08.1998 tarihinde dinlendiğı,

Ek-62 (228)'in 137. sırasında 3124417916 telefon numarasının **06.05.1999 - 17.05.1999** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine rağmen, Ek-62 (237)de 250.251.252 253. sıralarında aynı telefonun 11.02.1999 –03.04.1999 tarihinde arasında dinlendiğı,

Ek-62 (226-228)'in 112. sırasında 3122102999 telefon numarasının **22.02.1999 - 22.02.1999** tarihleri arasında dinlendiğı iddia edilmesine

rağmen, Ek-62 (237)de 250.251.252 253. sıralarında aynı telefonun (bir gün) dinlendiği iddia edilirken, Ek-62(232)'nin 89.90.91 sırasında ise **numara ve tarih değişerek** 3122202999 nolu telefonun 23.02.1999'da yaptığı görüşmelere yer verilmektedir.

Örnek 3:

Fezleke ekinde yer alan 64/8-26 numaralı **“mahkeme kararına dayalı olmadan yapılan dinlemeler listesinin”** 64/9 numarada yer alan 80.sırasında 235 30 66 nolu **HASAN ÖZDEMİR** adına kayıtlı (Binsesin Sit.107.Sok.13111 ada 13 parsel Çayyolu Mh. Ümitköy) telefonun 18.05.1999-31.05.1999 tarihleri arasında –ki bu tarihler arasında Osman Ak ve arkadaşları görevde değillerdir- dinlendiği belirtilmektedir. Ancak dikkat çekici olan hazırlanan tabloda bu sıra özellikle ön plana çıkartılmaya çalışmış ve diğer satırlardan daha geniş bir aralığa yerleştirilmiştir. **Böylelikle telefonun adına kayıtlı olduğu şahsın o dönemde İstanbul Emniyet Müdürü HASAN ÖZDEMİR olduğu izlenimi yaratılmaya çalışılarak, karar mekanizmaları etkilenmek istenmiştir.** Oysa ki bahsedilen Hasan Özdemir ile İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir aynı kişi olmadığı, Telekom'un 118 Servisinden Ankara'daki aboneler arasındaki 200'den fazla Hasan Özdemir'den herhangi birisi olduğu kolaylıkla öğrenilebilir. Benzer örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Fezlekenin ekinde ve 62/3064-5218 sıra numaralı, ve **orjinal olduğu iddia edilen 2154 sayfadan müteşekkil telefon dinlemesine ait belgelerde, dinleme tarihi olarak “199 yılı” görülmektedir.** Bilahare bir takım iş ve işlemler sonrasında 1991-1999 yılları arasında olabilme mantığını tahmini, “199” rakamını 1998-1999 yıllarına teşmil ettirerek tamamlanmıştır.

Aynı dökümanlardaki saat hanesinde ise; Dünyada kabul edilen saat sistemleri dışında, bir başka sistemin ve dilimlemenin kullanıldığı görülmüştür. Çünkü belgelerde (!) ne 12 saatlik, ne de 24 saatlik sistemler kullanılmamıştır. Bu belgelerde dinlemenin yapıldığı saatin 32:00, 49:00, 52:00, 59:00, vb. şeklinde yazıldığı görülmektedir.

Dosya içeriğinden de görüleceği gibi 2154 sayfalık sözde dinleme kayıtlarına ait bilgisayar dökümlerinde görüşme süresi olarak “00,00” olarak ya da “00,01” “00,02” şeklinde yazıldığı yani “0” salise veya bir salise, iki salise yazıldığı görülecektir. Bir veya iki veya sıfır saliselik dinleme süreleri ve tarihler, **bu belgelerin sonradan suç isnadı amacıyla**

düzenlediğini göstermektedir.

Keza, Dosya ekinde mevcut 8.kattaki dinleme odasında dinlendiği iddia edilen telefon numaraları incelendiğinde SİNCAN ve BATIKENT'te bulunan bir çok telefon numarasının listelere dahil edildiği görülmektedir. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün teknik olanakları çerçevesinde bu mümkün değildir.

Tüm bunların dışında, henüz abone kayıtlarında dahi bulunmayan telefonların dahi dinlendiği iftirasına yönelinmiştir.Örneğin 253 54 75 nolu telefonun hiçbir abone kaydı bulunmamaktadır. Bu örneği de dosya içeriğinden çoğaltmak mümkündür.

Müfettişler ve bilirkişilerince (!) hazırlanan listelerde, mahkeme kararı alınmadan dinlendiği iddia edilen telefon sayısının, ankesörlü telefonlar dahil, toplam 963 olduğu gözönüne alındığında, dosya içeriğinde yapılan örneklemeyle yönelik dar kapsamlı çalışmada, sadece Sincan ve Batıkent'e ait asgari 172 telefon numarasının teknik olarak Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün 8. katında dinlenmesinin mümkün olmadığı açıktır. Sadece bu örnekleme ile, idarenin telefon dinlemeye ilişkin iddialarının en azından %20 si çürütülmektedir. Bu rakamlara, Milattan Sonra (M.S.) 199 yılında ve 1899 yılında yapıldığı belgeleri (!) ile ortaya konan dinlemeler dahil edilmemiştir (151).

3.5.2.4. TELEKULAK KOMPLOSU VE SONRASI: ANKARA DGM'NİN TAKİPSİZLİK KARARI

Telekulak olayının bir komplodan ibaret olduğu, aradan geçen süre zarfında anlaşılmıştır. Türkiye'nin tüm illerinde, Emniyet Müdürlükleri'nde görevlendirilen birimler, yasal çerçevede rutin telefon dinleme işlemlerini sürdürmektedirler. Bu dinleme işlemi, Cevdet Saral'ın Ankara Emniyet Müdürü olarak görev yapmasından önce de yapılmaktaydı. Bu işlem, Cevdet Saral anılan görevden alındıktan sonra da yapılmaya devam etmektedir. Niye Türkiye çapında sürdürülen tüm bu işlemlerin sorumluları yargılanmıyor da, sadece Cevdet Saral ve arkadaşları yargılanıyor? İşte, telekulak komplosunun tüm nedenleri, işte bu sorunun yanıtında yatmaktadır. Bu sorunun yanıtını, Emniyet Müdürü Osman Ak, Yüksek Disiplin Kurulu'ndaki savunmasında şöyle vermiştir:

“Bana göre emirler doğrultusunda yapılan çalışmaların sonuçlarının teşkilat bünyesindeki Fethullah Gülen yandaşlarında yaratmış olduğu endişe, bu çalışmayı yapanlar aleyhine acilen bir suç üretme gayretine dönüşmüştür.

Bu yönde ilk adım olarak kamuoyunda ilgi görecektir ve takibi

sağlanacak muhataplarını hukuken suçlu olmasalar da deklare edilmiş suçlu olarak bu kişilerin yanında olunmaz, yaptıkları çalışmalara da itibar edilmez gibi bir kanaatin oluşması gayretine gidilmiş ve kamuoyuna “Telekulak Skandalı” olarak lanse ettirilen komployu hazırlamışlardır. Bunu yapanlar ve alet olanlar hangi yüksek idealler için yapmışlardır? Ciddiyetle araştırılmalıdır.

Bana göre; 1993 yılından bu yana tehdit niteliğinden çıkarılarak, normal bir dinsel cemaat durumuna sokulan ve irticaya karşı laiklik taraftarı gibi gösterilerek bazı devlet görevlileri eliyle devletin gözünden kaçırılmış bir olguyu ‘Nasıl olur da siz tekrar tehdit ve tehlike haline dönüştürürsünüz?’ şeklindeki bir anlayış sonucu, ‘Bu çalışmayı yapan kişiler imha olur’ tehdidi ortaya konulmuştur.

Şimdi ise; kendilerinin daha da güçlendikleri rehaveti içerisinde olan bu mihraklar, aleyhimize açılan bu soruşturma ile Fethullahçılığı legalize edecek ve meşruiyet kazandıracak bir yaklaşıma yönelmişlerdir. Takdirini sayın Kurulunuza, tarihe ve Atatürk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza edecek yeni nesillere bırakıyorum” (152).

Son olarak, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı, (Hazırlık No. 1999/380, K. No. 2002/94) verdiği TAKİPSİZLİK kararı ile, telekulak komplosunun farklı bir boyutunu gözler önüne sermiştir. İşte sadece hukuksal yönden değil, tarihsel yönden de büyük önem taşıyan kararın tam metni:

“Yazılı ve Görsel Basında yer alan ve Ankara Emniyet Müdürlüğünde Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı, Basın Mensupları, Milletvekillerinin, Yargı Mensuplarının telefonlarının dinlendiğine dair haberler üzerine 11.6.1999 tarihinde Ankara Emniyet Müdürlüğü’ne gelinerek Bilgi İşlem Büro Amiri olarak görev yapan Komiser yardımcısı Hurşit Uçak’tan Bilgisayar sisteminde bulunan log dosyaları, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığında kopyaları bulunan log dosyaları ile karşılaştırmak üzere alınmış ve Bilirkişi olarak görevlendirilen Mehmet Fecri YILDIZ’a tevdi olunmuştur.

Dinleme odası olduğu iddia edilen, ancak depo olarak kullanıldığı görülen odadaki dört adet dinleme setinde bir adet teyp kaseti bulunarak yine bilirkişiye tevdi olunmuştur.

Bilgi İşlem Büro Amiri Hurşit Uçak’ın da imzasının bulunduğu 12.6.1999 tarihli tutanakta şöyle denilmiştir:

‘Şubemizde teknik gelişmelere paralel olarak teknik takip (dinleme) sisteminin bilgisayar ve 12’lik LMS’ye geçilmesi üzerine merkez’de yani Şubemiz 9 ncu katta bulunan eski 12’lik ve 24’lük mekanik setlerin tamamı boşa çıkarılmıştır.

Bu sebeple daha önce merkezde kullandığımız mekanik setlerden 14 adedi, 10.3.1999 tarihinde Başkanlığımıza iade edilmiştir. Geriye kalan 5 adet mekanik seti yukarıda bahsedildiği üzere Batıkent, Yuva ve Sincan Grup Amirliğinin ihtiyaç ve arizaları gözönünde bulundurularak Şubemiz 9 ncu katta depo olarak kullanılan odada (B Masası Teknik Takip Dasının yanı) düzgün bir şekilde muhafaza altına alınmıştır. 28.5.1999 tarihinde Şube Müdürümüzün talimatıyla depodaki tüm mekanik setlerin yuvaları tek tek kontrol edilerek sağlam olarak karton kutulara konulmuş, arızalıları ayrılarak bilahare Başkanlığa iade edilmek üzere ayrı bir yere konulmuştur.

9 ncu katta depo olarak kullanılan bu odada teknik ve BİM Büroya ait malzemeler bulunmakta, ayrıca bu odada lavabo ve su musluğu bulunması nedeniyle çalışan teknik personelin faydalanması için bu güne kadar kilit altında bulundurulmamıştır.

11.6.1999 tarihinde DGM Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete YÜKSEL, 16.45 sıralarında Şubemizde incelemede bulunmak üzere bahse konu depoya girmiş ve Başkanlığa gönderilmek üzere hazırlanmış Mekanik setleri görmüştür. Yaptığı inceleme sonucunda daha önce B Bürosuna ait Mekanik setin 31 numaralı yuvasında bir adet teyp kaseti bulmuş ve tutanakla tespit etmiştir.

Yukarıda belirtildiği gibi 28.5.1999 tarihinde depo yeniden düzenlenirken yapılan incelemede kaset yuvaları tek tek kontrol edildiği halde, DGM Savcısının tespit ettiği kasetin B Bürosuna ait eski Mekanik setten kalmış olabileceği ve boş olduğu değerlendirilmektedir’.

Sanıklardan Osman AK, Ersan DALMAN ve Zafer AKTAŞ’ın 16.4.1999 tarihinden itibaren istihbarat branşından çıkarıldıkları ve 7.5.1999 tarihinden itibaren Genel Hizmetler branşında istihdam edilmeye başlandıkları görülmüştür.

Yargıtay 8. Daire Başkanı Sayın Naci ÜNVER ile Avukat Fevzi COŞKUN’un konuşmalarının bulunduğu bu kasetin herkesin girip çıktığı kilitli olmayan depo olarak kullanılan, ayrıca lavabo ve musluk bulunması nedeniyle personelin ihtiyaçlarını giderdiği bir yerde bulunmuş olması, 28.5.1999 tarihinde kaset yuvalarının tek tek kontrol edildiğinin tutanakla tespit edilmesi, bu teyp kasetinin sonradan da bu mekanik setlere

yerleştirilmiş olabileceği ihtimalini doğurduğu gibi, sanıkların istihbarat branşından alınmalarından çok sonra arama sonucunda ele geçmiş olması karşısında sanıkların bu kasetten sorumlu tutulamayacakları kanaatine varılmıştır.

LOG dosyalarını içeren 4 adet kartuş ile ilgili Bilirkişi raporunda şöyle denilmektedir:

A) Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne Network üzerinden bağlanmak suretiyle, Başkanlık 7500 sistemine çekilerek 12 Mart 1999'da yapılan bir tutanakla tespit altına alınan kopya ile DGM Savcısı Nuh Mete YÜKSEL tarafından 11.6.1999 tarihinde zaptedilen yedek kartuşunda bulunan Log dosyaları arasında yapılan mukayesede:

1. Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğünden alınan kartuşlardan üzerinde 18.6.1998-12.3.1999 yazılı kartuşun içerisindeki bilgilerin, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığındaki kopyasının aynı olduğu,
2. Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nden alınan üzerinde 12.3.1999-26.3.1999, 26.3.1999-4.6.1999 ve 11.6.1999 tarihleri yazılı olan kartuşların içerisindeki bilgilerin Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığındaki bilgilerden sonra yedeklendiği için bir mukayese yapılamadı. Üzerinde 26.3.1999-4.6.1999 ve 11.6.1999 tarihleri yazılı olan kartuşlar içerisindeki log bilgilerinde '06' ile başlayan kullanıcı isimlerinin, İstihbarat Daire Başkanlığının emriyle sistemlerde kullanıcı isimlerinde standart uygulamasına gidilmesi sonucu tanımlandığı tespit edildi.

Bu dört adet kartuştaki log bilgilerin Byte cinsinden büyüklüğü ve kullanıcı isimlerin dökümü yapılmış ve 11 sayfa olarak sunulmuştur.

Bilgi İşlem Büro Amiri Hurşit Uçak, 25.6.1999 tarihinde Savcılığımıza verdiği ifadesinde, '1998 yılı Ağustos ayında Zafer Aktaş ve Mahmut Çorumlu benden log dosyalarını silmemi istediler. Ben farklı bir yöntem uyguladım. Log dosyalarını silen değil de, tuşa basıldığında başka bir yere aktaran ve böylece log dosyalarının silindiği intibainı veren ve silmeye teşebbüs edeni de kaydeden bir program yaptım. 12 Mart 1999'da İstihbarat Daire Başkanlığı'na ilgisiz telefonların izlendiği ihbarı nedeniyle soruşturma başlatılınca, Osman Ak benden bütün log dosyalarını silmemi istedi. Ben silmeyerek yedeklerini aldım. Sisteme yedeklerini aldıktan sonra

sildim' demiştir.

Hurşit Uçak, Ankara 20. Asliye Ceza Mahkemesi'nde verdiği ifadesinde, 'Kaybolan kartuşun yerine gizlice yedeklediğim kartuşu, sanki kaybolan kartuşmuş gibi kayıp tutanağı düzenlemiştim. Aslında bu kartuş kaybolan kartuş değildi. Benim sakladığım kartuştu. Fakat kaybolan kartuş gibi tutanak düzenledim' demiştir.

Görüldüğü gibi Hurşit Uçak'ın ifadeleri çelişkili ve güven verici olmaktan çok uzaktır. Mahkemede kaybolan kartuşun yerine kendi yedeklediği kartuşu kayıp kartuşmuş gibi tutanak tuttuğunu dahi söyleyebilmiştir.

Yine bilirkişi raporunda log dosyalarında tüm yapılan hareketlerin printır çıktılarının yaklaşık olarak 4000 sayfa tutacağı ve gereksiz bilgilerde inceleme yapılmaması DGM Savcılığınca emredildiği ve sadece Genelkurmay Başkanlığı, Başbakanlık, Devlet birimleri, Milletvekilleri, Yargı organları, Gazeteciler ve iş adamlarıyla ilgili işlemler incelenmişti, denilmektedir.

Detay sorgu yapılan kişi ve kuruluşları gösterir belgelerin incelenmesinde, hangi kişi veya kuruluşların telefon numaralarının ne amaçla sorgulandığı, ya da hangi telefonların sorgulanması sırasında bu numaralara ulaşılabildiğinin anlaşılmasının mümkün olamayacağı, aranan ya da hakkında bir istihbarat çalışması yapılan sanıklara ait hedef numaralara ulaşılması sırasında istem dışı olarak pek çok önemli telefon numarasına tesadüf edilmesinin mümkün olduğu,

Dosyada mevcut sorguya konu numaraların alt alta konularak kişiler veya kurumlar nezdinde ayıklanarak ve somutlaştırılarak dosyaya sunulduğu, bu nedenle de detay sorgu işlemlerinin amaç dışı veya kötü niyetli olup olmadığının tespitinin mümkün olmadığı kanaatine varılmıştır.

Suç tarihi itibarıyla de detay sorgu işlemlerini düzenleyen veya müeyyide altına alan mevzuat bulunmamaktadır.

Savcılığımızca dinlenen tanıkların da yasadışı olarak dinleme veya izleme yapıldığı yolunda beyanları bulunmamaktadır.

Ayrıca, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Türk Telekom Genel Müdürlüğü, Mobil GSM ve diğer telefon santrallerinden sorumlu özel şirketlerde suça iştirak etmiş personel tarafından mahkeme kararlarının uygulanmadığı, mahkeme kararlarına rağmen kişilerin temel insan haklarından biri olan ve Anayasanın 22. maddesinde ifadesini bulan

haberleşme özgürlüğünü ihlal eden uygulamalar yapıldığı iddia olunmuşsa da, bu konuda herhangi bir delil elde edilememiştir.

Bu nedenlerle sanıklara isnat edilen suçun oluşmadığı gibi, kamu davası açmaya yeterli delil de bulunmadığından, sanıklar hakkında TAKİBAT İCRASINA MAHAL OLMADIĞI'na, Emanetteki eşyalardan üzerinde 31 numara yazılı teyp kasetinin dosya içinde muhafaza edilmesi, diğer eşyaların herhangi bir suç unsuru taşımadığından Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne iadesine, CMUK'un 163. ve 164. maddeleri gereğince karar verildi" (153).

Görüldüğü gibi, Telekulak skandalının asıl failleri, görevlerinin başındadır ve bugüne kadar haklarında karşı bir soruşturma başlatılmamıştır. Yani, yaptıklarının yanlarına kâr kaldığı gibi bir görüntü, el'an sürmektedir. Buna karşılık, bu komplonun seçilmiş kurbanlarının mağduriyetleri ise çok yönlü olarak devam etmektedir. Anlaşılan şudur ki, fethullahçı istihbaratçılar, Cevdet Saral ve ekibine karşı yaptıklarını, diledikleri tüm siyasiler, bürokratlar, yargı mensupları, gazeteciler, akademisyenler ve işadamları için de yapabilecek güç ve deneyime; istedikleri şirketler üzerine polisiye önlemler uygulayarak zarar verecek, haksız rekabete yolaçacak olanaklara sahiptirler. Bu olgu, devletin zaafıdır ve bu zaafın ortadan kaldırılması için fethullahçıların tüm istihbarat birimlerinden tasfiye edilerek yargıya sevkedilmeleri gerekmektedir. Hem de acilen. Tıpkı, dönemin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş'ın, Anayasa Mahkemesi'nde Fazilet Partisi'nin kapatılmasına ilişkin esas hakkındaki mütalaasında belirttiği gibi:

“Bir hukuk devletinin bu gelişmelere seyirci kalması beklenemez. Suçlarla mücadele etmeyen veya edemeyen, onları önlemeye çalışmayan, önleyemediklerini kovuşturmayan veya kovuşturamayan devlete hukuk devleti denemez. Zira, bilindiği gibi, hukuk devleti üç sütun üzerinde kurulur. Bunlardan birincisi insan haklarının gerçekleştirilmesi, ikincisi adaletin sağlanması ve nihayet üçüncüsü de hukukî güvenliğin, barışın, düzenin temin edilmesidir. O halde insan hakları ve adaletin yanında ülkesinde düzeni, hukukî güvenliği ve barışı sağlamak her hukuk devletinin varlık sebebidir. Ne var ki suçlarla mücadele etmeyen veya edemeyen; işlenen suçları kovuşturmayan veya kovuşturamayan bir devlet, adaleti ve kamu düzenini, barışı sağlayamaz ve böyle bir devlet hukuk devleti olarak nitelenemez.”

4. FETHULLAHÇI İSTİHBARATÇILARLA İLGİLİ OLARAK BASINDA YERALAN SUÇDUYURULARI

Bu çalışmanın kitap olarak yayınlanmasından sonra, fethullahçı organize suç örgütü, başta istihbaratçıları olmak üzere, devletin stratejik öneme haiz kurum ve kuruluşlarına sızmış tüm kadroları ile birlikte, “İçişleri Bakanlığı’nı, Emniyet Genel Müdürlüğü’nü ya da Devleti tahkir ve tezyiften” yargılanmam için -önceden de olduğu gibi- tüm olanaklarını seferber edeceklerdir. Bu çalışmada tarafımdan kullanılan bilgi ve belgeler, resmi sır kapsamında olmayıp, daha önce mahkemelere ve kamuoyuna malolmuş bilgi ve belgelerdir. Bu çalışma ile şahsımı Ağır Ceza Mahkemesi’nde yargılanmaya sevkedecek Basın Savcısı’nın, aynı konu ile ilgili Basında yer almış, suç duyurusu niteliğindeki yazı ve haber örneklerini de değerlendirmesi gerekmektedir. Bu yazı ve haberler, bir başka Batılı devlette yayınlanmış olsaydı, emin olunuz ki, sadece İstihbarat Daire Başkanı değil, sadece Emniyet Genel Müdürü ya da İçişleri Bakanı değil, işbaşındaki hükûmetler düşerdi. İşte, konu ile ilgili Basında yer alan yüzlerce yazı ve haber örnekleri arasında, rastgele bir gezinti:

4.1. FETHULLAH HOCA’NIN EMNİYET PLANI

“Devlet, Fethullah Gülen’i son dönemde ortaya çıkan kasetleriyle mi tanıyor? Emniyet Genel Müdürlüğü’nde 8 yıl önce yaşanan bir operasyon, bu soruyu yanıtlıyor...

Operasyonun ilginç bir öyküsü var...

*Her şey, 1991 yılının Haziran ayında dönemin İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli’nin, Emniyet Genel Müdürlüğü’ne **Ünal Erkan**’ı atamasıyla başlıyor.*

Erkan göreve gelir gelmez en fazla Polis Akademisi’yle ilgili şikâyetlerle karşılaşılıyor.

Daha önce Polis Koleji’nden mezun olanların devam edebildiği Polis Akademisi’nin ilk ve son sınıflarına, yapılan bir düzenleme ile dışarıdan da öğrenci alınmasından yakınıyor.

Hatta dışarıdan alınanların çoğunluğunun belli bir tarikatın üyesi oldukları ileri sürülüyor.

Şikâyetlerde, ‘mezun olacak tarikata mensup seçme öğrencilerin’ Emniyet’in istihbarat, personel, muhabere birimleri ile polis okullarına atanacakları da ileri sürülüyor.

Bir gün saat 23.30'da Bakan **Kalemli** ve Genel Müdür **Erkan**'a şu şikâyet ulaşıyor:

‘Polis Akademisi’nde gece saat 24.00’te mezuniyet kura çekimi yapılacaktır. İşin içinde sahtekârlık var. Tarikat mensupları önemli yerlere atanacaktır’.

Erkan, inanmak istemiyor, gece yarısı kalkıp Akademi’nin yolunu tutuyor. İçeri girdiğinde şikâyetin doğruluğu ortaya çıkıyor.

Mezuniyet kura çekimi yaptıranları masadan kaldırıyor ve kendisi oturuyor.

Kuraya gelen öğrencilerin listesini incelediğinde, bazılarının karşısında işaret bulunduğunu görüyor.

Masanın altında ise iki ayrı kura torbası...

Kura torbalarının birinin içinde Emniyet’in istihbarat, personel, polis kolejine ilişkin yerler çıkıyor.

Diğer torbada ise, karakollar ve diğer sıradan görev yerleri...

Kurasını çekmiş olan ve karşısında işaret bulunan öğrencileri tek tek inceliyor. Hepsinin daha önce ayarlanmış torbadan kuraları çektiği ortaya çıkıyor.

Öğrencilerin Akademi’ye girişlerini araştırdığında, yüzde 90’ının kolej kökenli olmadığını, son anda yapılan düzenlemeye göre Akademi’ye birinci sınıftan veya son sınıftan katıldığını tespit ediyor.

Bu öğrencilerden bazılarını sorguya çekiyor.

Öğrencilerden biri şu itirafta bulunuyor:

‘Biz Karşıyaka Semti’nde Fethullah Gülen Hocaefendimizin açtığı ışık evinde toplanırız. Orada eğitim alırız...’

Erkan, Karşıyaka’daki adrese baskın yaptırıyor. Verilen bilgilerin doğruluğu ortaya çıkıyor.

Evde **Fethullah Gülen**’e ait kitaplar, video kasetler ve başka bazı yayınlar bulunuyor.

Geniş çaplı bir operasyon başlatıyor. İşin sorumluları hakkında soruşturma açtırıyor ve mahkemeye sevk ediyor.

Erkan, 9 ay görevde kalıyor, ardından Olağanüstü Hal Bölge Valiliği’ne atanıyor.

Aradan geçen zaman içinde o dönemde görevden el çektiirdiği kişilerin hemen hepsinin Emniyet'e döndüklerine tanık oluyor.

Hem de bugün birçoğu kritik noktada oturuyor.

Açtırdığı soruşturma dosyaları ise kayboluyor..." (154).

4.2. HOCA NEREYE?

"Cumhuriyete yönelik öncelikli tehdit irtica... Erbakan'ın kurduđu partilerin din devleti hedeflediđi iddia ediliyor... Peki Fethullah Hoca nereye koşuyor?

Kurduđu okullarla ve Işık Evleri ile din ve iyi ahlâk değerlerine sahip nesiller yetiştirmekten başka amacı yok mu?

Bu grubun, Cumhuriyet düşmanı gizli niyetlerle, iç ve dış güçlerin desteğinde tehlikeli bir tırmanış gösterdiği şüpheleri, **resmi bir raporla** doğrulandı.

Emniyet İstihbarat dairesi tarafından '**Emniyet Teşkilâtında Fethullahçı yapılanmanın var olduđu**'nu tespit eden bir araştırma raporunun hazırlanması, kamuoyunda büyük yankılar yarattı.

Raporun sonuç bölümü, tüyler ürpertecek bir hüküm içeriyordu:

'Önlem alınmakta gecikildiđi takdirde, tarih sayfaları arasında kalan Babailer isyanından Şeyh Bedrettin ve Şeyh Said'e kadar uzanan **din görünömlü isyanların belki de en ciddi, en sinsi, en kapsamlı ve en tehlikelisi** olabileceđine işaret etmek yanıltıcı bir tahmin olmayacaktır!'

Fethullah Hoca, devleti sinsi bir planla ele geçirmenin, cihada insan alt yapısı yetiştirmenin peşinde mi? Dışa yönük yüzündeki, çağdaş değerlere saygı ve hoşgörü, takiye taktikleri mi?

Dün gece atv'de, bu soruya cevap arayanlar için kanaat oluşturmaya yarayacak önemli bir bant kaydı yayınlandı.

Kendi cemaati için kaydedildiđi belli olan bu bantta Hoca, devletin '**adli ve mülki**' teşkilâtı içindeki tarikat kadrolaşmasının hali **hazır durumu ile geleceđe yönelik hedefleri** konusunda, endişelerin haksız olmadığını kanıtlayan açıklamalar yapıyor.

Mevcut kadrolara '**kanun ve kural adamı**' gibi görünerek göze girmelerini öğütlüyor, sistemin püf noktalarını öğrenmek için hukuk sistemimizi didik didik etmelerini istiyor. Partilere yaklaşmalarını öneriyor.

Çünkü ancak bu şekilde '**Devletin daha hayati noktalarına**'

gelebilecekler ve ancak niyetlerini gizleyebildikleri ölçüde **‘Devletin can damarları içinde dolaşma’** imkânını elde edeceklerdir.

Fethullah Hoca örgütlenmesinin ulaştığı boyutları ciddiye almak lâzım.

Telefon dinleme olayıyla ilgili olarak tasfiye edilen polis şefleri ve memurlarının, sadece Fethullah Hoca Raporu’nu hazırlayan polisler olması dikkat çekicidir.

Bunun talihsiz bir rastlantı olduğuna inanmak artık kolay değil” (155).

4.3. İÇİŞLERİ BAKANLIĞI, 38 EMNİYETÇİYİ CEZALANDIRDI

“Bazılarına göre ‘telefonları izinsiz dinlediği-izlediği, sorguladığı, bazılarına göre Emniyet içine sızan ‘Fethullahçı grup’la ilgili hazırladıkları raporu DGM Başsavcılığına gönderdikleri için hedef haline gelen emniyetçiler için önceki gün sessiz sedasız bir karar daha verildi. İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin kurulu, tam 38 emniyet mensubuna çeşitli disiplin cezaları verdi. Bu cezalar arasında en ağırı 24 ay ‘kıdem durdurma’lar oldu.

... Alaattin Çakıcı ile Eyüp Aşık arasındaki telefon konuşmasını içeren kasetler, Mesut Yılmaz hükûmetinin sonunu getirmişti. Korkmaz Yiğit ile Alaattin Çakıcı, bazı bakanlarla ilgili kasetler basına milletvekilleri tarafından ulaştırılmıştı. Bu kasetler karşısında kılını kıpırdatmayanlar, tüm illerde istihbarat üretmenin hemen hemen temelini oluşturan teknik sistem içindeki telefon dinleme ve izleme faaliyetlerinde, sadece Ankara’nın gündeme getirdiler. Bu durum **‘telekulak’ iddialarına ‘Rufai’ler değil, bu kez ‘Fethullahçılar’ın karıştığı izlenimini güçlendiriyor**” (156).

4.4. MONTAJ O KADAR İYİ Kİ HAYRETE DÜŞTÜM

“... Nuh Mete Yüksel son dönemde özellikle irtica ve yolsuzluk konularındaki soruşturmalarıyla ön planda yer alan bir savcıydı. Özellikle Fethullah Gülen ile ilgili davayı açan ve ısrarla takip eden savcı olarak ön plandaydı. Milli Görüş davasını açan ve üzerine giden kişi yine Yüksel’di. Son günlerde bu Fethullah Gülen davasıyla ilgili yaşananlar da ilginç. Davanın müdahillerinden olan **Çağdaş Eğitim Vakfı**’nın başına gelmeyen kalmadı. Bir polis ajan olarak vakfa giriyor. Sonra gizli çekim yapıyor. Bu montajlanıyor ve İslamcı basın organlarında bu montajlı çekim yayımlanıyor. Vakıf PKK’lı öğrencilere burs veriyor diye. Oysa vakfın burs

verdiği tam 3.500 öğrenci var. Suçlamanın yöneldiği öğrenci sayısı iki. Amaç soruşturma açtırmak. Savcılıklar da bu yayınlar üzerine vakfa PKK'lı öğrencilere burs vermekten dava açıyor. Vakıf arandı. Arama sırasında da garip şeyler oluyor.

Vakfın ikinci başkanı eski Kara Kuvvetleri Komutanı Atilla Ateş Paşa. Vakfın bütün yönetim kadroları eski komutanlardan oluşuyor. Vakfın öyle veya böyle bir yerinde Silahlı Kuvvetler'in ünlü emekli generalleri var. Bunların yönettiği vakıf PKK'lı öğrencilere burs verecek öyle mi? Bu generallerimiz olmasa da o vakıf böyle bir şeyi neden yapsın?

Türkiye'de şantajla, montajla, komplolarla bazı şeyler değiştirilmek isteniyor. Çağdaş Eğitim Vakfı'na sokulan polis ajanı bunun örneği. Gerçi şimdi o ajan polis açığa alındı. Ama ya polis içinde örgütlü bulunan diğerleri? Bunlar ne olacak? Polisin istihbarat ve terör birimleri ne yazık ki irticacı kadrolaşma ve saldırının baskısı altında. Bunlar telefonları yasadışı dinliyor, izliyor, gözlüyor ve komplolarla, şantaj, montaj görüntüleriyle istediklerini yok etmeye çabalıyorlar.

Son dönemde evlere gizli kameralar koyup çekimler yapıldığını duyuyorum. Şantaj amaçlı bu çekimleri insanların özel yaşamlarını deşifre etmek için kullanıyorlar. Türkiye'de insanların bunlara teslim olmaması lazım. Bunların üzerine gitmesi lazım. Şantaja, komploya boyun eğmemek lazım.

Buradan İçişleri Bakanlığı'nı göreve çağırıyorum. İçindeki irticacı örgütlenmeye karşı savaşa çağırıyorum. İnsanların Türkiye'de bu tür saldırılar karşısında polise güvenmesi gerekiyor. İyi de polis provokatör veya şantajcı ajan olarak çalıştırılırsa ne olacak? Tıpkı Çağdaş Eğitim Vakfı soruşturmasında olduğu gibi. Polisin irticacı ve komplocu ellerden mutlaka ayıklanması gerekiyor.

Türkiye'de insanların bu şantajlara, montajlara, komplolara kurban edilmemesi lazım. Ben şimdi bu seks şantajının arkasından kimlerin çıkacağını merakla bekleyeceğim. Ortaya çıksın veya çıkartılsınlar ki arkalarındaki gücü ve niyetlerini Türkiye öğrensın” (157).

4.5. EMNİYETÇİLER'İ 'FETHULLAH GÜLEN RAPORU' ÇARPTI

“Emniyet Genel Müdürlüğü'nde Fethullahçı gruplarla ilgili olarak üç müfettiş, aylarca çalıştı ve 40 sayfalık yeni bir rapor hazırladı. Emniyet'teki 'Fethullahçı yapılanmayı' gözler önüne seren bu raporda yer alan

saptamalara karşın, Emniyet'in ne gibi önlemler aldığını bilmiyoruz. Bildiğimiz, Fethullah Gülen ile ilgili çalışma yapanların başının dertten kurtulmadığı. Bir yandan Fethullah Gülen davası açılırken, diğer yandan iddianameye dayanak oluşturan raporu hazırlayanlara ağır disiplin cezaları verildi.

Fethullah Gülen raporunu hazırlattıkları için 'mağdur' duruma düşen Emniyet mensupları, Gülen davasında 'müdahil' olarak mahkemenin karşısına çıkar ve görev yaptıkları Emniyet'teki Fethullahçı yapılanmayı ayrıntılı olarak anlatırsa kimse şaşırmasın.

... Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Savcısı Nuh Mete Yüksel'in hazırladığı '**Fethullah Gülen Örgütü İddianamesi**'ni okuduğumuz zaman, iddianamenin önemli bir bölümünün Ankara Emniyet Müdürlüğü ekiplerinin ya da diğer bir deyimle 'cezalandırılanlar'ın hazırladığı raporla kelimesi kelimesine aynı olduğunu görüyoruz.

'Emniyetçi Fethullahçılar' konusunda bundan böyle daha sağlıklı ve kuralları yerine getirerek rapor hazırlamaya yürek ister yürek... 'Fethullah Gülen' diyen fena çarpılıyor..." (158).

4.6. FETHULLAH HOCA İÇİŞLERİ'Nİ ELE GEÇİRMİŞ

"Fethullah Gülen grubunun 'yavaş yavaş ele geçirmeyi amaçladığı mülki idare ve emniyet içinde büyük bir güç haline geldiği ortaya çıktı. Batı Çalışma Grubu tarafından yapılan ve gereği için İçişleri Bakanlığı'na gönderilen gizli raporda, 36 valinin irticai gruplarla ilişkisi olduğu belirtildi, 23 emniyet müdürünün de halen etkili görevlerde bulunduğu ifade edildi.

Vali yardımcısı ve kaymakamlarla ilgili yürütülen araştırma ve incelemeler sonucu 78 kişi hakkında suç duyurusunda bulunulduğunu belirten İçişleri Bakanlığı yetkilileri, son dönemlerde bu konuda çalışmaların durduğunu, çok etkili bir çalışma yürüten 10 kişilik müfettiş grubunun ise dağıtıldığını söyledi. İçişleri Bakanlığı'nda büyük bir güç haline gelen Fethullahçı grubun, atamalarda da etkili olduğu bildirildi. Genelkurmay Başkanlığı tarafından İçişleri Bakanlığı'na gönderilen ve görevden alınması istenen valilerden bir kısmının değişik tarihlerde görevlerinden alındığı bildirildi.

Fethullahçı gruplarla ilgili emniyetin sürdürdüğü çalışmalar ise ekibin dağıtılması sonucu durdu. Fethullahçı grubun ekonomik gücü, iş bağlantıları, Türk Cumhuriyetleri ile ilgili faaliyetleri konusunda

araştırmalara ise henüz geçilemedi. Grubun 'Işık Evleri', 'Işık Kışlaları' adını verdiği toplanma yerlerinin Ankara'da bulunanların adresleri tek tek belirlendi. Ancak bunun yurt genelinde bir çalışmayı gerektirdiği konusunda Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na yazı gönderildiği öğrenildi.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün Fethullahçılarla ilgili olarak Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı'na gönderdiği raporla ilgili olarak bugüne kadar işlem yapılmadığı öğrenildi. Fethullahçı örgütlenme ile ilgili olarak 1992'de başlatılan soruşturma ile ilgili hiçbir operasyona geçilmediği, ifadelerin bile alınmadığı ortaya çıktı.

... Fethullahçı çalışmayı örtmek için konunun telefonların dinlendiği-izlendiği biçime dönüştürüldüğüne dikkat çeken Emniyet Genel Müdürlüğü'nün üst düzey yetkilileri şunları söylediler:

'Fethullah Gülen grubuyla ilgili operasyonu bu saatten sonra emniyet camiasında kolay kolay kimse yapamaz. Çünkü kimin eli dokunuyorsa yanıyor. Bu konuda çalışma yapan grup tasfiye edildi. Bu hem Ankara Emniyet Müdürlüğü, hem de genel müdürlük bünyesinde yaşandı. Bu olayın iki boyutu var. Ya derinlemesine soruşturmak ya da soruşturmayarak ört-bas etmek olacaktır. Eğer derinlemesine bir soruşturma yaptırılmak isteniyorsa, dağıtılan ekip takviye edilerek yeniden göreve getirilmeli ve soruşturma kaldığı yerden devam ettirilmeli" (159)

4.7. 3 BİN POLİSLİK BİR LİSTE.

"... 3 bin polisi bir gecede değiştirip, kimselere haber vermeden, izin almadan, yasalara uygunluğunu sorgulamadan yeni telefon dinleme teknik ve usullerini yürürlüğe koymak, sınırsız telefon dinleme yetkisi isteyerek, Cumhurbaşkanı'nın, **'Fethullahçı'** diyerek geri çevirdiği valilerin yerine aynı görüşte kişileri atamak için çaba göstermek, hep aynı planın parçası. Öyle ki bakanlıkta hemşehrilik; Sakaryalı, Hendekli olmak, Gürcü kökenden gelmek çok önemli. Üst düzey atamalarda belli noktalarda muhafazakâr kadrolaşmayı sağlamlaştıracak adları göreve yeniden getirerek yapılmak istenen nedir?

Amerika'ya sığınan ama Türkiye'de aranan Fethullah Gülen'i, orada devletin resmi korumasına korutmak ne demekse, bunlar da o demek. Gülen'i koruyan polisi tepkiler üzerine aylar sonra geri çekip, İstanbul'da en yakın arkadaşınız olan, paraya para demeyen kulüp başkanına birkaç gün önceye kadar koruma yapmak ne demekse, o demektir...

Tantan istiyor; MİT iç istihbaratı bıraksın... Ama kime? Fethullahçılara mı bıraksın” (160).

4.8. SİLAH OYUNU TUTMADI

“... Bunun gizlemeye çalışıldığı örtünün adı ne yolsuzluk mücadelesidir, ne de usulsüzlük. Bunlar takiyenin adları. Adına güç savaşı denilen bu kavgada, toplumun hassas olduğu yolsuzluk karşısında verilen kavga kişiselleştirilip, bir adama mal edilmekte. O adam da bunun arkasına saklanıp, aklına estiği gibi kadrosuyla beraber gücü eline geçirmek için cenk yapmaktadır. Bu onların cihadı. Bakın nerelerden destek alıyorlar, göreceksiniz. Onlar amaçlarına ulaşmak için her yolu mübah sayıyorlar. Nakşi tarikatının camiinde, Nakşi ilerigeleni Korkut Özal tarafından keşfedilen, sonra da yükseltlen Sadettin Tantan, **Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği**’nin kapatılmasına yeni oluşturduğu polis birimi tarafından tutulan raporlarla karar veriyor. Gerekçe, imam hatiplilere burs verilmemesi. Tarikatların egemenliğindeki dernekler kime burs veriyor? İstanbul Valisi uygulamayı durdurmasa, son dönem aydınların oluşturduğu en önemli sivil toplum örgütü yok edilecek. Ama tarikatların bütün işyerleri, vakıfları, dernekleri faaliyette” (161).

4.9. MÜFETTİŞLERİN FETHULLAH RAPORUNU AÇIKLIYORUZ

“Fethullah Gülen grubunun Emniyet içinde geniş bir tabanının bulunduğu biliniyor. Bu grubun çalışma yöntemleri de müfettiş raporlarıyla gün yüzüne çıkıyor. ‘Fethullahçı Emniyetçiler’in deşifre olduktan sonra geri çekilmeyi bildikleri ve yerlerini başkalarının doldurmalarını sağladıkları da bu ayrıntılı raporu okuduğumuzda görülüyor.

Emniyet Genel Müdürlüğü, ‘Fethullahçı’ oldukları gerekçesiyle bazı Emniyet mensupları hakkında inceleme yaptırdı. Polis Başmüfettişleri Ahmet Saraç, Mustafa Maktav, E. Özgül Ezer’in yaklaşık 11 ay süren incelemeleriyle bazı gerçekler ortaya çıktı. Fethullahçılar’ın nasıl örgütlendiği, hangi birimleri ele geçirmek için harekete geçtikleri 13 Haziran 1999 tarih B.05.1EGM.0.60.01 sayılı raporunda belirtiliyor.

Bazı Emniyet mensuplarının isimleri sıralanıyor. Bunların isimlerini ve görev yerlerini şimdilik açıklamak istemiyorum. Ancak Emniyet’in üst düzey görevlerde olduklarını belirtmekle yetiniyorum. Öyle bir yapı kurulmuş ki, bazı isimler ‘Sincan olayları’na kadar dayanmış... İnceleme yapılırken müfettişler ismi geçen kişilerin daha önce çalıştıkları birimlerde, o dönem birlikte oldukları görevlilerle de konuşmayı ihmal etmemiş. Dahası,

bazılarının köylerine bile gitmişler. Orada da gizli araştırmalar yürütmüşler. Yani tam ‘polisye araştırma’ yapmışlar.

Üç koldan yürütülen incelemeler tamamlandıktan sonra Fethullah Gülen grubunun Emniyet’e ilk sızış tarihleri ve faaliyetleri raporun ‘tahlil’ bölümünde şöyle belirtiliyor:

‘1985-1992 yılları arasında, irticai yapıya sahip kişilerin Emniyet Teşkilatı içinde yapılanmaya gittikleri ve bu dönem içerisinde önemli yerlerden daire başkanlıkları, eğitim kurumları ve illerde kendi elemanlarını yerleştirerek uzun vadeli, planlı ve programlı bir şekilde çalışma içerisinde oldukları herkesçe bilinen bir gerçektir. Belirtilen yıllar arasındaki teşkilat bünyesindeki yapılanmada, eğitim kurumlarına eleman almada, yurtdışına eğitim ve araştırma amacıyla personel gönderilmesinde, rütbe terfilerinde, atamalarda ve diğer konularda kendi yandaşlarına çeşitli menfaatler sağlanmıştır.

Günümüzde Emniyet Teşkilatı’nda yer alan irticai gruplardan bazılarının 1990-1992 yıllarında Polis Akademisi Başkanlığı’na alınan özel sınıflardan olduğu görülmektedir. Yine yukarıda belirtilen yıllar arasında Polis Koleji ve Akademisi’ne alınan öğrenciler, bugün karşımıza irticai faaliyetler içerisinde yer alan rütbeli elemanlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Konuya örnek olarak 1992 yılında Polis Başmüfettişi İzzet Sezgin Şenel tarafından yapılan tahkikatta, Polis Akademisi’nde görevli 9 öğretim üyesi ve H.B.E., M.T., S.T., A.Ö. gibi üst düzey yöneticilerin de bulunduğu 90’a yakın personel hakkında Emniyet Örgütü disiplin Tüzüğü’nün 8/1 maddesine göre meslekten çıkarılmalarına ve bütün sanıklar hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesi’ne suç duyurusunda bulunulması talep edilmiştir.

Fethullahçı yapılanma konusunda örnekler veren 3 polis başmüfettişinin raporunda şunlar yazılı: ‘Vermiş bulunduğumuz örneklerle Emniyet Teşkilatı’nda ve Polis Akademisi’nde irticai gruplara ait kesimin nasıl bir yapılanma içerisinde oldukları, planlı ve programlı çalışmalarının sonucunda atılan tohumların yeşererek günümüzde nasıl büyüdüklerini görmekteyiz’.

İsimleri ‘Fethullah Hoca’nın Emniyet’teki kilit adamları’ olarak geçenlerin ‘jet hızı’yla yükseldiğini müfettişler raporlarında belirtiyor ve bunun için örnekler sıralıyorlar. Bir isim belirtip bu kişinin nasıl yükseltildiği örnek olarak gösteriliyor. İşte yazdıkları: ‘Bu kişi Şube

Müdürü (4 ncü sınıf emniyet müdürü) Polis Akademisi'ne geçmesiyle beraber 3 yıl içinde Polis Akademisi Başkan Yardımcısı, bir yıl sonra Daire Başkanı olmuştur. Yani 4 yılda bu rütbeyi almıştır. Günümüzde ise aynı şartlarda Birinci Sınıf Emniyet Müdürü olabilmek için en az 9 yıl müdürlük yapmış olması gerekmektedir”.

Bazı Emniyet mensupları ‘Fethullahçı’ olmanın karşılığını kısa sürede üst rütbelere ulaşarak alıyor. Bu kişiler gelebilecekleri yere geldikten sonra, daha doğrusu iyice ‘deşifre’ olduktan sonra Fethullahçılıkla ilgili faaliyetlerde geri planda kalıyor. Bu bilinçli bir uygulama olsa gerek. Tarikat bağı kurulduktan sonra yükselmek kolay. Bunlar belli bir yere geldikten sonra ‘ben onlardan değilim. Kandırılmışım’ demeye başlıyorlar. Bu durum müfettişlerin inceleme raporunda şöyle belirtiliyor:

‘1985-1991 yılları arasında irticai kesime mensup kişilerin Emniyet Teşkilatı’nda yapmış oldukları yapılanma ile kendi yandaşlarına çeşitli menfaatler yarattığı bilinmektedir. Örneğin emniyet müdürlüğü rütbesini alan personel, hemen birkaç ay veya yıl içinde 1’nci sınıf emniyet müdürü yapılarak okul müdürü, daire başkanı ya da il emniyet müdürü olarak ataması yapılmıştır. Günümüzde ise 1’nci sınıf emniyet müdürü olabilmek için 9 yıl çalışmış olmak gerekmektedir’.

Emniyet’in içinde bulunduğu durum, bu örnek özetlemeyle yetiyor. Bu raporun ayrıntıları var. Onlara da değineceğiz. Bir gerçek daha var, Fethullahçılar’a yönelik operasyon planlarının hazırlanmasına rağmen, uygulamaya konulmadığı da bilinen bir gerçek.. “ .

“... Raporda ilginç bir değerlendirme var. Bu kişilerin yapılanmalarında, ‘zincirin halkaları gibi birbirlerini tamamladıkları’ belirtiliyor. Emniyet’te bu ‘zincirin halkaları’nın hayli uzun olduğu, üst rütbelere kadar uzanan kişilerin belli noktalara ulaştıktan sonra görevde kalabilmek için bağlarını belli ölçüde kopardıkları gözleniyor.

Polis başmüfettişlerinin raporundan bir bölüm:

‘Bu ve bunun gibi kişiler ya rütbe terfilerini erken elde etmek amacıyla veya gerçekten de dini vecibelerini yerine getiren, mutaassıp biri olarak ve irticai kesimle bağlantılı kimselerin, kendisine daha yakın olduğunu düşünerek bunlar içerisinde yer almaktadırlar. Bu kişiler, Emniyet Teşkilatı’ndaki irticai örgütlenme içerisinde yer alarak yapılanmada faal rol alıyor’.

Müfettişlerin derinlemesine yaptığı araştırmalar Sincan’a da uzanıyor.

Sincan olaylarından önce bu ilçede kimlerin görev yaptığını araştırdığınızda karşınıza ismi hiç de yabancı olmayan birisi çıkıyor. Emniyet'in bir değil, binden çok raporunda bu kişinin 'irticai gruplarla bağlantılı' olduğunun belirtildiğini de müfettişlerin son raporunda görüyoruz. Müfettişlerin raporu devam ediyor:

'Yine bu şahsın irticai eğilimli olup, bu kesime mensup kişilerle görüştüğü ve bu konuda uyarıldığı ve bu durumunu personelle olan ilişkilere yansıttığı İlçe Kaymakamı tarafından belirtilmiştir. Yine Ankara Emniyet Müdürlüğü, Fethullah Gülen cemaatine ilişkin yapmış olduğu tahkikat nedeniyle göndermiş olduğu evrakta adı geçen bu cemaatin elemanı olduğu bildirilmiştir. Ayrıca İstihbarat Daire Başkanlığı'na yapılan çalışmada da bu kişinin 'irticai görüş ve fikirlere sempati duyduğu' şeklinde değerlendirmesi ile hakkında ileri sürülen iddianın doğru olduğu ortaya konulmaktadır'.

Bunlar bir değil, binden çok raporla yazılmış da ne olmuş? Bakıyorsunuz, kişi yükselmiş de yükselmiş. 'Bu kişiler görevden alınsın' diye müfettiş raporları düzenlenmiş. Kızak görevlere çekilmek yerine daha da etkili görevlere getirilmişler. Geçmişlerine de birer 'sünger' çekilmiş. Rapor şöyle devam ediyor:

'Daire Başkanı hakkında ileri sürülen 'tarikat yanlısı olduğu' yolundaki iddianın, tahlil bölümünde açıklanan nedenlerle doğru olduğu kanaati hasıl olmuştur. Ancak, iddianın 1985-1991 yılları arasında yer almasıyla, Devlet memurları Kanununun 127. ve Türk Ceza Kanununun 102. maddelerinde yer alan zaman aşımaları nedeniyle adı geçen hakkında işlem yapılmasının hiçbir hukuki yarar ve sonuç doğurmayacağı için hakkında adli ve idari yönden soruşturma açılmasına gerek bulunmamaktadır. Ancak, tarikat yanlısı olduğu belirtilen bir personelin, daire başkanı olarak görev yapmasının, yanlısı olduğu tarikat veya cemaat elemanlarına çeşitli yararlar sağlayabileceği ve faaliyetlerine devam edebileceği nedeniyle adı geçen birim amiri olarak görevlendirmemesinin uygun olacağı'.

... Raporda 'irticai kesime mensup kişilerin Emniyet'te yapılanma ile kendi yandaşlarına çeşitli menfaatler yaratıldığı bilinmektedir' deniyor. Önemli ve kilit birimlere bu kişiler getirildikten sonra gerisi kolay. Belli bir dönemde atılan tohumlar hızlı bir tırmanışla Emniyet'in tepe noktalarına gelmiş. Bunların şimdi yeni faaliyetlerde bulunmasına, yeniden olmasına gerek yok. Yetiştirdikleri ve sahiplendikleri kişiler şimdi tırmanışta" (162).

4.10. POLİSİN BİLGİSAYARI TARİKATÇI ŞİRKETLERDEN ALINIYOR

“Devletin üst düzey kurumlarına sunulan ‘Fethullah Hoca Cemaatı ve Emniyet Teşkilâtı’ başlıklı Rapor’da, Emniyet Genel Müdürlüğü’nün bilgisayar ihtiyacının, Fethullah cemaatine yakın şirketlerden sağlandığı; bilgisayar ihale sözleşmelerinde bu şirketlerin gözetildiği kaydediliyor. Raporda bu konuda şu bilgiler veriliyor:

‘Bilgisayarlaşma adı altında devletin paraları Hoca Efendi cemaatine ait bilgisayar şirketlerine aktarılmaktadır. Ankara genelinde faaliyet gösteren S. AŞ, her Ramazan’da Ankara genelinde bilgisayarla uğraşan kişilere lüks mekanlarda yemek verir. Zaten Ankara genelinde faal yerdeki tüm bilgisayarlılar da Hoca Efendi cemaatinin elemanı veya bu cemaate sıcak bakan insanlardır. Hazırlanan şartnamelere öyle şartlar konuluyor ki en fazla ihaleye giren firma sayısı 3’ü geçmiyor’.

İhalelerde, ‘rekabet ortamı’ oluşmuş ve çok sayıda şirket katılmış gibi bir izlenim verebilmek için birden fazla şirketin çağrıldığı, ancak tümünün aynı cemaate bağlı olduğu ifade ediliyor. Raporda Ş., D. ve D. bilgisayar firmalarına dikkat çekiliyor. Bu şirketlerin, Emniyet örgütü içinde kazandıkları ihalelerin araştırılması gerektiği kaydediliyor. Bu firmalara vermekteki tek maksat, paranın buralara akması değil, aynı zamanda teşkilat içindeki elemanların dışarıdan bu firmalar tarafından desteklenmesinden ibarettir.

Rapor, Polis Akademisi’nin buna iyi bir örnek olduğu belirtilerek şöyle deniyor: ‘Tüm Akademi’nin ihalesi, S. Bilgisayara verilmiş ve cemaatin sivil kanadının Akademi içine girmesi sağlanmıştır. Bu program ile Akademi her yönden bu firmanın kontrolü altına girmiştir.

Emniyet örgütü içinde; polis okulları, Polis Akademisi ve Polis Koleji sınavlarıyla tüm eğitim faaliyetleri, Genel Müdürlük Eğitim Daire Başkanlığı’nın gözetiminde yürütülüyor. Sınav soruları ve sonuçların okunması, sınavlara girecek komisyonların belirlenmesi, bu dairenin görevleri arasında. Raporda, Eğitim daire Başkanlığı’nın yüzde 90 oranında cemaatin kontrolü altında hareket ettiği belirtiliyor. Soruların yanıtları sınavdan önce ele geçirilebilirse hemen öğrencilere ulaştırılıyor. Rapor, imtihan komisyonlarına girenlerin, cevap kâğıtlarını getirenlerin ve cevapları okuyanların tümüyle bu cemaatin elemanları olduğunu saptıyor.

Raporu kaleme alanlar, Emniyet teşkilatı içindeki Fethullahçı örgütlenmeye karşı mücadelelerini sürdüreceklerini, Fetnhullahçıların

diğer birimlerdeki önemli faaliyetlerini, başta polis okulları olmak üzere tüm okul ve birimlerdeki tarikatçı personelin isimlerini de açıklayacaklarını ifade ederek, şunu belirtiyorlar:

‘Kurslara kendi elemanlarını nasıl gönderdiklerini, aynı şekilde yurtdışına eleman gönderişlerin; Sınıf Komiserliği ve Eğitimcilerin Eğitimi isimli kurslar açıp kendi elemanlarını okullarda ve birimlerde vazgeçilmez eleman yaptıklarını, istihbarat, terör ve kaçakçılık birimlerindeki faaliyetlerini; okullarda kendi elemanlarını nasıl dereceye soktuklarını; Bilgi İşlem ve kurulacak Polnet-2000 sistemini nasıl işgal ettiklerini ve 2000 yılında faaliyete geçecek bu sistemle niyetlerini ve daha birçok bilgi ve isim göndereceğiz” (163).

4.11. FETHULLAH EMNİYET’İ ELE GEÇİRDİ

“Nurcuların en büyük grubu olan Fethullah Gülen Tarikatı’nın, Emniyet Genel Müdürlüğü içinde nasıl örgütlendiği, bir rapor halinde devletin üst düzey yetkililerine sunuldu. İşçi Partisine ulaştırılan Raporda, polis içindeki Fethullahçı örgütlenme ayrıntılı bir biçimde ele alınıyor. Cemaatin, 28 Şubat sürecinden sonra aldığı önlemler de Raporda belirtiliyor.

...Raporda, Fethullahçıların Emniyet içinde Genel Müdürlük bünyesindeki Daire Başkanlıkları, Polis Akademisi, Polis Koleji ve Polis Okulları ile özel statülü illerde önemli şube müdürlüklerinde faaliyet gösterdikleri ifade ediliyor.

Fethullahçılar, amirler ve polis memurları olarak, iki ayrı grupta örgütleniyor. Örgütlenmenin başında bulunan kişi, ‘imam’ diye adlandırılıyor. ‘İmam’lar, en kıdemli ve yetenekli kişiler arasından seçiliyor. Raporda şunlar kaydediliyor:

‘Amirler ve memurlar, kesinlikle birbirini tanımamakta, herkes imamı bilmekte ve onun direktiflerini yerine getirmektedir. Bu imamlar, bölge imamlarına, onlar da merkezde kurulu bir sivil kurula bağlı olarak faaliyet göstermektedirler. İmamlardan gelen emirler, Hoca Efendi’den geldiği kabul edilerek mutlaka yerine getiriliyor. Kısacası Emniyet Teşkilatı’nın personel alımından atanmasına, branşlaştırılmasından eğitimine, kurs görmesinden yurt dışına gitmesine, istihbarattan teröre kadar, bir çok konuda fiili karar verme bu üst sivil grup tarafından gerçekleştirilmektedir’.

Polis örgütü içindeki örgütlenmede, cemaatin tüm bireyleri, gizliliğe

düzenli bir biçimde uyuyorlar. Üst grup tarafından gelen tedbirler ve kararlar, kademeli olarak alt gruplara iletiliyor. Kararların uygulanıp uygulanmadığı ‘imam’lar tarafından kontrol ediliyor.

Raporda, MGK tarafından kabul edilen 28 Şubat 1997 kararlarından sonra cemaatin ‘tedbir ve parola sistemini’ değiştirdiği kaydediliyor ve alınan önlemler sıralanıyor. Bu önlemlerin başında, ‘işyerinde ve oturulan çevrede laik ve Atatürkçü bir hava’ yaratılması geliyor.

Raporda şunlar belirtiliyor:

‘Hoca Efendi cemaatinin elemanları, ‘Şu an sırtınızda yumurta küfesi taşıyorsunuz. Yanlış bir hareketiniz geri dönülmeyecek hatalara sebebiyet verecektir. Sizler, Hitler’in tankları gibisiniz. Hitler, Rusya’ya doğru ilerlerken, karşısına çıkan bataklıkları aşmak için tankları bataklıklara saplayıp, kendilerini feda ederek arkadan gelenlere yol açmaları gibi, sizler de bu tür fedakârlıklar yaparak, sizden sonra geleceklere ortam hazırlayacak ve cemaatin teşkilatı ele geçirmesini sağlayacaksınız’ parolasıyla hizmet etmektedirler’.

Raporda, Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanlığı personelinin yüzde 95’inin Fethullah cemaatine mensup olduğu ifade ediliyor. Personel Dairesi; atama, uzmanlaşma, ödül, ceza vb. gibi, tüm işlemlerin yapıldığı birim.

‘Teşkilatın tüm ataması, imamların bağlı bulunduğu sivil grup tarafından önceden teşkilat dışında planlanmakta ve daire bünyesindeki elemanları tarafından da bu kararlar icra edilmektedir. Yani teşkilatı öyle bir hale getirdiler ki, dışarıda olup teşkilatı bilmeyen sivil grup, Emniyet teşkilatını yönetmekte ve yönlendirmektedir. Şu an sadece Emniyet Müdürlerinin tayinlerine karışmamaktadır’.

Personel Daire Başkanlığı’nı ele geçirmenin yarattığı olanaklar, zaman zaman siyasi ve idari baskıyla birleşiyor.

‘Personel Daire Başkanlığı’nda, ünvanlara göre boş kadrolar tutulmaktadır. Bu kadrolar gizlidir. Daire, uygun gördüğü kişileri bu kadrolara atar. Cemaat elemanları bu kadroları ellerinde tuttuklarından, boşalan önemli kadrolar olduğunda hemen sivil gruba intikal ettirerek, kendi elemanlarının bu kadrolara atanması için siyasi ve idari baskı kurularak, gerektiğinde bakana dahi ulaşarak atamaların yapılması sağlanıyor. Merkez Yüksek Değerlendirme Kurulu’nun yaptığı rütbe terfileri dahi aynı gün, yine bilgisayar bürosundaki görevliler tarafından

diskete kaydedilip sivil gruba veriliyor ve yeni stratejiler belirlenerek kendi tarafından terfi edip edemeyenlerin durumu değerlendiriliyor. Eğer yine kendi elemanlarından terfi edemeyen varsa, siyasi baskı mekanizmaları harekete geçirilerek rütbe listesi onaya girmeden terfiler sağlanıyor’.

Personel Daire Başkanı Zeki Urgancıoğlu 1998 yılı atamalarını bizzat yürütünce, cemaatin tezgâhı bozuldu. Urgancıoğlu’nun ayağı kaydırıldı. Raporda olayın gelişimi şöyle anlatılıyor: ‘Yapılan tüm atamalar, daire bünyesinde bilgisayar bürosunda kurulu bulunan ve Komiser M.D ve Komiser M.K.’nın kontrolünde bulunan network sistemi ile yukarıdan tamamen görülmekte ve yapılan tüm atamalar diskete kaydedilerek, akşamları bu sivil gruba gönderilmekte idi. Planlamadan iki-üç gün sonra yapılan planlamalar, cemaatin tüm planlamalarını bozduğundan, siyasi baskı kurularak, İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu’na çeşitli bahaneler uydurularak, başkanın görevden alınması sağlandı’.

Personel Dairesi’nde yoğunlaşma, aynı zamanda, 2000’li yıllara yönelik bir yatırım. Rapor, geleceğin lider kadrosunun oluşturulduğuna dikkat çekiyor. Bu bakımdan, Fethullahçılar, cemaat mensuplarının önünü açacak ‘kadrosuzluktan emekli yasası’nın bir an önce çıkmasını istiyorlar. Rapor, bu konuda şunları yazıyor:

‘Cemaatin en büyük sıkıntısı, müdür sınıfında yüzde 25 civarında personeli bulunmaktadır. Ve nihai kararlar bu müdürler tarafından verilmektedir. Fakat müdür sınıfı kadrolarının dolu olması sebebiyle aşağıda, yüzde 85’ini bu cemaatin oluşturduğu, komiser yardımcısından emniyet amirine kadar olan rütbelerde bir yığılma meydana gelecektir. Bunu aşmak için de bir an önce askeriyedeki gibi kadrosuzluk nedeniyle emekliliğin gündeme gelmesi gerekmektedir. Bu kanun çıkartılırsa üst kademelerdeki emniyet müdürleri emekli edilerek yerine alttan gelen bu elemanların geçmesi hedeflenmektedir. APK Daire Başkanlığı ve Personel Daire Başkanlığı olarak burada bulunan Hoca Efendi cemaati elemanları tüm gayretlerini bu tasarıya vermektedir’.

Polis Akademisi ve Polis Koleji’ne giriş de, cemaatin kontrolü altında. Ancak Rapora göre, son 4-5 yıldır bir sıkıntı yaşanıyor. Bu okullara çoğunlukla şehit çocukları alınıyor. Fethullahçılar, kendilerine fazla çekemedikleri bu çocukların akademiye girişini önlemek için yönetmeliği değiştirmeye çalışıyorlar. Akademiye değil, polis okullarına alınsın, diyorlar’.

Fethullahçılar, öbür birimlerden kendi elemanlarına ait olumsuz bir

yazı geldiğinde, bu tür işlemleri yumuşatarak, ‘elemanlara ve hizmete zarar gelmeyecek bir hale getirip’ işleme koyuyorlar.

1996-1997 yılında Polis Akademisi’nde irticai faaliyette bulundukları için isimleri Genel Müdürlük’e iletilen 9 kişinin tayinleri, gene önemli merkezlere yapıldı. Raporda, buna örnek olarak şu isimler veriliyor: ‘R.Y. Başkomiser Eğitim Daire Başkanlığı, Y.A. Komiser TEM Daire Başkanlığı, M.A. Komiser Personel Daire Başkanlığı, E.D. Komiser Personel Daire Başkanlığı (Komiser M.A. şimdi Şark Atama Büro Amiri olarak görev yapmaktadır’.

Emniyet içindeki cemaat mensuplarının ana faaliyetlerinden biri de, önemli birimlerden gelecek personel talebini, o sırada pasif görevlerde bulunan elemanlarıyla karşılamak. Buna örnek olarak, 1996 yılında Elazığ Polis Okulu’na yapılan atamalar gösteriliyor. Raporda, atamalardan pek çok örnek veriliyor. Cemaat elemanlarının adları sayılıyor.

1997 yılına kadar polis okullarındaki kura çekimine yalnızca Personel Daire Başkanlığı’nda görevli personel gönderilirken, bu yıldan başlayarak, Hoca’nın elemanları gönderiliyor. Bu kişiler, kura çekiminde kendi elemanlarına yardımcı oluyorlar. Ayrıca okullardaki gelişmeler hakkında bilgi topluyorlar. Rapor, Fethullahçıların, örgütü genişletme açısından da bu durumdan yararlandıklarını saptıyor.

‘Ayrıca tüm teşkilat bünyesinde peşine düştükleri, yani zeki ve kabiliyetli görüp kendilerine eleman yapabilmek için ilgilendikleri personele, istediği yere tayin ve istediği branşta çalışma gibi menfaatler gösterilerek, bu tür elemanların kendilerine katılmaları sağlanmakta, kendi işlerine mani olan personeli de tayin ettirerek kendi elemanlarına serbest çalışma alanı oluşturulmaktadır’.

Raporda, Emniyet teşkilatında iyi bir yere gelebilmek ve istediği alanda çalışabilmek için, çok sayıda personelin ‘Hoca Efendi cemaatine’ katılmaya zorlandığı ifade ediliyor.

Genel nakil ve Doğu ve Güneydoğu’ya gönderilecek personelin planlanmasından ve atamalardan yaklaşık iki ay önce, ‘tüm teşkilattaki elemanlara, birimlerdeki problemler ve engel teşkil eden’ isimler soruluyor. Bu araştırma; Aleviler, solcular ve başka cemaatler esas alınarak yapılıyor.

İsimlerin saptanmasından sonraki aşama Raporda şöyle anlatılıyor: ‘Bu toplanan isimlerde öncelikle gönderilmesi gerekenler tespit edilip bunların tayini ile dışarıda kalan, önemsiz birimlerde çalışan veya

Akademi'den mezun olacak Komiser Yardımcısı elemanlarına yer açılıyor. Kendilerinden olmayan personelin birimleri ipka teklifinde bulunsa dahi ipkalarını işleme koymayıp sorulduğunda, 'sehven yazılmamış veyahut daire başkanı kabul etmedi' gibi mazeretlerle iş geçiriliyor'.

Bu formülün tam olarak uygulandığı 1997 ve 1998 yıllarında, Genel Müdürlük Daire Başkanlıkları, Polis Akademisi ve Polis Koleji'ndeki örgütlenme tamamlanıyor.

Rapor'a göre, Emniyet içindeki Fethullahçı örgütlenme, son iki yıl içinde doruğa ulaştı. Cemaat, bu durumu korumak için, kendilerine karşı çıkan amirler hakkında, kendine bağlı yayın organlarında üretilmiş 'haberler' yazdırarak, bu kişileri yıpratmaya çalışıyor.

Raporda cemaatin, Emniyet Teşkilatı içindeki her gelişmeden anında haberdar olduğu örneklerle anlatılıyor.

'Bu cemaat, Emniyet Genel Müdür Yardımcıları, Genel Müdür Özel Kalem başta olmak üzere birçok yere eleman yerleştirmişlerdir. Bu yazının İçişleri Bakanlığı'nda herhangi bir birime gönderilmesi halinde, aynı dakikada haberleri olacak ve yeni stratejiler tayin edeceklerdir'.

'Emniyet Teşkilatı ve Başbakanlık bünyesinde oluşturulan Sivil Çalışma Grubu'na gelen tüm ihbarlardan haberleri olduğundan, buraya gelen ihbarları asılsız yapabilmek için, illerde irtica ile alâkası olmayan, içki içen ve gayri meşru ilişkileri olan personelin, irticai faaliyetlerde bulunuyorlar diyerek ihbar edilmeleri istenmiştir. Böylece bu grupları yanlış yönlendirmektedirler.

'Son olarak Sivil Çalışma Grubu'ndan gelen 40 civarında irticai faaliyette bulunan emniyet mensubunun yazısı, işlemler şubesinde soruşturma bürosuna geldi. Tabi yine burada görevli Hoca Efendi talebesi büro amiri Komiser D.O. var. Bu liste aynı gün fotokopi ile çoğaltılarak sivil birimlerine gönderildi. İçlerinde elemanları olanlar uyarılarak taktik geliştirmeye başladılar'.

28 Şubat kararlarından sonra özellikle parola sistemini değiştiren cemaat, şu önlemler başvurdu.

- 1. Evlerde bulunan Risale-i Nur Külliyyatları kaldırılacak. Herkes, bu eserleri sivil olan akrabalarının yanına götürecektir.*
- 2. Evlerden Hoca Efendi'nin kaleme almış olduğu eserler kaldırılacak. Kur'an-ı Kerim'den başka hiçbir dini kitap kalmayacak.*

3. Evlerin giriş kısmına, hatta dış kapı açıldığında görülebilecek yerlere Atatürk'ün fotoğrafları asılacak. Odalarda 10. Yıl Nutku ve İstiklal Marşı duvarlara asılacak.
4. Evlerde görünür kısımlarda, Nutuk gibi kitaplar bulundurulacak.
5. İşyerine giderken Sabah, Milliyet, Cumhuriyet gibi gazeteler alınıp götürülecek ve işyerinde herkesin görebileceği yerlere bu gazeteler konulacak.
6. Zaman gazetesi, Sızıntı ve Aksiyon gibi dergilere başka isimler altında abone olunacak. Dergi ve gazete ücretleri yatırılacak. Fakat genellikle ev adresi verilmeyecek. Bu yayınlar evde bulunmayacak.
7. Telefonlar MİT tarafından dinlendiğinden telefonlarda kesinlikle dini konuşmalar yapılmayacak. Selam verilmeyecek. Hatta hayırlı sabahlar bile denilmeyecek. İyi günler, günaydın türü konuşmalar yapılacaktır.
8. Telefonda hizmetler hakkında konuşma yapılmayacak. Hiçbir elemanın ismi zikredilmeyecek. Adres verilmeyecek. Sohbet yapılacak evler hakkında konuşulmayacak.
9. Eğer herhangi bir yerde buluşma olacak ise telefonlarda kodlu konuşulacaktır. Mesela: 'Bu akşam maçı nerede seyrediyoruz?'. 'Bu akşam bizde okey oynayalım mı? Gelirken şu isimleri de çağır' gibi.
10. Cuma namazına 3 hafta üst üste gidilmeyebilir. Bu nedenle birimlerde bulunan elemanlar 3 gruba ayrılacaktır. Her hafta bir grup gizlice Cuma namazına gidecek. Diğer kalan iki grup birimlerinde kalacaktır. Birim amirlerinin gözleri önünde bulunarak dikkat çekilmeyecek. Hatta mümkünse Cuma namazı vaktinde Polis Evi'nde birim amirleri de davet edilerek yemekler tertip edilecek. Kurum içinde bulunan halı sahalarda yine birim amirleriyle maç yapılacaktır.
11. Kesinlikle hiçbir vakit namazı işyerinde kılınmayacaktır. Cem edilecek. Yatsı namazında evde topluca kılınacaktır.
12. Çöp kutularından boş bira kutuları ve içki şişeleri toplanacaktır. Evdeki çöpler dışarı konduğunda, bu şişe ve

kutulardan birkaç tanesi çöpün görünen kısımlarına konacak.

13. İşyerinde kendi cemaatimizden başka bir grubun ya da cemaatin elemanlarının başı derde girdiğinde, kesinlikle yardım edilmeyecek. Hatta görmemezlikten gelinecek.

14. İşyerinde lehimizde ve aleyhimizde cereyan edilecek tüm konular, anında bağlı olunan imama bildirilecek.

15. Önceden hanımlarının başları açık olup, sonradan kapananlar, eşlerinin başlarını açacak. Eşinin başını açan her eleman, eşiyle beraber birim amirlerinin görebileceği yerlere gidecek. Meselâ; polis evine yemeğe veya Bayramda bayramlaşmaya.

16. Önceden hanımlarının başları kapalı olsa dahi, önemli yerlerde çalışanlar mutlaka eşlerinin başını açacak.

17. Akademi, kolej ve polis okulu öğrencileri hafta sonunda dersanelere gönderilmeyecek (Dershane, Hoca Efendi cemaatinin dini evleri). Tüm öğrencilerle pastane ve lokal gibi yerlerde buluşulacak.

18. Tüm akademi, kolej ve polis okulu öğrencileri, mutlaka bilgisayar kursuna gidecek.

19. Kurban bayramlarında hiçbir eleman kurban kesmeyecek. Deri toplama işine girmeyecek. Fakat tam bir kurban parası imama verilecek ve bu para hizmete aktarılacak. Hizmetten bu elemanlara sadece bir but gönderilecek. Böylece deri toplama işi olmayacak. Herkes kurban kesmiş olacak. Çevreye de kurban kesmedik, denecek.

20. İşyerinde ve çevrede laiklik ve Atatürkçülüğü öven konuşmalara iştirak edilecek. Dini öven konuşmaların olduğu gruptan uzak durulacak.

21. Son alınan duyumlarda MİT, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde çalışan tüm amir sınıfı personelin adreslerini tespit etmiş ve bu amirlerin evlerine giderek bir adres sorma bahanesi ile kapılar çalınıp, hanımlarının kapalı olup olmadığını tespit etmektedir. Bu nedenle evlerde kadınlar başı açık duracak ve kapı çalındığında başlar açık olarak kapılar açılacaktır” (164).

4.12. TRKİYE'Yİ SARSAN BELGE

“lkemizi sarsan 28 Şubat 1997 srecinde gndemi oluřturan irticai hareketlerle iliřkin devletin ilgili birimleri tarafından hazırlanan ve bir rneęi gereęi yapılmak zere İiřleri Bakanlığı'na gnderilen ‘řok liste’yi *star* ele geirdi.

Devletin en st kademelerinde ciddi tartiřmalara neden olan ve kamuoyunun aylardır ortaya ıkmasını bekledięi ‘olay belge’de Emniyet teřkilatındaki irticai faaliyetlere karıřanların isim listesi yer alıyor. Listede il emniyet mdrlerinden Trkiye'nin drt bir yanındaki polis memurlarına kadar pek ok ismin gn gn istihbarat bilgileri bulunuyor.

Listede aralarında il emniyet mdrlerinin yanısıra deęiřik rtbelerdeki emniyet mensuplarının da isimleri yer alıyor. Devletin ilgili birimleri tarafından ‘gereęi yapılmak zere’ gnderilen listedeki isimlerin bir kısmı iin ‘gereęi’ yapılıp aktif grevden kızıęa ekildięi ortaya ıktı. *Star*'ın arařtırmasına gre, kızıęa ekilenler arasında il emniyet mdrleri de bulunuyor. Listede yer alan Emniyet Mdr yardımcılarında birisi de irticai faaliyetleri nedeniyle aıęa alındı. Listede ismi geen il emniyet mdr yardımcılarında birisi de son ıkarılan kararnameyle ‘Polis Okulu’na verildi.

Devletin ilgili birimleri tarafından yapılan alıřmalar sonucu belirlenen listede 87 isim yer aldı. Ancak aradan geen sre iinde listeye yeni isimler de eklendi. Bylece Emniyet'te irticai faaliyetlerle ilgili olarak yer alanların sayısı son dzenlemelerle birlikte 110'a ıktı. Emniyet Genel Mdrlę'nn st dzeydeki bir yetkilisi, ‘Bu kiřiler yakın takip altında. Ancak bizim de bilmedięimiz bazı geliřmeler yařanıyor. Listede yer alan bazı mdrler grevden alınırken, birisi de daha nemli greve getirildi’ dediler.

İsimleri ‘irticai faaliyetlerde bulunduęu ihbar edilen emniyet genel mdrlę personeli’ listesinde yer alan bazı grevlilerin polis memurluęu sınav komisyonlarında da yer aldıkları dikkati ekti. Personelin nemli bir kısmının Emniyet'in istihbarat, eęitim nitelerinde grevli oldukları belirlendi” (165).

4.13. FETHULLAHILAR RGTLENİYOR

“Emniyet Genel Mdrlę bnyesinde oluřturulan İstihbarat Dairesi'nde iten ie srdrlen bir rgtlenme 1989'da tamamlanmıřtı. Gmř yzk takan, tl pantolan giymekten kaınan bir ekip, o gne dek

fazla önemsenmeyen birimi tümüyle ele geçirmişti.

Fethullah Gülen'e yakınlığıyla da tanınan polislerin arkasındaki siyasi gücün, dönemin İçişleri Bakanlarından Abdülkadir Aksu olduğu öne sürülüyordu. Ancak İstihbarat Dairesi, kadrolaşmasını tamamladıktan sonra 'mobilize' olarak çalışmaya başladı. Yani Türkiye'nin her kentine uzanıyor, teknik imkânlarıyla tüm polis örgütünün üzerinde yer alıyordu.

O güne dek önemsenmeyen birim, bir anda ilgi odağı haline gelmişti. 'Polisteki Fethullahçılar' diye adlandırılan grup, bir araya gelip etkili bir güce dönüşmüştü. İki yıl sonra kurulan DYP-SHP hükûmeti döneminde İstihbarat Daire Başkanlığı büyük tırpan yemesine karşın, çekirdek kadro yeni atandıkları yerlerde de birbiriyle bağını sürdürmeyi başardı.

Halen Adana Polis Okulu'nda görev yapan dönemin İstihbarat Dairesi üst düzey yöneticisi, bugün Emniyet'teki tarikatçı örgütlenmenin de temelini atan kişi olarak biliniyor.

Polis'te yaşanan son kavganın temelindeki nedenlerden biri olarak gösterilen 'Fethullah Raporu'nun böylesine gürültü koparmasına, 80'li yılların sonunda başlayan kadrolaşmanın bugünlere kadar ayakta kalmasının yol açtığı ise polis örgütü için bir sır değil" (166).

4.14. EMNİYETTE GÜLEN PARMAĞI

"Telekulak operasyonuyla yeniden gündeme gelen **'Emniyetteki Fethullah Gülen örgütlenmesi'** 1992 yılında Ankara Emniyet Müdürlüğü ve Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'nca hazırlanan iki ayrı fezlekede yer aldı. Soruşturma çerçevesinde adı geçen 102 kişi arasında **Fethullah Gülen**'in yanı sıra, Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Özel Kalem Müdürü Yunus Çetinkaya'nın da yer aldığı öğrenildi. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nce hazırlanan Fethullah Gülen'le ilgili raporun ardından **'telekulak'** krizinin doğması ve raporu hazırlayanların görevden alınmasıyla ilgili gelişmeler üzerine, Ankara Emniyet Müdürü **Cevdet Saral**, Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'a **'çok gizli'** ibareli 7 sayfalık bir mektup gönderdi. Görevden alınmaların haksız olduğunu belirten Saral, **'zamanlamanın ise konuya değişik boyutlar kazandırdığını'** savundu. İstihbarat Daire Başkanlığı'na Gülen grubu hakkında çalışma başlatılmasıyla ilgili yazı yazıldıktan sonra bazı garipliklerin gündeme geldiğini belirten Saral, şunları söyledi:

'Bu yazıyı takip eden günlerden sonra Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü bilgisayarlarında garip müdahalelerle karşılaşılmış, ilgili (f)

yazıdan sonra müdahaleler, veri tabanına ulaşma, hatta silmeler şeklinde olmuştur (Ek: 11). İlgi (g) yazı yazıldığı gün de anılan personelimizin görevden alınması gündeme gelmiştir. İlgi (a) yazı ekinde belirtilen listelerin incelenmesinden de anlaşılacağı üzere, İstihbarat Daire Başkanlığı Bilgi İşlem ve hassas birimlerinde görevli bazı personelin hedef olduğu anlaşılmıştır. Bundan da vahim olanı, 1992 yılında anılan örgüte karşı yürütülen çalışmayla ilgili (h) evrakta geçen ve DGM'ye sevk edilen şahıslardan birisinin İstihbarat Daire Başkanlığı Özel Kalem Amiri olarak görevine devam etmesi, nasıl bir dirençle karşı karşıya bulunulduğunu göstermektedir.

Hal böyle iken Fethullah Gülen ve 'Işık Tarikatı' mensuplarına yönelik bir tedbir alınması gerekirken, bu konuda çalışmayı yürüten sorumluları görevden almanın izahının yapılabileceğinde zorlanacağımız kanaatindeyim'.

Saral'ın 'Fethullahçıların emniyetteki gücünü' belirtmek amacıyla gündeme getirdiği soruşturma, 1992'de Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından yapıldı. Soruşturma sonunda Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Özel Kalem Müdürü Yusuf Çetinkaya ile Fethullah Gülen'in de aralarında bulunduğu 102 kişi hakkında DGM'ye suç duyurusunda bulunuldu.

Emniyet Müdürlüğü tarafından DGM'ye gönderilen fezlekede, 1991'de Polis Akademisi öğrencisi Rafet Yılmaz'ın 1991'de son sınıftayken disiplin puanlarının düşmesi gerekçesiyle okuldan uzaklaştırıldığı, Yılmaz'ın ise idari mahkemeye başvurarak puanlarının düşmesine dayanılarak değil, 'illegal olarak faaliyet gösteren dinci bir gruba katılmaması' nedeniyle uzaklaştırıldığını iddia etmesi üzerine soruşturmanın başlatıldığı belirtildi.

Emniyet Genel Müdürlüğü Polis Teftiş Kurulu Başkanlığı, 28.2.1992 günlü yazısıyla gönderdiği fezlekesinde 3713 Sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 1'nci maddesinde belirtilen '**Laik Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığını tehlikeye düşürecek eylemlerinden dolayı**' aralarında Fethullah Gülen'in de bulunduğu 102 kişi hakkında suç duyurusunda bulundu. Ankara DGM Savcılığı'nın açtığı 1992/256 hazırlık sayılı soruşturması sonucunda takipsizlik kararı verildi. Kararda şöyle denildi:

'Polis Akademisi'nde ekserisi öğretim görevlisi veya emniyet mensubu olan sanıklara isnat olunan suç, Atatürk milliyetçiliğini zayıflatacak; Atatürk ilkelerine ters düşecek görüşleri savunmak suretiyle

devletin siyasi ve hukuki temel nizamlarını dini esas ve inançlara uydurma çalışmalarındır. Kişilerin dinsel amaç ve yasal sınırlar içinde kalmak kaydı ile istedikleri faaliyette bulunmaları yasaların teminatı altındadır. Buna karşın yapılan çalışmalar devletin temel düzenini değiştirip mevcut sistemi dini esasa uydurmak amacına yönelik olursa, laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi, hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesisi teşkili suçu, TCK'nın 163. maddesinde hükme bağlanmış iken, bu madde 3713 Sayılı Kanun'un 23. maddesiyle yürürlükten kaldırılmış bulunmaktadır. Bu nedenle ortada suç yoktur'.

Savcılık, 'yukarıda açıklanan sebepler tahtında sanıklar hakkında atılı laikliğe aykırı olarak devletin sosyal veya ekonomik veya siyasi, hukuki temel düzenini kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla çalışmalarda bulunmak suçundan' sanıklar hakkında 14.10.1992 tarihinde takipsizlik kararı verdi.

Bu karardan yaklaşık 6 yıl sonra Ankara DGM Savcılığı'nın aynı konuyla ilgili ikinci bir takipsizlik kararı gündeme geldi. İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü '**Fethullah Hoca'nın Talebeleri**' adlı örgütle ilgili 28.09.1992 tarihli bir yazı daha gönderilmesi üzerine yeniden ikinci bir soruşturma açıldı. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ali Kalkan imzalı yazı eki fezlekede, '**Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünümeler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izni ile yetiştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirilme planında polis kolejlerinin de payını aldığı**' belirtildi.

Fezlekede, '**Polis kolejlerine geldiklerinde hiyerarşik sıra içinde sınıf, dönem ve okul imamları ve kadrolarının denetiminde görüşleri doğrultusunda eğitilmektedirler. Cumartesi ve Pazar günleri öğrenciler, sınıf imamlarının belirlediği adreslerde 5-6 saatlik bir eğitim çalışmasına katılmaktadırlar**' denildi.

Fezlekede adı geçen kişilerin 3713 Sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 1. maddesinde yer alan '**Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda belirtilen cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Türk devletinin ve cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek**' suçunu işlediği vurgulandı. Fezlekede ayrıca bu kişilerin '**görevlerini yerine getirirken siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, emniyet mensupları arasında bu yolla ayrım yapıcı davranışlarda bulunmak**' suçunu da işledikleri bildirildi.

Fezlekede, Polis Akademisi öğretim görevlileri Prof.Dr. Ali Şafak, Doç.Dr. İsmail Yılmaz Toprak, Doç.Dr. Remzi Fındıklı, Yard.Doç.Dr. Ahmet Karaaslan, Yard.Doç.Dr. Ahmet Eyicil, okutmanlar Rıfki Yılmaz, E. İbrahim Oktan, Bilal Coşkun, Emniyet Amiri Adem Türer ile aralarında Yunus Çetinkaya'nın da bulunduğu emniyet teşkilatının çeşitli kademelerinde yer alan 90 polis memuru ve Başbakanlık görevlisi Cihan Yamakoğlu, Atatürk Anadolu Lisesi din dersi öğretmeni Kemmalettin Özdemir ile Fethullah Gülen isimleri yer aldı. Yazıda öğrencilerin bağlantılı oldukları kişiler ve gittikleri adresler de tek tek belirtildi.

Bu yazıdaki suçla ilgili karar ise 6 yıl sonra verildi. 20 Mart 1998 tarihinde DGM tarafından verilen takipsizlik kararında şöyle denildi:

‘Sanıklara isnat olunan suçun Atatürk milliyetçiliğini zayıflatacak, Atatürk ilkelerine ters düşecek görüşleri savunmak suretiyle devletin siyasi ve hukuki temel nizamlarını dini esas ve inançlara uydurmak olduğu, laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi, hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini inanç ve esaslara uydurmak amacıyla cemiyet tesisi teşkili suçunun TCK’nın 163. maddesinde düzenlenmiş olduğu, bu maddenin 3713 sayılı Kanun’un 23. maddesiyle yürürlükten kaldırılmış bulunduğu gerekçesi ile Başsavcılığımızın 14.10.1992 gün ve 1992/256 esas, 1992/137 karar sayılı takipsizlik kararı verildiği, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı’nın sanıklarla ilgili Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığı’nca soruşturma yapılmadan önce Teftiş Kurulu Başkanlığı’na hitaben yazdığı 10 Mart 1992 günlü ve 1992/79 sayılı yazıları üzerine, sanıklar hakkında şeriat düzeni getirmeyi amaçlayan ‘illegal Fethullah Hoca’nın Talebeleri’ adlı örgüt kurmak ve bu örgüte üye olmak suçlarından yeniden inceleme ve soruşturma açıldığı; bugüne kadar yapılan araştırmalardan 3713 sayılı Kanun’un 1. maddesinde taraf edildiği şekilde şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan ‘illegal Fethullah Hoca’nın Talebeleri’ adını taşıyan bir örgütün varlığına ve sanıkların böyle bir örgüt kurdukları ve bu örgüte üye olduklarına dair ve sanıklar hakkında kamu davasının açılmasını haklı gösterecek delil bulunmadığından ... kamu adına takipsizlik verilmesine...’ (167).

4.15. EMNİYETTE ÇİFTE SKANDAL

“Yıllardır Emniyet’te gizli bir örgütlenme yürüten Fethullah Hoca ile ilgili kim çalışma yapıyorsa yanyor.

Son çalışmayı yürüten gruba, telekulak damgası vurulurken,

İstihbarat Dairesi içinde bu çalışmayı yürüten Başkan Yardımcısı'na da kaset sızdırdığı suçlaması yapıldı. **Star**, iki dosyayı da açıyor.

Emniyet'in hazırladığı 'Fethullah Hoca Raporu'nu gün ışığına çıkaran ve kamuoyunda 'Fethullah Gülen tartışmasını' başlatan **Star**'a Fethullahçı kesimden tepkiler yağıyor.

Emniyet içinde büyük bir güç odağı haline gelen Fethullahçı grupların, daha önce hazırlanan 'Fethullahçı Emniyet Mensupları Listesi'ni 'Yok' ettikleri ortaya çıktı.

Fethullahçılarla ilgili çalışma yürüten personelin ise atılan 'İftiralar' sonucu birer birer pasif görevlere çekilmesi dikkat çekti.

Ankara Emniyeti'nde Fethullahçı gruplarla ilgili çalışmayı yürütenler 'telefonları dinliyor' gerekçesiyle açığa alınırken, aynı konuda çalışma yürüten Başkomiserlerden Mehmet Çorum Sinop'a, Aydın Ergül Ardahan'a, Aydın Batu Giresun'a, Mehmet Aslan Osmaniye'ye geçici görevli gönderildi.

Fethullahçı kadrolaşma konusunda çalışma yapan personelden sorumlu İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Adem Demir ise, Türkbank'ın satışıyla ilgili olarak işadamı Korkmaz Yiğit ile Baba Alaattin Çakıcı arasındaki telefon konuşmaları kasetini CHP'li Fikri Sağlar'a sızdırdığı bilgisinin dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'a bildirilmesi üzerine bu görevden alındı.

Demir, **Star**'a 'hiçbir ilgim olmamasına rağmen kaset olayı benim üzerime yıkıldı. Ne zaman '**bu sümüklü hocanın peşinden gidiyorsunuz?**' sözü ağızımdan çıktı, ondan sonra olanlar oldu, dedi.

Emniyet içinde 'Fethullahçı kadrolaşma' ile ilgili olarak 1992 yılında başlatılan soruşturma kapsamında, Emniyet içindeki 'Fethullahçı kadro'larla ilgili olarak hazırlanan listenin kayıp olduğu ortaya çıktı. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün çalışması sırasında aranan liste, ne Ankara Emniyeti'nde ne de İstihbarat Dairesi'nde bulunabildi. Uzun süren bir çalışma sonucu hazırlanan listenin izine Ankara DGM'de rastlanıldı.

Arşivden çıkarılan dosya güncelleştirildi. Üst makamlara sunulan dosyada, İstihbarat Dairesi tarafından 'incelenmesi' için Ankara Emniyeti'ne gönderilenler üzerinde yapılan çalışma ile 1992 yılındaki listenin de bulunduğu, ayrıca üzerinde çalışma yapılanlarla ilgili de 'önbilgi' verildiği öğrenildi.

Fethullahçılarla ilgili 1992 yılında soruşturmayı yürüten Polis

Başmüfettişleri Dr. Nihat Dünder ile İzzet Sezgin Şenel'i yıldırımak için de soruşturma aşamasında ciddi komplolara girişildiği ortaya çıktı. Müfettişlerin soruşturma raporunu 'yanlı' hazırladıkları gerekçesiyle haklarında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunulduğu, daha sonra soruşturmayı yapan müfettişlerle ilgili soruşturma açıldığı ve bu soruşturma sonucu iki müfettişin 'tarafsız' bir biçimde dosyayı hazırladıkları yolunda rapor düzenlendi.

Emniyet arşivinde bulunamayan listede yer alanların bir kısmının halen etkili görevlerde bulunduğı bildirildi. Bunlar arasında Prof.Dr. Ali Şafak'ın Refahyol Hükûmeti döneminde Kültür Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığı görevine getirildiğı bildirildi. Listede yer alan Salih Tuzcu'nun halen Şanlıurfa Emniyet Müdürü, Adem Türer'in Yozgat Emniyet Müdür Yardımcılığı, Mustafa Bağrıaçık'ın Fransa'da emniyet irtibat görevlisi olduğu, Maksut Kartal'ın Terör Şubesi'nde grup amiri, Mustafa Çil'in Asayiş Şubesi'nde, Yunus Çetinkaya'nın ise İstihbarat Dairesi'nde özel kalemde görevli olduğu öğrenildi.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün İstihbarat Dairesi'ne gönderdiği yazıda Fethullahçı 6 kişinin kilit görevlerde bulunduğuna dikkat çekildiğı bildirildi.

Ünlü istihbaratçılardan Adem Demir de Fethullahçı grubun komplolarının kurbanı oldu.... İstihbarat Dairesi'ndeki Fethullahçı gruplarla ilgili çalışma yaptığı bir dönemde, 'kaset sızdırılması' ile ilgili olarak görevinden alınan Adem Demir'in, görevinden niçin alındığına ilişkin yazısının gerekçesinde ise bu belirtilmedi.... Demir'in uzaklaştırılmasıyla 20 bin personeli bulunan İstihbarat Dairesi içindeki Fethullahçı gruplara yönelik çalışma da yarım kaldı" (168).

4.16. CEMAATLER EMNİYETİ KUŞATTI

"İstihbarat birimlerince hazırlanarak Başbakanlık Takip Kurulu'na (BTK) gönderilen raporlarda irticai faaliyetlerin polisten gördüğü destek sıralandı. İrtica yanlılarının hemen hemen tüm illerde örgütlendiğı belirtilirken, Atatürkçü kadroların baskı altına alınarak sindirilmek istendiğı örneklerle anlatıldı. FP Milletvekili Abdülkadir Aksu'nun İçişleri Bakanlığı döneminde yerleştirilen kadroların da köktendincileri korumaya yönelik çalışmaları raporda kaydedildi.

BTK'ye gönderilen raporlarda ülke genelinde irticai faaliyetlere yer verildi. BTK'ye gelen bilgiler, Uygulamayı Takip ve Koordinasyon Kurulu (UTKK) aracılığıyla ilgili bakanlıklara gönderildi ve yapılan işlemler

hakkında bilgi istendi.

İstihbarat kaynaklarının 1997 ve 1998 yıllarındaki saptamalarına göre örnek gösterilen ilginç olaylar şöyle:

Ankara: Polis Akademisi'ne Abdülkadir Aksu'nun İçişleri Bakanı olduğu 1987-1988 yılları arasında yerleştirilen 42 öğretim üyesinin tamamının burslu olarak İngiltere'de master ve doktora programlarına gönderildiği, bunların yaklaşık 30'unun İngiltere'de kalış sürelerini 1-3 yıl uzatmayı başarmalarına rağmen eğitim programlarını tamamlayamadıkları, YÖK sisteminde süresi içinde programı tamamlayamayanların kurum ile ilişkisi kesilmesine rağmen bu şahısların ömür boyu aynı kadroda kalacak şekilde ataması yapıldığı öğrenilmiştir. Bu şahısların yasalara uygun olarak üç yıl süreli sözleşmeli personel statüsüne alınmasına karar verilmiş olmakla birlikte, bu husus kendilerine, anlaşılamayan nedenlerle hâlâ tebliğ edilmemiştir. Söz konusu kişilerin arasında Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe'yi aklayan **Prof.Dr. Ali Şafak**, **Yard.Doç.Dr. Vahit Bıçak** ve öğretim üyesi **Mesut Bedri Eryılmaz** da vardır.

Manisa: Emniyet Müdürü K.İ., **Fethullah Gülen** taraftarlarınca düzenlenen toplantılara katılmaktadır. İl Emniyet Müdürlüğü'nde Şube Müdürü A.T.'nin, bu görevinde Fethullah Gülen'in propagandasını yapmak maksadıyla bir kısım polisleri haftanın belirli günlerinde topladığı, İlim Yayma Vakfı'na destek sağladığı, adı geçen müdürün son atamalarda terfi ettirilerek emniyet müdür yardımcılığına getirildiği bilgisi alınmıştır” (169).

4.17. FETHULLAHÇILIK DEVLET ELİYLE DEVLETİN GÖZÜNDEN KAÇIRILIYOR

“Telekulak skandalı nedeniyle Ankara Emniyet Müdürlüğü görevinden açığa alınarak hakkında dava açılan Cevdet Saral, hedef olmalarının gerekçesini, ‘Fethullahçılar devlet eliyle koruma amacı’ olarak açıkladı. Fethullahçıların ‘normal bir dinsel cemaat görünümüne sokulmak ve irticaya karşı laiklik taraftarı gibi’ gösterilmek istendiğine işaret eden Saral, Gülen grubunun örgütlenmesinin yatay ve dikey şekilde olduğu, yapılanmanın ‘**açık faaliyet**’ ancak ‘**hedefin gizlilik**’ taşıdığı sonucuna varıldığını bildirdi.

... Saral, eski İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un, 1992 yılında Fethullahçı oldukları gerekçesiyle soruşturulan bazı personelin istihbarat kadrosuna alınma nedenlerini ‘takipsizlik’ kararına dayandırdığını

belirterek şöyle dedi:

‘Bu anlayış sahibine, acaba Dev-Yol, Dev-Sol, PKK, Hizbullah, İBDA-C gibi organizasyonlarda soruşturmaya muhatap olmuş, ancak sonuçta beraat veya takipsizlik kararı almış personel için de geçerli midir, geçerli ise istihbarat kadrolarında böyle görevliler de bulunmakta mıdır, diye sormak gerekir’. Saral, kendilerine suç atılması konusunda ise, Fethullahçılık uğruna istihbarat sisteminin deşifre edildiğini savunarak şöyle konuştu:

‘1993 yılından bu yana tehdit niteliğinden çıkarılarak normal bir dinsel cemaat görünümüne sokulan ve irticaya karşı laiklik taraftarı gibi gösterilerek devlet eliyle devletin gözünden kaçırılmış bir olguyu, ‘nasıl olur da siz tekrar tehdit ve tehlike haline dönüştürürsünüz’ şeklindeki bir anlayışın sonucu, ‘bu çalışmayı yapan kişiler imha olur’ tehdidini de içeren satanist bir yaklaşım, devletin en önemli bilgi derleme kaynağını deşifre etmenin ne yazık ki vesilesi olmuştur’.

‘Cumhuriyet düşmanı Fethullahçılık yanlılarını devlet eliyle korumak adına hedef yapıldıklarını ve bunu kamuoyuna anlatamadıklarını vurgulayan Saral, ‘Kin ve garaz duyguları ile Cumhuriyete yönelik en sinsi ve karanlık emelli, masum maskeli, meş’um (uğursuz) karaktere kurban edilmek istendiğimiz açıkça anlaşılmıştır’ görüşünü dile getirdi.

Telekulak davasında Saral ile birlikte yargılanan yardımcısı Osman Ak da savunmasında, dinleme iddiasının 1 Ocak 1997-6 Haziran 1999 tarihlerini içerdiğini belirterek, kendisinin 26 Eylül 1997’de, Zafer Aktaş’ın kendisinden bir ay sonra, Ersan Dalman’ın Nisan 1998’de bu görevlere atandığını bildirdi. Ak, kendilerinden önce görev yapan eski istihbarattan sorumlu Müdür Yardımcısı Mehmet Gümüş, İstihbarat Daire Başkanı Ömer Yılmaz, Şube Müdürvekili Sadettin İzkan ve o dönemde Ankara Emniyet Müdürü olan Mehmet Cebe’ye hiçbir suçlama yöneltmediğini kaydetti.

Eski Ankara İstihbarat Şube Müdür Yardımcısı Zafer Aktaş, müfettiş raporlarında, bilgisayar çıktılarında ilk dinleme tarihinin 30.12.1899 ve son dinleme tarihinin 30.12.1889 olarak geçtiğini belirterek, ‘O tarihlerde ne Ankara Emniyet Müdürlüğü vardı, ne de biz vardık. Bu hata ise ve bilgisayardan kaynaklandığı iddia edilecekse, BİLGİSAYAR TEKNOLOJİSİ GEREĞİ TARİH YAZIMI OTOMATİK OLDUĞUNDAN MÜMKÜN DEĞİLDİR’ dedi” (170).

4.18. SAVAŞ BALTALARI

“... Osman Ak ve arkadaşlarına, Emniyet içinde Fethullah Gülen grubu ile ilişkili olan personelin belirlenmesi görevi verildi. Bu konuda çok ayrıntılı rapor hazırlandı. Fethullah Gülen ile ilgili suç duyurusu 21 Nisan’da Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Cumhuriyet Başsavcılığı’na yapıldı. Bazı suçların affını öngören tasarı 18 Nisandan önce işlenmiş suçları kapsamasına rağmen, bu daha sonra 23 Nisan’a uzatıldı. Yani Fethullah Hoca peşinen yırttı.

Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, yardımcısı Osman Ak ve gizli çalışmayı yürüten diğer görevliler 8 Haziranda görevden alındı. Rastlantıya bakın, Fethullah Gülen’e devlet tarafından verilen koruma görevlisi Başkomiserin Amerika’daki görev süresi de 12 Haziran’da bir ay uzatıldı. Bakıyorsunuz bir yandan Fethullah Gülen grubu ile ilgili çok gizli çalışmalar yürütülüyor, araştırmalar yapılıyor, bir yandan da devletin Amerika’da bile Fethullah Gülen’i koruduğu ortaya çıkıyor.

Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve ekibini ‘yok etmek’ için ciddi bir planın uygulamaya konulduğu ortaya çıkıyor. Emniyet örgütüne de açık açık ‘Fethullah Hoca’ya uzanan eller kırılır’ mesajı veriliyor olsa gerek” (171).

4.19. VALİYE ÇİRKİN TUZAK

“Vali Çakır, Emniyet Müdürü’ne sordu: ‘Sayın Abanoz, bu memurların (3055 emniyet mensubu-N.H.) yerine bir gecede adam nasıl bulacaksınız?’ Abanoz yanıtladı:

‘Genç fidan gibi çocuklar bulduk. Hepsi göreve hazır, bekliyorlar’.

Bu fidanlardan neden sadece Abanoz’un haberi oluyor da devletin diğer makamları habersiz? Bunlar hangi fidanlıkta serpilmiş, hangi dönemlerde polis okullarından mezun olmuşlar? Sakın bunların arasına Fethullah’ın coplarından karışan olmasın?

Vali Çakır bu operasyonu durdurdu. Şimdi bu karşı koyuşunun bedelini ödüyor.

Emniyet Müdürü ile İçişleri Bakanlığı bu karşı çıkışı nedeniyle Erol Çakır’ın valilikten alınmasını istiyor. Bu konuda İçişleri Bakanlığı müfettişleri soruşturma üstüne soruşturma yapıyorlar. Vali gitsin bu operasyon gerçekleşsin diye. Peki ama bu kadro operasyonu ile gelecek olan kişiler kim olabilir? **Emniyet içinde Fethullah Gülen’in kadro hareketini bilmeyen kaldı mı? Ben araştırınca gördüm ki, Fethullah Gülen ve adamları emniyette özellikle üst düzey yöneticiler ile telefon**

dinlemede etkili olan istihbarat birimlerini ele geçirmek için inanılmaz bir çabanın içindeler.

Ankara’da ve İstanbul’da bu çaba öylesine güçlü ki Fethullahçılar etkiledikleri bazı işadamları ve Nakşibendi tarikatının önde gelenleri ile kafa kafaya vermişler, İstanbul’daki operasyonun gerçekleşmesi için çabalıyorlar. Çünkü İstanbul’u ele geçiren Türkiye’de istediğini yapabilir diye düşünüyorlar. Acaba bu büyük operasyonda Fethullah parmağı, Nakşi arzusu, işadamları tutkusu var mı? Şu bulmaca gibi konuşan İçişleri Bakanımız dile gelse de anlatsa bütün bu olayları bir aydınlansak, bu işlerin içinde ne var? Bu tayin ne anlama geliyor?

Biliyorsunuz SadettinTantan, Fethullah Gülen’i sıkı takibe almak için Türkiye’den kaçtıktan sonra Amerika’dayken yanına laik Türkiye Cumhuriyeti’nin polisini koruma olarak verdi! Sonra iş ayyuka çıkınca o korumayı getirip İstanbul’da yakın arkadaşı bir işadamına bir süre koruma olarak tahsis etti. Şimdi nerededir o ünlü koruma polisi bilmem. Bu işlerin son ayağı emniyet teşkilatı ile ilgili yeni yasa görüşmeleri sırasında ortaya çıktı.

... Sadettin Tantan bu işle ilgili olarak istifa tehdidinde bile bulundu. Ama sökmedi. Yakın dostu Hüsamettin Özkan devreye girip Tantan’ı ikna etti. Tantan bu ek maddeye milletvekillerinden imza isterken, liderlerin izni varmış gibi davranmış. Oysa liderlerin bu durumdan haberi olmadığı haberi çıktı. Peki ama bunca kavga neden? **Hukuk neden bir kenara bırakılıyor? Telefonlar dinleniyor, internet izleniyor, daha ne yapacaklar? Ülkeyi, polisi, valilik müessesesini ele geçirmek amaçlı bu atakların arkasında kim var?”** (172).

4.20. VALİ’NİN GAZABI

“İstanbul Valisi Erol Çakır, Kazım Abanoz’un emniyet müdürü olduğu dönemde, İstihbarat Şube Müdürlüğü tarafından bazı telefonların dinlendiği iddiaları üzerine soruşturma başlatılmasını istedi. Dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan’a da iletilen bu olay, kadrolar değişinceye kadar hiç gündeme gelmedi. Ancak, İçişleri Bakanlığı’na Rüştü Kazım Yücelen’in getirilmesi ve Kazım Abanoz’un istifası sonrasında Hasan Özdemir’in yeniden İstanbul Emniyet Müdürü olmasıyla birlikte, ikinci ‘telekulak’ skandalı olarak nitelenen olayın dosyası bir kez daha açıldı.

Vali Erol Çakır, atama ve görev yeri değişikliği yetkilerini devrettiği Müdür Hasan Özdemir’e, ‘yasadışı telefon dinleyenlerle ilgili soruşturma tamamlansın’ talimatını verdi. Valinin emriyle harekete geçen İstanbul

Emniyet Müdürü Hasan Özdemir, İçişleri Bakanlığı'ndan 2 müfettiş çağırdı ve soruşturma başlattı. Müfettişler, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün tüm şube ve birimleri üzerinde yürüttükleri incelemeler sonucunda telefonları, İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde oluşturulan ve Müdür Sami Uslu tarafından yönlendirildiği ileri sürülen 14 kişilik ekibin dinlediğini, dökümlerin tamamının bu şubedeki bilgisayarlarda olduğunu belirledi. Ankara DGM'ye verilen 'Fethullahçılar' listesinde isimlerinin bulunduğu öne sürülen bu ekibin, izin almadan 'bizzat' yaptığı takip ve dinlemelerin dışında, başka emniyet birimlerine de yasadışı takip, izleme ve işlem yapma talimatı gönderdiği anlaşıldı. Telefonları dinlenen kişiler arasında emniyet müdür yardımcılarının, şube müdürlerinin ve emniyet teşkilatından birçok kişinin bulunduğu; bazı ünlü işadamları hakkında da izleme yapma ve bilgi toplama istemiyle hazırlanmış bilgi formları olduğu ortaya çıktı" (173).

SONSÖZ

Yukarıda rastgele seçilmiş haber ve yazı örnekleri, normal bir hukuk devletinde Cumhuriyet Savcıları için başlıbaşına "suç duyurusu" niteliği taşımaktadır. Ülkemizde ise, gerek bu haber ve yazılar, gerekse devletin ilgili birimlerince hazırlanan resmi raporlar ve soruşturma evrakları çerçevesinde konuya bakıldığında, Cumhuriyet ve Basın Savcılarının, Emniyet Genel Müdürlüğü ve M.İ.T.'nin, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun, Yükseköğretim Kurulu'nun ve Üniversitelerin, T.B.M.M. ve de tüm organlarıyla Hükûmet'in, üzerlerine düşen görevin sorumluluklarını gereğince yerine getirmedikleri gözlemlenmektedir. Bu yüzden, devlet güvenliğinin zaafa uğraması pahasına, basit çıkar hesaplarına ya da makamından olma-düşman kazanma korkusuna dayalı ilgisizlik, sorumsuzluk, vurdumduymazlık, fırsatçılık, yandaşlık ve işbirlikçilik gibi tüm olumsuzlukların oluşturduğu bataklık zemin, devletin stratejik kurum ve kuruluşları içindeki fethullahçı fidanların (!) adeta ormana dönüşmesine yolaçmıştır.

Elinizdeki bu çalışmayı sürdürdüğüm son bir yılı aşkın süre içinde karşılaştığım sıradışı olaylar, duyumlar, saptadığım hususlar, fethullahçı tehlikenin sadece Emniyet içindeki boyutunu bile ortaya çıkarmakta ne denli geciktiğimin işaretleri olarak değerlendirilebilir:

- Bu çalışmamda yardımcı olan yurtsever emniyet mensuplarına ayrı ayrı tesekkür ediyorum. Keza, eskiden cemaatle ilişkisi olup da,

bir şekilde yolunu ayıran ve bilgi-belge yardımını gönüllü olarak yapan emniyet mensuplarını da saygı ile anıyorum. Bu arada, “pişman” görüntüsü altında, “İmamlar Klasörü”ndeki belgeleri getiren ve gerçek kimliğini ortaya koymaktan, yüzyüze konuşmaktan kaçınan ajan provokatörlerin, kullandıkları telefon numaralarından, genellikle İstanbul- Üsküdar’dan K. Holding üzerinden gönderildiklerini de saptadım. Hocaefendilerinin A.B.D.’ne kaçmasından sonra cemaatin ekonomik, eğitsel, örgütsel, istihbari anlamda yönetimini elde tutan, hocaefendinin (!) ilk öğrencilerinden M.Ö. gibi vekillerin, mevcut statükodan akıllamaz avantajlar sağladığını; hayatlarında görmeyecekleri kadar maddi-manevi güç elde ettiklerini; özel istihbarat örgütünün servis hizmetini, kimi siyasal partilerin liderlerine, özellikle de Türkiye’de şaibeli her ihaleye, doğalgaza, ülkenin koşulsuz AB’ye pazarlanmasına, Alman devletinin “iş takipçiliğine” adları karışan biraderlere sunduklarını; hocafendinin (!) körükörüne savunuculuğunu yapan Başbakan Bülent Ecevit’in, yeni oluşumlar yoluyla arkadan vurulmasına, büyük bir vefasızlıkla çanak tuttuklarını ve bunu klasik şark kurnazlığıyla, “yüksek politika” olarak cemaate aktardıklarını, yakından öğrenme fırsatı buldum. Türkiye’deki cemaati yönetip yönlendirenlerin, Fethullah Gülen’in Türkiye’ye dönmesinden, büyük zarar görecekt olmaları nedeniyle, cemaate -sınırlı zarar verme riskini göze alarak- “hasım”ların geri dönmeyi önleyecek çalışmalarına elaltından, her türlü lojistik destek vermeye hazır olduklarını gözlemledim. Fethullahçılar arasında, hocaefendinin (!) nasılsa bir daha Türkiye’ye dönemez varsayımından hareketle başlatılan varislik çekişmesinde, dolayısıyla sessiz post kavgasında, hocaefendinin (!) söylemlerinin, yazdıklarının ya da Risale-i Nur içeriklerinin değil, herhangi bir örgütte görülebilecek her türlü ihtirasın, ihanetin, kandırmanın, sömürmenin ve adam harcamanın burada da geçerli olduğunu; mistizmin yerini çoktan vahşi kapitalizmin katı kurallarına terkettiğini keyifle izledim. M.Ö. ve yardımcıları, düzenlerini sadece ekonomik gelir üzerine tesis etmişler. Diğer müritler de bu halleriyle bir saadet zincirinin halkalarını oluşturmuşlar. Bu durumdan hoşnut olmayan, hocaefendinin (!) bir an önce Türkiye’ye getirilmesinin sağlanması için radikal mücadele başlatılmasından yana olanlar da var, ki bunların esas ağırlığını fethullahçı istihbaratçılar oluşturuyor. Bu grubun mücadelede silaha ve teröre bulaşma ya da taşeron kullanma riski her zaman için sözkonusu. Bunların yapacakları bir hata, verecekleri bir açık, zaten takiiyye ile

idare edilen cemaatin sonu olacak ve saadet zinciri kendiliğinden parçalanacaktır. Paranın girdiği yerden idealin, hem de uğruna can verilecek idealin gittiği varsayımı dikkate alındığında, Cumhuriyetimizin gelmiş geçmiş en tehlikeli şeriatçı yapılanmasının dağıtılmasının hiç de zor olmadığına kanaat getirdim. Yeter ki, siyasal erk bunu samimiyetle istesin, geçmişte olduğu gibi istiyor görünmesin...

- Bu çalışmayı sürdürürken, telefonlarımın dinlendiğini, bilgisayarıma girilerek e-postalarımın ve dosyalarımın kopyalandığını ve izlendiğime bir kere daha emin oldum. Bu nedenle, önlem olarak, internet bağlantısı olmayan ikinci bir bilgisayar edindim ve kullandım. Bu arada, telefon, e-posta ya da posta kutusuna not yoluyla gerçekleştirilen tehditlerin sayısında da bir önceki yıla göre önemli artış gözlemledim. Tehditlerle ilgili olarak Valilik'ten "koruma" isteminde bulunmayı ise anlaşılır nedenlerden dolayı hiç düşünmedim. Dikkat çekici olan bir başka husus, Fethullahçı istihbaratçıların telefon dinleme yoluyla elde ettikleri ses kayıtlarını analiz-ayıklama eğitimi almadıkları ya da "yemlenme" riskini dikkate almadan aceleci davrandıkları, verdikleri anlık tepkilerden ortaya çıktı. Bu süreçte, benim de tedbirsizlikten kaynaklanan kayda değer bazı kişisel hatalarım da sözkonusu oldu: Telefonda karşılıklı bilgi ve belge alışverişi taahhüdünde bulunarak randevulaştığım bir kişiye, buluşma yerini ve saatini bu görüşme sırasında alenen söyleme hatasında bulundum. Randevu öncesinde, Fakültenin otoparkına bıraktığım otomobilimin alarmının çalışmadığını farkettim. Otomobili kontrol ettiğimde, bagajda duran iki deri çanta ile maddi değer ifade eden alışveriş çantalarına dokunulmaksızın, içinde araştırma ile ilgili belgeler, ses ve görüntü kasetleri ile CD'lerin bulunduğu alelade iki plastik poşetin gaspedildiğini farkettim. Devlet içine sızmış "köstebek"leri araştıran bir akademisyen olarak, semt karakoluna ya da Hırsızlık Bürosu'na başvurmanın ne anlama geldiğini ve geleceğini en iyi algılayan dikkatli bir yurttaş olarak, "**Fethullah'ın Copları**" kitabının yazarı, gazeteci Zübeyir Kındıra'nın yaptığını yapmadım, akıbetini paylaşmadım. Onun otomobilinin -kitabının hazırlık evresinde- soyulması üzerinden geçen yıllar zarfında, faillerin yakalanamamış olmasına da zaten hiç şaşırmamıştım...

- İnaniyorum ki, Devletin istihbarat birimlerine sızmış, kadrolaşmış fethullahçı unsurların temizlenmesi, kesinlikle zor değildir. Bunun için

önce, Ulusal Güvenlik Konseptinde değişiklik yapılması ve dış istihbarat servisleriyle ilişkileri çerçevesinde, fethullahçıların kontr-espiyonaj kapsamına dahil edilmesi gerekmektedir. Ardından da, siyasal erkin tam desteğini arkasına alan bir planlı istihbarat operasyonu gerçekleştirmek yeterlidir. Burada önemli olan, bu planlı istihbarat operasyonunu hangi kadroların yürüteceğidir? Bugüne kadar Emniyet, MİT gibi kurumlarda, fethullahçı kadrolaşmayı sadece seyredenlerle ya da mücadele ediyor gibi görünenlerle bu operasyonun gerçekleştirilemeyeceği ortadadır. Korkaklarla, kişiliksizlerle, Cumhuriyet'in değerlerine sahip olmayanlarla, hukuka saygılı devlet militanlığına soyunmayanlarla, kaçak güreşenlerle, rüşvetçilerle ve komisyoncularla, Atatürk ilke ve devrimlerine ölümüne bağlılığını önceden kanıtlamayanlarla, halk deyiimiyle “biraderlerin kuklalığını” yapanlarla, iç ve dış tehdit odakları hakkında örgütsel alt yapısı bulunmayanlarla söz konusu planlı istihbarat operasyonu yürütülemez. Yürütülse de amacına ulaşamaz. Gazeteci Saygı Öztürk'ün dediği gibi: **“Fethullah Gülen grubuyla ilgili operasyonu bu saatten sonra emniyet camiasında kolay kolay kimse yapamaz. Çünkü kimin eli dokunuyorsa yanıyor. Bu konuda çalışma yapan grup tasfiye edildi. Bu hem Ankara Emniyet Müdürlüğü, hem de genel müdürlük bünyesinde yaşandı. Bu olayın iki boyutu var. Ya derinlemesine soruşturmak ya da soruşturmayarak ört-bas etmek olacaktır. Eğer derinlemesine bir soruşturma yaptırılmak isteniyorsa, dağıtılan ekip takviye edilerek yeniden göreve getirilmeli ve soruşturma kaldığı yerden devam ettirilmeli”**. En akıllıca yol, bu operasyonu, fethullahçılardan doğrudan zarar gören ama pes etmeyerek mücadelesini yürüten Cevdet Saral, Osman Ak gibi Emniyet Müdürlerinin sorumluluk ve yönetiminde takviye edilmiş bir ekiple başlatmak ve sonuna kadar götürmektir. Başka yolu yok!..

- Türkiye Cumhuriyeti'nin iç ve dış güvenliğinden birinci derecede sorumlu olan Türk Silahlı Kuvvetleri, iç güvenlikle ilgili olarak - Jandarma Genel Komutanlığı dışında- operasyonel bir güce maalesef sahip bulunmamaktadır. Ne zaman Cumhurbaşkanlığı ve MİT Müsteşarlığı, sivillere geçmiştir, iç güvenliğimizdeki zaaf lar da bu dönemlerde ortaya çıkmıştır. Cumhurbaşkanı'nın ve MİT Müsteşarı'nın teamüllere uygun olarak mutlaka asker kökenli olmasının, demokratikleşmeye hiçbir engeli bulunmamaktadır. T.S.K. içinden yabancı ülkelerin “etki ajanı” devşirmesi kolay değildir; bu

durum, ulusal güvenliđimizin güvencesini oluřturmaktadır. Türkiye, bu güvenceden mahrum olmanın birtakım sancılarını yařamaktadır. Örneđin, MGK Genel Sekreteri, Emniyet Genel Müdürlüğü ve M.İ.T. ile, Fethullah Gülen'den, Mesut Yılmaz'dan, Alaattin Çakıcı'dan, Sadettin Tantan'dan, Dr. Rudolf Schmidt'den, Henri Barkey'den çok daha fazla ilgilidir, ilgilenmek ve takip etmek zorundadır. T.S.K.'nin Emniyet Genel Müdürlüğü ve M.İ.T. üzerinde koordinasyonu sađlaması, iç politikaya karışması anlamına gelmemektedir. Asıl, politikacıların, şeyhlerin ve politikacı bađlantılı mafya babalarının ellerini bu iki kurumdan çekmesi gerekmektedir. Bu denge günümüzde bozulmuřtur, siyasilere ödün vermeksizin bu dengeyi yeniden kurmak, T.S.K.'nin asli görevidir. Durumdan vazife çıkarmanın sanatını bilen T.S.K., istihbarat birimlerindeki gelişmelere seyirci kalmamalıdır...

- Fethullahçılar, cemaate ait en az 25 milyar dolarlık mal varlığı, milyarlarca dolarlık ciro, yüzmilyonlarca dolarlık himmet geliri ile, hemen herkesi ve herşeyi satın alabilecek dev bir organizasyona dönüşmüřtür. Yurt içindeki üniversiteleri, liseleri, ilköğretim okulları, dersaneleri, hastaneleri, poliklinikleri, yurtları, ışıkevleri, vakıfları, dernekleri, hemen her alanda faaliyet gösteren şirketleri, fabrikaları, pazarlamacıları, devlet ve vakıf üniversitelerinde görev yapan onbinlerce öğretim elemanı, alternatif silahlı kuvvetleri (emniyetçi müritler), kamu görevlileri ile fethullahçılar, organize bir suç örgütü halinde çalışmaktadır. Yurt dışındaki güçleri, en az yurt içindeki güçleri ölçüsündedir. Son yařadığımız iki ekonomik krizde, Alman Bankalarının dahli kadar, fethullahçıların dahli de bulunmaktadır. A.B.D.'nde Fethullah Gülen'e yakın olabilmek için binlerce fethullahçı işverenin, "yeřil kart"tan kurasız faydalanabilmek için kiři başına en az 3.000.000 \$ para transferi gerçekleřtirdikleri; Kanada'ya yapılan transferlerin ise çok daha fazla meblađlara ulařtığı duyumları alınmaktadır. Türkiye'de fabrikalar sökülmekte, Balkan ülkelerine, Orta Asya Cumhuriyetleri'ne, Azerbaycan'a ve Rusya Federasyonu'na bađlı Özerk Cumhuriyetlerine; ayrıca da cemaatin okullarının bulunduđu tüm ülkelere götürölmektedir. Fabrikalarla birlikte sermaye götürölmesi, Türk ekonomisine önemli darbe vurmuřtur. Hiçbir devlet kurumu, bu konu ile ilgilenmemektedir. CIA, MI6 ve BND gibi batılı istihbarat servisleri ile işbirliği örnekleri sergileyen, tařeronluk yapan fethullahçıların özde yurtsever, milliyetçi-alperen olduklarını iddia etmek mümkün deđildir. Türk Devletine, laik hukuk sistemine büyük

kin duymakta ve her fırsatta bu kinin gereğini yerine getirmektedirler. İşte, bu dev organizasyonla mücadelede, sayıca bir elin parmaklarını geçmeyen Cumhuriyet aydını ve birkaç sivil toplum örgütü, savunmasız ve korunmasız konumdadırlar. Bunları koruyacak, destekleyecek, güç eşitliği sağlayacak bir devlet desteği de maalesef sözkonusu değildir. Mumcu, Üçok, Aksoy, Kışlalı gibi yitirilen aydınlardan sonra, bunların da çekilmesiyle, meydan yani kamuoyu, fethullahçıların eline kalacaktır. T.S.K.'nin bu durumu değerlendirmesi, ama geç olmadan değerlendirmesi gerekmektedir. Niye T.S.K. diyenlere, yoksa Mesut Yılmaz mı, sorusuyla karşılık vermek yerinde olacaktır.

- Sizler, bu satırları okuduğunuzda, eminim ki, hakkımda bugüne kadar açılmış yüz milyarlarca liralık manevi tazminat davalarına, yenileri eklenecektir. Her zaman olduğu gibi kimi siyasilere devreye girerek Üniversite Rektörü'nü hakkımda yasal işlem yapmaya zorlayacaktır. Tehditler ve hakaretler hız kesmeyecek, aileme de yönelecektir. Peşpeşe gıyabımda kesilen trafik cezaları gelecektir. Gelen duyumlara göre, Emniyet ve M.İ.T. bünyesinde, gerektiğinde aleyhimde kullanılmak üzere dezenformasyon çalışmaları kapsamında olumsuz bilgi notları ve olumsuz dosyalar hazırlanmıştır. Telefonlarım bir şekilde dinlenmeye devam edecektir. Büyük bir olasılıkla, hakkımda imzalı-imzasız suç duyurusu yapılacak; T.B.M.M.'de aleyhimde soru önergeleri verilecek; bütün bunları dikkate alan savcılık evimde arama yaptıracak; en azından "İçişleri Bakanlığı'nı ya da Emniyet güçlerini tahkir ve tezyiften" veya hiç ilgisiz bir iftira ile hakkımda Ağır Ceza Mahkemesi'nde ya da DGM'de dava açılacaktır. Halen, İzmir, Ankara, Burhaniye, İstanbul gibi merkezlerde yürüyen davalara, yurdun farklı yerlerinde açılacak yeni davalar da eklenince, maddi-manevi darbenin yanısıra, mücadeleye zaman yetiştiremememe gibi bir durum da ortaya çıkacaktır. Sonuçta, belki de ödeyemediğim tazminat hükümlerinden dolayı evime haciz gelecektir. Almanlardan fethullahçılara, Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter ve laik yapısına göz diken tüm unsurlara karşı bunca zahmete ve mihnete değer mi, diyorsanız, Atatürk'ün manevi mirasçısı olarak evet değer, diyorum. Çünkü Türküm ve başka Türkiye yok!..

_____:

***Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Öğretim Görevlisi**

DİPNOTLAR :

1. Bu rapor, “**Cumhuriyet Tarihi’nin En Büyük İhanet Odağı: TÜM YÖNLERİYLE FETHULLAHÇILAR**” başlıklı ve yaklaşık 1000 sayfadan oluşan bir kitap çalışmasının girizgâhı, sunumu olma özelliğini taşımaktadır. Söz konusu kitapta, Fethullahçıların yurtiçi ve dışındaki tüm faaliyetleri, CIA, MI6 ve BND ilişkileri, yurtiçi ve yurtdışı örgüt (vakıf, dernek, şirket, dersane, okul, yurt vb.) adres ve telefonları, yayınları, işbirlikleri, şûra-istişâre üyeleri ve ülke-bölge imamı, kamp programları ve beyin yıkama yöntemleri, itirafçıların kaset çözümleri, özgün belgeleriyle verilecek; yorum yaşayan ve gelecek nesillere bırakılacaktır. Tarafımdan yaklaşık beş yıldır çalışmaları sürdürülen ve son rötuşları yapılan bu kitapla, Türkiye’de fethullahçılarla ilgili bilinmeyen hiçbir husus kalmayacaktır.

2. Fethullah Gülen, **Küçük Dünyam**, s. 106.

3. Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal’ın T.B.M.M. İnsan Hakları Komisyonu içinde oluşturulan “yasadışı telefon dinleme”yi araştırma alt komisyonuna verdiği resmi bilgiye göre: “Mafya tabir edilen suç çetelerinin açıktan geçen telefon hatlarına veya sokak başlarında bulunan telefon kutularına veya apartman girişlerinde bulunan kutulara müdahale ederek hedef aldıkları şahıs veya özellikle ticari firmaları dinleyebilecekleri; bu yolla elde ettikleri bilgileri ticari alanda haksız rekabet veya menfaat temin etmek için kullanabildikleri gibi şahıslara yönelik şantaj amaçlı olarak da kullandıkları, nitekim basına yansıyan karşılıklı telefon görüşmelerinin kayıtlarının bu yolla veya benzeri yollarla elde edildiği ... Mafyanın ‘böcek’ adı verilen cihazlarla da dinleme gerçekleştirdiği” kaydedilmiştir.

4. **Özel Arşiv**, Kutu: 1, Kaset: 5.

5. **Özel Arşiv**, Kutu: 1, Kaset: 2. Kasedin çözümü için bkz. Zübeyir Kındıra, **Fethullah’ın Copları**, (İstanbul: Su Yayını, 2001), s. 167.

6. **Özel Arşiv**, Kutu: 3, Kaset: 7. Kasedin çözümü için bkz. Ergün Poyraz, **Fethullah’ın Gerçek Yüzü**, (İstanbul: Otopsi Yayını, 2000), s. 62. Ergün Poyraz’ın bu kitabı, bugüne kadar fethullahçılar hakkında yapılmış en özgün ve mükemmel çalışmadır ve ağırlıklı olarak kaset çözümlerini içermektedir.

7. Fethullah Gülen, **İnancın Gölgesinde**, C. 2, s. 234.

8. Fethullah Gülen, **Fasıldan Fasıla**, C. 3, s. 69.

9. **Özel Arşiv**, Kutu: 3, Kaset: 3.
10. Haz. Nuh Mete Yüksel, **Fethullah Gülen Örgütü Hakkında İddianame**, s.58.
11. **Özel Arşiv**, Kutu: 1, Kaset: 8.
12. **Özel Arşiv**, Kutu: 1, Kaset: 3.
13. **Özel Arşiv**, Kutu:1, Kaset: 7.
14. **Özel Arşiv**, Deşifre Metin, K.1,D.1.
15. **Özel Arşiv**, Kutu: 3, Kaset: 2.
16. Fethullah Gülen, **Fasıldan Fasıla**, C. 1, s. 119.
17. Fethullah Gülen, **a.g.e.** , s. 125.
18. Fethullah Gülen, **Küçük Dünyam**, s. 121.
19. Fethullah Gülen, **Fasıldan Fasıla**, C. 1, s. 28.
20. Fethullah Gülen, **İnancın Gölgesinde**, C. 2, s. 174.
21. Fethullah Gülen, **Prizma**, C. 1, s. 25.
22. Fethullah Gülen, **Fasıldan Fasıla**, C. 2, s. 141-42.
23. Fethullah Gülen, **a.g.e.**, s. 142.
24. Fethullah Gülen, **Fasıldan Fasıla**, C. 1, s. 113-14.
25. T.C. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı, Haz. Nuh Mete Yüksel (Ankara D.G.M. Cumhuriyet Savcısı, **Fethullah Gülen Örgütü Hakkında İDDİANAME (Hazırlık No. 1999/420)**).
26. Dr. Necip Hablemitoğlu, “Etki Ajanları-Nüfuz Casusları ve Fethullahçılar Raporu”, **Yeni Hayat**, Ağustos 2000, 70: 13-29.
27. Basında yer alan haber ve yazı dizilerinin dışında, Emniyet Genel Müdürlüğü, Ankara Emniyet Müdürlüğü, M.İ.T., Batı Çalışma Grubu, Jandarma Gen. Kom., Müfettiş Raporları, Soruşturma Belgeleri ve Yazışmaları gibi binlerce sayfalık belge, bu konuda çalışma yapacak araştırmacıların hizmetine açıktır. Ankara D.G.M. Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel tarafından hazırlanan İddianamede, Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün Fethullah Gülen ve örgütü hakkındaki 21 Nisan 1999 tarihli raporu; Emniyet Genel Müdürlüğü’nün raporu; Genel Kurmay Başkanlığı’nın raporu ve belgeler; Jandarma Genel Komutanlığı’nın raporu ve belgeler; Emniyet Genel Müdürlüğü’nün Fethullah Gülen’in şirketleri, okulları, dersaneleri, vakıfları ile ilgili tespitleri; Yurtdışındaki Nurculuk faaliyetleri ile ilgili Emniyet Genel Müdürlüğü’nün yazısı ve ekindeki evrak gösterilmiş; M.İ.T.’in raporları deliller arasında kaydedilmemiştir (ek deliller arasında yer verilme olasılığı da sözkonusudur).
28. “Fethullahçı Kuşatma” (Manşet), **Cumhuriyet**, 13 Kasım 2001
29. **Özel Arşiv**, Kutu: 1, Kaset: 9.
30. Lynne Emily Webb, **İftiranın Değişmeyen Mantığı**, (İstanbul: Feza

Yay., 2000), s. 126-27.

31. Webb, **a.g.e.**, s. 136-42.

32. Uygulamada, zorunlu haller dışında Bakanlara bile yurtdışı gezilerinde koruma verilmemektedir. Özellikle yüksek bürokratların bile, dış gezilerde yanlarına koruma almaları sözkonusu değildir. Fethullah Gülen'e koruma tahsisi, bu bağlamda son derecede anlamlı ve dikkat çekicidir. Gülen'in koruması, halen Malatya'da görevini sürdürmektedir.

33. **İstihbarat Bülteni**, No. 70, Temmuz 1998, s. 164-70.

34. Bülten'de, STV için sadece şu bilgiyle yetinilmektedir: "Ulusal düzeyde yayın yapan ve F. GÜLEN grubuna yakın şahıslar tarafından kurulan Samanyolu Televizyonu (STV) muhafazakâr bir yayın politikası izlemektedir". Aynı şekilde, yine basın ve halkla ilişkiler açısından anahtar konumundaki "Türkiye Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı" için de, istihbaratçı duyarlılığı (!), titizliği (!) ve de araştırmacılığı (!) ile ulaştığı anlaşılan şu bilgi demeti (!) verilmektedir: 19.01.1994 yılında Ankara İlinde F. GÜLEN Grubuna mensup şahıslar tarafından kurulmuştur". Bkz. **İstihbarat Bülteni**, s. 170.

35. M.A. Soydan, **Devlet, Medya ve Siyaset Üçgeninde Fethullah Gülen Olayı**, (İstanbul: Birey Yay.), s. 107-108; "Aksiyon'da Telekulak Skandalı Münasebetiyle", <http://www.m-fgulen.org/hayat/article.php?id=1941&pageno=4>

36. T.C. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı, Haz. Nuh Mete Yüksel (Ankara D.G.M. Cumhuriyet Savcısı, **Fethullah Gülen Örgütü Hakkında İDDİANAME (Hazırlık No. 1999/420)**, s. 78-79.

37. Emniyet Müdürü Osman Ak hakkında, dönemin İçişleri Bakanlık Müsteşarı Saim Çotur'un Başkanlığındaki Yüksek Disiplin Kurulu tarafından yürütülen idari soruşturmanın iddiası, taraflı, düşündürücü ve de talihsiz isnatlara dayandırılmıştır: "**Türkiye genelinde bir çok ilde görevli çok sayıda Emniyet Mensubu hakkında Fethullahçılar diye (Işık Tarikatı Mensubu) rapor tanzim edilerek kin ve gareze binaen aslı olmayan ilişkileri rapora geçerek sanki bir suç ilişkisi içerisindeymiş gibi göstererek cürüm (iftira) atfında bulunulduğu, hazırlanan raporun gerçekte alâkası olmadığı, iftiradan öteye gitmediği, raporun istihbarat mevzuatına uygun olmadığı, istihbarat usul ve metodlarının kullanılmadığı hususunda; İstihbarattan sorumlu Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı olarak görevli olduğunuz sırada, bahse konu raporu hazırladığınız, bu suretle yetki ve nüfuzunu kendisine ve başkalarına çıkar sağlamak amacıyla veya kin veya dostluk nedeniyle kötüye**

kullanmak,, kasıtlı olarak gerçek dışı rapor vermek suçlarını işlediğiniz iddia edilmektedir. Bu husustaki savunmanızı veriniz”. Osman Ak, 21 sayfalık yazılı savunmasında, tüm iddiaları yanıtlarken, “çıkart” suçlamasına karşı şu ifadeyle işbirlikçi zihniyete eleştiri getirmiştir: “Emniyet Teşkilâtı içerisindeki Fethullah Gülen örgütlenmesi, ilk kez 1999 yılında deşifre edilmiş bir olay değildir. Varlığı, 1992 yılında Devlet arşivlerinde mevcut olan soruşturmalar kapsamında tescillidir. Bu itibarla kin ve garez duyguları içerisinde çalışma yapıldığı tespit ve suçlaması, arşivlerdeki mevcut bilgi ve Fethullah Gülen’in kamuya yansıyan beyanlarıyla çelişmektedir. RAPORUN DÜZENLENMESİNDE İDDİADA KAST EDİLEN ANLAMDA OLMASA DA, MENFAATİM OLDUĞU DOĞRUDUR. BU MENFAAT LAİK, DEMOKRATİK HUKUK DEVLETİNİN VAR OLMASINDAN KAYNAKLANMAKTADIR. ‘BAŞKALARINA ÇIKAR SAĞLAMA’ TABİRİNDEN NE ANLAŞILACAĞI MUALLAKTADIR. BU YAZIŞMALAR DEVLETİN YETKİLİ MAKAMLARINA İLETİLMİŞTİR. DEVLETE İLETİLEN RAPORDA ÇIKARI OLAN VARSA, O DA DEVLETİN KENDİSİDİR. AYRICA ‘DOST’ SAĞLAMAKTAN KASIT, DEVLETE DOST OLMAK İSE, BU DOĞRUDUR. BU İDDİALARDA BULUNANLARIN HANGİ ÇIKAR İÇİN, NE AMAÇLA, NASIL DAVRANDIĞINI AYRINTILI OLARAK AÇIKLAMASI GEREKİR. TARAFIMA YÖNELTİLEN VE HİÇBİR HUKUKİ MESNEDİ OLMAYAN SUÇLAMALAR AĞIR VE MESNETSİZDİR. MÜFETTİŞLERİN YAPTIĞI BU SORUŞTURMA, TAMAMEN YANLI VE SORUŞTURMAYI YAPANLARIN SORUŞTURULMASINI GEREKTİRECEK İÇERİKTEDİR”. Bkz. Özel Arşiv, K. 5, D.2.

38. Özel Arşiv, Kutu: 2, Kaset: 2. Deşifre metni için bkz. Ergün Poyraz, Fethullah’ın Gerçek Yüzü, (İstanbul: Otopsi Yayını, 2000), s. 221.

39. Fethullah Gülen’in bu doğrultudaki söylemleri hakkında derli toplu bilgi için bkz. Dr. Necip Hablemitoğlu, “Fethullahçılar ve Hizbullahçılar”, İlk Hedef (Türkiye Gaziler Vakfı), Nisan 2002, No. 7, s. 34-40.

40. Ergün Poyraz, a.g.e., s. 223.

41. Özel Arşiv, Kutu: 2, Kaset: 2.

42. Fethullah Gülen, Fasıldan Fasıla, C. 1, s. 124.

43. Fethullah Gülen, Prizma, C.1, s. 35.

44. Ankara Emniyet Müdürlüğü, 16 Nisan 1999 Tarihli Fethullah Gülen Raporu, 2. Bölüm, s. 36.

45. Adıgeçen Rapor, 2. Bölüm, s. 39-40.

46. **Adıgeçen Rapor**, 1. Bölüm, s. 6-7.
47. **Adıgeçen Rapor**, 2. Bölüm, s. 42-43.
48. **Özel Arşiv**, K. 11, D. 1.
49. Zübeyr Kındıra, **Fethullah'ın Copları**, (İstanbul: Su Yayını, 2001), s. 15-16.
50. Dr. Necip Hablemitoğlu, "Etki Ajanları-Nüfuz Casusları ve Fethullahçılar Raporu", **Yeni Hayat**, Ağustos 2000, 70: 17-21. Yukarıdaki rapor nedeniyle şahsım aleyhine 25 milyar TL. manevi tazminat davası açan ve İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmama önayak olan Sadettin Tantan'ın İçişleri Bakanı olarak olur verdiği 12.06.2002 tarih ve B.05.1.EGM.0.71.01.02 sayılı yazının –ki bu yazı Tantan'ın siyasi kimliği hakkında çok ciddi ipuçları vermekte ve yurttaşlar hareketinden kimleri kastettiğini hissettirmektedir- metin kısmı aynen şöyledir: **"İstanbul İl Emniyet Müdürlüğünde koruma altında bulundurulanan, tedavi görmek üzere ABD'ye giden ve halen tedavisi devam eden emekli vaiz Fetullah Gülen'in, şu an yakın korumasında bulundurulanan İstanbul Emniyet Müdürlüğü emrinde görevli 128058 sicil sayılı Başkomiser Ahmet AKGÜN adı geçene yakın koruma olarak refakat etmek üzere 03.05.1999 tarihli Başkanlık Onayına istinaden 04 Mayıs-04 Haziran 1999 tarihleri arasında ABD'ye gönderilmişti. Ancak, ABD'de bulunan Fetullah GÜLEN'in tedavisinin uzadığı bildirildiğinden, adı geçen koruma görevlisi personelimizin görev süresinin, tüm masrafları korunan şahıs tarafından karşılanmak üzere, 04 Haziran 1999 tarihinden itibaren bir ay uzatılması hususunu tensiplerinize arz ederim"**. Yazıdan da anlaşılacağı üzere, hocaefendiye (!) tahsis edilen – hem de Başkomiser rütbesinde- korumanın görevlendirildiği günün ertesinde ABD'ne gitmesi, "elden takip" ve birtakım siyasi ilişkilerin en üst düzeyde gerçekleştirilmesi ile açıklanabilir. Bu yaptırım gücüne Türkiye'de kaç kişi sahiptir?
51. **M.İ.T. Fethullah Gülen Raporu**, s. 12-15.
52. Ankara Emniyet Müdürlüğü, 16 Nisan 1999 Tarihli **Fethullah Gülen Raporu**, 2. Bölüm, s. 36.
53. Mehmet Eymür'ün C.I.A. kontrol ve güdümündeki internet sitesi için bkz. <http://www.atin.org> M.İ.T. ya da Emniyet Genel Müdürlüğü, mevcut "hack" birimlerine rağmen, bu siteyi anlayamayan bir nedenden dolayı "hack"lamamaktadırlar. Eymür, sitesinde, son dönemlerdeki siyasi olay ve skandalları, dezenformasyon amaçlı fabrikasyon yöntemiyle ve A.B.D. unsurunu tamamiyle devre dışı bırakarak yorumlarken; bilgisiz ama meraklı okuyucu kitlesine ulaşmayı hedeflemektedir. Eymür, yazdıklarını

tersinden okumak ve değerlendirmek kaydıyla, birtakım ilişkiler örgüsünün anlaşılmasına da yardımcı olmaktadır.

54. **“Eymür, Türkiye’ye dönecek mi? Eymür, 33 yıl boyunca çalıştığı devletin vefasızlığından olsa gerek, Türkiye’ye dönmek niyetinde değil. En azından şimdiki kadrolar yerlerinde kaldıkça Eymür Türkiye’ye dönmeyecek. O artık biricik kızı ve eşiyle Yeni Dünya’da kurdukları yeni yaşama alışmaya çalışıyor”.** İlgi çekici yazı için bkz. Aydoğan Vatandaş, “Eymür’le Bir Washington Sabahı”, **Zaman**, 1.7.2001.

55. Jandarma Genel Komutanlığı 23’ncü Jandarma Sınır Tümen Komutanlığı-Şırnak-, **Hizbullah Terör Örgütü ve Diğer İrticai Faaliyetler**, Eylül 1999, s. 20.

56. Zamanlama ve içerik açısından dikkat çeken yazı, 24.4.2001 tarihinde, 11.011.03.252/9622-14695 sayı ile İçişleri Bakanlığı’na gönderilmiştir. Tezgâhın TBMM’ndeki ayağı ise Fazilet Partisi Samsun Milletvekili Musa Uzunkaya’dır.

57. **“... Siz ziyaretinize gelen birkaç memura, adliyede, mülkiyede çalışan birkaç kişiye, karşılaştıkları zorlukları anlattıklarında onlara sabır tavsiye ediyor, ‘üstlerinizle iyi geçininiz’ diyorsunuz; devleti ele geçirmeye çalışan, en azından onun imkânlarını istedikleri gibi kullanmaya çalışanlar ise, sizi de DEVLETİ ELE GEÇİRME İÇİNDE OLMAK GİBİ, ASLINDA SUÇ OLMAYAN, HER TÜRK VATANDAŞININ HAKKI olan bir şeyle suçlayabiliyor”.** Geniş bilgi için bkz. “Devleti Elegeçirmek Her Vatandaşın Hakkı”, **Milliyet**, 7.4.2001.

58. Müsteşar Sönmez Köksal imzalı Başbakanlığa sunulan M.İ.T. Susurluk Raporu’nun ve ilgili listenin tam metni için bkz. <http://siyaset.bilkent.edu.tr/susurluk/mit>

59. <http://www.cumhuriyet.com.tr/w/c0110.html>

60. İstihbarat kurumlarının, yabancı istihbarat servislerine karşı “dostluk” gibi “ittifak” gibi bir öngörüsü, duyarlılığı, düşüncesi, hedefi ve de kaygısı sözkonusu olamaz. Bu bağlamda bir veya daha fazla istihbarat servisi ile iyi ilişkiler kurulabilir ve de kontrollü-sınırlı işbirliği yapılabilir ancak belirleyici faktör, ulusal çıkarıdır, “dostluk” değil. Örneğin, CIA ve MOSSAD, en çok ortak operasyona imza atan iki istihbarat servsidir. A.B.D., Orta Doğu’da İsrail’i kayıtsız şartsız destekleyen tek devlettir. Buna karşılık A.B.D.’nin finansman kaynaklarının yönetiminde, dolaylı da olsa İsrail etkilidir. Böylesine ortak çıkarlara rağmen, CIA yönetimi, Şubat 2002’de gerçekleştirdiği operasyonlarla Adalet Bakanlığı ve Pentagon’a sızmaya çalışan 120 Mossad ajanını tutuklarken, bir bölümünü de sınırdışı

etmiştir. Bir başka ifadeyle, dostluk ve tam bağımsızlık arasındaki ince çizgiye ayar çekmiştir. İstihbaratçılar, diplomatların işlevini üstlenemezler. Ve her şeyden önemlisi, tam bağımsız olmanın en önemli yolu, güçlü bir kontr-espiyonaj örgütünden geçmektedir. Türkiye'nin tam bağımsızlığına göz diken ülkeler kapsamında ABD'nin ilk planlı operasyonu, Demokrat Parti döneminde MAH mensuplarının maaşını ödemek suretiyle, devlet erkine ortak olmasıdır. Sabahattin Savaşman ve Mehmet Eymür örnekleri ise, bu dış müdahalenin, M.İ.T. içinde giderek kötü bir geleneğe dönüşmesi biçiminde algılanmasına yolaçabilir mi? Bu soru, ürküntü vermektedir. Türkiye, son dönemde, militan devletçi, ödün vermez yurtsever ve ulusalcı istihbaratçıların yokluğunun sıkıntılarını yaşamaktadır. Bu kapsamda M.İ.T. yönetimi, Almanya'ya karşı çok ciddi boyutlarda zaaf sergilemiştir ve sergilemeye de devam etmektedir. Yasadışı Alman vakıflarına karşı, bağlı ve birinci derecede sorumlu olduğu Başbakanlığı uyarmayan, riskli faaliyetleri bildirmeyen M.İ.T. yönetimi, acaba aynı duyarsızlığı ya da hoşgörüyü, başka hangi ülkelerin ülkemizde yasadışı faaliyet gösteren örgütlerine de göstermekte midir? 1990'dan itibaren onlarca M.İ.T. görevlisini ve de diplomatımızı "casus" olduğu gerekçesiyle sınır dışı eden ya da Almanya'ya tekrar dönmesini yasaklayan; yasaklamış olduğu halde PKK (KADEK)'nın kendi topraklarında 149 örgüt merkezi ve 43 medya kuruluşu oluşturmaya izin veren; tüm şeriatçı ve mezhepçi, terörist ve de etnik bölücü örgütlere lojistik destek sağlayan; bu faaliyetleri Türkiye'de de yasadışı vakıfları vasıtasıyla sürdürme girişiminde bulunan Alman İstihbarat Servislerinin (BfV ve BND) eylemleri, M.İ.T.'in ilgi ve yetki alanında değil midir? Misilleme yapma cesaret ve iradesini sergileyemeyenler, ekleri dahil 18 sayfalık raporla, Almanların espiyonaj faaliyetlerine karşı, dağıtım planındaki makamlara (Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Genel kurmay Başkanlığı, Devlet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı ve M.G.K. Genel Sekreterliği) "tehlikesizlik" mesajı vermeye kalkışmışlardır. Yabancı bir ülkenin bir başka hukuk devletinde yasadışı biçimde örgüt kurması ve dinsel-politik-etnik ve ekonomik-sosyal istihbarata yönelik faaliyette bulunması, dünyanın –muz cumhuriyetleri hariç- hangi ülkesinde "masum" bulunmakta ve izlenmeye gerek duyulmamaktadır? Raporun 2. sayfasında yer alan şu talihsiz açıklama, teşkilâtın sergilediği zaafiyetin tipik bir örneğini oluşturmaktadır: **"Son dönemde, Necip HABLEMİTOĞLU'nun yazdığı 'Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası' adlı kitap başta Konrad Adenauer, Heinrich Böll Vakıfları olmak üzere, Alman Vakıfları'nda ve B. Elçiliği'nde sıkıntı yaratmıştır. Anılan Vakıflar merkezden aldıkları**

onay ile yazar hakkında dava açmaya hazırlanmaktadır. F. Almanya B. Elçisi Rudolf Schmidt, 11 Ekim 2001 tarihinde yaptığı basın açıklamasında; N. HABLEMİTOĞLU'NUN yersiz ve uydurma iddialarla açtığı kampanya vasıtasıyla, Türkiye ile Almanya arasındaki dostluğun bozulmaya çalışıldığını ifade etmiştir. Alman Vakıfları ile ilgili söz konusu gelişmeler, Vakıf temsilcilerince, Avrupa karşıtı grupların aktivitesi şeklinde yorumlanmakta ve bu gelişmelerin Almanya'da Türkiye'nin AB'ye üye olmasına karşı çıkanlarca istismar edileceği şeklinde değerlendirilmektedir". Raporda, bırakın şahsımı, Türk devletinin ya da İstihbarat birimlerinin, Türkiye'nin ulusal çıkarlarını yansıtan görüşlerine ise yer verilmemektedir. Bu raporu, BND yazmış olsaydı, Alman vakıfları daha iyi savunuluyor olamazdı. Almanya ve AB ülkelerinin Türkiye'ye yönelik çifte standarda dayalı, hasmane, kışkırtıcı politikalarına, etnik ve dinsel gerekçeli müdahalelerine hemen her ortam ve fırsatta tepki veren, 30 Ağustos 2002'de görevini Org. Hilmi Özkök'e devredecek olan Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, Genel Kurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Orgeneral Tuncer Kılınç, Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Cumhur Asparuk gibi Türk Devleti'nin kaderini elinde bulunduran isimler de, Alman vakıflarının bakış açısıyla, şahsımla aynı safta bulunmaktadır. Bu saflaşmada, M.İ.T. yönetiminin yerinin nerede olduğunu belirlemesi gerekmektedir. Çünkü bu raporda, sadece Alman Büyükelçisi'nin ve yasadışı Vakıf temsilcilerinin görüş ve endişelerine yer verilmiştir; sözcüklerini yapma konumuna düşülmüştür. Kendisini o makama getiren hiçbir siyasiye -ve de erkek kardeşine- diyet borcu olmaması gereken M.İ.T. Müsteşarı'nın gelecekteki durumu (Madrid Büyükelçiliği gibi), ANAP'ın yeralmayacağı yeni Hükûmette mutlaka büyüteç altına alınmalıdır. Tabii, hâlâ TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE diyorsak...

61. <http://www.cumhuriyet.com.tr/w/c0110.html>

62. Dr. Necip Hablemitoğlu, "28 Şubat Kararları Sürecine Bir Katkı: Organize Suçlar ve Fethullahçılar", **Yeni Hayat**, 1999, 5 (52): 3-9.

63. Yazının tam metni için bkz. <http://mypage.koc.net/EGITIM/tkumkale/16agustos.html>

64. A.Ü. Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü'nde doktora eğitimine alınan muvazzaf subayların neredeyse tamamına yakını –kendi isteği ile ayrılanlar dışında- emekliye sevk edilmiştir. "... Geçtiğimiz günlerde çok satan bir gazetenin ilan sayfalarında bir ilan. İri puntolarla, 'KİTAP DOSTLARI FATİH ÜNİVERSİTESİ ATATÜRK KİTAPLIĞINDA'

diye başlıyor. ‘Ömür boyu toplayarak sakladığınız kitaplarım ve dokümanlarım benden sonra ne olacak diye düşünmeyin’ diye sürüyor ve şöyle son buluyor: ‘Kitaplarınız ve dokümanlarınız Atatürkçü Türk Gençleri’nin ve bilim dünyasının hizmetinde olacak ve adınız daima saygıyla anılacaktır’. Bu ilan, birçok kişi tarafından muhtemelen ilk bakışta sempati ile karşılanacaktır. Ancak Fatih Üniversitesi’nin Fethullah Gülen Cemaati ile anıldığını bilenler ister istemez, Atatürkçü söylemle makyajlanmış bu ilanı biraz daha dikkatli okuyacaktır. Bu gözle baktığınızda ilanın alt bölümünde iletişim kurulacak kişi olarak geçen şu isim dikkat çekiyor: **Dr. Tamer Tahir Kumkale**”. Kumkale hakkında gazeteci Fatih Güllapoğlu’nun “**Tanksız Topsuz Harekât**” adlı kitabından yapılan alıntılar için bkz. Fatih Polat, “Susurluk ve Bir İlan”, **Evrensel**, 2.11.2001.

65. İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof.Dr. Kemal Alemdaroğlu, bağlı olduğu anabilimdalı itibariyle en çok yayını olan öğretim üyeleri arasındadır. Üstelik, Y.Ö.K. Başkanlığı dışında, yükselebileceği en üst idari görevdedir. Dolayısıyla, akademik yükselme için öngörülen yayın yapma zorunluluğu da sözkonusu değildir. Editörleri arasında yer aldığı bir yayın gerekçe gösterilmek suretiyle, Prof.Dr. Alemdaroğlu’na çok yönlü bir kumpas kurulmuştur. Kumpasın bir köşesinde, AB’den aldığı trilyonluk proje bedeli karşılığında kurulan ve internette servis veren “Bianet” ile AB’ci İstanbul Tabip Odası ve yine AB’ci olarak bilinen kimi vakıf üniversitelerin paralı eğitim yanlısı kadroları yer almaktadır. Bunlardan örneğin, Bianet’in yönetiminde Ertuğrul Kürkçü, Nadire Mater gibi isimlerin bulunduğunu açıklamak, hiç kimseye şaşırtıcı gelmeyeceği gibi bir fikir de verecektir. Bu köşenin kalemşörleri arasında, Murat Belge, Kadir Erdin gibi malum isimler yer almaktadır. Diğer köşesinde ise, TİSAG gibi fethullahçıların yoğun biçimde yer aldıkları bir sanal platform bulunmaktadır. Farklı köşelerde de, yine vaktiyle Y.Ö.K. ve M.E.B. tarafından gönderilen fethullahçıların etkin oldukları Virginia Üniversitesi’nde oluşturulan bir merkezle (The Plagiarism Resource Centre), şeriatçı basında yer alan pekçok yazar ve bir de “Yaşayan Osmanlı Hanedanının Tarihçisi “ olarak lanse edilen bir diğer gazeteci boy göstermektedir. Böylece, iftira topu, bu köşeler arasında gidip gelirken, Türkiye Cumhuriyeti üniversitelerinin gelmiş-geçmiş en net Atatürkçü Rektörü, kamuoyu nezdinde, en sağdan en sola karalanmaya, şaibe altında bırakılmaya çalışılmaktadır. Üniversitelerdeki akademisyen kıyımına ve Y.Ö.K. merkezli baskılara onurlu ve işlevsel bir tepki vermeyen; en son ulusalcı kimliği nedeniyle Ankara Üniversitesi S.B.F.’nde girdiği Doçentlik

Sınavında, Prof.Dr. Doğu Ergil'in fiziksel ve sözlü saldırısına uğrayan Y. Doç.Dr. Emin Gürses'e sahip çıkmayan, menfur saldırı olayını aktif biçimde kınamayan ve gereğinin yapılmasını istemeyen İstanbul Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Başkanı Prof.Dr. Kadir Ergin, Prof.Dr. Kemal Alemdaroğlu ile ilgili konuyu, Y.Ö.K., TÜBA gibi merkezlere intikalde akılalmaz ısrarcılık sergilemektedir.

66. Doktora tezimle ilgili olarak “intihal” iddiasında bulunan “Radio Liberty” bağlantılı Y. Doç.Dr. Nadir Devlet'in girişimleri ile hem Y.Ö.K. ve hem de Ankara Üniversitesi'nde iki ayrı inceleme komisyonu kurulmuştur. Komisyonlar, bu iddiaların geçersizliği doğrultusunda karar vermişlerdir. Adıgeçen “bağlantılı”, halen Yeditepe Üniversitesi'nde görev yapmaktadır.

67. Fethullahçı yapılanmaya karşı ancak devlet erkiyle yürütülebilecek mücadele yapılmayıp, bu görev sadece bir avuç Cumhuriyet aydınına, gönüllüsüne bırakılacak olursa, ödenecek kişisel bedeller de giderek ağırlaşacaktır. Bu taktirde, kişisel olarak ödemekte olduğum bedeller geometrik düzeyde artacaktır. Örneğin:

Yine, aleyhime açılmış yüzmilyarlarca liralık tazminat davalarına yenileri eklenecek;

Yine, işyerimde düzmece soruşturmalar açılacak ve yargı kararlarına rağmen üniversitedeki görevime son verilecek;

Yine, fethullahçı yayın organlarında kişilik haklarıma saldırıda bulunulacak;

Yine, sırf tâciz ve “göz korkutma” amaçlı olarak polis ekibi bir ihbarı (!) değerlendirerek evime operasyon düzenleyerek gözaltına alma işlemi yapacak ve sonra özür dileyecek;

Yine, fethullahçı istihbaratçılar tarafından ilgili tüm istihbarat birimlerinde, “ileride kullanılmak üzere” şahsımı karalayan, zan altında bırakan raporlar kaleme alınacak ve saklanacak;

Yine, aynı ekip tarafından sahte belgeler tanzim edilmeye ve kamuoyuna maledilmeye devam edilecek;

Yine, otomobilim kimliği meçhul kişiler tarafından saldırıya uğrayacak, içindeki her türlü matbu evrak gaspedilirken, ekonomik değer ifade eden eşyalara hiç dokunulmayacak. Ayrıca, tehdit ve hakaret içeren telefonların, mektupların, faksların, posta kutusuna bırakılmış imzasız notların ve elektronik postaların ardı arkası kesilmeyecek;

Yine, başta T.S.K. olmak üzere, belirli kurum ve kişilerle ilgili sorular sorarak, sahte itiraflarda bulunarak, amiyane deyimle “zarf atarak”, “gizli çekim” yapmaya çalışanlar, dolaylı rüşvet önerenler eksik olmayacak;

Yine, telefonlarım dinlenmeye devam edecek;

Yine, İçişleri Bakanlığı ya da benzeri bir kurumu tahkir ve tezyiften Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açılacak;

Yine, yine, yine...

Üniversitem, bunca yıldır şahsıma –zorunlu olmasına rağmen- bırakın bir odayı ya da masayı, sandalye bile vermemeye devam edecek.

Belki de bir yenilik teşkil etmek üzere, Çağdaş Eğitim Vakfı örneğinde olduğu gibi, evimde yasal arama yapılacak ve suç (!) delilleri (!) bulunacak...

Sonuç olarak geldiğimiz nokta şu ki, devleti yıkmaya, devleti ülkesi ve ulusuyla parçalamaya, Cumhuriyete kastetmeye, Atatürk ilke ve devrimlerini, laik hukuk sistemini yok etmeye çalışanlar ve tüm bu ihanetleri dış ülkeler adına gerçekleştirenler, devlet gücünü, devleti savunanlara karşı kullanma aşamalarında...

Bunlara karşı olmak, onaylamamak artık yetmiyor... Her gerçek kamu görevlisinin mağdur olma pahasına, elini taşın altına koyması; devletimizin, tam bağımsızlığımızın geleceği açısından inisiyatif kullanırken canının yanmasını, bedel ödemesini göze alması gerekiyor. Çoğunluk seyrettikçe, mücadele etmek yerine mücadele eder gibi yaptıkça, faraza Fethullah Gülen'den, Müslüm Gündüz'den, Metin Kaplan'dan daha çok cesur ve namuslu olmadıkça, bilelim daha çok Asteğmen Kubilaylar, Uğur Mumcular, Ahmet Taner Kışlalılar, Bahriye Üçoklar, Muammer Aksoylar, aramızdan yitip gidecekler. Cumhuriyete bağlı olduğunu söyleyen bizler de, utanmadan ve sıkılmadan “devrim şehitlerimizi” sadece ölüm yıldönümlerinde hatırlamaya devam edeceğiz; neye can verdiklerinin nedenini sorgulamadan, hesabını sormadan...

68. Fethullahçı internet siteleri içinde sadece biri (<http://www.m-fgulen.org>) Türkiye'den yönetilmektedir. Kaynak Holding A.Ş. adına Sedat Kocar adlı şahsın sorumluluğundaki bu sitenin adresi, Alayköşkü Cad. No. 12, Cağaloğlu, 34420-İstanbul olup, telefonları da (212) 520.83.40 olarak kaydedilmiştir. Söz konusu sitelerin önemli bir bölümü, A.B.D.'nde bulunmaktadır. Amerika Kıtasındaki tek istisna, (<http://www.fethullah.com>) sitesidir. Bu site, Pop It Up Ventures, Inc. Site 3A Comp2 RR1, Kaleden, BC VOH1KO, Kanada adresini göstermiştir. Ancak, bu adresin ve de (1) 250.497.6600 telefon numarasının sahte olduğu anlaşılmıştır. Avrupa'daki sitelerin büyük çoğunluğu, Almanya üzerinden yayın faaliyeti sürdürmektedir.

69. Bu uygulamanın tek istisnası, <http://www.kartallar.8m.com> adresindeki sitedir. Sitede yer alan amatörce kaleme alınmış yazı ve haberlerin uslûbuna bakıldığında, bu sitenin profesyonel istihbaratçıların

denetim ya da yönetiminde olmadığı anlaşılabacaktır.

70. Sağ kesimdeki Türk-İslam sentezcilerine (ölkücülerden, nizamı alemci ölkücülerine ve de ayırdetmeksizin tüm şeriatçılara) yönelik yayın yapan <http://www.otuken.org> adresli site, fethullahçılara, göstermelik, içi boş birkaç satırlık eleştiri getirirken, tüm içeriğiyle bu yapılanmaya destek olmaktadır. Söz konusu site Cumhur Puliç isimli şahıs üzerine kayıtlı olup, adres olarak PO Box 408 Dallas Melbourne, Victoria 3047 Avustralya gösterilmiştir. Şahıs, gerçekten Avustralya’da ikamet etmekte olup, yukarıdaki posta kutusu adresinin ve verdiği telefonun (61438525867) sahte olduğu anlaşılmıştır. Bu arada, fethullahçı istihbaratçılar, hasımları aleyhine dezenformasyon belgelerini (!) ve iftiralarını bu sitenin yanısıra, <http://www.gercekergenekon.com> ya da <http://www.yenitercuman.com> gibi siteler üzerinden yayınlamaktadırlar.

71. Mehmet Eymür, güvenlik gerekçesiyle olacak, internet sitesi için müracaatını yaparken, sahte adres ve telefon numarası vermiştir: 1714 Massachutess Ave. NW, DC 20036, USA, Tel: (1) 202.887.9060. Oysa, C.I.A. koruması altındaki şahsın bu ölkede hiçbir güvenlik riski bulunmamaktadır. M.İ.T. Belgelerini –C.I.A. süzgecinden ve onayından sonra- Türkiye Cumhuriyeti’nin yasalarına (özellikle 2937 sayılı yasaya) rağmen ifşa ve teşhir eden, hatta daha ileri giderek M.İ.T. içindeki rakiplerinin özel hayatlarına ilişkin fotoğrafları yayınlayan Eymür’ün sitesi, bugüne kadar “hack” edilememiştir. Oysa, M.İ.T. bünyesinde “Elektronik ve Teknik İstihbarat Başkanlığı”nın yanısıra, Emniyet Teşkilâtı içinde de “hedef” siteleri çökertecek “hacker” birimi mevcuttur. Türk istihbarat birimlerinin, kendilerine, dolayısıyla devlet güvenliğine saldıranlara karşı “seyirci” konumunda bulunmaları, hiç şüphesiz bir zaaf olarak değerlendirilmektedir. Bu zaafı sergileyenler hakkında da gereğinin yapılması, acil ve kaçınılması olanaksız bir zorunluluktur.

72. Mehmet Eymür’ün şahsıyla ilgili hakaret, isnat ve iftiraları için bkz. http://www.atin.org/Detail.asp?PRUDUCT_ID=Atin00151 Örneğin, 29.8.2000 tarihli Zaman gazetesinde “Eymür’den Zaman’a Övgü” başlıklı haberde, “Eymür, bugüne kadar pek yanlış haberine rastlamadığımız Zaman’ın bilgisine, sözleriyle gazetemizi övdü” denilmektedir. Yine bir başka örnek olmak üzere, Zaman gazetesinin yazarlarından Aydoğan Vatandaş, 1.7.2001 tarihli Zaman Gazetesinde yayınlanan “Eymür’le Bir Washington Sabahı” başlıklı makalesinde, Eymür’ü ideal bir eş ve aile babası, devlet mağduru, masum mu masum bir “deli yürek” olarak takdim ettikten sonra, şu cümlelerle sonlandırmaktadır: “Eymür, Türkiye’ye dönecek mi? Eymür, 33 yıl boyunca çalıştığı devletin vefasızlığından

olsa gerek Türkiye'ye dönmek niyetinde değil. En azından şimdiki kadrolar yerlerinde kaldıkça Eymür Türkiye'ye dönmeyecek. O artık biricik kızı ve eşi, Yeni Dünya'da kurdukları yeni yaşama alışmaya çalışıyor..."

73. Fethullahçı "hacker"ların saldırısına uğrayan <http://www.hablemitoglu.cjb.net> adresinde, fethullahçıların yüzlerce sitesinden biri çıkmaktadır. Eşim Doç.Dr. Şengül Hablemitoğlu ile ortak sitemiz, halihazırda <http://www.hablemitoglu2002.cjb.net> ile <http://www.neciphablemitoglu.cjb.net> adreslerinden takip edilebilir.

74. Kemalist Siteler Birliği'nin duyurusu için bkz. <http://www.ksb.8m.com/public.html>

75. Geniş bilgi için bkz. http://www.atin.org/Detail.asp?PRUDUCT_ID=Atin00300

76. <http://www.savaskarsitlari.org/arsiv.asp>

77. alperturkkan@yahoo.com adresini kullanan fethullahçının "İttifaklar ve Müttefikler" konu başlıklı, 23 Ağustos 2001 tarihli mesajından alıntı yapılmıştır.

78. "MİKDAT ALPAY'I MÜSTEŞARLIKTAN EDEN MEKTUP" başlığı altında yayınlanan ve dağıtılan dezenformasyon belgesi için bkz. <http://www.gercekergenekon.com> vd.

79. Yavuz Güneş takma adını kullanan fethullahçının ldplist@mail.ldp.org.tr adresine gönderdiği "Faşist TC Devleti" konu başlıklı, 29.12.2001 tarihli mesajdan alıntı yapılmıştır.

80. Ornaments Legend takma adıyla ldplist@mail.ldp.org.tr adresine gönderilen "Komplocu Paranoyak Meczup Hablemitoğlu" konu başlıklı mesajın tarihi 16.10.2001'dir.

81. Uğur Top adını kullanan fethullahçının eroltop@hotmail.nl adresi üzerinden gönderdiği bu mesajın tarihi, 25 Haziran 2002'dir. Tehdit, galiz küfür ve hakaret mesajları arasında böyle "yumuşak" üslûp kullananlara arada bir rastlanmaktadır.

82. 3071 Sayı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanunun 3. maddesine göre, "Türk vatandaşları kendileriyle veya kamu ile ilgili dilek ve şikâyetleri hakkında, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne ve yetkili makamlara yazı ile başvurma hakkına sahiptirler". Ne var ki, aynı kanunun "dilekçede bulunması zorunlu şartları" düzenleyen 4. maddesinde, "dilekçe sahibinin adı-soyadı ve imzası ile iş veya ikametgah adresinin" bulunması koşulu getirilmiştir. Bu koşulun yerine getirilmemesi, dilekçenin işleme konulmaması-incelenmemesi sonucunu doğurmaktadır.

83. **"Bu kitap, Fethullah Gülen'in okullarında eğitim gören iki**

yürekli çocuğumuzun anılarından oluşuyor. 20’li yaşlarını süren, ancak yaşadıkları acı dolu günler nedeniyle kendilerini çok yaşlı hisseden bu gençler, ne yazık ki anılarını yüksek tirajlı gazetelerden birinde yayınlatma olanağı bulamadılar. Çünkü onların hepsi, sözü edilen cemaat ve liderine övgüler dizmekle meşguldüler. Ülkenin yarınları için çok önemli olan bu yaşamsal bilgilerin gün ışığına çıkması, biz sivil toplum kuruluşlarının onları sahiplenmesiyle gerçekleşebildi. Atatürk 1920’li yıllarda ‘Artık Türkiye din ve şariat oyunlarına sahne olmaktan çok ileridedir. Bu gibi oyuncular varsa, kendilerine başka taraflarda sahne arasınlar...’ diyordu. Oysa 1990’lı yıllarda bu oyuncular ülkemizde başrolü oynuyorlar ve bazı çevrelerden büyük alkış topluyorlar. Gerçeklerin ve gerçek yüzlerin ortaya çıkması gerekiyordu. Toplumumuzun bu çocuklara en az bizler kadar duyarlı davranacağını biliyoruz. Bugün geline nokta karşımadaki temel tercih sözkonusu: Türk Milli Eğitiminde ya aklı özgürleştirilmiş, düşünmeyi göze alan ya da aklını belirli bir inanç, fikir ve ideoloji ile sınırlamış bunun dışında düşünmeyi reddeden, yalnızca itaat eden insanlar yetiştirmektedir... Gerçeklere gözümüzü kapatarak ya sonuçlarına katlanacağız ya da aklımızı yüreğimizi ve ilkelerimizi ortaya koyarak sorgulayacağız ve karşı çıkacağız. Bu çocuklar bizim çocuklarımız ve bizlerden destek bekliyorlar”. Bkz. Hocanın Okulları, (İstanbul: İstanbul Üniversitesi Basımevi, 1998).

84. Yargıtay 4. Hukuk Dairesi’nin 5.3.2002 tarih ve E. 2001/10557, K. 2002/2500 sayılı BOZMA kararında: “Dosyaya sunulan diğer belgeler ve davacı ile ilgili olarak yapılan soruşturmalar sonunda iddianamede açıklanan olgular, davacının yaptığı konuşmalar birlikte değerlendirildiğinde, dava konusu kitapta yer alan sözlerin, savların ve değerlendirmelerin, davaya konu kitapta davacı hakkında açıklamaların, resmi belgeler karşısında görünürdeki gerçeğe uygun bulunduğu, bundan dolayı da, hukuka aykırılık unsurunun gerçekleşmediği, böylece davacının kişilik haklarına saldırıda bulunulmadığı sonucuna varılmak gerekir. Bu durumda yerel mahkemece istemin tümünden reddedilmesi gerekirken, dosyadaki maddi olgulara uygun düşmeyen yanılığlı değerlendirmeye, yazılı biçimde hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya uygun görülmediğinden kararın bozulması gerekmiştir” denilmektedir.

85. Özel Arşiv, Dezenformasyon-S.T.K.B. Klasörü, Dosya: 2, Belge: 1

86. “ “ “ “ “ Dosya: 1, Belge: 7

87. “ “ “ “ “ Dosya: 5, Belge: 3

88.	“	“	“	“	“	Dosya: 1, Belge: 9
89.	“	“	“	“	“	Dosya: 3, Belge: 3
90.	“	“	“	“	“	Dosya: 1, Belge: 2
91.	“	“	“	“	“	Dosya: 2, Belge: 7
92.	“	“	“	“	“	Dosya: 2, Belge: 6
93.	“	“	“	“	“	Dosya: 1, Belge: 4
94.	“	“	“	“	“	Dosya: 3, Belge: 5
95.	“	“	“	“	“	Dosya: 2, Belge: 3
96.	“	“	“	“	“	Dosya: 4, Belge: 9
97.	“	“	“	“	“	Dosya: 5, Belge: 1
98.	“	“	“	“	“	Dosya: 4, Belge: 8
99.	“	“	“	“	“	Dosya: 5, Belge: 3
100.	“	“	“	“	“	Dosya: 1, Belge: 8
101.	“	“	“	“	“	Dosya: 4, Belge: 1

102. Ankara 2 No.lu DGM Başkanlığı, müdahillik taleplerini reddetmiştir.

103. **Özel Arşiv**, Dezenformasyon-S.T.K.B. Klasörü, Dosya: 3, Belge: 1

104. “ “ “ “ “ Dosya: 3, Belge: 2

105. “ “ “ “ “ Dosya: 3, Belge: 3.

İçişleri Bakanı Rüştü Kazım Yücelen’in yanıtı, T.B.M.M. Başkanlığı’na 26.6.2001 tarih ve 155508 sayılı yazı ile sunulmuştur.

106. Şahsımın da, Çağdaş Eğitim Vakfı Danışmanı sıfatıyla katıldığı, çok sayıda sivil toplum kuruluşu başkanının yer aldığı S.T.K.B. Heyeti, Yücelen’in nezaket dışı davranışlarına muhatap kalarak, mevcut önyargıyı bir kez daha algılamışlardır. Örneğin, Bakan, “mensubu olmakla gurur duyduğu” Türk Demokrasi Vakfı’nın, Türkiye’de yasadışı faaliyet gösteren Alman siyasal parti vakıflarından Konrad Adenauer Vakfı ile ilişkilerinin yasallığı (!) konusunda yanıt vermekten kaçınmıştır. Aynı şekilde, Hükûmetinin resmi muhatabı olan Emek Platformunun yasallığına niye itiraz edilmediği sorusuna da karşılık vermemiştir. Fethullahçılara karşı faaliyet göstermemek koşuluyla, çok sayıda sivil toplum örgütünün oluşturduğu platformlara kesinlikle ses çıkarılmamaktadır. Sekreteryasını Tarih Vakfı’nın üstlendiği, AB ülkelerinden önemli ölçülerde proje bedeli (!) alan S.T.Ö. platformu, periyodik etkinlikler gerçekleştirmektedir. İstanbul Barosu, İnsan Hakları Derneği, Komkar, İnsan Hakları Vakfı, Mazlum-Der, SODEV, TOSAV gibi kuruluşların ayrı ayrı ya da müştereken düzenledikleri siyasal etkinlikler nedeniyle, ne Valiliklerde, ne Emniyet Müdürlüklerinde, ne Vakıflar Genel Müdürlüğü’nde, ne Maliye Bakanlığı’nda, ne de Cumhuriyet Savcılıklarında eşzamanlı-planlı

operasyonlara maruz kalmamaktadırlar. Mevcut uygulamaya bakıldığında, etnik-dinsel bölücülük başta olmak üzere, yabancılarla her türlü işbirliği gibi olgular, fethullahçı istihbaratçılar ve işbirlikçileri açısından hiçbir önem taşımamakta, “suç” olarak algılanmamaktadır. Artık anlaşılmıştır ki, devletin içine sızmaya çalışan fethullahçılar, devletin gücünü, devleti savunanlara karşı kullanma evresine geçmişlerdir...

107. Daha sonra, S.T.K.B. aynı adla dernek olarak kurulmuştur. Kurucu Başkanı ise, Haşmet Atahan’dır.

108. **Özel Arşiv, Ç.E.V.-Dezenformasyon Klasörü, Dosya: 3, Belge:3.**

109. “Tüm bu hazırlıkların sonucunu görmek için düğmeye basıldığında ilk hedef belli olmuştur: Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı ve Sivil Toplum Kuruluşları Platformu Dönem Başkanı, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Görevlisi Sayın Gülseven Yaşer. Sayın Yaşer ile ilgili fabrikasyon haberleri içeren tamamı düzmece haber metninin yayın merkezi ise, ABD’de New Jersey’dedir. Bu ne rastlantıdır ki, yayın merkezinin adresi, Fethullah Gülen’in Ankara’da yargılandığı 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’ne sunduğu ikamet adresi ile aynıdır. Bu metnin dağıtımını yapan fethullahçı gruplardan birinin moderatörü de yine ne rastlantı ki, Zaman gazetesinde Ferhat Barış kod adıyla köşe yazarlığı yapan bir mürittir. Cemaat yöneticileri (imamları), bu düzmece haber metnini onbinlerce adrese gönderirken, olası bir tazminat davasına muhatap olmamak için kendi periyodiklerinde yayınlamaktan kaçınmıştır. Halk deyimi ile bu ikiyüzlülük, namertlik, sadece bu düzmece haber metninden ibaret mi kalmıştır. Elbette ki hayır!.. İşte, en acı olanı, cemaatin devlet içinde mevcut yaptırım gücünü kullanmasıdır. Nasıl mı?.. İşte belgesi:

‘12.12.2000 Tarihinde Çağdaş Eğitim Vakfına, T.C. Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğü Vakıflar İstanbul Bölge Müdürlüğü’nden 11.12.2000 tarih ve B.02.1.13.06.180.903-26/2000/3648-1 sayılı yazı gelir. Yazıda, Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün (15.11.2000) tarih ve (24418) sayılı araştırma talimatı ile Vakıflar Bölge Müdürlüğü’nün (30.11.2000) tarih ve (3648) sayılı görev emri gereğince, araştırma ve tahkikata esas teşkil etmek üzere;

1- 1.01.1999-1.12.2000 tarihlerini ihtiva eden zaman içerisinde, Vakfınıza bağış yapan özel ve tüzel kişilerin (yurt içinden ve yurtdışından) isimlerinin, bağış tarihlerinin ve bağış makbuzu numaralarının listesini,

2- Yukarıda belirtilen tarihler içerisinde, Vakfınızın burs verdiği öğrencilerin isimlerinin ve hangi öğrenciye hangi miktarda burs verildiğinin,

3- **Vakfınızın Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu ve diğer organlarında (çalıştırılan personel dahil) halen görevli bulunanların isimlerini ve ifa ettikleri görevlerini,**

4- **Vakfınızın hangi banka şubelerinde hesaplarının bulunduğunu ve bu hesapların 1.01.1999-1.12.2000 tarihleri arasındaki işlemleri (hesaba yatırılan ve çekilen para hareketlerini) gösteren hesap ekstrelerinin, herhangi bir şüphe ve tavzihe sebebiyet vermeyecek şekilde yazılı olarak 15.12.2000 Cuma günü saat 16.00'ya kadar, aşağıda belirtilen adrese intikal ettirilmesini rica ederim".**

110. İster istemez yargılırsınız, bir kısmı Fethullahçılara ait olmak üzere, Türkiye'de laik düzene karşı mücadele amacıyla kurulmuş şeriatçı nitelikli bini aşkın vakıf var; üstelik bunların bazıları, 'okuma odası', 'temsilcilik', 'lokal' gibi farklı adlarla tüm ülke çapında örgütlenmiş durumdalar. Sadece Fethullahçı vakıfların, her ay 'himmet parası' adı altında halktan yasadışı yöntemlerle trilyonlar topladıkları ve yine yasadışı yöntemlerle bunları çantalı kuryelerle yurtdışındaki okulların finansmanı için gönderdikleri biliniyor. Bugüne kadar bunların hangisi böyle bir soruşturma geçirdi? Bini aşkın Cumhuriyet düşmanı vakıf içinde, Çağdaş Eğitim Vakfı gibi Cumhuriyetin temel değerlerine sahip çıkan ve özellikle de Fethullahçı kadrolara karşı onurlu ve cesur mücadele veren kaç vakıf var? Türkiye'de şeriatçı kadrolaşmanın en yoğun biçimde gerçekleştiği kamu kurum ve kuruluşlarının başında gelen Vakıflar Genel Müdürlüğü, acaba kendi içindeki bu zararlı unsurları tasfiye etti de sıra şimdi Çağdaş Eğitim Vakfına mı geldi? Kamuoyuna devlet ve rejim yanlısı olarak kendini tanıtmaya çalışan Vakıflar Genel Müdürü bu soruşturmadan ne ölçüde haberdar? Değilse, sorumluları kim? Fethullahçılar için müthiş denilebilecek istihbari bilgileri içeren bu soruşturmada elde edilecek belgelerin, söz konusu Cumhuriyet düşmanı cemaate sızdırılmaması mümkün mü? Yangından mal kaçırırcasına niçin sadece üç günlük süre veriliyor, bu süre rutin mi, yoksa Çağdaş Eğitim Vakfı için özel mi? Vakıflar Genel Müdürü'nün bu ve benzeri soruları açıklaması, sorumlular hakkında yasal işlem başlatması ve kurum içindeki Fethullahçı bağlantılı elemanlara görevden el çekmesi gerekiyor". Geniş bilgi için bkz. Dr. Necip Hablemitoğlu, "Fethullah Gülen'in Son Yazıları Çerçevesinde Fethullahçılar ve Hizbullahçılar", **Yeni Hayat**, 76: 21-24, Şubat 2001.

110 Fethullahçı istihbaratçıların bu dezenformasyon belgesinde, isimler ve kuruluşlar gerçektir. Aradaki bağlantılar, "yakıştırılmıştır". Ancak, vahim bir hata yapılarak, "Çağdaş Eğitim Vakfı"nın adı, "Çevre

Eğitim Vakfı” olarak geçirilmiştir. Hasım kuruluşun tam adını bilmeyen fethullahçı istihbaratçıların, uydurdukları ayrıntılar kadar, Fethullah Gülen’e dolaylı övgüleri de dikkat çekmektedir. Bu mesaj, internet ortamında onbinlerce adresin yanısıra, faks yoluyla da çok sayıda ilgiliye ulaştırılmıştır. İnternetteki tartışma gruplarına da yönlendirilen bu mesajın, Zaman gazetesi yazarlarından Ferhat Barış kod adlı müritin moderatörlüğündeki gruptan çıktığı görülmektedir.

111. Işık TV, Kanal 7, Samanyolu TV, Zaman ve Yeni Şafak’ta yayınlanan düzmece programın metni, yayını müteakip, ekteki tam çözümü ile birlikte (toplam 24 sayfa) sanık Fethullah Gülen’in avukatları vasıtasıyla Ankara 2 No.lu DGM’ye sunulmuştur. Düzmece haber Işık TV’de 4 Mayıs 2002 gecesi saat: 23.00’de yayınlanmış; 6 Mayıs’ta Fethullah Gülen’in avukatlarına, Atlas Yayıncılık Ticaret A.Ş. adına Galip Umut Özdil tarafından ek bir yazı ile ulaştırılmıştır. Işık TV, yabancı ve küreselleşmeci, AB’den proje destekli Sivil Toplum Örgütleri ile ilgili olarak şahsımı özel bir program davetiyle Ankara Stüdyosuna çağırılmış; yaklaşık yarım saatlik bir çekim süresince açıklamalarımı yayınlamak yerine, sadece görüntümü ve bir iki cümlemi düzmece programın yayının başında birkaç saniye kullanmıştır. Işık TV’ye gönderdiğim protesto metni aynen şöyledir: **“Kanalınızın 04 Mayıs 2002 tarihli ‘Özel Haber’ isimli programında, Türkiye’de faaliyet gösteren yabancı vakıflar ile ilgili olarak yaptığım açıklamaların istenilen bölümlerinin yer aldığı ve haberin bütünlüğüne açıkça monte edilmiş görüşlerime de yer verildiği görülmüştür. Özel Haber’de, danışmanlığını yapmakta olduğum Çağdaş Eğitim Vakfı ve Vakfın Başkanı Gülseven Yaşer ile ilgili olarak asılsız bir takım suçlamalarda bulunulmuştur. Israrlı talepleriniz ertesinde, haberin bütünlüğü ile ilgisi olmayan ve başka bir konu hakkında yaptığım açıklamaların, çalışmalarını yakından takip ettiğim ve kamuoyunun bütününe bu konuda takdirini kazanan Sayın Gülseven Yaşer’e yönelik açık komploda yer almasını esefle kınıyorum. Sayın Gülseven Yaşer tarafından gereken açıklamanın tarafınıza yapılmış olmasına rağmen, bu tarihe kadar gerçeklik kanalınızdan yayınlanmamış olup, kamuoyunun tam ve doğru şekilde bilgilenmesi konusundaki duyarlılığımın bu konuda da devam edeceğinin tarafınızdan bilinmesini rica ederim. 10.05.2002. Necip Hablemitoğlu”.**

112. **Özel Arşiv, ÇEV-Dezenformasyon Klasörü, D: 9, Belge: 1.**

113. “Yaklaşık 2 yıldan bu yana süren Fethullah Gülen davasının suç ve delil uyduran bir organizasyon tarafından yönlendirildiği iddia edildi. Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde devam eden davanın

dünyâ duruşmasında mahkemeye üç ayrı dilekçe sunan Gülen'in avukatı Abdülkadir Aksoy, müvekkilinin Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven Güven Yaşer ile arkadaşlarının başına çektiği organizasyonun komplolarına maruz kaldığını söyledi. Fethullah Gülen'in 'terör örgütü kurmakla' suçlanması arka planda ideolojik gerekçelerle kurulan bir iftira organizasyonunun bulunduğunu kaydeden Av. Aksoy, bu organizasyonun bir yandan montaj kasetler hazırlayarak gazete ve dergilerde yazılar yayınlattığını, bazı kamu görevlileri ile irtibat kurarak gerçek dışı raporlar hazırlanmasını sağladığını savundu". Haberin tam metni için bkz. "Gülen Aleyhinde Delil Uyduranlar Var", **Zaman**, 02.07.2002. Ayrıca bkz. "Gülen Davasında ÇEV Sorusu", **Yeni Şafak**, 02.07.2002; "PKK, Gülen'i Mahkûm Ettirmeye Çalıştı", **Zaman**, 07.05.2002; "Gülen Davasında İlginç Gelişme", **Milli Gazete**, 07.05.2002.

114. Sözkonusu karar, Ankara 2 Nolu DGM'nin 01.07.2002 tarihli 14. celsesinde alınmıştır.

115. "Şehit Aileleri"ni temsilen 33 kişi adına Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na suçduyurusunda bulunan Av. Mehmet Emin Bağcı, dilekçesinde talep konusunu şöyle belirtmiştir: "04.05.2002 Tarihinde Işık Tv'de saat 23.00'teki programda yayınlanan Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven YAŞER'in terör örgütü PKK'lı öğrencilere parasal yardımda (burs) bulunduğu dair iddia ile ilgili hadisenin Sayın Başsavcılığınızca resen soruşturularak, Işık Tv'de yayınlanan iddiaların doğruluğunun kanıtlanması halinde sanık Gülseven YAŞER vee kasette adı geçen şahıslar hakkında Terör Örgütü PKK'ya Yardım ve Yataklık suçlarından TCK'nın 169. maddesi ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu uyarınca haklarında kamu davası açılması istemidir". Dilekçenin tam metni için bkz. **Özel Arşiv**, Çev-Yargı Klasörü, D: 3, B: 2. Ayrıca haber metni için bkz. "Şehit Aileleri, Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Hakkında Suç Duyurusunda Bulunacak", **Zaman**, 10.05.2002.

116. İfadenin tam metni için bkz. **Özel Arşiv**, ÇEV-Yargı Klasörü, D: 2, B: 11.

117. Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven Yaşer'in, Komiser Bayram Özbek hakkındaki şikâyet dilekçesi, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde 20.05.2002 tarih ve 14188 sayı ile kayıt işlemi görmüştür. Dilekçenin tam metni için bkz. **Özel Arşiv**, ÇEV-Yargı Klasörü, D: 3, B: 5.

118. " " " " " D: 3, B: 1.

119. " " " " " D: 1, B: 9.

120. " " " " " Tutanak Dosyası, B: 1.

121. “ “ “ “ “ “ B: 2.
122. “ “ “ “ “ “ B: 5.
123. “ “ “ “ “ D: 2, B: 2.
124. Tuncay Özkan, “Oyun İçinde Oyun Var”, **Milliyet**, 09.06.2002.
125. **Özel Arşiv**, ÇEV-Yargı Klasörü, D: 5, B: 1-5.
126. “ “ “ “ “ D: 7, B: 1.
127. “ “ “ “ “ D: 7, B: 3. Karşı tarafın bu takipsizlik kararına itirazları, Ankara 1 No.lu DGM’nde kabul edilmiştir.
128. “Adalet’te Şok Rapor: 250 İrticacı Memur Var”, **Hürriyet**, 07.09.2000.
129. “İrtica İşi Zor”, **Hürriyet**, 02.09.2000.
130. “Şariatçılığa Hizmet”, **Hürriyet**, 07.09.2000.
131. “Yargıda Yobaz da Var, Bölücü de”, **Sabah**, 04.09.2000.
132. “107 Milletvekili Fethullahçı”, **Cumhuriyet**, 02.09.2000.
133. “Sezer: Fethullahçı Valiler Var”, **Cumhuriyet**, 08.09.2000.
134. **Özel Arşiv**, Fethullah Gülen-Deşifre Klasörü, D: 2, B: 1
135. Fehmi Kuru, “Maalesef, Nuh Mete Yüksel de...”, **Yeni Şafak**, 05.09.2000.
136. Tuncay Özkan, “Adalet bakanı, Hukuk, Şantaj ve Bir Kaset”, **Milliyet**, 12.06.2002.
137. Saygı Öztürk, “Tantan Savcıya Şantajı Açıkladı, Star Yazdı, DGM Belgeledi”, **Star**, 08.06.2002.
138. **Özel Arşiv**, Özel Klasör: 1, D: 1, B: 1.
139. Dr. Necip Hablemitoğlu, “Fethullah Gülen’in Son Yazıları Çerçevesinde Fethullahçılar ve Hizbullahçılar”, **Yeni Hayat**, 76: 21-24, Şubat 2001.
140. **Özel Arşiv**, İmamlar Klasörü, D: 1, B: 1.
141. **Özel Arşiv**, İmamlar Klasörü, D: 1, B: 2.
142. **Özel Arşiv**, İmamlar Klasörü, D: 2, B: 1-3.
143. **Özel Arşiv**, İmamlar Klasörü, D: 3, B:1.
144. **Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele**, (Ankara:1998), s. 75.
145. **Özel Arşiv**, Telekulak Klasörü, D: 1, B: 7.
146. **Özel Arşiv**, Telekulak Klasörü, D: 1, B: 1.
147. Ayrıntılı bilgi için bkz. Aydoğan Vatandaş, “Krizin Aslı, Bilican-Saral Kavgası”, <http://aksiyon.com.tr/arsiv/236/pages/dosyalar/dos3.html>
148. **Özel Arşiv**, Telekulak Klasörü, D: 1, B: 4.
149. **Özel Arşiv**, Telekulak Klasörü, D: 2, B: 1.
150. **Özel Arşiv**, Telekulak Klasörü, D: 1, B: 2.

151. **Özel Arşiv**, Telekulak Klasörü, D: 2, B: 3-6.

152. Osman Ak'ın yargı dokümanları arasında yer alan, şu beyanları dikkat çekmektedir: **“Emniyet Genel müdürlüğü'nün organize suçlarla yoğun mücadele konseptinin ve MGK kararlarını konu olan gizli şeriatçı unsurlarla mücadele yaklaşımının ayrılmaz bir parçası olarak, Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğünde yasa ve meslek kuralları ile oluşmuş meslek teamülleri doğrultusunda görev yapılmıştır. Suç ve suçlulara karşı yürütülen bu yasal zemindeki mücadele esnasında, yasal olmayan faaliyetlerinden dolayı doğrudan zarar gören ve zarar görme tehlikesini hisseden kişi ya da kurumlar ne yazık ki teşkilat içerisindeki tarafımızdan da tespit edilmiş BAZI GİZLİ ŞERİATÇI UNSURLARIN desteğini alarak etkiledikleri medya kuruluşlarıyla beraber doğrudan saldırıya geçmişler, gerek teşkilat üst kademelerinde gerekse kamuoyu önünde bizleri önceden mahkûm ederek istedikleri önyargıyı oluşturmışlardır. Bu saldırı sırasında bir taraftan Cumhurbaşkanlığı'nın, Başbakanlığın, Bakanlıkların, tüm medya kuruluşlarının, gazetelerin, siyasi partilerin, aydınların, Emniyet Teşkilatının, MGK'nın, Genelkurmay'ın, Jandarma Teşkilatı'nın, Demokratik Kitle Kuruluşlarının telefonlarının dinlendiğini, hizmet dışı sorgulandığını iddia ederken, olay ve olayların yargı aşamasına intikal edeceğini de hesaplayarak, Yargıtay'ın, Danıştay'ın, bazı yargı mensuplarının da telefonlarının dinlendiğini ve sorgulandığını iddia ederek, telefon sorgulamasının ne olduğunu, niçin yapıldığını bilmeyen ve bilemeyecek durumda olan her derecedeki kurum, kuruluş, kişi ve kişiler nezdinde savunmasız bırakılmamızı sağlamışlardır. 1999 yılı Ocak ayından itibaren başlayan ve Haziran 1999'da açığa alınmamla sonuçlanan olayımız bir bütün olarak ele alındığında, bu saldırıyı organize edenlerin amacı açıkça anlaşılabacaktır. Emir ve talimatlarla başladığımız Fetullah Gülen soruşturması ne yazık ki, 'soruşturanların soruşturulmasına' dönüşerek sonraki dönemlerde bu takiyeci örgütlenmeyi soruşturacaklara da gözdağı verilmiştir.... Ancak çalışma tamamlanmadan, örgütün yönetim kadroları ve mali kaynaklarına yönelik çalışma sürecine girildiği anda, istihbarat hizmetlerinden ilişigim kesilmiştir. Kendi söylemleri ve yazıları ile amaç ve stratejisini açıkça belgeleyerek ortaya koyduğumuz din istismarcısı ve rejim düşmanı bir oluşuma yönelik 'Planlı İstihbarat Operasyonu' hedeflerken, operasyon hazırlıkları duruvermiş, elde edilen hasılalar ve ön çalışmalar ise, 'gerçek dışı, iftira amaçlı olarak hazırlanmış bir rapor' iftirası şeklinde karşımıza aleyhte delil olarak**

çıkartılmıştır". Özel Arşiv, Telekulak Klasörü, D: 1, B: 5.

153. Özel Arşiv, Telekulak Klasörü, D: 2, B:8.

154. Muharrem Sarıkaya, "Fethullah Hoca'nın Emniyet Planı", Hürriyet, 24 Haziran 1999.

155. Güngör Mengi, "Hoca Nereye?", Sabah, 19.06.1999.

156. Saygı Öztürk, "İçişleri Bakanlığı, 38 Emniyetçiyi Cezalandırdı", Star, 01.04.2000.

157. Tuncay Özkan, "Montaj O Kadar İyi ki Hayrete Düşüm", Milliyet, 08.06.2002.

158. Saygı Öztürk, "Emniyetçileri Fethullah Gülen Raporu Çarptı", Star, 18.10.2000.

159. Saygı Öztürk, "Fethullah Hoca İçişleri'ni de Ele Geçirmiş", Star, 22.06.1999.

160. Tuncay Özkan, "3 Bin Polislik Bir Liste", Radikal, 01.02.2001.

161. Tuncay Özkan, "Silah Oyunu Tutmadı", Milliyet, 23.04.2001.

162. Saygı Öztürk, "Müfettişlerin 'Fethullah Raporu'nu Açıklıyoruz I ve II", Star, 30-31.8.2000.

163. "Polisin Bilgisayarı Tarikatçı Şirketlerden Alınıyor", Aydınlık, 17.01.1999.

164. Hikmet Çiçek, "Devlete Sunulan Rapor: Fethullah Emniyet'i Ele Geçirdi", Aydınlık, 10.01.1999.

165. Saygı Öztürk, "Türkiye'yi Sarsan Belge", Star, 14.07.2002.

166. Ercüment İşleyen, "Poliste Bitmeyen Kavga", Milliyet, 15.06.1999.

167. Ayşe Yıldırım, "Emniyette Gülen Parmağı", Cumhuriyet, 28.06.1999.

168. Saygı Öztürk, "Emniyette Çifte Skandal", Star, 21.06.1999.

169. Sertaç Eş, "Cemaatler Emniyeti Kuşattı", Cumhuriyet, 16.07.1999.

170. Sertaç Eş, "Fethullahçılık Devlet Eliyle Devlet Gözünden Kaçırılıyor", Cumhuriyet, 16.10.1999.

171. Saygı Öztürk, "Savaş Baltaları", Star, 26.09.1999.

172. Tuncay Özkan, "Valiye Çirkin Tuzak", Milliyet, 20.04.2001.

173. İlhan Demir, "Vali'nin Gazabı", Sabah, 23.07.2001.

Table of Contents

ÖNSÖZ

Yıl 2002. Türkiye Cumhuriyeti, şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olma yolunda, devrimlerden dönüş sürecinin sancılarını yaşıyor... Geçtiğimiz yüzyılın başında, İngiliz işbirlikçisi Derviş Vahdeti, Sait Molla, Dürriyade Abdullah, İskilipli Atıf gibi mürtecilerin tasfiyesi üzerine Cumhuriyet kurulmuştu. Bugün, küreselleştiği iddia olunan dünyada, gerçek anlamda küreselleşen Türkiye vatandaşı mürteciler, İngiltere'nin yanı sıra, A.B.D., Almanya, Libya, Suudi Arabistan gibi ülkelerden yönetilmeye, yönlendirilmeye devam ediyorlar. Yalnız bir farkla ki, A.B.D.'den gelen kimi müritler, Türkiye'de milletvekili seçilip "türban krizi" yarattıktan sonra tekrar anavatanlarına geri dönerken, kimi dervişler de, milletvekili olmadıkları halde, Türk Hükûmeti'ne dışarıdan bakan olarak girebiliyor, yabancı taleplerinin takipçiliğini yapabiliyor. Ve bu araştırma konusu olan, yasadışı hocaefendi sanını (!) kullanmayı yeğleyen kimi şeyhler de, sanki gizli bir mübadele protokolü varmış gibi, kendi ülkesinden yeni vatan A.B.D.'ne rahatlıkla hicret edebiliyor...

Keza, Dosya ekinde mevcut 8.kattaki dinleme odasında dinlendiği iddia edilen telefon numaraları incelendiğinde SİNCAN ve BATIKENT'te bulunan bir çok telefon numarasının listelere dahil edildiği görülmektedir. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün teknik olanakları çerçevesinde bu mümkün değildir.